

V [REDACTED] dne 16. července 2022

Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážená paní předsedkyně,

na základě zákona č. 106/1999 sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se na Vás obracím s žádostí o poskytnutí informací, a to konkrétně rozhodnutí vydaných nadepsaným soudem v souvislosti s internetovým sexuálním predátorstvím.

Jako důvod své žádosti o poskytnutí informací uvádím, že zpracovávám rigorózní práci na [REDACTED], která se zabývá internetovým sexuálním predátorstvím (kybegroomingem v širším slova smyslu) páchaným na dětech a aspekty s ním souvisejícími.

Zdvořile Vás žádám o poskytnutí rozhodnutí (odsuzujících i zprošťujících) vydaných nadepsaným soudem od roku 2012 do současnosti, a to:

ve věci trestného činu:

- obchodování s lidmi, konkrétně podle:
  - ust. § 168 odst. 1 písm. a) TZ, alinea první (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - ust. § 168 odst. 1 písm. a) TZ, alinea druhá (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - a jeho „kvalifikovanějších“ skutkových podstat (které budou obsahovat alespoň jednu z výše uvedených variant);
- znásilnění, konkrétně podle:
  - ust. § 185 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. b) TZ (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - ust. § 185 odst. 1, alinea druhá, odst. 2 písm. b) TZ (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - a jeho „kvalifikovanějších“ skutkových podstat (které budou obsahovat alespoň jednu z výše uvedených variant);
- sexuálního nátlaku, konkrétně podle:
  - ust. § 186 odst. 1, alinea první, odst. 3 písm. a) TZ (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - ust. § 186 odst. 1, alinea druhá, odst. 3 písm. a) TZ (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),
  - ust. § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) TZ (i v kombinaci s jinými odst. nebo písm. citovaného ustanovení),

- a jeho „kvalifikovanějších“ skutkových podstat (které budou obsahovat alespoň jednu z výše uvedených variant);
- pohlavního zneužití (ust. § 187 TZ);
- výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií (ust. § 192 TZ);
- zneužití dítěte k výrobě pornografie (ust. § 193 TZ);
- navazování nedovolených kontaktů s dítětem (ust. § 193b TZ); a
- svádění k pohlavnímu styku (ust. 202 TZ).

Jsem si samozřejmě vědoma toho, že rozhodnutí bude nutné anonymizovat. Nicméně vzhledem k tomu, že bych pro účely své práce potřebovala znát některé základní údaje případu, chtěla bych Vás požádat, zda by v rozhodnutí bylo možné neanonimizovat zejména následující:

- rok narození pachatele, jeho křestní jméno (za účelem zjištění pohlaví, pokud nelze seznat pohlaví jinak z textu rozsudku), státní příslušnost,
- rok narození oběti (dítěte) a jeho křestní jméno (za účelem zjištění pohlaví, pokud nelze seznat pohlaví jinak z textu rozsudku), státní příslušnost.

Za kladné vyřízení této žádosti předem děkuji.

V případě nejasností mě za účelem urychlení komunikace, prosím, kontaktujte prostřednictvím e-mailové adresy [REDACTED], případně na telefonním čísle [REDACTED].

S úctou

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 9 Si 61/2022
VAŠE ZNAČKA:
DNE: 27. července 2022

Vážená paní

Vážená paní [REDAKCE],

k Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, sděluji, že lustrací v informačním systému Okresního soudu v Prachaticích byla dohledána níže uvedená rozhodnutí (odsuzující i zprošťující) vydaná od roku 2012 do současnosti pro uvedené trestné činy:

obchodování s lidmi: nebylo vydáno žádné rozhodnutí

znásilnění: 4 T 288/2014
1 T 116/2018

sexuálního nátlaku: 4 T 50/2021

pohlavního zneužití: 7 T 60/2020
1 T 29/2020
1 T 104/2019
1 T 79/2019
1 T 138/2019
1 T 39/2018
1 T 180/2018
7 T 28/2017
1 T 100/2017
4 T 90/2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých
Budějovicích, sp. zn. 3 To 218/2018
4 T 87/2015
4 T 56/2012
4 T 397/2012
4 Tm 1/2022
4 Tm 3/2022
4 Tm 2/2021
4 Tm 4/2021
4 Tm 2/2020
4 Tm 1/2018
4 Tm 3/2018
4 Tm 1/2016
4 Tm 6/2016
4 Tm 8/2012

výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií: 7 T 55/2014
3 T 84/2021

zneužití dítěte k výrobě pornografie: nebylo vydáno žádné rozhodnutí

navazování nedovolených kontaktů s dítětem: nebylo vydáno žádné rozhodnutí

svádění k pohlavnímu styku: 4 T 204/2016

7 T 68/2013

4 T 167/2016

Shora uvedená rozhodnutí Vám jsou poskytována v anonymizované podobě.

S pozdravem

JUDr. Vladislava Halodová
předsedkyně okresního soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. 3. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Martiny Pospíšilové a Miloslavy Kuckové,

takto:

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████ v ██████████, bytem ██████████, ██████████, t. č. ██████████, žákyně základní školy,

je vinna, že

v období nejméně od ██████████ do ██████████ v pokojích ██████████, ██████████, okres ██████████, v několika případech vykonala soulož s nezletilým ██████████, narozeným ██████████, i přesto, že věděla, že je mladší 15 let, a to tak, že si pravidelně nejméně dvakrát do týdne vždy oba dva vysvlékli pouze spodní část oblečení, a bez ochrany souložili do ejakulace poškozeného do pochvy obviněné, obviněná navíc v několika případech rukou masturbovala penis poškozeného a orálně ho uspokojovala,

tedy

vykonala soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužila,

čímž spáchala

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže k **trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se obžalované výkon tohoto trestního opatření **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 1 (jednoho) roku.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na mladistvou [REDAKCE] s odůvodněním, že ta shora popsáním jednáním se dopustila provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.
2. Obžalovaná se k svému jednání doznala, také uvedla, že je stále v [REDAKCE], nejsou tam problémy, vše se vyřešilo. Chodí do Základní školy ve [REDAKCE], bude si podávat přihlášku do školy v [REDAKCE]. Je si vědoma svého jednání, žádné jiné problémy v zařízení nejsou. Co se týká [REDAKCE], ten je také v [REDAKCE], nemají však žádný vztah, mezi sebou se vůbec nebaví. Také si není vědoma, že by dostala za poslední rok nějaký trest.
3. Dále obžalovaná učinila prohlášení viny, kdy jak také již bylo uvedeno, se plně doznala k jednání, také vyslovila souhlas i s navrženým trestem. Toto prohlášení viny bylo soudem přijato.
4. S ohledem na tyto skutečnosti, tj. že došlo k prohlášení viny, soud neprováděl ve věci žádné další důkazní řízení. Také žádný z účastníků, tj. jak státní zástupce, tak obhájce s obžalovanou, nečinili dalších důkazních návrhů.
5. Soud proto na základě tohoto prohlášení uznal obžalovanou vinnou z provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.
6. Pokud jde o ukládané trestní opatření, zde soud akceptoval návrh státního zástupce na uložení tohoto trestního opatření, kdy soud se domnívá, že s ohledem na zjištěné skutečnosti, které jsou obsaženy ve spise, trestní opatření, které je jmenované ukládáno, odpovídá všem zjištěným skutečnostem. Soud zde přihlédl k tomu, že obžalovaná učinila prohlášení viny, také nebyla doposud trestána, k jejímu chování nejsou hlášeny žádné výrazné problémy, jak městským úřadem, tak ani v rámci dětského domova, kde v současné době pobývá. Zároveň je nutno přihlížet i k následkům jednání obžalované pro poškozeného, kdy ten zde nepožadoval žádnou náhradu škody, také nebylo zjištěno, že by z uvedeného jednání měl poškozený nějaké následky. Soud tudíž na základě všech těchto skutečností neukládal obžalované žádný další postih, kdy takovéto trestní opatření bude pro ni dostatečným ponaučením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 3. března 2022

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Mühlsteinem ve veřejném zasedání konaném dne 16. 9. 2021

takto:

I.

Soud **schvaluje dohodu o vině a trestu** uzavřenou dne 16. 8. 2021 v 14:15 hodin mezi [REDACTED], státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Prachaticích a obžalovaným [REDACTED], narozeným [REDACTED], bytem [REDACTED], okres [REDACTED], t. č. [REDACTED], zastoupeným [REDACTED], advokátem v [REDACTED], podle níž:

II.

Obžalovaný

[REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], invalidní důchodce, bytem [REDACTED], t. č. [REDACTED],

uznává se vinným, že

v období od [REDACTED] do [REDACTED] ve společném obydlí na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], opakovaně požadoval po své nevlastní dceři, v té době nezletilé [REDACTED], narozené [REDACTED], aby se mu ukazovala ve spodním prádle, a to nejen ve vlastním, ale i v prádle, které jí přinesl, dále aby před ním chodila pouze v triku bez spodních kalhotek, chodil před ní nahý se ztopořeným penisem a pouštěl jí erotické filmy a navíc vyžadoval, aby se dívala na erotické časopisy, chodil za ní do koupelny a dobýval se na ni, když se

sprchovala, následně z ní strhával ručník, požadoval, aby mu ukazovala jizvu po slepém střevě, přičemž se jeho jednání stupňovalo, kdy začal požadovat, aby se svlékla zcela do naha a lehala si do různých poloh a začal na ni sahat, snažil se jí stahovat trička, tisknul ji k sobě a několikrát ji vsunul ruku do kalhot zezadu, z čehož měla [REDAKCE] pohmožděniny na těle, dále jí sahal na stehna a na třísla, požadoval, aby se proti němu sedala jen v triku bez kalhotek a říkal jí „kdy už mi ukážeš tu svojí kundu“ ne „ukáž mi tu svoji píču“, nejméně v jednom případě požadoval, aby mu oblékla ponožky a při tom byl nahý; když [REDAKCE] odporovala, tak jí nadával, že je svině a ať táhne k vlastnímu tátovi, říkal jí, že je sobecká, že pro ni dělá hodně věcí, ať to pro něj rovněž udělá, když se rozplakala a řekla mu, že to, co se děje, není dobře, tak jí zprvu sdělil, že je to normální, že tohle muži chtějí a že nedělá nic špatného, že není její vlastní otec a přesvědčoval ji, že je v jejím zájmu, aby se to nedozvěděla její matka [REDAKCE], tak jeho požadavkům raději vyhověla, neboť při odporu pak byl nepříjemný na celou rodinu, k výše uvedeným jednáním vyhledával situace, kdy byli doma sami, když poškozená ze strachu zůstávala raději mimo domov a vyčkávala na příjezd své matky, přičemž tohoto jednání se dopustil i přesto, že byl poškozenou vnímán jako otec a podílel se na její výchově,

tedy

přiměl jiného k obnažování a jinému srovnatelnému chování zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a čin spáchal na dítěti,

úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,
přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 186 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 67 odst. 2, písm. b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku k úhrnnému trestu, a to **peněžitému** ve výměře **100 (sto) denních sazeb** v částce **2 000 Kč**, tedy v celkové částce **200 000 Kč**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalovanému stanovují splátky peněžitého trestu ve výši **6 000 Kč měsíčně** splatné vždy do každého dvacátého dne v měsíci s tím, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 186 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

Odůvodnění:

Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně vzdala práva odvolání a obžalovaný se písemně dne 17. 9. 2021 výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 16. září 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

samosoudce

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obviněnému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

P o u ě n í: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do 8 dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednávání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. Obviněný se upozorňuje, že pokud odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Prachaticích dne 19.08.2013

Mgr. Vendulka Pozniaková
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Vendulky Pozniakové a přísedících Jany Jirouškové a Ing. Jitky Marouškové ve veřejném zasedání konaném dne 8. 10. 2020, tak, že **schvaluje dohodu o vině a trestu** uzavřenou dne 21. 8. 2020 v 11:00 hodin mezi [REDAKCE], státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Prachaticích, a obviněným [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], zastoupeným obhájkyň [REDAKCE], advokátkou v [REDAKCE], ve znění:

Obviněný

[REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], student, trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], zdržující se na adrese [REDAKCE], [REDAKCE],

uznává se vinným, že

v období nejméně od [REDAKCE] do [REDAKCE] v dřevěné chatce v prostoru areálu [REDAKCE] [REDAKCE], okres [REDAKCE], nejméně ve dvou případech, poprvé v průběhu měsíce dubna [REDAKCE], podruhé v průběhu měsíce června [REDAKCE], vykonal soulož na nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE], se kterou udržoval poměr, a to i přesto, že věděl, že je mladší 15 let, a to tak, že při líbání jí stáhnul kalhoty a spodní prádlo, položil ji na zemi na záda, sobě shrnul kalhoty a spodní prádlo ke kolenům, nalehl na ni a vsunul jí pohlavní úd do jejího přirození, přičemž v průběhu soulože vyměnili sexuální polohu tak, že si lehl na záda na zemi a nezletilá [REDAKCE] [REDAKCE] seděla na něm, přičemž v obou případech u obviněného došlo k vyvrcholení, kdy ejakuloval na dřevěnou podlahu chaty,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku k **podmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 12 (dvanácti) měsíců se zkušební dobou 1 (jeden) rok.**

Odůvodnění:

Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně vzdala práva odvolání a obviněný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.). Toto právo nepřisluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 8. října 2020

Mgr. Vendulka Pozniaková

předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 09. června 2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Vendulky Pozniakové a přísedících Boženy Šmajclové a Josefa Maříka t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v ██████████, bytem ██████████, dělník,

je v i n e n, ž e

I.

v době od ██████████ do ██████████, poté co se seznámil na serveru ██████████ či jinde na síti internet s různými osobami za účelem výměny dětských pornografických fotografií a videí, přeposlal z přípojného bodu internetové sítě v místě svého trvalého bydliště ██████████ ██████████, okres ██████████, ze své emailové adresy ██████████ nejméně 488 emailů, přičemž každý obsahoval nejméně jeden fotografický snímek či video zobrazující dětskou pornografii, když tyto emaily odeslal různým osobám nejméně do 125 emailových schránek,

t e d y - uvedl do oběhu a jinak jinému opatřil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě a takový čin spáchal jiným obdobně účinným způsobem jako je tisk, film, rozhlas, televize nebo veřejně přístupná počítačová síť,

II.

v době od [REDACTED] do [REDACTED] přeposlal z přípojného bodu internetové sítě v místě svého trvalého bydliště [REDACTED], okres [REDACTED], ze své emailové adresy [REDACTED] nejméně 9 emailů, přičemž každý obsahoval nejméně jedno video zobrazující pohlavní styk se zvířetem, když tyto emaily odeslal různým osobám nejméně do 9 emailových schránek,

t e d y - uvedl do oběhu a jinak jinému opatřil filmové pornografické dílo, které zobrazuje pohlavní styk se zvířetem,

č í m ž s p á c h a l

ad I.

- zločin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad II.

- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku, a

o d s u z u j e s e

podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pět) let**.

O d ů v o d n ě n í: Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 trestního řádu, jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupce vzdal práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 trestního řádu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.
Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice dne 09. června 2014

Mgr. Vendulka Pozniaková
předsedkyně senátu

nezletilé, její matky a rovněž z předchozího usnesení o zahájení trestní stíhání jeho osoby věděl, že je jí čtrnáct let,

tedy – vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

- dva zločiny pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

O d ů v o d n ě n í: Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 trestního řádu, jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupce vzdal práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 trestního řádu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.
Toto právo nepřislouží osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 06.09.2017

Mgr. Vendulka Pozniaková
předsedkyně senátu

č í m ž s p á c h a l

- provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže v jednočinném souběhu s proviněním ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve spojení s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, a

podle § 11 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., se u obžalovaného ml. Patrika Lukáška ***u p o u š t í*** od uložení trestního opatření.

O d ů v o d n ě n í: Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 trestního řádu, jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupce vzdal práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 trestního řádu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.
Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

V Prachaticích dne 23.10.2012

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.09.2016 v Prachaticích v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Zdeny Hružové a Zdeňky Bürgerové t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████, student ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěný den v průběhu měsíce května roku ██████████ ve večerních hodinách, na přesně nezjištěné travnaté ploše venkovního prostranství v obci ██████████, okres ██████████, vykonal po předchozí domluvě oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou ██████████, nar. ██████████, ačkoliv věděl, že tato v době soulože ještě nedovršila patnáctý rok věku,

tedy - vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

- provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 a § 32 zákona č. 218/2003 Sb. k **trestnímu opatření odnětí svobody** ve výměře **3 (tří) měsíců**.

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se obžalovanému **stanoví zkušební doba** v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í: Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 trestního řádu, jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupce vzdal práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 trestního řádu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.
Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 20.09.2016

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích - soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Anny Pilátové a Marie Turkové v hlavním líčení konaném dne 12. 10. 2021

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, dělník, trvale bytem ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěné dny v období nejméně od ██████████ do ██████████ v jednom případě na nezjištěném venkovním prostranství ve ██████████, okres ██████████, v dalších případech v dětském pokoji obviněného v místě jeho bydliště na adrese ██████████, okres ██████████, s nezletilou ██████████, narozenou ██████████, která byla v tu dobu jeho přítelkyní, i přesto, že věděl, že je mladší 15 let, nejméně ve třech případech vykonal oboustranně dobrovolnou soulož tak, že ji nejprve líbal a osahával na intimních místech, přičemž v posledním případě poté, co se vysvlékli, si nasadil prezervativ a poté na poškozené vykonal soulož, přičemž při souloži došlo k jeho ejakulaci do nezletilé, následkem čehož i přes použití ochrany nezletilá otěhotněla,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“) ve spojení s § 6 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládež,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 31 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., soudnictví o věcech mládeže, k trestnímu opatření **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 33 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v délce **1 (jednoho) roku**.

Odůvodnění:

Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně vzdala práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 12. října 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

tedy

společným jednáním dvou osob užíli pohružky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

II. [REDAKCE] sám

Dne [REDAKCE] okol 22. hodiny v dětském pokoji č. [REDAKCE] ve druhém patře objektu [REDAKCE] [REDAKCE], ulice [REDAKCE] v [REDAKCE], okres [REDAKCE], za účelem svého sexuálního uspokojení nejprve nezletilé poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], ukazoval své přirození a požadoval po ní, aby se vysvlékla, že chce s ní mít sex, nezletilé strkal do jejího přirození prsty, následně bez násilí, na posteli v pokoji, se svým penisem dotýkal genitálu poškozené, když se pokusil o jeho proniknutí, a také se svým penisem dotýkal análního otvoru nezletilé, když se rovněž snažil o vniknutí, přičemž se tohoto jednání dopustil, ačkoliv věděl, že poškozená nedovršila patnáctého roku svého věku,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchali

[REDAKCE]
ad I. provinění loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad II. provinění podle ust. § 6 odst. 1 z.č. 218/2003 Sb., zákona o soudnictví ve věcech mládeže, dále jen z.s.m. pohlavního zneužití podle ust. 187 odst. 1 trestního zákoníku,

[REDAKCE]
ad I. provinění loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

[REDAKCE]
podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 31 odst. 1 zák. č. 218/2013 Sb. za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců.**

Podle § 33 odst. 1 zák. č. 218/2013 Sb. se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců s dohledem.**

████████████████████
podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s § 31 odst. 1 zák. č. 218/2013 Sb. k **trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců.**

Podle § 33 odst. 1 zák. č. 218/2013 Sb. se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců s dohledem.**

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu tento rozsudek neobsahuje písemné odůvodnění, neboť oba obžalovaní i státní zástupkyně se po vyhlášení rozsudku odvolání výslovně vzdali a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, přičemž obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 24. května 2022

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 8. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Jiřího Petráně a Jarmily Předotové

takto:

Obžalovaný [redacted],
narozen [redacted] v [redacted], student,
trvale bytem [redacted], okres [redacted],

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době v období od [redacted] do [redacted], v obci [redacted], část [redacted] č. p. [redacted], dále v obci [redacted], část [redacted] č. p. [redacted] a na dalších dosud nezjištěných místech na okrese [redacted], nejméně ve třiceti případech vykonal oboustranný dobrovolný pohlavní styk v době spáchání činu s nezletilou [redacted], nar. [redacted], trv. bytem [redacted], okres [redacted] a dále se nechal orálně uspokojovat v dosud neustanoveném počtu případů od nezletilé [redacted], nar. [redacted], ačkoliv věděl, že nedovršila patnácti let věku,

II.

v období od [redacted] do [redacted] v době od 13:00 do 17:00 hodin, v boudě na lodě ve [redacted] v parku pod pivovarem na okrese [redacted] a dále v době kolem 16:00 hodin v uvedeném období ve [redacted] v parku na okrese [redacted], prováděl obviněný s tehdy nezletilou [redacted], nar. [redacted], trv. bytem [redacted], okres [redacted], vzájemnou masturbaci, ačkoliv věděl, že nedovršila patnácti let věku,

tedy**ad I., II.**

pokračujícím jednáním jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal**ad I., II.**

pokračující provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže v jednočinném souběhu s proviněním ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, **k úhrnnému trestnímu opatření v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v délce **1 (jednoho) roku.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** uhradit na náhradě škody poškozené [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], **částku 30 000 (třicet tisíc) Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [redacted], nar. [redacted], se zbytkem nároku na náhradu škody **odkazuje** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted], s nárokem na náhradu škody **odkazují** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1 Státní zástupce v Prachaticích podal obžalobu na mladistvého [redacted] s odůvodněním, že ten shora popsaným jednáním se dopustil provinění pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., dále provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.
- 2 Z důkazů provedených v průběhu hlavních líčení soud zjistil z výpovědi obžalovaného mladistvého, že k jednání došlo tak, že začal chodit s [redacted] někdy koncem března, nějak si psali, potom se domluvili, že se sejdou u nich doma, tak začal chodit po škole k nim domů, vždy na chvíli. První pohlavní styk byl [redacted], to proběhlo, že byl u ní doma, už to bylo delší doba,

a pak přemýšleli, že by spolu chtěli spát, tak se jí na to několikrát zeptal, jestli by tedy chtěla nebo ne, vždycky přikývla, že jo. Tak měli soulož, potom to probíhalo několikrát, a to asi do posledního června. Vždycky to bylo dobrovolně, nikdy ji k ničemu netlačil. Měli se hodně rádi, tak nějak to vyšlo ze situace. Nebylo by to tak, že by jeden z nich chtěl a tomu druhému to říkal, vždycky to nějak vyplynulo z dané situace. Za tu dobu spolu mohli spát tak nějak 30 krát. Vždycky to bylo u nich doma, u ■■■ v pokoji nahoře, jen jednou u nich doma, kdy k nim přišla. Ani v jednom případě o tom rodiče nevěděli, ani si nemysleli, že by to tak mohlo být. Tato situace mohla trvat tak do půlky července, kdy to poté zjistil ■■■ otčím, začalo se to nějak řešit. Brali to spolu jako normální vztah, měli se hodně rádi, chodili normálně spolu, jednou je otčím ■■■ odvezl do ■■■ na pout'. On pak ■■■ většinou každé ráno doprovázel do školy a potom ze školy.

- 3 Když to otčím ■■■ zjistil, tak nejdřív volal jemu a poté rodičům, začal to s nimi řešit. Přijeli k nim, tam se to řešilo, pak to bylo tak, že to šel nahlásit na policii. Říkal to obžalovanému, a to v tom smyslu, že to zjistil, všechno nahlásil na policii, že si to ještě pěkně odskáče. Když mu to takto řekl, on to šel říct rodičům. Následně, co se věc začala řešit, s ■■■ se moc nestýkali, bylo to asi jednou nebo dvakrát, pohlavní styk už potom neměli.
- 4 Jeho matka byla proti tomu, aby spolu vůbec chodili a stýkali se, že jsou ještě mladí. Říkala, že by jim povolila, aby jí třeba doprovázel do školy nebo ze školy, ale víc ne, jenom před barák a domů nechodit a byla celkově proti tomu, chtěla, aby byli jen kamarádi. Pohlavní styk měli většinou chráněný, měli kondom, párkrát to bylo i bez něj.
- 5 V případě ■■■ to bylo asi měsíc předtím, než začal chodit s ■■■. Bylo to nějak, že když se bavili, tak si řekli, že se mají asi rádi a byli jednou ve ■■■ nakupovat, nějak k tomu dospěli, že by to chtěli zkusit, tak šli do nějaké té loděnice a tam proběhla společná masturbace, do tohoto jednání ji také nijak nenutil, taky si řekli, že by to oba dva chtěli. Potom to bylo po škole v tom ■■■ parku nahoře a tam to bylo stejné, nedošlo k pohlavnímu styku.
- 6 Obžalovaný je v současné době prvním rokem ve škole v ■■■. Též, když chodil k ■■■ na návštěvu, tak její matka říkala, že jí to nevadilo, jenom říkala ■■■, že je ráda, že jsou spolu, že ■■■ teď začala chodit do školy, že dřív tam nechtěla, tak že je ráda, že jí doprovází, že se jí zlepšil i prospěch.
- 7 Dále obžalovaný k dotazu státního zástupce uvedl, že poté, co se věc řešila, mu ■■■ volala, byla vystrašená, a to z léčebny, a potom, že nechtěla domů, protože ■■■ je na ní naštvaný, nutil ji na výsleších něco říkat, o tom s ním však nemluvila. Ví, že se nechtěla vracet domů s tím, že se bála, že ji tam nemají rádi, že ji za to všechno zavrhlí a tak. Toto bylo někdy asi v září či v říjnu. Má za to, že od té doby si již nevolali. V léčebně byla ■■■ z toho důvodu, že se nějak poškozovala, z toho důvodu ji také odvezli do léčebny. Pan ■■■ s ním nemluvil o tom, proč ■■■ odváží.
- 8 V případě ■■■ byli spolužáci, chodili spolu na základku do stejné třídy. O věku se nějak nikdy nebavili, ale asi tušil, to už neví, i když měl celou dobu potom za to, že věděl, že jí je 15, ale nikdy se o tom nebavili.
- 9 K dotazu obhájce obžalovaný uvedl, že pokud jde o ■■■, ta měla s matkou dobrý vztah, otčíma moc ráda neměla, i s ním se tam párkrát hodně řešilo, že on jí nějak ublížil nebo co, to přesně už neví. Taky mu ■■■ říkala, že se ho bojí, že jí všechno zakáže či jí nějak ublíží. Též mu nevyčítala, že mezi nimi došlo k sexuálnímu styku, jen mu potom volala, když chtěla, aby byli zase spolu. Také si obžalovaný nemyslí, že by měla nějaké následky kvůli jejich vztahu. Bylo to takové, že se oba měli hodně rádi, byli rádi spolu a i po tom, co se toto všechno provalilo, tak prostě k sobě pořád něco cítili.

- 10 [REDACTED] uvedla, že když se dozvěděla o tom, že syn doprovází [REDACTED] domů, tak s ním o tom mluvila. On říkal, že jí jenom doprovází domů. Pak šla asi v půlce června na třídní schůzky a shodou okolností byla povolána do ředitelny, kde byla upozorněna na to, že někdy na jaře [REDACTED] s [REDACTED] veřejně ve škole dávali o přestávkách najevo svoji lásku, že se objímali, drželi za ruce. O věci také hovořila s matkou [REDACTED], uváděla, že se bojí, že už je syn starší, aby se něco mezi nimi nestalo. Ona ji uklidňovala, že se bát nemusí, že je pořád doma, že na děti dohlédne, že v [REDACTED] nevidí špatného chlapce, že jí vyhovuje, že [REDACTED] doprovází. Také říkala, že by ji mrzelo, kdyby nemohl [REDACTED] [REDACTED] vyprovázet, tak tedy souhlasila, ale říkala jí, že si přeje jenom, aby nebyly řeči, kvůli lidem, že se jí to nelíbí. [REDACTED] radila, ať radši chodí ve skupině, že to nebude tak na okolí působit hloupě. Ještě, když odcházela od paní [REDACTED], ta za ní vyběhla a řekla, jestli by jí nevadilo, kvůli lidem, že by tedy [REDACTED] vždycky počkal ještě u nich za dveřmi tu chvíli, že by ho pustila normálně dál. Tak to odsouhlasila, neviděla v tom zase nic tak hrozného, říkala si, že matka je pořád doma. Poté, když skončil školní rok, tak jí volal pan [REDACTED], co se vlastně stalo. Než volal, tak jí na to upozornil syn, řekl jí, že volá pan [REDACTED], že chce s ní mluvit, že udělal to a to. Když jí to [REDACTED] řekl, ona odpověděla, že si nepřála, aby se spolu stýkali, že o tom mluvila s matkou, ale už jí tak nějak ruply nervy, tak mu jen řekla, že se může jít akorát oběsit. Poté volala paní [REDACTED], že by jeli k ní, když se s ní chtěli sejít. O situaci také hovořili s dětmi, kdy jim domlouvaly v tom smyslu, že mohli ještě počkat a tak dále. Rozloučili se, řekla by v dobrém, s tím, že se dohodli, že je prostě teď od sebe odtrhnou. Když přijeli domů, tak, neví, jestli hned nebo za jak dlouho, volal [REDACTED], že [REDACTED] navštívil v noci, takže tedy hned v noci mluvila se synem. On jí řekl, že měl strach, že už se s [REDACTED] v životě nevidí, takže se chtěli vidět naposledy. Poté se domnívá, že už se s [REDACTED] ani nestýkali.
- 11 [REDACTED] vypověděla, že před rokem v březnu začal obžalovaný chodit s její dcerou. Ze začátku to vnímala tak, že to je slušný kluk, nepřišlo jí, že by třeba dělali něco, co by neměli, několikrát na to byli upozorněni, ze strany třeba jejího manžela nebo ví, že i ze strany rodičů. Slibovali, že tam nic intimního mezi nimi nebude. Ona žádné podezření neměla, protože když třeba byli u nich doma, což měl [REDACTED] dovolené, k nim ráno chodil pro dceru, vyzvedával ji do školy a třeba zhruba půl hodiny nebo tři čtvrtě hodiny se u nich zdržovali u dcery v pokoji, tak když jsem tam třeba náhodně přišla, tak nikdy nic nezpozorovala. Nepřišlo jí, že by dělali něco špatného, naopak třeba k nim chodili, když má ještě dvouletou dceru, se kterou si také hráli, než šli například do školy. Poté, když věc vyšla najevo, ona žila pořád v domnění, že dcera s obžalovaným měli vztah spíš na kamarádském podkladu, až v průběhu vyšetřování vyšly najevo nějaké skutečnosti, také nevěděli, že něco podobného zkoušel i u jiné dívky, pokud jde o sexuální věci. Oni si mysleli s manželem, že ten věk těch 15, 14 let, jsou takové první lásky, které obnáší spíš to kamarádství, třeba vodění za ruce nebo jen spíš platonicky a vlastně dcera třeba možná fyzicky vyspělá na to byla, ale psychicky určitě ne. Dle svědkyně se dcera nechala ze strany obžalovaného hodně ovlivňovat, myslím si, že to bylo opravdu jako z lásky. Také, když například dceři zakázali se stýkat s [REDACTED], tak hledali nějaký způsob, jak by to obešli. Také měla dcera od něj telefon, též v době, kdy bylo vyšetřování, zjistili, že jezdil za dcerou i v noci, že se scházeli tajně.
- 12 Obžalovaný je navštěvoval zhruba po dobu tří měsíců. Měl povolené jak od nich, tak od svých rodičů, že může dceru ráno vyzvedávat. Jeho matka nesouhlasila s tím, aby chodil dovnitř, jen že jí měl vyzvednout, ale když se sešli, tak po domluvě s tím také souhlasila. Dceři zakazovali se stýkat s obžalovaným v době, kdy se zhoršila ve škole. V době, kdy k nim chodil, tak to zakázané neměli. Poté, když viděli u dcery po zákazu snahu, že se zlepšuje, tak jí to zase povolili. S paní [REDACTED] se sešly dvakrát, jednou to bylo po rodičovské schůzce ve škole, kde je učitelé obě upozornili, že děti tím, že spolu jakoby chodí, tak třeba oba dva ve škole by měli přidat. Tam se také domluvily, že s ohledem na zhoršený prospěch se do vysvědčení nebudou stýkat. To, jak uváděla, že třeba měla dcera půjčený tajně telefon nebo že měli založené facebookové profily, o kterých nevěděli, to v té době ještě neměli zjištěné, nevěděli, že přes zákaz jsou v kontaktu.

- 13 Paní [REDACTED] nechtěla, aby k nim chodil. Ona ho tam brala z toho důvodu, že si myslela, že je jejich vztah čistě založen na kamarádství, neměla důvod jim nedůvěřovat, nikdy je nezastihla v situaci, kdy by jí bylo něco podezřelého, také nic neslyšela.
- 14 Problémy, které měla [REDACTED] předtím, než začala chodit s obžalovaným, většinou nejvíc byly ve škole s prospěchem, protože dcera do té doby známky měla dobré, najednou nápadně se jí známky i o dva stupně zhoršily. Oni to řešili vždycky zákazy, například jí zabavili notebook, telefon i tablet. Ohledně zhoršení se jim nesvěřovala, kolikrát se snažili, jestli se něco neděje, jestli tam není nějaký jiný důvod, nikdy se jim však nesvěřila, pokud na to nepřišli sami.
- 15 Vztah dcery s obžalovaným řešili společně s manželem, říkali jim, že jsou mladí, aby nevyváděli nějaké hlouposti. Říkali, že jsou rádi, že spolu kamarádí, že na všechno mají času dost, ať si to nepokazí. Návrh, že obžalovaný smí dovnitř k nim, má za to, že vzešel z její strany.
- 16 Po návratu dcery z [REDACTED], když se dcera vrátila poprvé, bylo to po dvou měsících, to nevěděli, že ještě všechny problémy, co se týká zdravotního stavu, nejsou vyřešené, tak s obžalovaným byla v kontaktu, kontakt jí umožnili s manželem, protože si mysleli, že jí kvůli jejímu psychickému stavu, kdy vlastně nebylo vše dořešené mezi nimi, tak chtěli jen, aby mu dcera krátce napsala zprávu o tom, jak v současnosti to vidí. Měla povolenu jednu zprávu, na kterou [REDACTED] odepsal, došlo i k telefonickému kontaktu. To, že dcera utíkala v noci z domu, zjistili až následně, předtím o tom neměli tušení. Ohledně fotografie, kde se fotili při intimnostech, tak jí údajně měl [REDACTED] poslat jen dceři a ta fotografie zřejmě tedy měla být v telefonu dcery.
- 17 O tom, že dcera má intimní poměr, se dozvěděla až z výpovědi jedné kamarádky, že se jí [REDACTED] svěřila, jinak o tom nevěděla. Jestliže svědkyně uváděla, že se dcera nesvěřovala, tak mezi kamarádkami ano, ona to myslela tak, že se nesvěřovala doma.
- 18 V případě vztahu [REDACTED] a manžela šlo o kladný vztah do doby, než začaly problémy tohoto rázu, že ve škole se zhoršila s učením a začaly nějaké zákazy. V době, kdy začala chodit s obžalovaným, vztah už byl trochu napjatý z toho důvodu, že byly problémy výchovné i ve škole. Do školy chodila rádně, ale měla hodně absencí, vždycky to bylo, že byla nemocná, nebylo to, že by někde chodila za školu, ale často marodila. Dle svědkyně neměla [REDACTED] víc partnerů, než ty dva. Z facebookové komunikace jsme zjistili, že ještě byla v kontaktu s jedním, to se vyřešilo, když tam nebylo nic, co by se dalo označit za něco trestného. Neví o tom, že by dcera vedla s nějakým mužem konverzaci, formou SMS nebo facebookovou, kde by vybízela k intimním hrátkám. Také neví, od jaké doby se dcera sebepoškozovala, to zjistili až ten den, co jí vezli k hospitalizaci. Dle svědkyně první pohlavní styk měla s obžalovaným.
- 19 K dotazu obhájce ohledně problémů, které měla dcera kvůli druhému pachateli, který byl až druhý, proč měla problémy již předtím, svědkyně uvedla, že problémy měla předtím z toho důvodu, to zjistili také zpětně, že v době, kdy byly jarní prázdniny, to bylo někdy zhruba v únoru, tak si v tu dobu psala s tím druhým pachatelem, který to naplánoval a domluvili se, že bude spát jako naoko u kamarádky a že vlastně by dceru odvezl někam k sobě do bytu, kdy vlastně se to uskutečnilo, oni o tom nevěděli, tam jí podával alkoholické nápoje, snažil se tam dceru osahávat, když řekla, ať toho nechá, tak toho nechal a k ničemu dalšímu už tam v té době nemělo dojít. Po návratu z psychiatrie dcera sama chtěla kontaktovat obžalovaného, ale zřejmě mluvila o tom, že jí třeba vadí, že ten vztah s ním neměla možnost ani ukončit. Tato iniciativa vzešla od [REDACTED], když se ptala, jestli jí dovolí, aby napsala či zavolala.
- 20 [REDACTED] se ve věci vyjádřila, že s obžalovaným se poznala přes sestřenici, která jí ukazovala jejich třídní fotku, ona ho dřív neznala, to už bude asi tak dva roky zpátky, kdy ona byla v sedmé

třídě, oni byli v osmé. [redacted] potom začal chodit s tehdejší její kamarádkou [redacted], která chodila s [redacted] do třídy. Poté se s ní rozešel, tak si začali psát, zjistili, že mají hodně společných zájmů, z konverzace vyplynulo, že spolu jakoby začnou chodit. Poté také přišel k nim domů, kde nic nebylo, pouze seděli, povídali si, když odcházel, tak jí dal pusu, také v té době byla doma matka. Jinak [redacted] jezdil do školy dříve autobusem, když přijel, tak k nim pro ni zacházel. Byl tam ráno, pak šli spolu do školy. Poprvé se spolu vyspali 21. března, byla to středa nebo čtvrtek. Toto bylo u nich doma, kam s ní [redacted] šel. Styk byl z obou stran dobrovolný. Ona neutrpěla žádné zranění, ani [redacted] se nijak nezranil. Poté ji navštěvoval [redacted] každé ráno, skoro pokaždé ráno se spolu vyspali, než šli do školy. O věci řekla nevlastní sestřenci [redacted], ta chodila s [redacted] do třídy, ta to řekla svému nejlepšímu kamarádovi, takže to za chvíli věděla celá devítka a osmička. Kolikrát se s [redacted] vyspala, to nedokáže říci. U [redacted] doma to bylo pouze jednou. Poté, když se to provalilo, tak její otčím [redacted] volal [redacted], poté se to řešilo u nich doma a u [redacted]. Rodiče jí poté všechno sebrali, myslí tím telefon, tablet a počítač. Nemohla s [redacted] komunikovat, proto jí potom dal [redacted] nějaký svůj telefon, přes ten s ním komunikovala. Také předtím, než poprvé jela do léčebny, tak [redacted] matka volala její matce a řekla jí o tom, že ví, že má telefon, že mu ho má vrátit, tak mu ho vrátila zpátky.

- 21 [redacted] také věděl dobře její věk. Věděl, kdy má narozeniny, i ona věděla, kdy on má narozeniny. Také když spolu začali chodit, tak se o tom bavili, že by mohli počkat. V případě sexuálních kontaktů tyto byly vždy dobrovolné, aktivní při nich byli oba. Ohledně bydlení uvedla, že ona má pokoj v patře, vždycky když tam byl [redacted], tak matka byla dole. Hospitalizována v Dětské psychiatrické léčebně byla zaprvé, jakože kvůli její situaci, že utíkala v noci z domu, potom kvůli sebepoškozování, kvůli tomu, že přestávala zvládat školu a vlastně i kvůli situaci, co se stala s [redacted]. Jaký je nyní vztah mezi ní a [redacted], není schopna říct, myslí si, že následky z tohoto vztahu nemá.
- 22 [redacted] uvedla, že zná [redacted], s tou chodila do základní školy od první třídy. [redacted] je upovídaná, bláznivá, dělala různé hlouposti. Když chodily do osmé třídy, ví, že někdy v březnu začala chodit s [redacted]. [redacted] v tu dobu chodil do deváté třídy, ona do osmé. Toto jí řekla [redacted], předtím chodila [redacted] s nějakým klukem, ale to nebylo nijak vážné. [redacted] má narozeniny [redacted], je narozena v roce [redacted] jako ona. Po nějaké době jí také řekla, že se s [redacted] vyspala. Ona se na to nijak nevyptávala, nic bližšího jí k tomu neřekla. [redacted] jí také řekla, že nemá o tom nikomu říkat. Jinak dále sama zjistila, že o věci hovořila ve škole i [redacted], proto to věděli i ostatní.
- 23 [redacted] také potvrdila, že o věci věděla od [redacted] s tím, že má chodit se [redacted]. Nejdřív si spolu psali přes facebook, pak spolu začali chodit. [redacted] chodila do osmé třídy, [redacted] do deváté. Také jí měla [redacted] říct, že přemlouvala [redacted], aby spolu měli pohlavní styk, mělo to být u nich doma. Také se u nich měli scházet několikrát v týdnu. Když měli spolu ten poměr, tak [redacted] říkala, že její rodiče byli dole v jejich domě. O tom, že je to trestné ví, učili se o tom v šesté třídě, také měli přednášku z [redacted]. O věci ví toliko od [redacted], se [redacted] se o tom nebavila.
- 24 [redacted] uvedla, že chodila se [redacted] asi od [redacted] nebo [redacted] loňského roku, tj. [redacted]. Nejdříve byli kamarádi, potom [redacted] říkal, že by mohli spolu chodit, ale že jeho matka mu zakazovala s někým chodit, jeho spolužák řekl, že by to měli spolu vyzkoušet, tak to vyzkoušeli. Ve škole se domluvili, že pojedou do [redacted], chtěli si koupit rifle, mikinu a tričko. V tu dobu chodili do jedné třídy, do deváté na Základní škole ve [redacted]. Ve [redacted] nakoupili, co bylo třeba, šli do parku, který je kousek od pivovaru, [redacted] jí řekl o nějaké boudě, tak tam šli. Když přišli k té boudě, tak museli přelézt plot, pak si sedli chvíli na trávu, povídali si, potom [redacted] řekl, aby šli dovnitř, tak tam šli, ta bouda byla otevřená, když přišli dovnitř, tak tam jen stáli. On jí v té boudě vyprstil mezi nohama, ona mu potom začala honit jeho penis. Poté se spolu ještě snažili souložit, to nešlo, bylo to z obou stran dobrovolné, nebylo to pod násilím, problémy tam byly, nešlo to, tak poté šli ke [redacted]. V tu dobu, kdy spolu začali s [redacted] chodit, tak se o tom

bavili, že jí ještě není 15 let. V té době [redacted] už 15 bylo. Poté byli ještě jednou v parku kousek od školy, bylo to odpoledne, tam se domluvili, že zase [redacted] vyhoní penis, on jí vyprstí mezi nohama, celé to mohlo trvat tak 2 minuty. Toto bylo také opět dobrovolné z obou stran, pak jí [redacted] napsal, že je konec, že budou kamarádi. Poté se dozvěděla od další kamarádky, že chodí s [redacted]. Tu znala, byly kamarádky. Ví od [redacted], říkal to i [redacted], že měli spolu pohlavní styk. Kdy k tomu mělo dojít, to neví, pouze od kamarádky slyšela, že to mělo být někde u [redacted] na zahradě. Neví, jestli [redacted] věděl, kolik je [redacted] let, ale myslí si, že to musel vědět.

- 25 [redacted] se vyjádřil tak, že si všimli doma, že [redacted] má nějaké problémy ve škole, zhoršila se prospěchově, ani chování neměla vzorné, pořád jim odmlouvala, měla své nálady. Pak našla žena v jejím pokoji dopis na rozloučenou. Bylo tam napsáno: Pokud čtete tuto závěť, tak jsem se rozhodla k tomu nejhoršímu. Dále tam psala, že takováto sebevražda chce svoji odvahu a odhodlanost, chtěla, aby si ji pamatovali jako veselou a bláznivou holku. Ten den doma nebyla, když se jí ptali druhý den, tak řekla, že to byla sranda a smála se tomu, že to nemyslela vážně. To, že si psala s [redacted], to věděl, věděl to i od manželky, nepřikládal tomu žádnou váhu, donedávna nevěděl, kolik je mu let. S [redacted] prý chodili ještě před tím [redacted], on si však neuvědomuje, že by někde byli spolu sami nebo o tom aspoň neví. Také, když začala chodit s [redacted], tak jim slíbili, že nebudou spolu nic mít. [redacted] byla ráda, že za ní [redacted] přijde, že půjdou spolu pak do školy. Také se několikrát ptal, jestli spolu něco mají, vždycky mu řekli, že ne. Poté se o věci dozvěděl z korespondence s [redacted], také se jí na to ptal. Když to pak řešil s [redacted], tak se jí na všechno zeptal, řekla mu, že je to pravda, že spí s [redacted]. Pak volal [redacted] matce, paní [redacted], také jí pak řekl, že to tak nenechá, že věc nahlásí na policii, což učinil.
- 26 Ohledně sexuálních styků ví, že dle [redacted] měly začít v dubnu, první byl [redacted], protože spolu chodí od března [redacted]. V jejím pokoji našli 3 balení po 12 kondomech, 2 balení byly úplně prázdné, třetí poloprázdné. Pak tam našli v odpadkovém koši 3 zauzlované kondomy, ty byly předány policii. [redacted] věděl, kolik je [redacted] let, když chodili spolu do školy. O tom, kolik je [redacted] let, měl vědět i [redacted], kamarádi se s [redacted]. V případě [redacted] ví, že ta se svěřovala [redacted] a [redacted].
- 27 Z vyhodnocení elektronických dat v telefonu [redacted] bylo zjištěno, že se ve složce nachází cca 6 000 fotografií. V tomto množství je 5 pornografických, které zobrazují pouze detail mužského a ženského přirození a část těla bez obličeje osoby zobrazené. 6 fotografií je erotických zobrazujících erotiku mladé ženy či dívky neurčitého věku, některé z nich zobrazují nezletilou [redacted], přičemž z fotografií [redacted] je patrné, že byly pořízeny tzv. selfie způsobem. Zároveň probíhaly i komunikace mezi nezletilou [redacted], otčímem, matkou, též i [redacted], kdy spolu oba hovoří o společně uskutečněné souloži. Dále z vyhodnocení tabletu [redacted] bylo zjištěno, že také obsahuje pornografické fotografie, z hlediska kriminálního se nejedná o závadový obsah fotografií. Ve složce se také nachází fotografie zobrazující krvavé vyřezané ornamenty do kůže na paži pravděpodobně nezletilé [redacted]. K tomuto také byly přiloženy uvedené soubory i fotografie, kdy je patrné, že probíhala dále komunikace ze strany nezletilé [redacted] a dalšími osobami. Toto je zaznamenáno jak v písemné formě, tak i CD.
- 28 Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky a odvětví biologie a genetika, bylo zjištěno, že bylo prováděno biologické zkoumání ze všech tří předložených kondomů, kdy bylo zjištěno, že smíšené profily DNA, jejichž majoritní složka se shoduje na úrovni individuální identifikace s profilem poškozené [redacted] tak i s profilem [redacted].
- 29 Ze zprávy Městského úřadu [redacted] bylo zjištěno, že nezletilá je v evidenci městského úřadu od března [redacted] v souvislosti se schválením právního jednání za nezletilou. V roce [redacted] ukončila nezletilá osmou třídu Základní školy ve [redacted] s 6 čtyřkami, v pololetí byla bez čtyřek,

z chování byla hodnocena výbornou bez žádné třídní nebo ředitelské důtky. ■■■ je osvobozena z TV od druhé třídy pro problémy s koleny, patami a zády. Do školy ■■■ nechodila ráda, nejdříve v souvislosti s třídním kolektivem, poté kvůli prospěchu. V březnu ■■■ napsala ■■■ dopis na rozloučenou. O sexuálním životě ■■■ se matka s manželem dozvěděli v týdnu před jejím faktickým umístěním do ■■■. Matka se o tomto dozvěděla při kontrole ■■■ na facebookovém profilu a z mobilního telefonu. Následně byla ■■■ umístěna do ■■■, kde byla hospitalizována od ■■■ do ■■■. Po hospitalizaci bylo také prováděno šetření u nezletilé, kde z rozhovoru s ■■■ vyplynulo, že se doma nyní cítí dobře, do školy nechodí, protože měla obavy z toho, jak by ji spolužáci přijali, když od ■■■ měla jít na dobrovolný diagnostický pobyt do ■■■. ■■■ dále upřesnila, že užívala léky, cítí se dobře. S manželem matky vychází také dobře, nedochází mezi nimi ke konfliktům. Ze zprávy ■■■ dále vyplynulo, že ■■■ byla hospitalizována na žádost matky v krizové situaci, hospitalizace probíhala bez komplikací. ■■■ byla propuštěna ve stabilizovaném stavu, během hospitalizace s ní byla v telefonickém kontaktu matka a její manžel, také ji osobně navštěvovali. S ohledem na její opakovanou hospitalizaci v ■■■ není opatrovník schopen odhadnout vliv možné psychiatrické nemoci, která je či bude diagnostikována na chování ■■■ v prověřované události i mimo ní.

- 30 Pokud jde o obžalovaného mladistvého ■■■, bylo zjištěno, že mladistvý ukončil devátou třídu s trojkami z předmětů: Český jazyk a literatura, Německý jazyk, Matematika a její aplikace, Dějepis. Známkou dvě ukončil předměty: Anglický jazyk, Fyzika, Chemie, Přírodopis, Výchova k občanství. Zbytek předmětů je klasifikován známkou výborně. Celkem má 43 omluvených hodin, žádná absence není neomluvená. Věnuje se jízdě na motocyklu, airsoftu a práci na počítači, když jeho studijní obor je na PC zaměřený. Dříve hrál na kytaru, flétnu, chodil na basketbal a fotbal. Fotbal již nehraje, protože ho přestal bavit a basketbal ukončil z důvodu, že to byl kroužek v rámci ZŠ. Po zdravotní stránce je v pořádku, netrpí žádnou závažnou nemocí. Při jednání s OSPOD se choval slušně, byl komunikativní, na položené otázky odpovídal srozumitelně a s ochotou. Také je si vědom toho, čeho se dopustil. Též jej mrzí, co způsobil svým chováním rodičům. Ze Základní školy a Mateřské školy ■■■ bylo zjištěno, že mladistvý se projevoval jako nadaný žák, problémy měl s respektováním autorit, z čehož plynuly i jeho kázeňské přestupky. Často vykřikoval, měl problémy ovládnout sám sebe, pokud cítil příkoří, zejména před třídou. Pokud se řešil přestupek individuálně, často přiznal chybu, snažil se ji napravit. Spolupráce rodičů se školou byla na dobré úrovni, docházku měl pravidelnou, rodiče se též informovali na prospěch a chování.
- 31 Z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že soudem trestán nebyl, též nebyl nalezen žádný přestupek, za který by byl postihován.
- 32 Soud si dále vyžádal zprávy ohledně zdravotního stavu poškozené ■■■ z ■■■, kde bylo zjištěno, že byla u nich nezletilá ■■■ vyšetřena dvakrát po propuštění z ■■■, a to ■■■ a ■■■ pro poruchy chování a emocí, které souvisí s jejím dospíváním, sebepřijetím, vymezením se vůči rodině a zároveň začleněním se mezi vrstevníky. Nezletilá užívá stále medikaci, dochází na psychoterapii. Její stav je celkově uspokojivý. Hodně záleží na vzájemné otevřenosti a komunikaci v rodině a dalším vývoji osobnosti. Dále byla předložena i zpráva ■■■, kde bylo zjištěno, že byla nezletilá ■■■ hospitalizována v době od ■■■ do ■■■ a od ■■■ do ■■■. Před přijetím se u ní projevila lhavost, krádež, sebepoškozování, výhrůžky smrtí, předčasný sex, uváděla i hlasy. Rozumová úroveň je v pásmu průměru, dominuje emoční oblast potíží, nechává se unést, zároveň však se vyhýbá při střetu zátěže a spíše uniká do obranných mechanismů a vyhýbavého přístupu. Osobnostně má tendenci k nezralým a místy až k dětským způsobům uvažování, sebeobraz negativní, sebeodevaluující. Emoční nestálost, nejasnost identity.

Po dobu hospitalizace byla vedena v pravidelné individuální péči. Během podpůrných setkání ústup disociativní symptomatiky. Přetrvává zjevná disharmonie v osobnostním vývoji, v některých oblastech je nezralá až infantilní, v některých akcelerovaná (sexualita). Po dobu hospitalizace matka nezletilé pravidelně telefonovala, v domácím prostředí doporučena důslednost, tolerance, citlivý, ale pevný přístup, podporována otevřenější a racionálnější komunikace v rodině. V hodinách výuky byla spíše pasivní, úkoly plní bez větších obtíží, chování v pořádku. Propuštěna byla ve zlepšeném stavu, relativně stabilizována, nepychotická, aktuálně bezprostředně neohrožovala bezpečnost svou ani okolí. Předána do ambulantní péče.

- 33 Soud na základě provedených důkazů má plně za prokázané, že došlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Obžalovaný se k tomuto jednání také v podstatě doznal. V případě skutku týkajícího se [REDACTED] uvedl, že začal dřív, než navázal vztah s nezletilou [REDACTED], připustil, že mezi nimi došlo k jednání tak, jak je uvedeno v podané obžalobě. Ohledně věku poškozené [REDACTED] uvedl, že se o věku nebavili, nicméně tušil, kolik je jí, když zároveň uvedl, že spolu chodili ve škole do stejné třídy. Stejně připustil, že došlo k jednání i s poškozenou [REDACTED], kde také se obžalovaný vyjádřil k jejich vzájemnému vztahu, uvedl, že se měli rádi, pohlavní styk byl vždy mezi nimi dobrovolný, chtěli to oba dva. Též se vyjádřil i k tomu, jaká byla situace poté, co byla věc zjištěna ze strany [REDACTED], a k situaci, která následovala poté, co byl zjištěn jejich vztah, kdy též potvrdil, že ještě navštívil nezletilou, uvedl i, že věděl, kolik je jí let. Zároveň připustil i to, že v době, kdy navštěvoval poškozenou, k této chodil jak ráno před cestou do školy, tak i odpoledne, s tímto byla srozuměna i matka poškozené, této to nevadilo. V případě své matky uvedl, že ta se mu vztah snažila rozmluvit, říkala, že ještě jsou mladí, předtím již o věci také jednala s paní [REDACTED]. Pokud jde o matku, tj. paní [REDACTED], ta souhlasila s tím, aby nezletilou doprovázel, pokud jde o návštěvy v domě, s tímto souhlasila až po rozmluvě s paní [REDACTED]. Návrh v tom směru, aby obžalovaný doprovázel poškozenou [REDACTED] k nim, vzešel od její matky. Poté, co byla věc zjištěna, také se, jak uváděl, stýkal s poškozenou, když ta si také našla záminky k tomu, aby se mohli dále stýkat.
- 34 To, že došlo k tomuto jednání, potvrdila jak poškozená [REDACTED], která popsala v podstatě shodně s obžalovaným situaci jak ve [REDACTED], tak i ve [REDACTED] v parku, také uvedla, k čemu došlo a za jakých okolností. Taktéž [REDACTED] popsala víceméně ve shodě s obžalovaným jejich vzájemný vztah, když se vyjádřila, že docházelo k pohlavnímu styku u nich doma, a to v převážné většině, tak v jednom případě i u obžalovaného, přičemž nebyla schopna se vyjádřit ohledně množství těchto styků. Shodně obě dvě poškozené však popsaly, že v případě jednání toto bylo z jejich strany dobrovolné, šlo o vzájemné jednání ze strany obžalovaného a poškozených. Zde nešlo o jednání, které by bylo činěno pod nějakým nátlakem. Taktéž dle vyjádření poškozených jednání obžalovaného nezanechalo na jejich stavu žádných negativních následků.
- 35 Toto jednání, tj. že se obžalovaný stýkal s poškozenými, je potvrzeno jak na základě telefonických hovorů, tak facebookové komunikace, kdy bylo potvrzeno, že udržovali mezi sebou vztah, kde se o věci také bavili a tuto situaci rozebírali. Dále došlo i posílání fotografií, zároveň je toto jednání potvrzeno i na základě znaleckého posudku znalce z oboru biologie, kde bylo potvrzeno, že byly nalezeny u poškozené [REDACTED] kondomy, které po prozkoumání vykazovaly znaky DNA jak samotné poškozené [REDACTED], tak obžalovaného.
- 36 To, že obžalovaný s poškozenou měl vztah, a to jak s [REDACTED], tak se [REDACTED], potvrdila svědkyně [REDACTED] či [REDACTED], také jim toto bylo známo od poškozené [REDACTED], kdy se s nimi více bavila, též i další osoby, které byly policií vytěžovány, zejména spolužačky poškozené, potvrdily, že mělo dojít ke vztahu mezi ní a obžalovaným, kdy se též vyjadřovaly ke

vztahu, který měl probíhat mezi poškozenou [REDACTED] a [REDACTED], kdy tato věc byla řešena samostatně.

- 37 Soud na základě všech těchto důkazů má plně za prokázané, že to byl právě obžalovaný, který se dopustil uvedeného jednání, když v případě poškozené [REDACTED] s touto vykonal soulož před jejími patnáctými narozeninami, a to opakovaně. U obou poškozených tyto sváděl k nemravnému způsobu života, když úmyslně ohrozil jejich rozumový i citově mravní vývoj, přičemž obžalovanému byl znám věk obou poškozených, přesto se uvedeného jednání dopustil, když v případě [REDACTED] šlo o jedno opakování takového jednání, v případě poškozené [REDACTED] nejméně ve třiceti případech, kdy zde je vycházeno toliko z minimálního množství, jelikož jak obžalovaný, tak poškozená nebyli schopni se vyjádřit k přesnému počtu.
- 38 Tímto jednáním obžalovaný pokračujícím jednáním spáchal provinění pohlavní zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a provinění ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.
- 39 Soud, jak již také zaznělo, nemá žádných pochybností o tom, že k uvedenému jednání došlo tak, jak je uváděno.
- 40 Při výměře trestního opatření soud u obžalovaného vycházel z toho, že se jednání dopustil jako mladistvý, k jednání se doznal, také šlo o první takovéto jednání, kdy je stavěn před soud. K chování obžalovaného nebylo zjištěno, že by se dopouštěl přestupků, pokud jde o hodnocení ve škole, zde ukončil základní školní docházku tak, jak je uváděno, když známky, které měl, byly v podstatě od jedničky do trojky. Soud při hodnocení jednání obžalovaného dále hodnotil i to, že v jeho případě došlo, zejména u poškozené [REDACTED], k opakujícímu se jednání ve značném počtu případů, byť je zřejmé, že toto jednání nezanechalo na žádné z poškozených podstatných následků, zejména pokud jde o otázku jakéhokoliv fyzického následku, pokud jde o otázku psychickou, zde, zejména v případě poškozené [REDACTED], soud hodnotil na straně jedné to, že pokud jde o její pobyt v [REDACTED], zde tato jednání dle soudu nejsou v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, když i sama matka poškozené se vyjadřovala v tom smyslu, že pokud jde o vztah poškozené a obžalovaného, tento na ni neměl negativních následků, spíše naopak, když došlo k určitému zlepšení například ve školní docházce. Soud tudíž za této situace s ohledem na všechny tyto skutečnosti přistoupil u obžalovaného k trestnímu opatření pouze výchovného charakteru, a to v trvání šesti měsíců, tj. při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby, kdy toto trestní opatření je obžalovanému ukládáno podle § 187 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnné trestní opatření, které je ukládáno za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, kdy je trestní sazba snižována o polovinu, přičemž výkon tohoto trestního opatření je obžalovanému podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce jednoho roku za použití § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., tj. na spodní hranici trestního rozpětí. Dle soudu v případě obžalovaného tomuto není nutno ukládat žádné další opatření.
- 41 Soud následně rozhodoval i o nároku poškozených, v tomto případě jak poškozené [REDACTED], tak rodičů [REDACTED], otce a matky, kdy ti se připojili s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. Soud zde má za to, že pokud jde o nárok na náhradu škody, tento přísluší toliko v případě poškozené, když zde soud rozhodl ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu, že je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené [REDACTED] částku 30 000 Kč, když zde soud vychází z toho, že, jak již bylo uváděno, jednání obžalovaného i poškozené bylo dobrovolné, avšak na druhou stranu s tímto jednáním poté, co věc byla řešena, měla poškozená určité problémy, a to jak v oblasti materiální, kdy musela se dostavovat na výslechy na policii, tak i v oblasti částečně psychické, zejména pokud jde o situaci jak ve škole, tak v jejím okolí, kde byla

věc známa, tj. co se přihodilo, kdy poškozená se s tímto musela nějak vyrovnávat, proto za této situace má soud za to, že částka 30 000 Kč, která byla uložena obžalovanému k povinnosti nahradit poškozené, se jeví jako částka odpovídající. V případě další částky, kterou požadovala poškozená, kdy se jednalo o vyšší částku, má soud za to, že zde nejsou dány důvody k tomu, aby tato částka jí byla přiznána a soud proto rozhodl ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu, že se poškozená se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o rodiče poškozené ██████████, zde soud s ohledem na průběh řízení neshledává žádných důvodů k tomu, aby jim byla přiznána jakákoliv částka na náhradě škody, když v podstatě nebylo prokázáno, že by s tímto jednáním, tedy zejména v souvislosti s jednáním obžalovaného vůči poškozené, rodiče s tímto měli nějaké závažné problémy či zejména vydání, proto soud v tomto případě rozhodl o tom, že se oba poškození s nárokem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 7. srpna 2018

JUDr. Jiří Mühlstein
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích - soud pro mládež rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Zdeny Hružové a Jany Jirouškové v hlavním líčení konaném dne 5. 10. 2021

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, okres ██████████, ██████████
██████████, bytem ██████████, okres ██████████, ██████████, státní občan ██████████
██████████, bez zaměstnání,

je vinen, že

v přesně nezjištěný den v prosinci ██████████ uvnitř kůlny na pozemku domu čp. ██████████ v ul. ██████████
ve ██████████, okres ██████████, vysvlékl svou polorodou sestru, nezletilou ██████████,
narozenou ██████████, trvale bytem ██████████, o které věděl, že je ve
věku mladším patnácti let, osahával ji na intimních místech a následně s ní vykonal soulož,
přičemž u obviněného došlo k vyvrcholení, kdy ejakuloval na zem kůlny; svým jednáním hrubým
způsobem zasáhl do vývoje nezletilé ██████████,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,
vykonal soulož se sourozencem,
úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“) ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

provinění soulož mezi příbuznými podle § 188 tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

provinění ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže k **úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 33 odst. 1 zákona číslo 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 1 (jednoho) roku.**

Odůvodnění:

Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupce vzdal práva odvolání a obžalovaný se výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřisluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 5. října 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. 2. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Jarmily Předotové a Petry Kleinové

takto:

Mladistvý [REDACTED], narozen [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], toho času bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že v přesně nezjištěný den na začátku měsíce srpna [REDACTED] v nočních hodinách v [REDACTED], okres [REDACTED], v neuzamčeném oploceném skladovém prostoru pro tréninkové pomůcky sportovního areálu [REDACTED] u budovy č. p. [REDACTED] přemluvil nezletilou [REDACTED] (dříve [REDACTED]), narozenou [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], která byla v této době jeho přítelkyní a o které věděl, že je ve věku mladší patnácti let, k sexuálním praktikám, kdy ho poškozená nejprve nejméně orálně uspokojovala a následně s ní obviněný vykonal soulož,

jelikož nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [REDACTED] (dříve [REDACTED]), nar. [REDACTED]
[REDACTED], s nárokem na náhradu škody **odkazuje** na řízení občanskoprávní.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal obžalobu na mladistvého [REDACTED] s odůvodněním, že ten se měl dopustit jednání, jak je popsáno ve výroku rozsudku, kdy tímto jednáním měl spáchat provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, provinění ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1

písm. a) tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.

2. Obžalovaný k věci uvedl, že pokud jde o uvedený den, nejdříve šli na [REDACTED], potom šli do [REDACTED] s [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], šli si koupit dvě PET lahve piva. Potom šli na [REDACTED] do klece dozadu, tam je normálně vypili, nic se nestalo, není pravda, že by se jí nějak fyzicky dotýkal, nebo že by jí znásilnil, to ne, chodili spolu maximálně přes léto, jakoby dva měsíce, dali si pusu, drželi se za ruce, ale nikdy žádný pohlavní styk nepřišel. Nevěděl o tom, že jí bylo míň jak patnáct. Každému, i rodiče se jí ptali, jestli je jí patnáct, všem řekla, že je, on se jí třeba i zeptal, jestli by mu mohla ukázat občanku, ona řekla, že jí nemá nebo že ji ztratila. Potom, jak byli na [REDACTED], tak dopíjeli, neví, kolik mohlo být hodin, to už si nepamatuje, ale ví, že byla noc, šli k [REDACTED] domů pod schody, protože nechtěli jít nahoru, tak zůstali jakoby za schody, tam přespali. Potom ráno musel jít hned domů, protože měli něco v plánu s rodiči.
3. Proč uvádí, že k něčemu došlo, pramení z toho, že se mu chtěla pomstít nebo neví. Poté, když byl u [REDACTED], šli si vzít něco z ledničky k jídlu, tam si všiml jedné fotografie, co tam byla na lednici, tak se ho zeptal, protože mu přišla dost povědomá jedna holka, kdo to je. [REDACTED] zavolal svoji sestru, zeptal se jí, kdo to je a ta mu řekla, že je to [REDACTED], potom hned se s ní rozešel kvůli tomu, že mu lhala za prvé o věci a za druhé, že s ní nic neměl. Její věk se dozvěděl druhý měsíc, byl s ní maximálně však dva měsíce. Na [REDACTED], jak uváděl, byli ve čtyřech. Když na [REDACTED] byli ve čtyřech, v [REDACTED] potkali ještě kamaráda [REDACTED], ten byl s nimi chvíli i na [REDACTED], avšak odešel dřív. Holky tam nepily vůbec, jenom [REDACTED] se maximálně napila od [REDACTED], ale [REDACTED] nepila, ta nechtěla. On a [REDACTED] pili, ale že by byli přímo opilí, to vůbec. Kupovali dvě PET lahve, ty menší o obsahu 1,5 litru.
4. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že se s [REDACTED] seznámil přes Facebook, ona mu napsala první, jestli by nechtěl zajít někam ven. Když byli pak venku, tak se jí zeptal, kolik je jí let, ona řekla, že je jí patnáct. Když spolu začali chodit, tak on chodil ještě na brigádu do [REDACTED] do [REDACTED], tam byl brigádně. Domů přijel tak ve čtyři, potom šel většinou s [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], chodili většinou takhle každý den, bylo hlavně teplo, tak chodili na [REDACTED]. S [REDACTED] si povídali celkově o všem. Že by se bavili o nějakém sexu nebo něco takového, tak to ne, řekla mu, že je v devítce, že bude vycházet, že jí je patnáct. Potom se chtěl zeptat, jestli by mu nemohla ukázat občanský průkaz, ona řekla, že buď ho nemá, nebo ho ztratila. Rodiče se na ni ptali, také se jí zeptali na [REDACTED], nebo když je potkali spolu, zda by jim nemohla ukázat občanský průkaz, vždy tvrdila, že ho buď nemá, nebo ho ztratila. Věc zjišťovali z toho důvodu, že to bylo kvůli výšce, protože byla nižší než normální holky v patnácti. Pochybnosti o jejím věku trochu měl, ačkoliv se jakoby přiznala, tak měl takové menší pochybnosti, že lže, on si to chtěl dokázat. Poté, co se rozešli, tak už se to vůbec neřešilo, on už na to jakoby zapomněl. Nechtěl ji kontaktovat, vymazal si její číslo. Poté prý na čtvrtáku podpalovala jeho fotky. Na rozchod reagovala podle něj až moc přehnaně.
5. Dále k dotazu předsedy senátu uvedl, že věk rodiče řešili koncem druhého měsíce, nemůže si vzpomenout na přesný den. Celé dva měsíce mu lhala o svém věku, že jí je patnáct. I [REDACTED] se ptal na občanku.
6. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že [REDACTED] zná od té doby, co šel na [REDACTED], takže tři roky. Je milý, hlavně dokáže pomoci při učení, stýkají se spolu docela často, akorát ne venku, ale většinou někam zajdou. Ven moc nechodí, když jde ven, tak na něj každý kouká, jako že něco provedl. Většinou buď zajdou do hospody, nebo na chvíli do baru.
7. Z výpovědi [REDACTED] bylo zjištěno, že o vztahu syna s [REDACTED] se dozvěděli v létě asi dva roky zpátky, že spolu začali chodit přes léto, chodili spolu na koupaliště. Syn chodil na brigádu, takže jezdil domů až kolem čtvrté hodiny odpoledne. Ona už na něj na dvorku u nich čekala, chodili na koupaliště, brával s sebou ještě mladší dceru, takže takto ji poznala. Akorát se pozdravili, ale potom se jim s manželem nezdálo, že je nějaká to, tak se začali vyptávat na věk, kdy automaticky

tvrdila, že jí je patnáct, takže dál to neřešili. Stýkali se spolu asi do konce prázdnin. Potom s kamarádem zjistili, že jí je dvanáct, ne patnáct, pak už v kontaktu nebyli. Snažila se uhánět syna, kontaktovala ho přes kamarády. Vypěstostí odpovídala na patnáct. S rodinou [REDACTED] to pak řešili, zavolala paní [REDACTED], že s nimi potřebují mluvit, tak tam jeli. Tam se vlastně řešil ten věk, proč lhala, že to vyšlo najevo, proč to neřekla rovnou. Závěr z toho byl, že nebyli už spolu. [REDACTED] u nich doma řekla, že ten starší věk uváděla, protože se chtěla cítit dospěle.

8. Věk začali řešit, jelikož to vylezlo najevo. Vypadala jakoby vyspěle na patnáct i víc, ale chování, když to shrne, tak se chovala jako jejich dcera, které je dvanáct, takže už v průběhu toho vztahu to řešili, několikrát se ptala, kolik je jí let. Dcera se vypytovala na koupališti a všem, co tam byli, tvrdila, že jí je patnáct. Chtěli vidět občanku, pokaždé tvrdila, že občanku u sebe nenosí. Otázka věku pro ni byla důležitá.
9. Když ji paní [REDACTED] kontaktovala, tak řekla, že by chtěla s nimi mluvit i s manželem, na schůzce nevyřešili nic. Od té doby spolu nebyli. Když se dohodli, že se rozejdou, tak už se nestýkali.
10. Na schůzce [REDACTED] uvedla, že věk uvedla, protože se chtěla cítit dospěle, že už nechce být jako dítě. K dotazu státního zástupce ještě svědkyně uvedla, že neví, jestli došli v rámci té schůzky k závěru, jestli k něčemu došlo nebo nedošlo, nezletilé se na to ptali, neodpovídala, brečela.
11. [REDACTED] starší uvedl, že se s [REDACTED] seznámili na [REDACTED], kluk říkal, že by s ní měl chodit nebo něco, tak se jí ptali, kolik je jí let, řekla, že jí je patnáct. Když po ní chtěli občanku, tak jim řekla, že ji nemá, že ji má doma, aby ji neztratila. On ji zahlédl jenom asi dvakrát. Je těžké říct, jestli vyspěle vypadala na patnáct, teď jsou holky vyspělejší, tak na těch patnáct mohla být. K [REDACTED] přišli, protože volala, že by s nimi chtěla mluvit, tak tam přišli, říkali, že kluk s holkou chodí, že jí ještě není patnáct. Tak jí tam tvrdili, že jim říkala, že jí je patnáct. Ptali se jí tam na to, proč lhala o svém věku, ona nic neřekla, nijak to ani nedořešili, byli tam jen chvíli. Nevěděli o tom, že by něco mezi sebou měli mít. Návštěva skončila tak, že jim řekli, že se stýkat nebudou, normálně odešli a to bylo vše. O nějakém pohlavním styku se dozvěděli, až když přišel nějaký dopis, že ho obviňuje, to bylo až po návštěvě u [REDACTED], možná půl roku potom. Vůbec neměl tušení, proč se s [REDACTED] měli sejít, když šlo jen o její věk. Zkrátka jim tvrdila, že jí je patnáct. Tam potom prasklo, že jí je dvanáct, takže se jí na to akorát ptali. Neví, proč jim [REDACTED] volali.
12. V průběhu jejich vztahu zahlédl [REDACTED] tak dvakrát, třikrát a nemá tušení, jestli se zdržovala kolem jejich domu, on stále pracuje v zahraničí, dojíždí každý den. Předtím tam bydlel šest a půl roku. Syn nikdy neměl kázeňské napomenutí ani problémy mimo školu.
13. [REDACTED] uvedla, že se to dozvěděli loni, to už měla doma holku. Právě vyšlo najevo to, že někde na [REDACTED] jí ten chlapec nabídl alkohol, přemluvil ji, aby pila, ona pila, je to pravda. Byla tam s kamarádkou. On ji nutil k sexu, pak k orálnímu sexu, pak ji přemlouval, aby taky vylízala kamarádku, když to prasklo, tak měla doma zle, když se matka zhroutila. Došlo to tak daleko, že ji musela vzít ze školy, převést ji do [REDACTED] do školy a ještě dnes se najdou děti, které jí vulgárně nadávají. Pořád se s ní bavila o tom, některé věci, co měli v rodině, se vyjasnily, ale u toho chlapce pořád to trvá, i když to bylo třeba po několika měsících, co se ujišťovala, jestli nelhala, ona si pořád trvá na svém, že to tak bylo. Bavili se o tom, zda spolu mluvili o tom, kolik je jí let, ona řekla, že chlapec dobře věděl, že jí je dvanáct, ale že mu to nijak nevadilo, že má rád takové mladé holky. Věděl, že je jí dvanáct, protože se kamarádlil ještě s tou její kamarádkou. [REDACTED] mu to řekla, nezapírá svůj věk. Neví, jestli na sociálních sítích vystupovala pod starším věkem. U svědkyně je od března loňského roku, s rodiči se stýká, tam už se konečně také usmířili.
14. Má za to, že [REDACTED] říkala, že měli pít nějaké víno, vodku, pivo, pili všichni. Říkali, že k tomu mělo dojít na [REDACTED], že tam šli někam do rohu, kde byla s chlapcem a ta kamarádka byla s tím druhým v jiném rohu. Problémy zdravotního charakteru nemá žádné, akorát byla trošku rozhozená, měla dost velké noční můry, léky nebere žádné. Neví, co bylo příčinou jejich problémů, je to mladá holka. Dnes ty holky jsou taky dost vyspěle a samozřejmě koukají po klukách. Psychické problémy

vznikly určitě z toho, jak chodila po policajtech, to bylo strašně moc výsledků, musela na gyndu, a pak to, co bylo v rodině, tak to bylo příčinou. Tím, jak to prasklo, tak máma šlela, jedno dalo k druhému, doma peklo. Bylo to na ni z více stran, tak se to na ni podepsalo. Také neříkala, že by měla známost s jiným chlapcem, ona mluvila jen o něm.

15. Též se domnívá, že v uvedené době nevypadala na patnáct, vyspěla až ve třinácti. O věku se měli bavit ještě předtím, měli mít snad nějakou partičku. Scházeli se před tím, tak věděli o sobě, kolik jim je let.
16. Oznámení učinil syn, celá věc praskla doma. Syn to oznamoval, protože je kmotr, v rodině je to také u nich trochu jiné, když také dodržují to, že jsou to děti, a když se synové dozvěděli, že k tomuto došlo, tak to šel syn nahlásit.
17. Ohledně vztahů v rodině to nebylo vždy mezi [REDAKCE] a matkou dobré, hádaly se, nadávaly, když se to matka dozvěděla, tak se zhroutila. Nakonec musela vzít [REDAKCE] k sobě. Myslí si, že před incidentem byl vztah dobrý, problém mezi sebou asi neměly. Ona bydlí ve [REDAKCE], ony byly v [REDAKCE]. Matka nějaké problémy zřejmě měla. Vztahy mezi matkou a dcerou nebyly dobré, když se máma dozvěděla, co se stalo, udělala holce kvůli tomu peklo, že se vyspala s klukem. Holka se bránila tím, že se začala mstít mámě. Ví, že tam vyústilo to, že tam mezi sebou bojovaly, když ona ji táhla k doktorovi, to je zase pro dítě ponížení, tak to vyústilo tak daleko, že ji má teď ona. Nyní je zase situace mezi nimi lepší. V současné době bydlí vnučka u ní, chodí do školy ve [REDAKCE]. Režim, který nastavila, dodržuje, chodí domů včas, vždy ve stanovenou dobu. Naučila se kouřit, alkohol nepije, či ji aspoň neviděla. Také nyní s ohledem na situaci, která je, prakticky o víkendu nikam nechodí. Je to spíš jako vězení, když říká, že ji omezuje strašně moc, že se to nikde neděje. Také nikde nepřespává. Nemá však po kontrole, jakým způsobem vnučka komunikuje přes sociální sítě s kamarády nebo jinými lidmi.
18. K fotografiím, které předložil obhájce, uvedla, že ví, chodili kvůli tomu na policii, mělo to být už vyšetřené.
19. Z [REDAKCE] nemá dojem, že by se mstila obžalovanému, bavila se s ní o tom opakovaně. Ohledně obvinění matky si na ni vymyslela hrozné věci a až po několika měsících, co se jí ptala, jestli to je skutečně pravda, tak z ní pomalu lezlo, že si to vymyslela. Takže byla na policii, ona ji tam doprovázela.
20. Matku osočila proto, když to prasklo, že měla mít poměr s tím chlapcem a vykládala, co všechno dělala, co jí řekl.
21. [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] zná od prvního ročníku na [REDAKCE], chodí spolu do třídy. Už se spolu dlouho nestýkají, na začátku prvého se spolu tak nějak bavili do těch prázdnin [REDAKCE], pak [REDAKCE] přestal chodit ven úplně. [REDAKCE] zná od těch prázdnin [REDAKCE], seznámil je [REDAKCE], tím měl tu čest ji poznat, akorát to byla takové jiná situace, to bylo ještě předtím, než spolu začali chodit. Nevěděl, kam slečna chodí do školy, pak se to dozvěděl, dozvěděl se to i [REDAKCE]. Na [REDAKCE] také byl, byli tam na ten den domluveni, že večer půjdou ven. Teď neví, kde přesně, ale v okolí [REDAKCE] se sešli a šli do [REDAKCE], tam byl on, [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Koupili PET láhev piva, jednu nebo dvě, teď si není jistý, a šli na [REDAKCE]. Tam ji on a [REDAKCE] pili, povídali si, pouštěli si písničky. Pak neví, bylo asi nějak po půlnoci, začalo být hnusně, začalo pršet, tak šli k němu do baráku si sednout pod schody pod výtah. Nic jiného než pivo nepili, pil on a [REDAKCE], [REDAKCE] dával cucnout, [REDAKCE] nepila nic. Na [REDAKCE] byli za umělkou, tam je ta klec s tartanem. Už si nevzpomene, jestli s [REDAKCE] byl ještě ten den před tím. Společně se bavili o škole s [REDAKCE] chvíli, pak si tam dělali srandu, že si říkali vtipy a tak. Věk [REDAKCE] se dozvěděl, když jim jeho sestra potvrdila, že na fotce, kterou měl doma, je [REDAKCE], protože předtím na [REDAKCE], byli tam i [REDAKCE] rodiče, ti se jí ptali na občanku a pokaždé, co slyšel, bylo, že jí to máma nedovolí tahat ven, aby ji neztratila nebo tak. Říkala, že jí je patnáct. Neví, z jakého důvodu [REDAKCE] uvádí, že

mělo dojít k intimnímu styku a podobně. Podle něho asi nevydýchala, že se s ní [REDAKCE] rozešel, nebo neví, proč to uvádí, nedokáže to pochopit.

22. K dotazu státní zástupkyně uvedl, že si nevšiml, že by v průběhu večera někam [REDAKCE] s [REDAKCE] odešla. On tam byl s [REDAKCE], mezi nimi také k ničemu nedošlo. Myslí, že se scházeli kromě [REDAKCE] s [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] i jinak.
23. K dotazu obhájce uvedl, že [REDAKCE] potom se jej zkoušela kontaktovat, stále se ptala na [REDAKCE]. Například skončil ve škole, to bylo ještě před koronou, [REDAKCE] tam nebyl, teď neví, jestli tento nebo minulý rok, ale přišla do autobusu, když měl nastupovat, začala se ho ptát na [REDAKCE], říkat mu, jak svědčil a tak. Tak jí řekl, že do toho jí nic není a proč se ptá na [REDAKCE]. To mu nebyla schopna říct. Pak nebyl ani s [REDAKCE], měl jinou holku a [REDAKCE] jí začala psát, protože ji ignoroval na Messengeru, tak jí začala psát jako „Ahoj, prosím tě, máš číslo na [REDAKCE]?“, ona odpovídala něco, že nemá a tak. Korespondence, o které mluvil, je ta, kterou předložil policii.
24. [REDAKCE] uvedla, že už je to dlouho zpátky. Nějak se domluvili, že tam půjdou. Myslí, že předtím byli nakoupit v [REDAKCE], odtud šli na [REDAKCE]. [REDAKCE] znala od vidění ze školy, když ještě chodila sem. Předtím, než šli na [REDAKCE], má za to, že se nějak domlouvali na koupáku, ale není si jistá. V předchozí době chodili všichni ven kromě [REDAKCE]. [REDAKCE] s nimi byl na [REDAKCE] chvíli, pak musel domů. Hráli tam takové ty hry, které se hrají většinou, když pijí. Myslí, že flašku tam měli, to je hra na úkoly. Podle svědkyně byli podnapilí, ale schopni vnímat. Mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] došlo k sexu, to neviděla. Oni šli potom na druhou stranu toho hřiště, kde byli, [REDAKCE] jako vzdychala, ona tam zůstala s [REDAKCE]. Nepamatuje si, jestli se pak s [REDAKCE] bavily, co se tam přihodilo, už je to dlouho zpátky, neví, co se tam pak dělo. Když hráli flašku, tak tam asi nebyly úkoly, že by musel někdo někoho nějak uspokojit, to asi ne. Myslí si, že tam v tom rohu usnul [REDAKCE] i [REDAKCE], oni s [REDAKCE] asi taky na chvíli zdřímli. Bylo jim známo, kolik je komu let, myslí si, že [REDAKCE] říkala, že jí je víc, tu znala jen od vidění ze školy. Na koupališti neví, jestli byli rodiče obžalovaného, neví nic o tom, že by po ní chtěli občanský průkaz.
25. O věku [REDAKCE] věděla jenom to, že byla mladší než ona a že jí mělo být v tu dobu asi čtrnáct nebo třináct, teď neví. Nebyla u toho, že by se obžalovaný zajímal o její věk, neví, jestli se nějak zajímal. Obžalovanému říkala potom na [REDAKCE], že je [REDAKCE] pod patnáct, když tam byli ten večer. Myslí si, že i v průběhu večera na oblečení [REDAKCE] se nic nezměnilo.
26. K dotazu státní zástupkyně uvedla, že když byla vyslýchána na policii, tak ten první výslech nemluvila pravdu, ten druhý výslech už ano. Dále k dotazu státní zástupkyně, kdy uváděla, že v době, kdy si [REDAKCE] přišla pro flašku, měla na sobě jenom triko od [REDAKCE], uvedla, že to je pravda, když přišla v [REDAKCE] triku. Pokud jde o intimnosti, to si moc nevybavuje. Na otázku, kdy měla ve výslechu na policii uvést, že mělo dojít k jejich pohlavnímu styku s tím, že jako oni si zalezli na druhou stranu té klece, do takového zákoutí a souložili tam docela krutě, se diví, že jako žádný člověk z toho [REDAKCE], který tam byl někde jinde, tak nepřišel, protože byli opravdu hodně slyšet, uvedla, že neví. K dalšímu dotazu, zda si vybavuje, jestli se bavili s [REDAKCE] o tom, co tam spolu dělají, svědkyně uvedla, že si myslí, že se o tom nijak nebavili. [REDAKCE] se podívat do rohu nebyl. Neví, zda jí něco o tom říkal. Na další otázku, kdy jí byla předestřena část výpovědi, uvedla, že si to již nevybavuje. [REDAKCE] viděla poprvé až ten den.
27. K dotazu obhájce dále uvedla, že alkohol moc nepili, zbytek nesli zpátky nahoru, když šli na čtvrták. Ona s [REDAKCE] vlastně nic nedělali, jenom seděli, pili a povídali. Dále k dotazu obhájce, který uváděl, že vypovídala třikrát, aby vysvětlila, proč poprvé vypovídala jinak než podruhé, a potřetí opět jinak, uvedla, že byla hloupá, myslela si, že jí to takto projde. Pak si uvědomila, že by to mohlo být ještě horší než pravda, tak při tom dalším výslechu řekla pravdu. Na dotaz, proč vypovídala křivě, proč nevypovídala hned pravdu, uvedla, že se bála, neví však čeho. Dle svědkyně mohla poškozená [REDAKCE] v době setkání na [REDAKCE] vypadat v tu dobu na těch patnáct. Zda

vypadala na dvanáct, uvádí, že vypadala mladší, chvíli připomínala jako vyspělou holku, ale chvílemi jí přišlo, že mentální věk má úplně na jiné úrovni.

28. S [redacted] ani s [redacted] se po prázdninách nebavila, myslí si, že ke konci srpna si s [redacted] psali, asi jenom jak se mají, pak už si nepsali. Teď chodí do školy sem na [redacted], studium jí jde přijatelně, alkohol nepije, tehdy ho pila. Nebyla to v ten den její první zkušenost s alkoholem, párkrát si dala ještě s [redacted], to měli pár piv. Má za to, že to bylo začátkem prázdnin. Domnívá se, že uvedený večer toho moc nevypila, byla při smyslech. Dokázala jít, ale kolik přesně toho bylo, to si nepamatuje. Druhý den měla bolest hlavy, ale že by jí bylo nějak extra špatně, to se nedá říct. Podle ní [redacted] toho vypila více, měla pár plechovek piv, to bylo ze začátku, pak vlastně měla tu flašku. To bylo všechno na [redacted]. Předtím, když šli z [redacted], tak nic nepili. Pak měli nějaké panáky, to měla i [redacted], to brali přes víčko. Pak měla tu flašku, když si pro ni přišla. Byla to flaška nějakého tvrdého alkoholu, kterého zbyla asi půlka. Flaška, o které hovořila, byla ta, kterou si odnesla. Když tam pak uklízeli, tak v té flašce toho moc nezbylo. Nebyla přítomna tomu, když vypili půlku, byla tam tma, tak tam neviděla, ale pila to asi jenom ona. Alkohol jí nikdo nepodával, ten si brala sama.
29. [redacted] uvedla, že k věci se dostala úplně náhodně. Jela s holkou k zubaři do [redacted], a pak měla jít na preventivní kontrolu ke svému ženskému lékaři, chtěla tam vzít i dceru, ta se začala cukat, tak se jí zeptala, proč tam nechce jít a ona na to konto řekla, že tam nechce jít, že už není panna. Tak se sebraly a jely domů. Řekla, že měla pohlavní styk se [redacted], už je to asi dlouho. Ona se psychicky zhroutila a jediné, co řešila, tak to pak řešila s jeho rodiči. Potom volala svojí matce a bratrovi, protože byla psychicky na dně. Prvně to řekla doma manželovi, co přijel z práce, pak mluvila s [redacted], ten se k tomu postavil dobře, pak volala i s jeho mamkou, takže byli ochotní a opravdu k nim přijeli. Bavili se o tom, co budou dělat a tak. Bavil se spíš víc muž, protože ona nebyla schopna. Neví, jaký byl závěr schůzky, ona spíš hodně brečela. [redacted] prostě nechtěla, oni je varovali, že [redacted] je 12 let. To, aby nedělali nějaké vulgárnosti, jim také řekli, bylo to v době, když šli s manželem nakoupit do [redacted], to je u nich na sídlišti. Holka šla s [redacted] a ještě s pár vrstevníky jakoby na hřbitov. Oni jim tam říkali, jen tak tam hodili do placu, že doufají, že nebudou dělat žádné vulgárnosti. Nepamatuje si, kdy to bylo, těžko říct. Když se to začalo řešit, tak [redacted] jí přesně nelíčila, jak se to událo. Ona jí řekla, že popíjeli, že tam byl [redacted], [redacted], nějaký [redacted] kamarád a ještě jedna holčička. Na úplné detaily se nevyptávala, akorát řekla, že ji tam prý nutili do alkoholu, a pak se semlelo, co se semlelo do nějakých vulgárností. Když byli u nich [redacted] rodiče, [redacted] seděla u ní na gauči a brečely tam obě. Když s ní byl [redacted] v jednom rohu, ten jeho kamarád s tou druhou holčičkou byli v druhém rohu, a že on ji jakoby přemlouval k nějakým těm intimnostem. Říkala, že mělo dojít k nějakým orálním věcem, a pak k pohlavnímu styku. Na schůzce s rodiči [redacted] se asi nedomluvili nijak, protože ona nebyla psychicky schopna tam něco řešit. Nepamatuje si, v jaké době to řešili, asi těsně před školním rokem. Protože po tom, co se událo tohle, tak se udály ještě jiné starosti, holka jí byla odebrána. Pak ji dlouhou dobu neviděla, až pak u soudu, kdy byla přiklepnuta její matce, takže měly mezi sebou vztahy špatné, protože když se to dozvěděla, tak jí prostě zmydlila a ona, protože byla uražená, tak se jí snažila obžalovat z něčeho, co neprovedla, takže ty vztahy potom byly jiné. Podala na ni křivou výpověď, pak to stáhla, protože důkazy svědčily v to, že byla nevinná. Nyní vztahy mezi nimi jsou dobré.
30. K dotazu státní zástupkyně uvedla, že když volala obžalovanému, tak se k tomu postavil dobře. Manžel byl v té době v [redacted]. Potom, když k nim přijeli, tak se [redacted] moc nebavil, bavili se spíš s jeho rodiči. Jeho rodiče o tom nevěděli, ti se to dozvěděli, až když volala [redacted], ten na to konto to hned řekl rodičům, protože věděl, že to asi bude průser, protože holka je nezletilá. Nepopírali, že by k tomu došlo.
31. K dotazu obhájce uvedla, že vztah s dcerou do té doby, než se to stalo, měla trošku náročnější, je to pubertáčka. Zlobila se na ni někdy před tím. Většinou, když něco provedla, tak jí třeba dala zákaz chodit ven s kamarády nebo ji odpíchla od internetu. Tak se na ni zlobila a mstila se jí.

Pomstila se jí, když ji obvinila, že ji týrala, byla stíhána za týrání nezletilé. Co se týká [REDAKCE], má za to, že byl v pohodě, byl u nich asi jednou, moc dobře ho nezná. Na dotaz obhájce, kdy se ptal na to, že si spoustu věcí nepamatuje, ale tohle zrovna konkrétně si celkem dobře pamatuje, uvedla, že to si opravdu pamatuje, má doma dceru, kdybych měla kluka, tak to tak neřeší, ale má doma dceru a ví, jací v dnešní době kluci jsou, tak to si pamatuje. Na dotaz, zda jí dcera někdy lhala, uvedla, že ano, ale co se týče události, že měla mít dcera pohlavní styk, tak jí nelhala.

32. Na dotaz, kolik se tam vypilo alkoholu, zda se s tím dcera svěřovala, uvedla, že nikoliv, akorát řekla, že tam byl nějaký tvrdý alkohol a že ji nalívali i pivem. Nesvěřila se, kolik toho měla vypít, akorát že tam prostě popíjeli s tou kamarádkou i ti dva kluci, že tam prostě měli nějaký tvrdý alkohol, vodku, pivo a ještě něco. Není si dále vědoma, že by dcera předtím pila nějaký alkohol.
33. Dále k dotazu státní zástupkyně, zda přemýšlela nad tím, jestli může být věc ze strany dcery vymyšlena, uvedla, že nikoliv. Také k dotazu na vyspělost uvedla, že to byla normální holka, nebyla vyspělá, vyspělá je až teď, ale ve dvanácti letech byla prostě normální. Ke gynekologovi jely normálně na prohlídku, ale časově si to nepamatuje, je to dlouho, nechci lhát.
34. [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] je jeho neteř, bratr přišel do práce s tím, že si doma stěžovala, brečela babičce a jemu, že byla zneužita, jestli by s ním došel to nahlásit. To bylo jediné, co o tom on ví. Tak to akorát došli nahlásit, co se dělo nebo nedělo, o tom neví nic. On takto s rodinou moc nekomunikuje, má svoji firmu, svoji rodinu, takže se o to moc nezajímá. [REDAKCE] se mu před dvěma lety jevila jako malá holka, hrála si s jejich dětmi, je to neteř. Přesun [REDAKCE] k babičce řešili, protože v rodině měli nějaké neshody, matka – dcera. Týkalo se to spíš alkoholu v té rodině, nějaké zanedbání. Ví, že [REDAKCE] u babičky funguje. Do školy chodí pravidelně. S [REDAKCE] se nikdy nebavil, k čemu mělo dojít. Dozvěděl se to od bratra.
35. [REDAKCE] uvedl, že ví akorát to, co mu řekla [REDAKCE], jinak nějaké podrobnosti ne. Moc se jí do toho nechtělo, protože je její strejda, tak se s ním o tom moc bavit nechtěla. Akorát mu řekla, že někde na [REDAKCE] v nějaké boudě měli nějak popíjet s obžalovaným, nějaký alkohol, pivo, víno a takové věci, a pak mělo dojít k nějakému sexuálnímu. Mělo dojít asi ke styku, nebo co tam dělali. Líčila, že po ní chtěl pohlavní styk, i když nechtěla, ale obžalovaný naléhal a prý se to uskutečnilo, takto mu to [REDAKCE] řekla. Ještě to řešili pak se sestrou doma a nic se nedělo, tak to pak šel nahlásit. [REDAKCE] je teď u babičky, protože s mámou měla nějaké problémy. [REDAKCE] si vymyslela nějaké týrání. S [REDAKCE] je v kontaktu, má pronajatý byt o patro výš. O fotografiích na internetu ví, to se dozvěděl hned ten den, co byla ve [REDAKCE] na kriminálce, od té doby jí také kontroluje namátkově telefon, jestli nedělá něco takového. Jak mu to líčila, si už do detailu nepamatuje. Říkala, že to řešili i s rodiči pána a nedošli k nějakému závěru. Neví, jestli se k tomu obžalovaný nebo [REDAKCE] při schůzce nějak vyjadřovali. [REDAKCE] říká, že se to stalo, tak se to asi stalo, když v tomhle by mu nejspíš nelhala. Neví, proč to sestra nenahlásila, proč se dlouho nic nedělo, to byla její věc.
36. [REDAKCE], která byla vyslechnuta, uvedla, že se domluvila, že přijde říct, jak se opravdu všechno stalo. Když byla na policii poprvé, tak neřekla pravdu. Tenkrát byla našťvaná na matku, tak si myslela, že jí nemá ráda, tak jí řekla některá ošklivá slova. Chodila do školy, ale nemohla chodit ven, byla jenom doma v pokojíku, kde neměla televizi. Občas jí mamka dala na zadek, ale to si zasloužila, bylo to třeba kvůli [REDAKCE]. Dostala vařečkou přes zadek, nikam jinam ji nemlátila. Není pravda, že by ji například škrtila. Nyní má vztah dobrý, také není pravda, že by ji nijak nutil cigarety pan [REDAKCE]. Jednou šla s ním ven kouřit, on se jí ptal, jestli také kouří, ona řekla jo. Tak jí řekl, ať vykouří celou krabičku, asi chtěl, aby přestala kouřit. Pokud jde například o povídání o sexu, měla blíž k [REDAKCE]. Když zjistil, že si psala a posílala nahé fotky cizím chlapům, tak si šel nejprve zakouřit. Zjistil to s mamkou, protože se jí kouklí do mobilu. Třeba jí matka řekla, aby jí přinesla telefon, že udělá kontrolu. Ona telefon donesla a právě tam našla, že si píše s [REDAKCE] z [REDAKCE], také viděla ty nahé fotky, to byla poslední kapka, co provedla. Poté byly problémy, nyní s matkou má dobré vztahy, vše si ujasnilo. S [REDAKCE] se poznali přes Facebook, začali spolu chodit tři dny před městskými slavnostmi, takže koncem června [REDAKCE], ještě

v době, kdy si jen psali, tak mu psala, kolik je jí let, psala, že jí je dvanáct. Tenkrát byli jen kamarádi, ještě když spolu nechodili, tak ho představila mamce a [REDACTED], že to je její kamarád. Mamka i [REDACTED] ho varovali, ať si uvědomí, kolik jí je let. Věděl, že jí je dvanáct. S [REDACTED] rodiči se poprvé viděla na koupališti, oni nikdy nechtěli vědět, kolik je jí. On jim [REDACTED] řekl, že je jí patnáct let. Nikdy po ní [REDACTED] ani jeho rodiče nechtěli vidět občanský průkaz. Ten den v létě, když byly automobilové závody do vrchu, tak u ní spala [REDACTED], která bydlí teď na [REDACTED]. Potom šly k ní na narožky k její babičce. Cestou potkaly [REDACTED], šly domů s [REDACTED]. Volala mamce, jestli může jít s [REDACTED] na koupaliště na [REDACTED], že tam bude [REDACTED] a [REDACTED]. Mamka řekla, že může, ale že se má každou hodinu hlásit. Tak šli na koupaliště, tam byl [REDACTED], jeho mladší ségra [REDACTED]. V tu dobu už s [REDACTED] chodila, byli na koupališti až do večera. Ona volala mamce, jestli může spát u [REDACTED], mamka s tím souhlasila. Ještě po tom koupání se došla domů převléct, aby jí večer nebyla zima, protože se domluvili, že budou na [REDACTED] jako slavit [REDACTED] narozeniny. Šli tam ona, [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], také za nimi přišel [REDACTED]. Kolem deváté večer šli do [REDACTED] koupit pití a jídlo. Kluci nakoupili rum, pivo, vodku, dvě PET lahve piva, basu piva, rummy dva, jednu vodku a kolu, nějaké housky, salámy. Odnesli to na [REDACTED] do klece. Kolem půl jedenácté večer přišla matka [REDACTED], čekala u vstupní brány, tak [REDACTED] odešel, že tam mají alkohol, to neviděla. Tam se dozvěděla, že [REDACTED] slaví narozeniny, také mu zpívali. Pak začali hrát flašku. [REDACTED] a [REDACTED] jí přemlouvali, ať do toho jde, že [REDACTED] do toho také jde, a že když je taková kamarádka s [REDACTED], že by byla srab, kdyby do toho taky nešla. [REDACTED] také říkala, ať do toho jde, ať není srab, že to budou všichni v té kleci. V té době bylo [REDACTED] asi čtrnáct. Pak s [REDACTED] společně vyhonily péro klukům, [REDACTED] stál proti [REDACTED], [REDACTED] proti ní, ony dvě seděly vedle sebe, daly si s [REDACTED] ruce křížem a ona vyhonila péro [REDACTED], [REDACTED], to už neví, jak dlouho to trvalo. Když jezdila rukou nahoru a dolů po [REDACTED] penisu, tak ho měl tvrdýho, [REDACTED] se udělal, to znamená, že ty spermie šly z penisu ven a že už nebyl nadržovaný. Nezpozorovala, jak na tom byl ten [REDACTED]. Nikdy předtím na chlapské přirození nesahala, to bylo poprvé a naposled. Jeho přirození měla i v ústech. Tam pak šla s [REDACTED] do jedné strany té klece, vlastně šli v té kleci za tu dřevěnou stěnu, [REDACTED] s [REDACTED] šli do druhého rohu. Oblečení si svlékli, dali si ho na zem pod sebe, aby je to nedrávalo, ona ještě odložila řetízek a prstýnky. Měla pod riflemi kalhotky, podprsenku, měla baleríny boty, takže se oba svlékli do naha, byly tak tři hodiny ráno. Ona si lehla na záda na zem, on si lehl na ní břichem na břicho, on ji takto měl odpanit. Potom si na něj sedla, přirození měla v sobě, líbali se, on ho potom vyndal a ona mu ho vykourila. Udělal jí to do pusy, ona sperma spolkla, poté ji vyprstil. Pak souložili, když ho do ní strkal, to sperma stříkal vedle na zem, takže k výronu došlo u [REDACTED] třikrát. Ona pila pivo, rum, vodku, kolu, bylo to z flašky. Rumu vypila asi čtvrt flašky, ani ne čtvrt láhve, pivo pila z PET láhve i z flašky, toho vypila hodně. Opilá nebyla, věděla, co dělá.

37. Při tom, když souložili, tak tam přišel [REDACTED], vzal si od nich flašku, takže je viděl nahatý. Ostatní pili také, [REDACTED] už to neměla pod kontrolou. Je v podstatě bisexuálka, takže šla po ní i po [REDACTED], po [REDACTED]. [REDACTED] už se našťestí ubránil, a potom se oblékl, nechali tam vypité láhve. Šli k [REDACTED] do paneláku za výtah se vyspat. Asi tak v pět ráno šli do paneláku k [REDACTED], spali za výtahem, nikoho nepotkali. Pak šli na [REDACTED], tam byli asi do deseti, a pak šli všichni domů, najíst se a osprchovat. Sešli se na [REDACTED] asi kolem dvanácté hodiny. Po fyzické stránce po noci na [REDACTED] se cítila fajn, nic jí nebylo, motala se jí akorát hlava, trochu jí bolelo přirození, jinak nic. Nejdříve na [REDACTED] měla strach, že to bude bolet, měla strach, že otěhotní, ale stejně do toho šla. [REDACTED] jí vysvětlil, že až začne [REDACTED] cukat přirození, tak že to na něj jde a že ho musí vytáhnout. [REDACTED] jí to říct nemohl, protože byl opilý.
38. Koncem srpna měla jít s mamkou na gynekologii, ani neví, proč ji tam mamka chtěla vzít. Dostala strach, že se zjistí, že není panna, tak to řekla. Ten den mamka volala [REDACTED] rodičům, přišli k nim domů hned ten večer v osm hodin, byla tam ona, [REDACTED], mamka, [REDACTED], [REDACTED] rodiče. Oba byli vykulení, protože [REDACTED] rodičům řekl, že je jí patnáct, až u nich se dozvěděli, že jí je dvanáct. Ona a [REDACTED] nemluvili, jenom po sobě koukali. Rodiče řešili, že na policii to dávat nebudou, že si to

nechají pro sebe. Pokud jde o vztah s [REDACTED] v současné době, tak se rozešli asi tři týdny po tom, co se to stalo. [REDACTED] měl strach, co se bude dít dál. Oba s tím souhlasili, že se rozejdou. Sešli se venku, domluvili se, že se rozejdou, že budou jen kamarádi. S [REDACTED] spala jenom jednou. Pokud jde o chození, chodili ven, vodili se za ruce, objímali se, líbali.

39. [REDACTED] uvedl, že pokud jde o událost, potkal se s nimi, jak s obžalovaným, tak s [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED], šli na [REDACTED]. On odešel, oni tam zůstali, pak k něčemu mělo dojít. V [REDACTED] koupili piva, něco tvrdý alkohol, asi tři, čtyři flašky, piva neví jistě. Myslí si, že to byla jedna flaška vodky a kola. Kolik vypila [REDACTED], neví, když odcházel, tak pili jenom to pivo, tak myslí, že půl litru maximálně v té době. Odcházel někdy v deset, v jedenáct. Když odcházel, byla [REDACTED] v pohodě. Druhý den se měl dozvědět, že jako něco proběhlo, jakoby sexuálního, on tomu nevěřil, ptal se potom, kde byli, říkali, že do rána. To je vše. Šli tam další den, ale normálně se bavili. O věci mluvil s [REDACTED], opravdu si to již ale nepamatuje. Konkrétně měl říct něco v tom smyslu, že měli na každé straně, [REDACTED] zrovna chodil s tou z [REDACTED], že měli každý na jedné straně pohlavní styk. On tomu nevěřil, tak mu to bylo nějak jedno. Nevěřil tomu, bylo mu to divné, když jí nebylo ještě těch patnáct. Nějak to potom neřešili. S [REDACTED] to nijak dál nerozebírali, nijak to neřešili. Co přesně měli [REDACTED] s [REDACTED] spolu dělat, neví, jakoby normální sex. Neví, jak to má říct, prostě řekli, že spolu provozovali sex. S [REDACTED] nemluvil, nijak to nerozebíral s nikým. Když byl s nimi ten den na [REDACTED], chovali se normálně. Druhý den potkal všechny, [REDACTED] i [REDACTED], což je pravda, vypadali jako normálně, bylo to někdy odpoledne. [REDACTED] věk odhadoval na dvanáct. [REDACTED] a [REDACTED] zná asi tak rok až dva. V té době se spolu bavili, byli spolu každý den. Pokud jde o tvrdý alkohol, měla tam být vodka, to je všechno. Když odcházel, byli v pohodě.
40. [REDACTED] uvedla, že zná [REDACTED], ví, že chodil s [REDACTED], slyšela, že ji měl znásilnit. To slyšela od sestry a od kamarádek [REDACTED], jména už neví. [REDACTED] k tomu uvedl, že s ní chodil, pak se dozvěděl, že ví svědkyně o tom znásilnění [REDACTED], tak se jí to snažil vymluvit, že to není pravda. Taky řekl, že to prý dělá naschvál kvůli tomu, že se s ní rozešel. O předchozích vztazích se se [REDACTED] nebavila. Nic spolu neměli. [REDACTED] osobně nezná, nemůže ji nijak hodnotit. [REDACTED] je známá [REDACTED], od ní slyšela, že potkala obžalovaného na [REDACTED] na koupališti, povídala, že byla s klukem, se kterým tenkrát zrovna chodila, že chlastali, nějak se to zvrhlo, vyspali se spolu. Ona říkala, že to chtěla. Mělo se jednat o [REDACTED]. Ona jej osobně nezná, zná ho pouze z vyprávění od [REDACTED]. Toto říkala někdy v září, když začala škola. Ona ji také na koupališti potkala se [REDACTED], líbali se tam, tak se jí zeptala, kdo to je. Teprve tam jí řekla, že s ním chodí a že už mezi nimi něco bylo. Jinak se dále vyjadřovala svědkyně ke vztahu s matkou. [REDACTED] uvedla, že je [REDACTED] její kamarádka, znají se asi dva roky. Občas je milá, na druhou stranu sprostě nadává. Ona má téma hovoru hlavně kluky, ona se o ničem jiném snad ani nebaví. Někdy o prázdninách jí řekla, že měla pohlavní styk. Řekla jí to z ničeho nic, protože jak ona mluví jenom o klukách, tak se k tomu nějak dostala. Říkala, že to bylo s nějakým [REDACTED], ale toho nezná. Neříkala, kde k tomu došlo, jen říkala, že asi hráli flašku a to bylo až po té flašce, že se spolu vyspali. Ona prý chtěla se s ním vyspat. Jinak o věci nic neví. Ani neví, jestli tam u toho někdo byl. Jinak se také vyjadřovala spíše ke vztahu mezi matkou a [REDACTED]. [REDACTED] se k věci nijak nevyjádřila. [REDACTED] zná [REDACTED], zná i [REDACTED], [REDACTED] má za to, že jde o pomluvy, které se šíří po [REDACTED] ohledně [REDACTED]. Také je na [REDACTED], [REDACTED] je spolužák. Též se dozvěděl o tom, že měl mít [REDACTED] poměr s nějakou holkou pod patnáct let. Údajně to všem tvrdila [REDACTED], že ji [REDACTED] znásilnil, přičemž když se bavil s [REDACTED] kamarády, tak v tu dobu měl být [REDACTED] s nimi. Ona to neříkala [REDACTED] přímo jemu, ale říkala to kamarádům a ti to řekli jemu. To mohlo být asi někdy v květnu [REDACTED]. Když se o tom bavil se [REDACTED], řekl, že o tom ví, že si to vymyslela. Jinak se o tom dozvěděl, jak uváděl, někdy v tom květnu [REDACTED] před školou. On [REDACTED] osobně nezná. Prakticky shodně vypovídal [REDACTED]. I on uvedl, že [REDACTED] nezná osobně, o věci také pouze slyšel. [REDACTED] uvedla, že bydlí s rodiči, bratrem [REDACTED]. [REDACTED] poznala tak před rokem, když byla s mamkou, tatínkou a bráchou na [REDACTED] v [REDACTED]. Ona tam přišla, tak jí bratr [REDACTED] nepředstavoval. [REDACTED]

k nim domů nechodila, když ona byla doma, tak tam nikdy nebyla. Říkala, že jí je patnáct, ona se jí na to sama ptala. Že je jí patnáct, jí divně nepřišlo, vypadala na těch patnáct. Bylo to asi tak loni v listopadu, neví přesně, začala ji [redacted] kontaktovat přes Facebook. Měla ji dřív v přátelích, ona před tím rokem na Facebooku sama požádala o přátelství, ona ho přijala. Chtěla číslo na bratra [redacted], psala jí asi měsíc a něco. Pak jí rodiče Facebook zablokovali. Jestli jí někdy odepsala, si již nepamatuje. [redacted] se vyjadřoval převážně ke vztahu [redacted] a matky, pokud jde o pohlavní zneužití [redacted], k tomu uvedl, že [redacted] s tím, že měla něco sexuálního se [redacted], přišla asi až po měsíci. Neví, jestli proto, že měla strach, že je těhotná nebo proč, tenkrát to řešil i s [redacted] a babičkou, kdy oni zastávali názor, že nebudou [redacted] ničit pověst. Také byli se [redacted] a jeho rodiči. On byl našťvaný na [redacted], nebral si servítky, když mluvil. [redacted] chtěla [redacted] vzít hned k doktorce, ale na nátlak babičky a [redacted], nechtěli, aby to nahlásili. Aby to nehlásila, chtěli tedy i rodiče [redacted]. Je to nepochopitelné, že podali oznámení lidem, kteří přímo přemluvili [redacted], aby to nehlásila, tomu nerozumí. On se o tom dozvěděl od [redacted], byl tenkrát na práci v [redacted]. Prý měli popíjet na [redacted] s nějakou kamarádkou a ještě s někým. Ona [redacted] nevěděla, kde, kdy, jak. Prostě tvrdila, že vlastně nic neví, že si to nepamatuje, akorát, že to prý chtěli oba. On věděl, kolik je [redacted] let, protože věděl, do jaké chodí školy a třídy, také ví, že [redacted] jednou křičela na autobusáku na [redacted], že ho dostane do basy. Po tomhle [redacted] měla zaracha, nesměla ven. Pouze jednou byla venku do deseti, když byly v [redacted] městské slavnosti. Přes noc byla [redacted] pryč na [redacted]. Asi před třemi týdny byla za [redacted] doma při volné hodině ve škole, to plakala, že už ji vyhodili taky v [redacted] ze školy, že bude už ve [redacted], že už nebude moct mamku navštěvovat, také řekla, že by to chtěla všechno stáhnout, ale že jí to ve [redacted] nedovolí. Myslela tím to, jak obvinila mamku, že ji týrá. Jinak k věci nic podstatného neuváděl.

41. Soud dále ve věci vypracoval znalecký posudek znalcem [redacted], který odpověděl na otázky ohledně poškozené [redacted] se zaměřením na to, zda jsou u ní znaky, které by snižovaly její obecnou věrohodnost, kde uvedl ve svých závěrech, že osobnost posuzované je jednoduše strukturovaná s překříženým hodnotovým systémem a realizačním systémem vědomí. V hodnotovém schématu proaktivní ukotvená i co do porovnání s její referenční skupinou. V případě hodnot realizačního schématu vědomí, tak jak posuzovaná pracuje s realitou a prostředky dosahování cílů je narušená zesílená blokační linie, nejvíce podporovaná snahami o upozornění na svou vlastní existenci. Burcujícími aktivitami. Nadměru toužící po přijetí uznání, které prosazuje bez schopnosti rozpoznání aplikovaných hodnot. Nedostatečná míra schopností identifikovat se i se znaky narušení, projevem nedostatečného vnímání mateřské, ale především pak absence otcovské lásky, reakce na prožívání frustrace i strádání. Tento stav pak vede ke zvýšené náladovosti, tendencím k náhražkovým způsobům uspokojování i k obranným mechanismům typu úniku do fantazie společně s externalizací, tj. tendencí přenášet do okolního světa svá pudová přání, konflikty, způsoby myšlení a nálady. Tyto obrany pak mohou vést či vyústit i k nepravdivým výpovědím, založeným na subjektivním vnímání věci. Intelektově v pásmu slabého podprůměru (IQ 86). Na otázku, zda byla schopna správně vnímat události, zapamatovat si i reprodukovat prožité události, a to i s ohledem na delší časový odstup, uvedl, že v současné době jsou její schopnosti vnímání událostí, zapamatování si i reprodukce prožitého běžně standardizované. Nikoli však, co se týká událostí z minulých období. Na otázku, jaká je její specifická věrohodnost, zda má sklon k fabulacím, záměrnému zkreslování skutečností a popřípadě sklon ke lhavosti či bájivosti, uvedl, že v současné době jsou u posuzované tendence a sklony k fabulacím, záměrnému zkreslování skutečností včetně sklonu k lhavosti a bájivosti na ústupu. U dětí, které dosahují přibližně třinácti let vývojového věku, dochází běžně k útlumu těchto „dětsky-běžných“ projevů. U dětí mladších je nezbytné uvědomit si jejich schopnost vnímání detailů oproti běžnému vnímání u dospělých. Na rozdíl od této dospělé schopnosti počtu 5 až 7 detailů, je schopnost dětí značně snížena, někdy až pouze na 2 detaily. Zbývající závěry pak nahrazuje dítě svými fantazijními představami, které nelze považovat za lež či lhavost, jen za doplnění chybějícího. Posléze dochází k utvrzování a přijímání vyfantazírovaných detailů za skutečnost. Dle Raskin & Stellerovy 19

bodové škály odpovídají potvrzení specifické věrohodnosti pouze 3 parametry. Z výše uvedeného je možné považovat specifickou věrohodnost posuzované za nevěrohodnou.

42. Znalec byl také ke svému znaleckému posudku vyslechnut, kdy uvedl, že při zpracování vycházel z materiálů, které mu byly poskytnuty soudem a dalšími věcmi, které souvisely s psychologickým vyšetřením. Psychologické vyšetření bylo prováděno na základě zadání tak, aby byly zodpovězeny otázky, které byly položeny, nejen na principu osobnosti posuzované, ale také na posouzení její obecné věrohodnosti a především na posouzení specifické věrohodnosti. K tomu použil standardní psychologické metody tak, aby mohl vytvořit ty závěry, které odpovídají její osobnosti a pravděpodobně také věcem, které souvisí s projednávanou trestnou činností. Znalec uvedl, že k posouzení, pokud jde o poškozenou, se kterou hovořil, použil metodu Raven, verze 2000, dále kresebný test stromu, kochů a všechny tyto věci, které z toho vyplynuly, tak podrobil a dosadil do škály tzv. Raskinstellerovy škály, která vypovídá o specifických záležitostech týkajících se projednávaného trestného činu nebo činnosti, z které vychází pravděpodobnost té specifické věrohodnosti. Tato škála je devatenáctibodová a z této devatenáctibodové škály byly pouze tři odpovědi, které by odpovídaly těm věcem, které souvisí s projednávanou trestnou činností nebo s událostí, která se měla stát, ostatních šestnáct nebylo přítomno. To znamená, že závěrem bylo to hodnocení, které uvedl, samozřejmě i s popisem, kdy posuzovaná [REDAKCE] není specificky věrohodná. Na otázku, zda se domnívá, že by byla schopna si událost vymyslet nebo takto popsat, jak uváděla ve své výpovědi, znalec odpověděl, že ano. Na otázku, zda měl k dispozici spis, kde je vyjádření i těch kamarádů, kteří se tam pohybovali a zda s tím nějak pracoval v kontextu posudku, uvedl také, že ano. K vytvoření toho celého kompletu obrázku je třeba přistupovat co neobjektivněji, to znamená přijímat i data, která jsou nějakým způsobem možná ověřitelná spíše, což je ten základ toho psychologického vyšetření, ale samozřejmě i ty doplňující věci. Pro něho byly důležité, respektive nejdůležitější všechny věci týkající se výsledků nezletilé [REDAKCE] a jeho psychologické vyšetření a dotazování a tyhle věci v tom posouzení vycházely v rámci toho popisu, tak jak se to snažil popsat do toho znaleckého posudku, ty považuje za objektivizované. Na otázku, když s nezletilou hovořil, zda se odchylovala nebo uváděla nějaké skutečnosti jiné, než co zaznělo v tom jejím vyjádření či výsledku, uvedl, že odpovědi nebyly přesné. Ty detaily nebyly přesné, nebyly tak, jak by odpovídaly tomu jejímu stavu nebo těm jejím informacím podávaným v rámci toho trestního řízení. Většinou to bývá tak, že vlastně do toho zasahují paměťové schopnosti, ty paměťové schopnosti u ní jsou relativně standardizované, protože nemohl pouze vycházet z jejího stavu ovlivnění, tak jak bylo popisováno v rámci té události, ať už alkoholem nebo drogami, takže ve své podstatě vycházel z toho, že ty paměťové schopnosti její jsou standardní a v ten okamžik vlastně dochází k zapomínání některých skutečností, ona tam jakoby měla takové to zakomponování těch myšlenek, takových těch ulpívajících myšlenek, protože neustálým opakováním nejenom před orgány činnými v trestním řízení, ale také před svým svědomím tam docházelo k doplňování ještě některých detailů, které se mu snažila posléze sdělit, ale na druhou stranu zase tam byly detaily, které spolu nesouvisely. To znamená, že tam byla i zvýšená míra tzv. lžiskóre, tedy že ne na všechny otázky odpovídala takových způsobem, aby potvrdovala tu pravdu. Naopak šly ty odpovědi proti sobě, byly protichůdné. Co se týká otázky ovlivnění uplynutím času a pohledu na událost, uvedl, že standardně by tam měl být ten princip toho zapomínání, princip toho zapomínání standardní, tak jak je běžný u všech, jak u dětí, u dětí více, u dospělých méně, tak tam prostě nebyl zakomponován. To je jeden z těch bodů, který se hodnotí v rámci té Raskinstellerovy škály.
43. Dále k dotazu uvedl, že z jeho pohledu je tam upoutání pozornosti k její osobě, tak jak se snažil popsat a je takový ten princip ulpívavosti, ulpívavosti těch myšlenek, ona je přesvědčena, že k nějaké takové události pravděpodobně došlo. Možná ty znaky, které tomu předcházely, tak k tomu mohly vést, ale ty detailní záležitosti, ty detailní věci prostě nebyla schopná vysvětlit, nebyla je schopná dát do souvislostí, nebyla schopná tam dopasovat ten princip těch vlastních prožitků. Mluvila o tom, že byla pod vlivem alkoholu a na druhou stranu hned vzápětí sdělila, že žádný

alkohol nepožívala. Na dotaz, zda v tomto případě je schopen vyloučit, že k uvedenému jednání nedošlo nebo že se nejedná o tento jev, že by postupem času se snažila i v zájmu třeba upoutání pozornosti přidávat další a další detaily, ale ten základ, že by tam byl, že k tomu jednání došlo, znalec uvedl, že tento princip nelze vyloučit, že prostě k nějaké aktivitě došlo, ale v každém případě je to záležitost toho jeho hodnocení, že k ní nedošlo takovým způsobem, jakým ona to popisuje, tj. princip ověřování té specifické věrohodnosti. Na otázku ohledně případného výslechu poškozené před soudem s ohledem na to, co zde zaznělo, i kdyby byla schopna podat nějakou výpověď, zda toto přinese něco k objasnění věci s takovýmto časovým odstupem, znalec uvedl, že s ohledem na závěry, které již učinil ve znaleckém posudku i v předchozím vyjádření, se domnívá, že pokud by byla vyslýchána, tak pokud by chtěla, aby to dopadlo dobře, všechny ty věci v rámci jejího prospěchu, tak to bude dělat tak, aby to nedopadlo špatně.

44. Dále byl vyhotoven protokol o ohledání, fotodokumentace místa činu, dále byly předloženy i fotografie, kterými se prezentovala na Facebooku.
45. Taktéž bylo provedené gynekologické vyšetření poškozené, kdy bylo zjištěno, že hymen se zdá nepoškozený, ale pro jeden prst volně přístupný. Nelze se přesně vyjádřit, zda ke styku došlo či nikoliv. Toto sdělila [REDAKCE]. Dále bylo provedeno další gynekologické vyšetření v [REDAKCE] u [REDAKCE], který uvedl, že plně souhlasí se závěrem lékařské zprávy ze dne [REDAKCE], že se nelze jednoznačně vyjádřit, zda k pohlavnímu styku došlo či nikoliv. Panenská blána není dokonalým důkazem panství. Může být porušena, aniž by žena měla pohlavní styk, například při masturbaci, manipulaci s tamponem nebo i při cvičení. Naopak porušena být nemusí, když žena pohlavní styk měla.
46. Ze zprávy ZŠ [REDAKCE], [REDAKCE] bylo zjištěno, že [REDAKCE] ve třídě nemá problémy, je milá, kamarádká, v kolektivu sdílá, upovídaná. K dospělým se chová ochotně, zdvořile, pomáhá při přípravách kulturních vystoupení. Vliv na školní výsledky mají samozřejmě i nerovnoměrně rozložené rozumové schopnosti, které se pohybují v pásmu širšího průměru. V 1. pololetí zameškala 31 hodin, také dostala napomenutí třídního učitele za neplnění školních povinností a zapominání žákovské knížky, pomůcek na vyučování. Tato zpráva byla z [REDAKCE]. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 5. 2019, č. j. 23 P 27/2019-29, bylo zjištěno, že nezletilá byla svěřena do péče babičky, paní [REDAKCE].
47. Pokud jde o obžalovaného [REDAKCE], zda z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že nebyl soudem trestán, také nebyl řešen ani za přestupek, jak je uváděno v opisu z evidence přestupků.
48. Soud na základě všech provedených důkazů, tyto hodnotil jak samostatně, tak ve svém souhrnu, a to zejména k té skutečnosti, zda ze strany obžalovaného došlo k jednání či nikoliv. Zde je nutno poukázat na to, že zde jsou v podstatě dvě skupiny svědeckých výpovědí, kdy na straně jedné jsou svědci, kteří vypovídají ve prospěch obžalovaného, na straně druhé je část svědků, kteří svědčí ve prospěch poškozené. Je nepochybné, že došlo k setkání, které končilo na [REDAKCE] v [REDAKCE], kde byl jak obžalovaný, poškozená, tak i [REDAKCE] a [REDAKCE], zpočátku i [REDAKCE], byť tento svědek odešel ještě před událostí, která se měla přihodit. Dle soudu nelze zpochybňovat, že všichni aktéři požívali alkohol, kdy dle soudu je nevěrohodné i tvrzení, že by alkohol požívali pouze obžalovaný s [REDAKCE], nikoliv přítomné slečny. Zde má soud za to, že alkohol byl požíván všemi přítomnými, a to i [REDAKCE], který byl na místě asi do cca jedenácti hodin, kdy odešel. Jeví se zde nelogické, nepravděpodobné, že by poté, co nakoupili alkohol kolem deváté hodiny večer, tento začali požívat až poté, co odešel [REDAKCE]. Co se týká alkoholu, zde jsou však již rozpory v tom, co uvádí poškozená v kontextu s dalšími poškozenými, kdy nikdo neuvedl, že by měli mít více alkoholu než dvě, popřípadě tři PET láhve piva, jednu láhev tvrdého alkoholu a kolu. Žádný ze svědků však nehovoří o tom, že by tam byla basa piv, či podobně, jak uváděla poškozená. Soud, jak již také zaznělo, hodnotí výpovědi svědků jak rodinných příslušníků obžalovaného, tak kamarádů, kdy jde zejména o [REDAKCE], který byl na místě, a [REDAKCE], kdy pokud jde o rodiče obžalovaného, ti shodně uvádí, že v případě poškozené tuto kontaktovali, tak jako obžalovaný, s ohledem na její věk, kdy jim bylo

sděleno, že je jí patnáct, občanku nemá či ji nenosí, kdy naopak matka poškozené měla údajně sdělovat věk obžalovanému, když byl u nich, či je potkala, kdy mu měla sdělovat, že je poškozené toliko dvanáct a při tom je měla varovat, aby nic neprováděli. Zde je zřejmé, že v tomto případě tito svědci mají snahu pomoci jak obžalovanému, tak v podstatě i poškozené na straně druhé. Co se týká ostatních svědků mimo [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy [REDAKCE] uváděl, že k ničemu dojít nemělo, pokud jde o [REDAKCE], ta zpočátku uváděla, že mělo dojít k tomu, že nastal pohlavní styk, avšak u hlavního líčení vypovídala již částečně vyhýbavě, kdy uváděla, že si na to nepamatuje, nic neviděla, pouze hovořila o tom, že slyšela nějaké zvuky. Z výpovědi těchto svědků je patrné, že svědek [REDAKCE] vypovídá víceméně ve prospěch obžalovaného, přičemž pokud jde o [REDAKCE], je patrné z její výpovědi, že nechce poškodit nikoho.

49. Také je částečně zarážející to, že pokud mělo dojít ke schůzce rodiny obžalovaného, tj. [REDAKCE] s rodinou poškozené, zde ze žádné strany nezaznělo, o čem vlastně se jednalo, jaké byly závěry z této schůzky, či co se vlastně mělo přihodit, kdy také zaznělo, že vlastně obžalovaný a poškozená se nijak neměli ani vyjadřovat při této schůzce, kdy matka poškozené uváděla, že se tohoto prakticky nezúčastnila, když nebyla schopna se toho účastnit, poškozená taktéž, jednal víceméně [REDAKCE] s rodinou [REDAKCE], byť i z jeho vyjádření nezaznělo nic konkrétního. Zde je zarážející, že nebylo, zejména pokud jde o stranu poškozené, zaujato žádné opatření. Problémy nastaly údajně až poté, co měla jít poškozená s matkou k lékařskému vyšetření na gynekologii, přičemž i v tomto případě gynekologické vyšetření poškozené také nepřineslo žádný podstatný závěr pro posouzení věci, když lékařským vyšetřením nebylo prakticky potvrzeno, zda došlo či nedošlo k pohlavnímu styku.
50. Také i z vyjádření dalších osob, které byly vyslechnuty, které hovořili jak s obžalovaným, tak s poškozenou, nevyplývají žádné konkrétní závěry, co přesně se mělo přihodit, či k čemu mělo konkrétně dojít. Tyto informace jsou předávány pouze zprostředkovaně jednou či druhou stranou. Soud proto po zhodnocení všech těchto důkazů musí hodnotit zejména vyjádření samotného obžalovaného na straně jedné a dále poškozené [REDAKCE] na straně druhé, kdy obžalovaný své jednání popírá, poukazuje na to, že se jedná ze strany poškozené o akt msty vůči jeho osobě s tím, že se s ní rozešel, přičemž sama poškozená událost oznamuje až následně později na základě jiných skutečností, kdy i zde je opět rozpor v tom, co se seběhlo, či jak se seběhlo, kdy opět poškozená na straně jedné mluví o tom, že mělo jít prakticky o znásilnění, kdy na straně druhé, když hovoří s kamarádkami, uvádí, že mělo dojít k pohlavnímu styku, přičemž ona sama to chtěla. Zde nemluví zase o žádném nátlaku či přemlouvání tak, jak uváděla ve své výpovědi. Jak též bylo již uvedeno, je rozporu i v požívání alkoholu některými zúčastněnými, kdy měl být obžalovaný značně podnapilý, prakticky neschopen komunikace, přičemž na straně druhé se měl dopustit jednání vůči poškozené, kde mělo dojít u obžalovaného jak k masturbaci, tak k orálnímu sexu či pohlavnímu styku, kdy pokaždé mělo dojít prakticky k vyvrcholení u obžalovaného, kdy toto se jeví, pokud byl ve stavu opilém, jak bylo hovořeno, nepravděpodobné.
51. Soud zároveň s ohledem na situaci, která nastala, kdy v podstatě bylo tvrzení proti tvrzení, tj. na straně jedné obžalovaný, na straně druhé poškozená, též nechal vypracovat znalecký posudek znalcem [REDAKCE], který se vyjádřil k věrohodnosti poškozené, kdy ke svým závěrům ve znaleckém posudku byl též i vyslechnut, přičemž zde soud se domnívá, že je možno na základě tohoto znaleckého posudku též činit závěr, že pokud jde o poškozenou, nelze její výpověď považovat za plně věrohodnou, tak jak se znalec vyjadřoval jak v písemném provedení, tak i v ústním vyjádření u soudu, tak jak také bylo uváděno v odůvodnění, pokud jde o vyjádření znalce.
52. Soud taktéž hodnotil i rodinnou situaci v případě poškozené s ohledem na její věrohodnost, kdy je nutno vidět, že, jak bylo prezentováno v případě poškozené, byly a jsou problémy v rodině, kdy poškozená byla svěřena do péče babičky, také na matku podala trestní oznámení, toto vzala zase zpět, přičemž i pokud jde o její chování a prezentaci, dochází ke změně školy, a to nejenom v důsledku uváděné události, ale i s ohledem na její chování a prezentaci. Soud při hodnocení dále

přihlédl i k hodnocení samotného obžalovaného, když k jeho chování není žádných negativních poznatků.

53. Soud zároveň přihlédl při hodnocení všech skutečností i k tomu závěru, že pokud jde o poškozenou, té nevznikly žádné následky z údajného jednání obžalovaného, takto se i sama vyjádřila, hovořili o tom i další svědci, že se měli druhý den setkat jak s obžalovaným, tak i poškozenou, přičemž nebylo signalizováno žádných problémů, po zdravotní stránce také neměla žádné problémy. Soud se sice domnívá, že došlo pravděpodobně, či mohlo dojít v areálu [REDAKCE] v [REDAKCE] k nějaké události, avšak s ohledem na zjištěné skutečnosti, kdy jsou pochybnosti o tom, zda obžalovaný věděl, kolik je poškozené ve skutečnosti let, či nelze činit jednoznačný závěr z provedených důkazů, kdy se o tomto dozvěděl, dále i z vyjádření obžalovaného, poškozené a dalších svědků nelze v tomto případě činit jednoznačný závěr v tom, že existují takové důkazy, které ve svém závěru vedou k jednoznačnému závěru, že se skutek stal tak, jak je uváděno v podané obžalobě. Zde, jak již bylo uváděno, je třeba poukázat na to, že jsou zde rozpory jak s ohledem na to, zda obžalovanému byl znám věk poškozené, kolik alkoholu se vypilo, jak probíhal večer s ohledem na vyjádření všech přítomných, dále i na to, co uváděli rodinní příslušníci a kamarádi jak obžalovaného, tak poškozené, kdy jsou pochybnosti, jak vyplynulo ze shora uvážených vyjádření, kdy v tomto případě soud nedospěl k závěru po zhodnocení všech důkazů, že se stal skutek tak, jak je uváděno, v tomto případě postupoval v zásadě in dubio pro reo, tj. v pochybnostech ve prospěch svědčících obžalovanému a na základě těchto skutečností ve smyslu § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného zprostil podané obžaloby, jelikož nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
54. Dále jelikož došlo ke zproštění obžalovaného, soud v případě náhrady škody poškozené [REDAKCE] [REDAKCE], dříve [REDAKCE], postupoval ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu a poškozenou s nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení prímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 18. února 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl dne 20. 2. 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Ing. Josefa Anderleho a MUDr. Michaely Neumanové

takto:

Mladistvý

██████████, narozený ██████████ ve ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████,

je vinen, že

I.

v době od 15:00 hodin do 15:30 hodin dne ██████████, na neobydleném místě poblíž obce ██████████, u řeky ██████████ ve směru na obec ██████████, okres ██████████, nechal nezletilou ██████████, nar. ██████████, aby mu provedla masturbaci a následně felaci jeho pohlavního údu až do vyvrcholení, přičemž poté on sám nezletilé přes oblečení osahával její přirození, ačkoliv věděl, že nezletilá v době činu nedovršila patnáctý rok věku,

II.

v době od ██████████ do ██████████ na sociální síti Facebook poté, co mu na jeho žádost poškozená ██████████, nar. ██████████, zaslala fotografie své osoby oblečené pouze ve spodním prádle a nacházející se v erotických pózách, přeposlal nezletilé ██████████, nar. ██████████, jednu a nezletilému ██████████, nar. ██████████, dvě z těchto fotografií,

tedy**ad I.)**

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

ad II.)

jinému zprostředkoval fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal**ad I.)**

provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“), ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

ad II.)

provinění výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se obžalovanému výkon tohoto trestního opatření **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 18 (osmnáct) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal obžalobu s odůvodněním, že se mladistvý [REDAKCE] měl dopustit shora popsaným jednáním provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a provinění výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku.
2. Obžalovaný k věci uvedl, že se poznal s poškozenou [REDAKCE] měsíc potom, co nastoupila do jejich školy ve [REDAKCE] na základku. Zprvu se o ni nijak nezajímal, postupem času se začali bavit. Zjistil, že chodila s jeho kamarádem [REDAKCE] a [REDAKCE] že od ní získal nějaké fotografie ve spodním prádle. Dále mu poškozená nabídla fotky, ty mu poslala s tím, že mu to nabídla ve škole. On jakoby nereagoval, myslel si, že si dělá srandu. Poslala mu tři fotografie, dvě viděl již u [REDAKCE]. Tu jednu, co [REDAKCE] neměl, poslal [REDAKCE], to byla jeho spolužačka do 9. třídy, také se to řešilo ve škole, nechtěl, aby z toho měla nějaký problém. Asi během týdne se najednou začalo řešit ve škole, že [REDAKCE] byla hrozně ublížená, že kluci rozeslali její fotky po škole. Nejdřív to bylo jenom na obžalovaném, že rozeslal fotky po celé škole, že za vše může. Pak se zjistilo, že vlastně [REDAKCE] je rozesílal už v lednu, když už je měl, což obžalovaný je v té době ještě neměl. Uvedeného dne [REDAKCE] nebyl ve škole, byl nemocný, měl nevolnost, takže zůstal doma. Byli celý den spolu doma s mladším bratrem, byla s nimi dopoledne i matka, otec byl od tří, od čtyř v práci. Matka šla do práce v 13:00 hodin, on byl s [REDAKCE] celý den doma, což je jeho bratr. Uvedeného dne nikam nejel, s [REDAKCE] se nesetkal, žádný sexuální zneužití ten den ani nikdy jindy neproběhlo. Na Facebooku s ní komunikoval, ale vlastně potom, co si přečetl ty zprávy v [REDAKCE] na soudu, když mu to bylo předloženo. Sice je tam jeho fotka, jeho jméno, údajně je to z jeho Facebooku, ale on to nepsal.

3. K dotazu, zda je mu známo, kdo to psal, uvedl, že neví. Akorát co zjistil, tak se mu na Facebooku objevovaly zprávy nebo komentáře pod ostatními jakoby příspěvky, které ani neviděl. S [REDACTED] byl osobně venku sám jednou s tím, že to bylo na kole, jel se projet. Jel přes [REDACTED], potkali se v [REDACTED], jenom si chvilku povídali, bylo to někdy v lednu. Vlastně když odjížděl, tak jej objala jenom, bylo to poprvé a naposledy, co byli sami někde venku. O věku poškozené nevěděl, on to posuzoval podle toho, že když chodí do 8. třídy, měla ty odklady, tak si myslel, že jí je patnáct. Fotky na Facebooku nějak neřešil, protože si říkal, že není nezletilá holka, není to dítě, když chodí 8. třídy. Neví také, proč [REDACTED] uvádí, že došlo [REDACTED] k tomu setkání, jestli se mu mstí za to, že s ním chtěla chodit, poté se rozešla s [REDACTED] a chtěla jakoby dát nějak dohromady to s ním, to neví. Také neříkal [REDACTED], aby mu poslal fotografie od [REDACTED]. [REDACTED] mu je jenom ukázal ve škole, nijak si je neposílali.
4. Kromě [REDACTED], jak uváděl, nikomu fotky neposílal. Od něho to nedošlo dál, protože viděl, že kluci už jakoby to posílali po celé škole, tak si říkal, že z toho bude určitě nějaký problém.
5. K dotazu přisedící uvedl, že to byla jeho chyba. Ví, že jí mohl třeba ukázat fotky ve škole, promluvit s ní o tom.
6. K dotazu státního zástupce uvedl, že před [REDACTED] se spolu domlouvali, že půjdou ven, měli jít ven, týden nebo 14 dnů předtím, domluvili se ve škole, ale potom nějak ten týden si nepsali, ani ve škole, že byl nějaký nemocný, takže to nedomluvili. Venku byl jenom v tom lednu. Domluvili se, že se sejdou v [REDACTED], konkrétní místo jí nenapsal, žádný odkaz na to místo jí neposílal.
7. K dotazu ohledně zajištěné facebookové komunikace, z které vyplývá, že spolu zažili určitý zážitek sexuálního charakteru, neví, jak by to měl vysvětlit, prostě spolu nic neprožili. Pokud měla být facebooková komunikace vedená z jeho telefonu, tak on nikomu telefon nepůjčoval, jenom uvedl na policii, že psal z mobilního telefonu, ale tady jde o to, že to bylo odesláno z jeho Facebooku, ale nebylo prošetřeno, z jakého zařízení to bylo odesláno. Také nikomu nedával svůj přístup na Facebook, nikdo neměl přístup, ale v dnešní době si myslí, že to není zas tak těžké se někomu dostat a nabourat na Facebook. Také v dubnu zaregistroval zprávy, které on nepsal. Telefon, jak uváděl, také nikomu nepůjčoval. Také, když mu byla předložena facebooková komunikace, uváděl, že nevěděl, kolik je jí let, nevybavuje si zprávy, co psal před rokem a půl. Nepožadoval po poškozené, aby mu posílala fotografie, nabídla mu to sama ve škole.
8. Ohledně facebookové komunikace, kde jsou žádosti o zaslání fotografie poškozené, uvedl, že to četl, ale nepsal to.
9. Z výpovědi [REDACTED] bylo zjištěno, že poškozenou vůbec nezná, nikdy se neseťkaly, o události se dozvěděla až od právníka. Ohledně komunikace mezi nimi uváděla, že na Facebook často chodila, ale nevšimla si toho, že by spolu komunikovali. Hlíдалa obžalovaného na Facebooku, protože to bylo jako přes ni, také si nevšimla, že by tam něco proběhlo.
10. [REDACTED] byla doma s mladším chlapcem, protože byl nemocný, v 13:00 hodin odcházela pomoci firmě, obžalovaný byl také doma, protože přišlo 6 žáků do školy, byly přijímačky, byl nachlazený, ale byly přijímačky a ve škole se domluvili, že mohou ten den zůstat doma. Manžel byl v práci.
11. Situaci také probrali se synem, ten uvedl, že se ničeho nedopustil. Jak uváděla, kontrolovala Facebook, ničeho si nevšimla.
12. Poté, co bylo svědkyni sděleno, že situaci obžalovaný vylíčil nijak, toto nijak nevysvětlila.
13. [REDACTED], otec obžalovaného, uvedl, že se to dozvěděl, až když jim přišla pošta, doma to rozebírali, až když se vrátil obžalovaný. Syn se vyjadřoval v tom smyslu, že si vůbec něčeho takového není vědom. Ve středu [REDACTED] byl obžalovaný doma, byly přijímačky. V rodině se vyskytl takový problém, že mladší syn onemocněl, manželka byla krátce v zaměstnání, tak to vyřešili tím, že obžalovaný ho ten den bude hlídat. Situaci také probírali se synem, když to tak

vidí, tak nikdy nebyly problémy, aby něco zatajoval. Také, když to s ním probírali, uváděl, že nic takového neudělal.

14. Z výpovědi svědka [REDACTED] bylo zjištěno, že pokud jde o fotografie od poškozené, tyto mu poslala, když se tak domluvili, byla na nich ve spodním prádle. Když tam byla ve spodním prádle, nepřipadalo mu to nějak neslušné. Fotografie potom poslal [REDACTED], také [REDACTED]. Ve škole to s nimi bylo řešeno, neví, jak to dopadlo, s kluky to nijak nerozebíral. O vztahu [REDACTED] se [REDACTED] nic neví. Z fotografií, které mu byly ukázány na policii, posílal asi dvě. O [REDACTED] se s obžalovaným nikdy nebavil, nepamatuje si, že by řešili její věk. Nadále svědkovi byla předestřena jeho výpověď z [REDACTED], kde byl též přítomný obhájce obžalovaného, přičemž se zde svědek vyjádřil jak k fotografiím, tak i k věku poškozené, kde uvedl, že on věděl, kolik je jí let, také to věděl i obžalovaný. Fotografie, které mu měla poslat [REDACTED], již v uvedené době neměl. Na dotaz, zda hovořil někdy s obžalovaným o věku poškozené, uvedl, že ano, když k nim přišla poprvé do třídy, to jí bylo tak třináct, bavili se o tom v prosinci [REDACTED], protože se ho měl obžalovaný ptát, kolik je jí let. Pamatuje si, že má narozeniny v březnu, to už v tu dobu věděl. Také se měl ptát, jestli nemá nějaké fotky poškozené, že se mu líbí. Poté byl dotazován na fotku ze strany obhájce, zda se jedná o poškozenou, uvedl, že tu nerozpoznal. Na další fotografii označil poškozenou podle obličeje.
15. [REDACTED] uvedl, že s ohledem na situaci dcery a [REDACTED] v současné době neví, zda tomuto tvrzení dcery má věřit či nikoliv, nemá v tom jasno. Pravdomluvnost dcery potvrzuje jak popis místa, doba, kdy se to mělo stát, že vyjela na kole, proti naopak mluví to, že manželka mu o tom nic neřekla. Dceru přeřadili do jiné školy, chtěli zabránit styku s jinou žačkou školy, [REDACTED]. Tato spolužačka měla na [REDACTED] špatný vliv. Jelikož se ve [REDACTED] stalo to s těma fotkama, tak chtějí dceru dát do jiného prostředí, aby nemusela být tam, kde ty její fotky viděli. To, že dcera vyrobila fotky, byla z její strany nerozváženost, která měla následky.
16. [REDACTED] k věci uvedl, že si psal s [REDACTED] na Messengeru, psali si jako kamarádi. Pokud jde o fotografie, tak jim měla sdělit, že pokud je chce, tak si má napsat [REDACTED], tomu napsal, ten mu je poslal. Jedná se o fotografie, které byly předloženy policisty, a to na číslech 1, 3, 4, 5 a 6. Jelikož se to pak začalo řešit ve škole, tak to hned smazal. Jak uvedl, fotografie chtěl až potom, co mu to napsala [REDACTED], a to po [REDACTED]. O tom, že měly být preposlány i někomu jinému, se dozvěděl až následně ve škole. On sám nikomu to dál neposílal. [REDACTED], pokud jde o fotografie [REDACTED], uvedl, že o těch se dozvěděl až následně, co je ona posílala, ukázal mu je kamarád, viděl je u [REDACTED] a [REDACTED], bylo to asi před třemi měsíci. Říkalo se, že měly být poslány [REDACTED], [REDACTED] je měl preposlat, dál neví však komu. On žádné fotografie poškozené nechtěl, také nemá žádný profil na Facebooku. Fotografie nikomu dalšímu neposlal. Pokud jde o fotografie, považuje je za pornografii, když si myslí, že normálně se tohle nikam nedává, neposílá. Podle něho je však poškozená také prolhaná, střídá hodně kluky, baví se s divnejma lidma, tím myslí ty, kteří dělají problémy. [REDACTED] uvedla, že poškozenou znala jen od vidění a z doslechu, jinak se nebavily, nekamarádily, spíše kamarádily se [REDACTED], s tím se znají už od školky. Ohledně fotek první přišel s nimi [REDACTED], ten je jako první poslal [REDACTED], ten je ukázal jí a [REDACTED], které ty fotky též poslal, ta je pak poslala svému bratrovi [REDACTED]. Pokud jde o obžalovaného a poškozenou, ví, že se obžalovanému líbila, ale on je spíš na starší, tak na 17 a výše. Ví, že si psali na Messengeru, co, to však neví. Neví o tom, že by poškozená s obžalovaným měli vztah, ona s ním chtěla chodit. Pokud jde o poškozenou, ta je jí hrozně nesympatická, chodí velmi vyzývavě, nosí velké výstřihy, zařízlé legíny, tanga jí prosvítají přes legíny a tak. Je hodně výstřední, hrozně hlasitá, má výkyvy nálad. Jinak slyšela, že se měla vyspat s [REDACTED], neví jeho příjmení, pak že jí [REDACTED] měl znásilnit, že po ní chtěl orální sex. Co se týče toho sexu s [REDACTED], to jí řekl on, a co se týče toho sexu s [REDACTED], to jí řekla [REDACTED]. Pokud jde o posílání fotografií ze strany poškozené, bylo to asi z toho důvodu, že se chtěla pochlubit.

17. ██████████ uvedla, že zná obžalovaného již od Základní školy ve ██████████, ví, že ██████████ chodila s ██████████, tomu poslala nějaké fotky, pak se rozešli, ona nějak se chtěla zalíbit ██████████, nebo neví, tak mu poslala nahou fotku. On to nějak nebral. Je pravda, že jí ██████████ poslal jednu fotku, na fotce byla ██████████, přesně si už nepamatuje, jak ta fotka vypadala. Poté, co jí byly předloženy fotografie, označila fotografii č. 1. Svědkyně potvrdila i to, že poslala fotografii bratrovi, ten ji dál nikomu neposílal. Jinak všechno vymazali, nemá již nic uloženého. Kolik je poškozené let, v uvedené době nevěděla. Neví, jestli to věděl obžalovaný, ten fotografii poslal na Facebook, z jakého přístroje však neví. Neví o tom, že by měli obžalovaný s poškozenou nějaký sex, také neví o tom, že by se měli sejít. S ██████████ se také bavila, ta jí řekla něco v tom smyslu, že to neměla dělat, pak se akorát dozvěděla, že šla za učiteli.
18. V průběhu hlavního líčení také byla přeřrána svědecká výpověď poškozené ██████████, která byla vyslechnuta za přítomnosti jak obhájce, tak orgánu sociálněprávní ochrany dětí, přičemž svědkyně se zde vyjádřila, že mělo dojít k setkání s obžalovaným, také mělo dojít k sexuálním praktikám, tak jak je uváděno, i na uvedeném místě a v uvedenou dobu. Též ve výpovědi potvrdila, že nejdříve měla vztah s ██████████, následně s obžalovaným, též i s ██████████. Také potvrdila, že poslala i fotografii, zároveň měli domluvené i místo s obžalovaným, kde se sejdou. Toto místo též znala, když tam chodila se psem. Také popsala, jak probíhalo jejich setkání v uvedené chatce či přístřešku, zároveň popsala, co se seběhlo. Dále i hovořila ke korespondenci, kterou spolu vedli, tu také ukázala i policii.
19. Pokud jde o výpověď této svědkyně, kdy popisovala událost, obžalovaný k tomuto naopak uváděl, že se tato výpověď nezakládá na pravdě, tak jak je také uvedeno v jeho vyjádření.
20. Soud na základě rozporných tvrzení dále nechal vyhotovit i znalecký posudek znalcem ██████████. ██████████ ohledně věrohodnosti poškozené, přičemž znalec ve znaleckém posudku uvedl, že v současnosti nejsou u poškozené zjišťovány výraznější známky psychopatologie, její psychologický vývoj probíhá v rámci širší normy, projevy psychické, resp. sexuální traumatizace nebyly zachyceny. Prožívání posuzované není komplikované, má sklon nahlížet na realitu poněkud zjednodušeným způsobem, není schopna postihnout širší souvislosti, důsledky a podobně, ke kontaminaci reality fantazijní produkcí ale nedochází. Její citový život je poněkud nezralý, ve srovnání s druhými lidmi je více citlivá. Negativní prožitky se snaží potlačovat, přímé konfrontaci s překážkami se spíše vyhýbá. V sebehodnotě je nejistá, pochybuje o svých kvalitách hlavně při srovnání s vrstevníky. Má poměrně dobré zdroje, které představují předpoklad dobré adaptace vzhledem k nárokům každodenního života, ale nezachází s nimi dostatečně efektivně. V sociální oblasti jsou patrné známky určité nezralosti. Nemusí zcela správně dekodovat motivy jednání druhých. Je naivní a poměrně snadno ovlivnitelná. Potřebuje stále hodně citové podpory ze strany blízkých. Ve vztahu k rodičům nebyly zachyceny významnější problematické aspekty, s matkou si rozumí více než s otcem, ale interakce v rámci stejné věkové skupiny se jeví být ambivalentní, zatížené negativními momenty. Posuzovaná nevykazuje žádné nesocializované projevy, nemá sklon k agresivním reakcím, neprojevuje se destruktivně vůči sobě. V současné době s ohledem na své průměrné rozumové schopnosti je schopna řešit praktické i abstraktní problémy. Schopnost posuzované informace do paměti ukládat, uchovat je a následně vybavit není narušená. Paměťové schopnosti dosahují průměrné úrovně. Poškozená dokáže z hlediska intelektové úrovně vyhodnotit situaci adekvátním způsobem, je schopná přizpůsobovat se měnícím se podmínkám prostředí, vykazuje adaptivní schopnost uvažovat logicky a souvisle. V rámci provedeného znaleckého zkoumání nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by snižovaly obecnou věrohodnost posuzované. Poškozená byla schopna inkriminované události dne ██████████ správně vnímat, zapamatovat si a následně reprodukovat, je tohoto schopna i s delším časovým odstupem. Na základě analýzy všech aktuálně dostupných informací se jeví z dílčího psychologického hlediska posuzovaná jako specificky věrohodná, když průběh událostí popisuje opakovaně shodným způsobem odrážejícím její osobností charakteristiky, udávané prožitky imponují autenticky. Trestní řízení neiniciovala, jednotlivé informace k prošetřovanému jednání

sdělovala postupně, rozpory byla schopna objasnit. Nevykazuje tendenci ke konfabulacím, záměrnému zkreslování skutečností, nemá ani sklon ke lhavosti. Nebyly zjištěny skutečnosti, ze kterých by bylo možné dovozovat, že by ve své výpovědi byla vedena snahou poškodit obžalovaného.

21. K tomuto znaleckému posudku byl zároveň vyslechnut znalec u hlavního líčení, který uvedl, že mu nejsou známy žádné nové skutečnosti, které by jej vedly k tomu, aby změnil závěry, které byly uvedeny v písemném posudku. Nejsou mu známy ani jiné skutečnosti, které by mu bránily v tom, aby ve věci předstoupil jako soudní znalec. Znalecké zkoumání zahrnovalo jednak analýzu spisové dokumentace, která mu byla předložena ze strany soudu, dále bylo provedeno psychologické vyšetření. Toto vyšetření bylo realizováno s určitým odstupem, lze předpokládat, že ta zjištění, respektive závěry jsou platné i pro inkriminovanou dobu, kdy mělo dojít k události. U posuzované nezjistili známky závažnější psychopatologie, její psychický vývoj probíhá v rámci širší normy a stejně tak nebyly zjištěny žádné nápadnosti v oblasti sexuální, žádná traumatizace, a to ani psychická, ani specificky sexuální. Je možno říci, že prožívání poškozené není komplikované, představuje nepříliš složitého jedince, který má sklon nahlížet na realitu zjednodušujícím způsobem. Nebylo zjištěno, že by její vnímání bylo ovlivněno fantazijní produkcí, že by tam realita splývala, její citový život se jeví být poněkud nezralý, ve srovnání s druhými je více citlivá, negativní prožitky se snaží potlačovat. Jinak znalec v podstatě hovořil o tom, co uváděl ve svém znaleckém posudku, kde hodnotil poškozenou jako citlivou, snadno ovlivnitelnou osobnost, která nemá sklon k agresivním reakcím. Jak též i zaznělo ve znaleckém posudku, uvedl znalec, že na základě dostupných informací nebyly zjištěny nějaké skutečnosti, které by svědčily v neprospěch specifické věrohodnosti. Výpovědi odráží osobnost a tedy i úroveň rozumovou poškozené, ona sama trestní řízení neinicizovala, neměla vůbec zájem na tom, aby bylo realizováno, tomu odpovídá, že zpočátku se zdrženlivě vyjadřovala k tomu, k čemu mělo dojít, nebylo zjištěno, co by svědčilo pro závěry, že by měla snahu nějak poškodit obžalovaného.
22. Dále k dotazu ohledně následků u poškozené znalec uvedl, že nebylo v rámci vyšetření zjištěno nic takového, že by si odnesla z této události nějaké negativní poznatky nebo něco nepříjemného. Nepříjemným se jevílo spíš vyšetřování věci, než samotná událost. K dotazu přisedící znalec uvedl, že každý jejich závěr je platný jen s určitou mírou pravděpodobnosti, možná by mohli být jednoznačnější, kdyby v předmětné době, kdy to vyšetřování se rozběhlo, zkoumali poškozenou, byli přímo u výsledku atd. Na druhou stranu, jak již také bylo uváděno, sama poškozená neměla příliš zájem, aby se to řešilo. Postupně informace doplňovala, při prvotním kontaktu se řešily fotografie, vůbec k tomuto jednání nedošlo, pak na to přišla policie a začala se situace dále řešit. Jinak má značné zkušenosti s takovými případy. Dále k dotazu obhájce v podstatě uvedl to, co již uváděl, kdy poukazoval, že sice uplynula určitá doba od jednání, avšak nebylo zjištěno nic, co by vedlo k závěru, že k tomu tak nedošlo. Jinak, jak uváděl, také má za to, že zpětně to poškozená hodnotí tak, že vůbec nemělo být nic řešeno. Dále k dotazu obhájce uvedl, že pokud jde o návštěvu erotických stránek, jak byla dotazována, zde znalec uváděl, že v podstatě ani nepředpokládá, že by lidé upřímně odpověděli. Jinak dle znalce mají i v uvedeném věku osoby poznatky v oblasti sexuality, a to jak z internetu, z televize, kdy není problém na jakémkoliv chytrém telefonu si během 10, 20 sekund otevřít tyto stránky. Tyto stránky sledují, poté se také staví do určitých póz, je běžné, že si to posílají, jsou více otevřené, pokud jde o sexuální chování. V dnešní době není problém u dospívajících, aby získali přístup k tomuto, jak také bylo uváděno, z internetu, z televize. Pokud se však vyfotí v nějaké póze, nelze z toho dovozovat sexuální zkušenost. Prostě stačí se podívat, de facto stylizovat se. Jinak však znalec, pokud jde o své vyjádření v průběhu hlavního líčení, jak také již uvedl, nezměnil nic na svých závěrech, které byly obsaženy v písemném vyhotovení.
23. Ze spisu dále bylo zjištěno, že byla pořízena facebooková komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, také byly vyhodnoceny fotografie, které byly na facebookové komunikaci

poškozené, kterou vedla s obžalovaným, dále též protokol o facebookovém profilu poškozené. Zároveň v případě obžalovaného bylo zjištěno, že matka obžalovaného byla na neschopnosti se synem [REDACTED] v době od [REDACTED] do [REDACTED] přičemž bylo dále potvrzeno, že jmenovaná [REDACTED] byla dne [REDACTED] na akci v provozovně [REDACTED] v době od 13:00 do 18:00 hodin. Též je potvrzeno, že obžalovaný nebyl 19. 4. ve škole, když byly přijímací zkoušky, jeho nepřítomnost byla omluvena rodiči. Pokud jde o nehodu, kterou měl obžalovaný, kdy spadl z kola při závodu, toto bylo dne [REDACTED], kdy ošetřován byl [REDACTED] v nemocnici ve [REDACTED], přičemž byl hospitalizován od [REDACTED] do [REDACTED]. Ze Základní školy [REDACTED] bylo dále zjištěno, že pokud jde o poškozenou, tato navštěvovala školu od [REDACTED] do [REDACTED], 6. a 7. ročník. Pokud jde o návštěvu školy, zde tato spolupracovala s rodiči, to bylo v pořádku, [REDACTED] byla milá, přátelská, trochu roztržitá, zapomínala věci, byla na svůj věk nesamostatná až naivní, velmi snadno se nechala ovlivnit. Důvod přestupu na jinou školu přesně nezná, uváděla nežádoucí kamarádství, rodiče měli i výhrady k jedné z učitelek. Následně ke konci školního roku požádali o návrat [REDACTED] na školu zpět do Základní školy [REDACTED], když zprávu vyhotovovali [REDACTED].

24. Z lékařské zprávy Nemocnice [REDACTED] bylo zjišťováno a potvrzeno, že poškozená neměla mít pohlavní styk. Zároveň, pokud jde o místo, kde mělo dojít k setkání obžalovaného s poškozenou, bylo provedeno ohledání, kde byl pořízen náčrtek místa, popis chatky a zařízení, k tomu pořízená i fotodokumentace.
25. Soud dále k žádosti obhajoby vyžádal i zprávy od společnosti [REDACTED], kde bylo zjištěno, že nemůžou již poskytnout výpisy telefonní s ohledem na dobu, která uplynula od události. Dále [REDACTED] uvedl, že dne [REDACTED] se konala schůzka kroužku mladých hasičů, zda se konkrétní schůzky dne [REDACTED] zúčastnila poškozená [REDACTED], však není známo. Docházka byla nepravdělná, na e-mail, který byl rozeslán rodičům ohledně schůzek se žádostí o sdělení, zda budou jejich děti chodit na kroužek, se rodiče poškozené neozvali. Poškozená byla na dvou schůzkách, není však známo přesně, v jakém termínu.
26. Soud na základě provedených důkazů tyto důkazy hodnotil jak samostatně, tak ve svém souhrnu, kdy vyvozuje závěr, že to byl právě obžalovaný, který se uvedeného jednání dopustil. Pokud jde o jeho tvrzení, že nedošlo k setkání s poškozenou, také zaslal pouze jednu fotografii, a to [REDACTED], má soud za to, že jde o ryze účelovou obhajobu, kdy tato je vyvrácena provedenými důkazy. Je pravda, pokud jde o zaslání fotografie, že tato byla zaslána [REDACTED], avšak byla zaslána i [REDACTED], což potvrdil tento svědek. Zároveň, pokud se vyjádřili svědci, je nepochybné, že obžalovaný věděl, kolik let je poškozené, jeho tvrzení, že toto mu také nebylo známo, se jeví jako nelogické s ohledem na to, do jaké třídy chodila poškozená, když přišla na školu, seznámila se s obžalovaným, sama poškozená se vyjádřila, pokud jde o věk, kdy toto měla údajně uvést, zároveň však je potvrzováno, že o věku se měl obžalovaný bavit i se svědkem [REDACTED], kdy tento uvedl tyto skutečnosti při prvním výslechu, poté, co byl vyslýchán u soudu, uváděl něco jiného, kdy k věci se vyjádřil i poté, co byl na rozpory dotázán, kdy potvrdil, že skutečně došlo k tomu tak, jak uváděl ve své výpovědi na policii, kdy měl obdržet fotografii od obžalovaného, dále se s ním měl bavit i o věku poškozené. Soud zároveň neshledává důvodů, zejména pokud jde o výpověď samotné poškozené v tom, že došlo k uvedené události, jak se vyjadřovala ve své výpovědi, která byla přehrávána u jednání u soudu, zde pokud jde o zpochybňování zejména této svědkyně, soud nemá pochybnosti o její věrohodnosti, když ta byla ověřena na základě znaleckého posudku znalce [REDACTED]. Pokud jde o znalecký posudek, tento je plně fundovaný, odpovídá zjištěným skutečnostem, znalec toto také objasnil při své výpovědi u soudu. Soud nemá žádných pochybností o věrohodnosti poškozené, tak jak také bylo uváděno, pokud jde o popis průběhu setkání s obžalovaným, mělo dojít k osahávání, masturbaci, následné felaci pohlavního údu až do vyvrcholení obžalovaného, přičemž však nedošlo k pohlavnímu styku, toto bylo potvrzeno i v lékařské zprávě, také to uváděla i sama poškozená. Soud v tomto případě nemá pochybnosti o závěrech znaleckého posudku, když tento znalecký posudek, jak také zaznělo, byl sice vypracován až po určité době od události, byť toto nebylo

zapříčiněno prodlevou na straně policie, jak bylo uváděno, nečinností či jasným závěrem. Zde k tomuto došlo prakticky až poté, kdy bylo zahájeno trestní stíhání pro závažnější jednání obžalovaného, a to provinění pohlavního zneužití, kdy zpočátku tento trestný čin nebyl řešen, k tomu došlo až následně, kdy zprvu se jednalo pouze o fotografie, nikoliv o nějakou další trestnou činnost, která vyplynula ze šetření až následně. Z toho důvodu též následně nemohly být zjištěny poznatky o mobilních telefonech, jak bylo požadováno obhajobou, když uplynula již půlroční lhůta, po kterou jsou požadované údaje ukládány u mobilních operátorů. Pokud však jde o závěry znalce, zde je nutno dle soudu těmto přisvědčit, když ty korespondují s dalšími provedenými důkazy. Je nutno vidět, že poškozená se vyjadřovala prakticky od začátku shodně, v jejích výpovědích skutečně nezaznělo nic, co by vedlo soud k závěru, že chce jakýmkoliv způsobem ublížit obžalovanému, či tohoto nějakým způsobem poškodit, či si přidat něco k svému vyjádření. Znalec se také vyjadřoval ke schopnostem poškozené uchovat v paměti událost, tuto interpretovat, přičemž tyto skutečnosti, jak také bylo uváděno, svědčí pro závěr, že k tomu tak došlo. To, že nějaké vazby byly mezi obžalovaným a poškozenou, bylo potvrzeno i z výpovědi dalších osob, zejména spolužáků, když nikdo z nich však nebyl přítomen jednání obžalovaného. Též z výpovědí zaznívá i vyjádření v tom smyslu, že i sama poškozená měla zájem o obžalovaného. Dle soudu není důvodu, jakýmkoliv způsobem zpochybňovat závěry znaleckého posudku, kdy dle soudu znalec logicky a fundovaně odpověděl i na otázky, které mu byly pokládány ze strany obhajoby.

27. Zároveň se dle soudu jeví jako nevěrohodná výpověď matky obžalovaného s ohledem na zjištěné skutečnosti, tak jak také zaznělo, kdy její vyjádření nekoresponduje s tím, co bylo zjištěno. Zároveň soud neakceptoval tvrzení obžalovaného v tom, že se mu někdo naboural do počítače, či někdo zasílal zprávy poškozené místo něho. Zde toto jeho tvrzení se jeví též jako nelogické i s ohledem na zjištěné důkazy, zejména pokud jde o facebookovou korespondenci či dalším mezi obžalovaným a poškozenou, když je zřejmé, jak je obsaženo ve spise, že probíhala mezi nimi komunikace, tato probíhala po určitou dobu, také se například domlouvali, kde se setkají, přičemž došlo k jejich setkání, potkali se například ve škole a podobně. Zde se jeví jednoznačně nelogické tvrzení v tom, že by tyto zprávy měl posílat někdo cizí za obžalovaného. Soud proto neuvěřil ani této obhajobě.
28. Na základě provedených důkazů soud proto uznal obžalovaného vinným proviněním pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, když nemá pochybnosti o tom, že došlo k setkání s poškozenou u obce ██████ v uvedené chatce, kde proběhla událost tak, jak ji vylíčila poškozená. Zde s ohledem na to, že obžalovaný věděl, kolik je poškozené let, je nutno jeho jednání posuzovat tak, jak je uváděno. Zároveň je dle soudu nutno jeho jednání posoudit i jako provinění výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií ve smyslu § 192 odst. 3 tr. zákoníku, kdy poté, co mu poškozená zaslala fotografie, tyto on přeposlal jak ██████, tak ██████. Soud má za to, že i v tomto případě, byť nešlo o úplně odhalené fotografie, avšak jednalo se o osobu mladší patnácti let, která byla v erotických pózách, je nutno toto jednání též takto posuzovat, a to i poté, co bylo potvrzeno, jak je zjištěno z obsahu vyšetřovacího spisu a jak bylo zjištěno v průběhu hlavního líčení, že byl obžalovaný společně s ostatními také poučen o tom, jak přistupovat k takovýmto fotografiím, popřípadě jak se chovat, pokud nějaké takovéto fotografie dostane. Zde je nutno uvést, že obecně probíhá, jak je známo i z jiných případů a je toto potvrzováno, pravidelné proškolení žáků, pokud jde o facebookovou či jinou takovouto komunikaci. Soud proto v obou případech uznal obžalovaného vinným uvedenými proviněními, a to s přihlédnutím k § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže.
29. Pokud jde o ukládané trestní opatření u obžalovaného, toto trestní opatření je ukládáno na základě dalších zjištěných skutečností, a to jak na základě zprávy z místa bydliště a orgánu péče o děti, kde není k jeho chování žádných negativních poznatků, tak i z popisu rejstříku trestů, kde nebylo zjištěno, že by byl soudem v minulosti trestán. Soud zároveň přihlédl, že obžalovaný se jednání dopustil ještě v době, kdy byl ve věku mladistvého, před svým osmnáctým rokem. Z toho

důvodu je také obžalovanému trestní opatření ukládáno za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. jako mladistvému, kdy trestní opatření je ukládáno podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnné v trvání jednoho roku odnětí svobody, kdy je toto trestní opatření ukládáno při spodní hranici zákonem stanoveného trestního rozpětí, zároveň výkon tohoto trestního opatření je obžalovanému podmíněně odkládán za použití § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. na zkušební dobu v délce osmnácti měsíců, to je dobu též kratší.

30. Soud zde přihlédl k tomu, že obžalovanému je možno přiznat jako polehčující okolnost jeho dosavadní způsob života, to, že nebyl soudem trestán, dále zejména i to, že se dopustil jednání jako mladistvý. Na druhou stranu nelze přiznat výraznou polehčující okolnost plného doznání, přičemž však soud zároveň přihlédl k tomu, že od spáchání jednání uplynula již určitá doba a zejména k té skutečnosti, že pokud jde o samotnou poškozenou, toto jednání nezanechalo na poškozené žádných negativních následků. Ke všem těmto skutečnostem soud tudíž přihlédl a ukládá trestní opatření pouze tak, jak je uvedeno, kdy neshledává důvody k tomu, aby byl obžalovaný postihován jakýmkoliv dalším opatřením. Zároveň bylo též přihlédnuto k tomu, že poškozená nepožadovala náhradu škody. Dle soudu toto trestní opatření bude pro obžalovaného dostatečným ponaučením pro jeho další budoucí život.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 20. února 2020

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31.03.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Jiřího Horáka a Pavla Trnky **takto:**

Obžalovaní

1) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t. č. [REDACTED]
[REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED]
[REDACTED],

2) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], a

3) [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťují** obžaloby pro skutky spočívající v tom, že

1) obžalovaný [REDACTED]

dne [REDACTED] v místě svého tehdejšího trvalého bydliště [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED], ačkoliv věděl, že v době soulože [REDACTED] nedovršila patnáctý rok věku, když tuto skutečnost mu sama sdělila,

2) obžalovaný [REDACTED]

v přesně nezjištěné době v období od nejméně [REDACTED] do [REDACTED] v místě svého tehdejšího trvalého bydliště [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], opětovně souložil s [REDACTED], nar. [REDACTED], a to i přesto, že v době soulože [REDACTED] nedovršila patnáctý rok věku, kdy s touto skutečností byl seznámen,

3) obžalovaný [REDACTED]

v přesně nezjištěné době v období od [REDACTED] do [REDACTED] na dosud neustanovených místech v [REDACTED], okres [REDACTED], nejméně ve dvou případech vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED], a to i přesto, že mu [REDACTED] sdělila, že ještě nedovršila patnáctý rok věku,

4) obžalovaný [REDACTED]

v přesně nezjištěné době nejméně od [REDACTED] do [REDACTED] v místě tehdejšího trvalého bydliště [REDACTED], na adrese [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], natočil na svůj mobilní telefon zn. [REDACTED] pohlavní styk nezletilé [REDACTED], nar. [REDACTED], a [REDACTED], nar. [REDACTED], kterému byl přítomen, přičemž věděl, že [REDACTED] je nezletilého věku, kdy byl o tomto informován ze strany samotné [REDACTED] v souvislosti s jednáním popsáním v bodě 3) obžaloby; současně nejednal žádným způsobem, aby zabránil páchaní trestné činnosti na nezletilé [REDACTED], ačkoliv měl reálnou možnost tomuto zabránit, když souloži [REDACTED] s nezletilou [REDACTED] byl přítomen a bylo mu známo, že [REDACTED] je nezletilá,

5) obžalovaný [REDACTED]

v přesně nezjištěné době v období od nejméně [REDACTED] 5 do [REDACTED] v místě výjezdu z [REDACTED] ve směru na [REDACTED], zvaném na „[REDACTED]“, okres [REDACTED], vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou [REDACTED], nar. [REDACTED], a to i přesto, že věděl, že [REDACTED] byla v době soulože žákyní základní školy,

jelikož nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž jsou obžalovaní stíháni.

Obžalovaní

4) ██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, a

5) ██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťují** obžaloby pro skutky spočívající v tom, že

6) obžalovaný ██████████

v přesně nezjištěné době od ██████████ do ██████████ nejméně ve dvou případech, a to poprvé v místě svého trvalého bydliště v ulici ██████████ v ██████████, okres ██████████, a v druhém případě v prostorách dámských toalet ve sportovním areálu ██████████, v ulici ██████████ v ██████████, okres ██████████, vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou ██████████, nar. ██████████, a to i přesto, že věděl, že nezletilá ██████████ v době soulože nedovršila patnáctý rok věku,

7) obžalovaný ██████████

v přesně nezjištěné době v období od ██████████ do ██████████ v místě zvaném „█████████“ v ██████████, okres ██████████, vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou ██████████, nar. ██████████, ačkoliv věděl, že ██████████ byla v té době žákyní základní školy,

jelikož označené skutky nejsou trestným činem.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podala obžalobu na obžalovaného ██████████ s odůvodněním, že ten se měl dopustit zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, a na obžalované ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ s tím, že ti se měli dopustit provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, v případě ██████████ i pro provinění výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem nepřekažení trestného činu podle § 367 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, a to jednáními tak, jak jsou popsána ve výroku rozsudku.

Obžalovaný ██████████ uvedl, že se seznámil s poškozenou koncem prázdnin na ██████████, kam chodili hrát fotbal, bylo to v roce ██████████, poprvé ji potkal na hřišti, byla tam ještě s jinými holkami. Chodili tam pravidelně, když potřebovali trénovat. Chodila s nimi, občas si napsali, chodily s nimi i holky, aby jich bylo víc. Psali si oboustranně, jednou on, jednou ona. Poté mu nabídl, jestli by s ní nechtěl chodit, on říkal, že ne, byla našťvaná. Věděl, že chodí na

██████████, věděl, že jí není patnáct. Psala mu, jestli s ní může chodit, říkal, že nechce. Vztah mu nabízela, jak se spolu seznámili, v té době měl vztah s ██████████, s tou to nijak neřešil. Když se sešla ██████████ s ██████████, tak jí něco ██████████ nakecala, ██████████ se s ní pak nebavila. Pokud jde o video, chtěl by ho vidět, on tam nebyl, přemýšlel nad tím, jak ho mohl ten kluk poznat, když ho vůbec nezná, všechno mu psala ta ██████████, aby to na něj naprášili, posílala i fotky, taky mu zkoušela rozbít vztah. Toto se týká ██████████, ██████████ nezná. Nezná ██████████ ani od vidění, v životě jej neviděli, on je také ne. V době, kdy byla ██████████ u nich doma, tak tam byl on, bratr, sestra a ██████████.

K dotazu zmocněnce poškozené obžalovaný uvedl, že používal telefon zn. ██████████, a to v letech ██████████ – ██████████, dále ██████████, bylo jich moc, neví, jaké konkrétní telefony to byly, za ten rok jich měl třeba šest, sedm, ví, že telefony zn. ██████████ měl asi tři. Se ██████████ chodil 2 měsíce, od 16. června asi do srpna, konec přesně neví. ██████████ chtěla nabourat jeho vztah s ██████████, nebylo to poprvé. S ██████████ se seznámil až v srpnu, ██████████ zná od základky, také se s ní kvůli ██████████ rozešel. ██████████ s ██████████ nebyly nijak dobré kamarádky. S ██████████ byli jednou na kafi v cukrárně, to bylo vše.

K dotazu obhájce ██████████ obžalovaný uvedl, že ██████████ mu posílala fotky, psala mu, všechno sama od sebe, on ji k tomu nemusel nijak nutit, ona to psala každému.

K dotazu obhájce ██████████ obžalovaný uvedl, že neví o tom, že by ██████████ byla někdy u ██████████ doma, určitě ne. Byla v bytě, to ví, ale že by šla k němu, to ne, tam byl asi jediný on. Že by ██████████ někdy chodil s ██████████, tak podle jejích keců určitě ano, ale podle toho, že by ho s ní viděl, tak to ne, také mu nikdy ██████████ neříkal, že chodí s ██████████, neví nic o tom, že by ██████████ měl intimní vztah s ██████████, oni si o všem říkali, takže věděl všechno, on s ní opravdu nic neměl. Neví nic o tom, že by měl ██████████ souložit s ██████████, nikdy neviděl ██████████ potlučenou, od modřin, nestěžovala si, že jí někdo ublížil, že ji někdo zbil, že ji někdo trápil. Neví ani nic o tom, že by říkala, že měla nějaký konflikt.

Poté byly konfrontovány výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, dále k dotazu státní zástupkyně uvedl, že se s ██████████ stýkal půl roku, nebylo to, že by se viděli každý den, ale třeba jednou, dvakrát týdně, když se šlo na fotbal. Nebylo to tak, že by s ní chodil se samotnou. Během toho půl roku s ██████████ řešil, co říká, psal jí normálně, nechtěl jí nijak vyhrožovat. Také měla být bita od dalších osob, když tyto nechtěl obžalovaný uvádět. Mezi ní a obžalovaným žádný vztah nebyl, přestalo to samo od sebe.

Obžalovaný ██████████ u hlavního líčení využil svého práva odmítnout výpověď a nevypovídal. V přípravném řízení uvedl, že se poznal s poškozenou nejspíš na ██████████, když hráli většinou fotbal, párkrát se s ní viděl, nespál s ní, neví, co k tomu ještě říct. Zná se s ní asi 3 – 4 měsíce, možná půl roku, párkrát se bavili. Neví, kdo je seznámil, přišla sama, už je to dlouho. Také o ní nic neví, říkalo se, že měla spát s půlkou ██████████, kdo to říkal, si již nepamatuje. Když se seznámili, nevěděl, na jakou školu chodí. Dozvěděl se, že jí není 15 let. Neví, proč je obviněn, domnívá se, že jej chtěla potopit. Neví o žádných společných kamarádech, ví, že chodila s nějakými kamarádkami. V případě svého vztahu s bratrem ██████████ uvedl, že ten je tak napůl. Mezi obžalovaným a ██████████ nevznikl žádný vztah. Neví, jestli byla u nich doma, je to možné, nemůže vyloučit ani to, že je seznámil bratr ██████████. Jestli byla u nich doma, k tomu se nevyjadřoval. Měl se s ní sejít asi tak 10x. Poté se k věci již nevyjadřoval.

Obžalovaný [REDACTED] uvedl, že sama [REDACTED] mu řekla, že jí je 15, nevěděl, že si vymýšlí. Většinou, když kluk chodí s holkou, tak holka mu řekne, kolik jí je, a kluk o tom nijak neuvažuje, neptá se, jestli je jí méně, nebo ne. On ji poznal o prázdninách [REDACTED], předtím ji vůbec neznal, potkal ji venku, neví přesně, kde. K pohlavnímu styku došlo, bylo to u nich doma, když byli venku, tak pak šli k nim domů, tam to chtěla sama, pořád mu něco říkala, bylo to z obou stran dobrovolné. Podruhé šli ven na [REDACTED], povídali si, ona najednou sama od sebe řekla, že by chtěla, on jí říkal, že to nebude dělat venku před lidmi, tak chtěla na záchod, tak šel s ní, přemluvila jej k tomu. On ji předtím neznal. V současné době pracuje v [REDACTED] v [REDACTED], předtím chodil do školy. Neví o tom, že by měla mít poškozená pohlavní styk ještě někde jinde, nebavil se s ní o tom, neptal se, kolik jí je, sama mu to říkala.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že prvotní konverzace probíhala tak, že si povídali, jak se má, říkal jí, že dobře, co dělala, ona že byla doma. Předtím ji neznal, až když se seznámili. O škole se spolu nebavili, povídali si prostě jako kamarádi.

K dotazu zmocněnce poškozené uvedl, že s poškozenou se setkali 2x, jednou doma, jednou na [REDACTED], ona sama jej oslovila. Když se potkali poprvé, tak si povídali, procházeli se, také se jí ptal, kolik je jí, ona mu řekla, že 15. On měl předtím již pohlavní styk, také [REDACTED] mu říkala, že už není panna. Při pohlavním styku se nechránil, přes facebook spolu v kontaktu nebyli, vždycky se potkali nějak venku, nekomunikovali spolu přes telefon, ani přes facebook, neměli společné známé. Poté zjistil, že jej pomlouvá, nechtěl s ní mít nic společného. Také se jej [REDACTED] ptala na telefonní číslo, tak jí ho dal, byl s ní v kontaktu občas přes mobil. To, že ho pomlouvá, mu říkala [REDACTED]. On sám žádné video neviděl, kde by [REDACTED] s někým souložila. Sama mu říkala, jak již uváděl, že jí je 15, o tom neuvažoval, neví, jestli už měla zkušenosti v sexuální oblasti. S nikým ze spoluobžalovaných se v té době neznal. Domnívá se, že [REDACTED] nevěděla, že měl mít s [REDACTED] pohlavní styk.

Obžalovaný [REDACTED] uvedl, že se poznal s [REDACTED] na slavnostech, se [REDACTED] také, tu poznal ještě dřív, to bylo nějak dopoledne, nebo odpoledne, jak začaly slavnosti. S [REDACTED] se poznal potom večer, s tou se začal bavit, byla u stánku s nějakou kamarádkou. Byli spolu do deseti večer, pak šli domů, druhý den se sešli, to již byli spolu pomalu celý den. Pak byl týden pryč, volali si, psali si na facebooku, to bylo asi 3 měsíce. Pohlavní styk byl po měsíci, potom potkal [REDACTED] a ta se jej zeptala, jestli ví, že jí je 14, to se docela zarazil, protože ona sama mu říkala, že jí je 15, ale řekl, že to ví, aby to nebylo divné. Probíhalo to normálně, pak dostal ten dopis, tak za [REDACTED] šel, jestli o tom něco neví, říkala, že ne, jestli to nebyla ta [REDACTED], jestli nedala nějaké oznámení.

K dotazu předsedy senátu uvedl, že sama mu říkala, že jí je 15, předtím ji neznal, poznal ji až na těch slavnostech v roce [REDACTED]. Že jí není 15, se dozvěděl až od [REDACTED], poté se spolu také pohádali, pak to bylo dobré, řekl jí, že spolu nic mít nebudou, dokud jí nebude 15, s tím, že nechce mít nějaké problémy. Když se seznámili, jevila se mu starší, tak na 16, 17, vypadala vyspěle, i podle chování.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že [REDACTED] říkala, že chodí na základku, on říkal, že je na střední v [REDACTED], nijak to nerozváděli, předpokládal, že je v 9. třídě, že jí je 15. To, že jí může být 14, ho nenapadlo, vypadala starší, i se tak chovala. V případě společných známých, to byla [REDACTED], tu potkával s ní, tak ji zdravil a ona se ho potom ptala, odkud ji zná, říkal jí, že od slavností, bylo vidět, že se nemají nějak moc rády. Po celou dobu, co se bavili, nerozváděli, do jaké třídy chodí. Myslel si, že budou ve vztahu pokračovat, ale bylo to horší a

horší. Problémy byly od začátku toho, kdy se dozvěděl, že jí je 14, bylo to někdy ke konci prázdnin, do té doby to šlo dobře.

K dotazu obhájců uvedl, že k pohlavnímu styku došlo jenom jednou, první podnět k pohlavnímu styku dala spíš [REDAKCE], byla do toho taková zapálenější. Sama říkala, jestli by s ní něco nechtěl mít. Působila na něho, jako by byla nějaká zkušenější. Poté byla i snaha o pokračování v sexuálních kontaktech, on to odmítl. Nikdy neviděl žádné video, na kterém by [REDAKCE] souložila, o tom se dozvěděl až od otce, když byl u [REDAKCE]. Ve výčtu partnerů [REDAKCE] nefigurovalo jméno [REDAKCE], ona mu jména neříkala, jenom říkala, že měla tři, čtyři předtím, nijak to už dál nerozváděl. O videu se dozvěděl až později, táta mu říkal, že je štěstí, že v tom nefiguruje. Nevěděl o nikom konkrétním, kdo měl mít poměr s [REDAKCE], jeho to nijak nezajímalo, ona se jej také neptala na něj. Jinak, jak uváděl, věřil jí, že jí je 15.

Obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že neměl žádný poměr s [REDAKCE], žádné video s ní nenatočil. Zná ji rok a půl, seznámili se na [REDAKCE] na fotbalovém hřišti, kam chodil hrát s kamarády fotbal. [REDAKCE] mluvila pořád o svých problémech doma, přeháněla, prostě byla taková nevyrovnaná. Neví, proč tvrdila, že spolu něco měli. Ona se mu měla mstít za to, že s ní nechtěl nic mít. Chtěla [REDAKCE], ten o ni nestál, když neuspěla u něj, tak to začala zkoušet na něho, vůbec se mu nelíbila. Neříkala, že by spala s dalšími lidmi, oni se bavili hodně málo, většinou mluvila o svých problémech doma, že něco měla s rodiči, že spáchá sebevraždu a takové věci. Co ví, tak posledním úlovkem byl [REDAKCE], viděli s [REDAKCE] na facebooku, že je s ním ve vztahu. S kamarády si ukazovali videa na lyžáku, bavili se o holkách, tak si to pustili z internetu, když si prohlíželi videa. Když si prohlíželi videa, tak [REDAKCE] neříkal, že je na tom videu [REDAKCE], to tam nadhodil on, těm lidem nebylo vůbec vidět do tváří, tak tam nadhodil, že to vypadá jako [REDAKCE], přitom to nebyla pravda, protože tam chtěl jenom zamachrovat. Některé fotky [REDAKCE] posílala, jeho to nezajímalo, potom to smazal. Neví, proč [REDAKCE] uvádí, že spolu měli 2x soulož, asi kvůli tomu, že jí nechtěl, chtěla se mu pomstít. [REDAKCE] zná, byla to holka [REDAKCE]. To, že řekl, že na tom videu byla [REDAKCE], nebyla pravda.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že chodili na [REDAKCE], na [REDAKCE], střídali to, chodil tam s [REDAKCE], občas přišel jeho bratr. Pokud v přípravném řízení uváděl [REDAKCE], k tomu se vyjádřil, že to bylo dříve, tak 2 – 3 roky zpět. Video pouštěl na mobilním telefonu [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE] měli také videa, tak si je občas pustili. Na videu nebylo poznat, o koho se jedná, byli to dospělí lidé. Neví, jestli [REDAKCE] znali, jestli si ji pak přidali do přátel na facebooku. On neviděl, jaké jiné jméno říct, řekl [REDAKCE], jak uváděl, chtěl tím zamachrovat. O vztahu [REDAKCE] a [REDAKCE] ví, vztahy tak nějak neřešili. Ví, že [REDAKCE] nabízela [REDAKCE], že s ním chtěla chodit. [REDAKCE] se jí líbil, chtěla ho sbalit, motala se kolem něj, [REDAKCE] o ni nestál.

K dotazu ohledně videa uvedl, že toto nenatáčel, nenatáčel ani sebe.

K dotazu zástupkyně OSPOD uvedl, že byl jednou chvíli u [REDAKCE] v bytě s [REDAKCE], bylo to o prázdninách, chvíli byli v práci u [REDAKCE] na lešení, pak začal padat sníh, tak je šéf poslal domů, byl tam i jeho bratr, mladší sestra, dali si něco k pití a pak šli.

K dotazu zmocněnce poškozené uvedl, že v bytě [REDAKCE] byla také. Na videu měly být dvě dospělé osoby, prostě souložily. Slyšel o tom, že předtím, než se [REDAKCE] snažila o něho, měla mít pohlavní styk s [REDAKCE] a [REDAKCE], zaslechli to od někoho na ulici, už neví, od koho. Také byl konflikt s [REDAKCE], když byli všichni na [REDAKCE] a [REDAKCE] si odběhl do města

pro cigarety, pak přišel na [REDAKCE], že ho na náměstí zmlátil [REDAKCE] a že má vyřídít, že je to čeká taky, že ho poslala [REDAKCE], z jakého důvodu, to neříkal.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že s ním [REDAKCE] chtěla chodit v roce [REDAKCE], někdy na podzim. [REDAKCE] dostal od [REDAKCE] asi 3 týdny po tom, co už se s ním nějak extra nebavili, nějak [REDAKCE]. Poté, co odmítl nabídku [REDAKCE] na vztah, tak měli kamarádský vztah, když mu pak říkala, že je debil, tak se s ní už vůbec nebavil. Když mu nabízela vztah, tak jí řekl, že s ní chodit nebude. S [REDAKCE] to nijak extra neřešili, ale [REDAKCE] o ni také nijak nestál.

K dotazu obhájců obžalovaný uvedl, že ví, že v současné době je [REDAKCE] ve vztahu s [REDAKCE], ví to tak, že se s [REDAKCE] díval na facebook, ten to viděl taky, dívali se v autobuse cestou ze [REDAKCE]. Co se týká ještě videa, uvedl, že se na to dívali všichni společně, viděli to samé video.

[REDAKCE] vypověděla, že zná [REDAKCE] již dlouho, svěřovala se jí o tom, jak měla pohlavní styk s klukama, ona tomu dříve věřila, pak si to zkontrolovala a myslí si, že nemluví pravdu, že chtěla být středem pozornosti. Těch jmen slyšela hodně. O videu, na kterém měla být natočena, řekla, že si již nepamatuje, jak jí to vylíčila, už je to dlouho, mělo to být natočené s [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ona chodila s [REDAKCE], to bylo ještě předtím. Padala jména obžalovaných, ale i další. Ona video neviděla, chodila do školy na [REDAKCE], tam to nějak mělo být, dopodrobna si to nepamatuje. Neví, jestli věděli, kolik je [REDAKCE] let. Stýkala se jak s [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a dalšími, kamarádili spolu, ale neví, jestli chodili na nějaké společné akce. S [REDAKCE] se o [REDAKCE] nebavila. S [REDAKCE] spolu řešily i jiné věci, než kluky. Jak nad tím přemýšlela sama, tak si myslí, že si [REDAKCE] vymýšlela, že neměla pohlavní styk se všema klukama, o kterých jí říkala.

K dotazu státní zástupkyně svědkyně uvedla, že si nepamatuje, jak dlouho se s [REDAKCE] znaly, možná dva, tři roky. Nebyly až tak dobré kamarádky, moc často se nevidaly, tak jednou dvakrát za dva týdny, domluvily se většinou, že půjdou ven. Nikdy neviděla [REDAKCE] s nějakým z obžalovaných na schůzce. [REDAKCE] zná ze školy, chodili spolu na základku, možná něco málo se s ním o [REDAKCE] bavila. Nechce vypovídat něco, co si nepamatuje, když vypovídala na policii, tak si to pamatovala. Když jí to [REDAKCE] říkala, tak jí to věřila, byla to kamarádka, ale pak si říkala, že to nemůže být pravda. Neví, na základě čeho došlo teď k tomu, že jí nevěří.

K dotazu zmocněnce poškozené uvedla, že už je to dýl, kdy došla k přesvědčení, že nemluví [REDAKCE] pravdu, bylo to po výslechu na policii. Neví, jak má odpovědět na to, na základě čeho změnila názor, říkala si to pro sebe a přemýšlela. Nepamatuje si, jestli slyšela i od někoho z obžalovaných, že měl mít s [REDAKCE] pohlavní styk.

Dále byla přečtena výpověď svědkyně z přípravného řízení, kde se vyjadřovala k tomu, zda mluvila s [REDAKCE] a [REDAKCE] o [REDAKCE] o pohlavním styku mezi nimi, a uvedla, že s [REDAKCE] ano, když se ho ptala, jestli s ní něco má víc, on jí k tomu nic neřekl, jako říkal, že mezi nimi něco bylo, ptala se ho, jestli spolu spali, on řekl, že jo, víc jí k tomu neřekl. Pokud byla dotazována k výpovědi z přípravného řízení, kde na dotaz ohledně [REDAKCE], jestli spolu měli pohlavní styk, odpověděla „Jo“ a na otázku, jak to ví, odpověděla „[REDAKCE] mi to říkal“, uvedla, že to je pravda.

Dále k dotazu zmocněnce poškozené uvedla, že je pravda, že [REDAKCE] není dospělá, tak z ní mohla dělat vola, aby jí věřila, aby byla středem pozornosti, neví, jak to jinak říct. Neví, jestli si vymýšlela i ty dva, se kterými to probírala, a přiznali se, že pohlavní styk proběhl,

myslí si, že se [redacted] nic neměla a asi s [redacted] také ne. Když se [redacted] přiznal, neví, čemu má věřit. [redacted] říkala, že jí je 15, neví, jestli obžalovaní věděli, do jaké třídy chodí. Neví vůbec, zda [redacted] věděl, že chodí do základní školy. Dále k tomu, co uváděla v přípravném řízení, se vyjádřila tak, že je to pravda, co uváděla na policii, věděla jak od [redacted], tak od [redacted], že spolu měli pohlavní styk, neměla žádný důvod [redacted] v tomto nevěřit. Dnes tomu nevěří, nevěří ničemu, myslí si, že to je hloupost.

K dotazu obhájců svědkyně uvedla, že [redacted] byla kamarádká, neví, jestli měla nějakou charakteristickou vlastnost. Ví, že [redacted] dnes chodí do školy do [redacted], nejsou kamarádky, nemá ji v přátelích na facebooku. Nepamatuje si, jestli jí [redacted] někdy říkal, že souložil s [redacted], slyšela něco takového, ale neví, jestli spolu chodili. [redacted] jí neříkal, že by natáčel nějaké video s [redacted]. Není nic, co uváděla na policii v protokolu o výslechu, co by bylo nepravdivého, tak jak vypovídala na policii, na té výpovědi trvá. O pohlavním styku mezi [redacted] a [redacted] se dozvěděla od [redacted], [redacted] se na to ptala, on řekl, že jo. Ptala se ho, jestli s ní něco měl, on řekl, že jo, dopodrobna jí to nelíčil.

Dále byl u hlavního líčení přehrán videozáznam ohledně výslechu [redacted], který probíhal za přítomnosti obhájců, znalkyně [redacted] a orgánu péče o děti. V tomto výslechu se jmenovaná vyjadřovala k jednotlivým obžalovaným. V případě [redacted] uvedla, že s tímto se seznámila v listopadu nebo v prosinci roku [redacted], kdy uváděla, že poté, co se spolu seznámili, začali spolu chodit, když nebylo po jeho, tak byl schopný ji uhodit, také ji měl uhodit, když mu řekla na nějaké věci „ne“. Nebyl při smyslech, byl věčně zhuřelý, nebyl problém ho naštvat, stačilo jenom odřeknout. Na otázku, zda ji uhodil, uvedla, že on ji nemusel uhodit, prostě ji třeba chytil tak křečovitě, že nic nemohla dělat, a začal prostě, že je silnější, ať to udělá, že jí to udělá dobře a tak dále. Také se ho trochu bála. Nebyl to její první kluk, nechce uvádět, kdo to byl. K videu uvedla, že ji [redacted] natočil při tom, kdy spí s jeho nejlepším kámošem, mělo se jednat o [redacted]. Proběhlo to tak, že přišla za [redacted] jako obvykle, on tam prostě byl, a když spolu byli s [redacted], tak ji při tom natočil. Bylo to v pokoji u [redacted]. Když odcházela, tak měl mobil furt v ruce, najednou to začal přehrávat a tím pádem jí došlo, že prostě si ji natočil. Uvedený záznam neviděla. Video měli vidět spolužáci od [redacted] z intru nebo ze školy, dozvěděla se to tak, že sama začala jakoby pátrat, jestli to někdo má a nemá, kdo ho viděl a neviděl. Nikoho jiného, kromě těch dvou, se nedopátrala. Video bylo natočeno na telefon [redacted], barva černá. Co se týká pořizování videa, zde k otázkám, zda to dokáže popsat, jak byli rozmístěni, uvedla, že nikoliv, uvedla, že byli s [redacted] v pokoji, [redacted] se pohyboval po bytě, video natočil v pokoji. Na otázku, zda byl s nimi v pokoji, neodpověděla. Nejdříve byla oblečená, poté byli pod dekou. Na otázku, zda došlo vyloženě jenom k milování, nebo i k jiným praktikám, uvedla „k milování“. Pokud jde o orální sex, k tomu nevypovídala. Chodila s oběma, nejdřív se [redacted], měla s ním spát 2x, na otázku, zda to bylo vždycky dobrovolné, uvedla, že ji přinutil. Na otázku, zda v obou případech, uvádí pouze „ehmmm“. Na otázku, jak ji přinutil, uvedla, že ji prostě nějakým způsobem zmáčknul a dal jí ruce, on byl silnější než ona, měla mít i modřiny na rukou, na boku, na zádech. Říkala mu, že to nechce, to ho nezajímalo. Dělala potom jakoby nic, nikomu se s tím nesvěřila. Podruhé to bylo, když ji vydíral s tím videem, poprvé se to stalo ještě před tím videem. Na otázku, kde to bylo, nechtěla odpovídat. Neodpovídala ani na to, jestli to bylo uvnitř nebo venku. Na otázku, zda tomu nešlo zabránit, pokud jde o počínání obžalovaného, uvedla, že se snažila, vždycky ji nějak zkroutil. Na otázku, zda ji držel jako i ruce, neodpověděla. Nikomu to neřekla, nechtěla se o tom s nikým bavit. Poprvé, když to bylo pod nátlakem, se chránil kondomem. Když spolu začali chodit, udělal všechno, brala ho jako partnera, věděl, kam chodí do školy, věděl, kolik je jí let, ona mu to sama říkala. Věděl to i [redacted], měl vědět, i do jaké školy chodí, také mu měla říkat svůj věk. Na otázku, zda se

naopak obžalovaní ptali na její věk, odpověděla, že ne. Na to, když jim řekla, že jí je 14, neměli nijak reagovat. Před [REDACTED] měla ještě jiného kluka, jejich vztah trval půl roku, také na něj ráda vzpomíná, nyní se nestýkají, také slyšela, že se přeorientoval, že je nyní gay. S [REDACTED] měla začít chodit někdy v prosinci, v únoru, na otázku, zda po [REDACTED], odpoví pouze „hm“. Se [REDACTED] měla spát jednou, s [REDACTED] měla spát dvakrát dobrovolně, [REDACTED] měl být hodnější. Obžalovaný [REDACTED] byl v pohodě, byl hodný, nějak se o poškozenou nezajímal, což jako škola nebo takhle, to věděl, ale nesvěřovala se mu, co a jak, neměla potřebu se bavit s lidmi o svých věcech.

V případě svěřování se [REDACTED] uvedla „jak s čím“. Ohledně [REDACTED] mělo dojít ke styku v prosinci u něj doma. Na otázku, zda v té době on věděl, kolik je jí let, pouze souhlasně kývá hlavou, zda k tomu může říci více, mlčí, jinak se k věci nevyjadřovala na otázky. Na otázku, zda se stýkali jako partneři, uvedla, že nikoliv. Jako spolu chodili, ale nechtěla, aby to věděli další lidé. Podruhý, když se spolu vyspali, to mělo být to video. Pokud jde o [REDACTED], s tím se pak vyspala z toho důvodu, že ji vydíral tím videem, udělal to s vědomím, že bude umlčený, že nic neřekne nikomu, nikam nepůjde. Také podruhé řval, jako že to všude řekne, ukáže to, postará se o její likvidaci. Jinak se k tomu nevyjádřila, na otázku, zda měla strach, uvedla, že ano, k pocitům v té chvíli se nijak nevyjadřovala. Jak došlo k sexu, nechtěla říkat. K [REDACTED] se již nijak nevyjadřovala, k [REDACTED] také ne. Na otázku, zda také věřila tomu, že má video, souhlasně kývala hlavou, video neviděla. Komunikovali přes SMS, hovory, facebook, tuto korespondenci nemá. Též chtěl posílat fotky, nejdřív měl ty její, potom ještě požadoval další, na otázku, co na nich bylo, odpověděla, že ona, bylo to zobrazené normálně. Šlo o fotky, které byly již u soudu, další nebyly. Na otázku, zda v době, kdy s ní spali, věděli, že jí je 14 let, uvedla, že věděli. Na další otázku, proč si to myslí, již neodpovídá. Na další otázku pak dále uvádí, že nejdříve byly fotky, pak vzniklo to video, takže měl v ruce jak fotky, tak to video. Pak ho naštvála, tak v afektu nejdříve vyhodil fotky, pak začal vydírat s videem. Fotky mu posílala, jelikož si je posílali navzájem, měl jí také poslat nějaké nahé fotky. Na dotaz, zda to bylo na oplátku, mlčí. Fotky posílala dobrovolně, bylo to na oplátku. Poté, co vzniklo video, pak už tam byl špatný vztah, byla tam nenávist, protože věděl [REDACTED], že je s [REDACTED], že má radši [REDACTED] než jeho. Na dotaz, zda jí řekli, že ji chtějí oba, uvedla, že to vlastně věděla, že oba ji chtějí. Na otázku, jak to věděla, odpověděla, že je pak postavila, trvalo jí dlouho si vybrat.

V případě [REDACTED] uvedla, že ji viděl doma, když tam byla u [REDACTED], kolikrát si spolu sedli, bavili se tam u stolu všichni, takže prostě byli všichni doma a tak se tam nějak bavili. Na dotaz, zda má sestru, uvedla, že byla také někdy s nimi, jmenuje se [REDACTED]. V době, kdy se mělo natáčet video, měli být v domě jenom ona, [REDACTED] a [REDACTED]. [REDACTED] znala přes bratra, také k ní něco cítil, poznala to, když byli venku, bavili se po tom všem, co proběhlo mezi ní a [REDACTED], už to bylo takové, že mezi nimi vznikl pomalu vztah. Chodili spolu krátce, měl vědět, kolik je jí let, ona mu to však neříkala, na otázku, zda se jí na to ptal, uvedla, že nikoliv. Na dotaz, zda došlo mezi ní a [REDACTED] k něčemu, neodpověděla, či spíše uvedla pouze „ehmmm“, na dotaz, kolikrát, uvedla „jednou“, kde to bylo, neřekla, bylo to dobrovolné. Na dotaz, proč došlo k tomu sexu, když spolu byli krátce, uvedla, že neví, na otázku, jak skončil vztah, mlčí. K dalším otázkám ohledně [REDACTED] se nijak konkrétně nevyjadřovala, převážně mlčela, neodpovídala.

V případě [REDACTED] uvedla, že se bavili během školního roku, pak se pohádali, nějak koncem školního roku se k sobě nějakým způsobem dostali. Zнала ho již přes jeho bratry, mladší, nevlastní, dále i z místa. Nejdříve se znali, byli přátelé, pak z toho to nějak vyplynulo. Na otázku, zda k něčemu mezi nimi došlo, mlčí, zda mezi nimi něco bylo, mlčí, na dotaz, zda řekne něco o [REDACTED], nesouhlasně kývá hlavou, popřípadě mlčí. Na otázku či konstatování,

že sám [redacted] se přiznal k tomu, svědkyně mlčí, zdvíná ramena, jako že jí je to jedno. V případě [redacted] se nevyjadřuje, na dotazy, jak ji znal [redacted], uváděla, že jsou stejně staří jako ona. [redacted] ji znal přes její kamarádku, která byla jeho nevlastní sestra, na dotaz, zda také věděl, kam chodí do školy a kolik je jí let, souhlasně kývala hlavou. Na dotaz, zda to říkala klukům, uvádí, že to [redacted] sám věděl. [redacted] to také věděl. Na dotaz, zda s [redacted] chodila, či s ním měla nějaký vztah, souhlasně kývala hlavou, jak dlouho, uvedla „prázdniny“. Na dotaz, zda něco dokáže říci k tomu vztahu, neodpovídá, mlčí a nesouhlasně kývá hlavou. Na převážnou část dalších otázek pouze mlčí či nesouhlasně kývá hlavou. Na otázku, kolikrát se milovala s [redacted], uvádí, že jednou, na dotaz, zda předtím to bylo s tím [redacted], či to bylo až po [redacted], nesouhlasně kývá hlavou, na dotaz, kdy, uvádí „o prázdninách“. [redacted] měl být do ní zamilovaný hodně. Na dotaz, kolikrát s ním spala, uvádí „jednou“, na otázku, že sám [redacted] uvádí dva případy, tak odpovídá „tak dvakrát“, podruhé to mělo být ke konci prázdnin. Také měli být další hoši, kdy uvádí [redacted] a [redacted], na dotaz, zda měla vztah ještě s dalšími, uvádí, že nikoliv. Na dotaz, zda s nimi spala, uvádí, že ne, jenom s nimi chodila. Na dotaz, zda mimo obžalovaných byl ještě nějaký hoch, uvádí, že ne. Na dotaz, zda se svěřovala s tím, že s někým už spala, odpovídá „někdy něco to jako mezi věcí padlo, ale nikdy jsem se k tomu nedoznala“, měla se svěřovat [redacted], že měla vztah s jeho bratrem a potom [redacted], ten to věděl, [redacted] to věděl. Žádné kamarádce se nesvěřovala. Také měla být [redacted] obviněna, že jako přebírá a tak podobně. Byly kamarádky, ale ne úplně, přestože ji znala, bavila se s její spolužačkou, která je s ní stejně stará. Na dotaz, zda se svěřovala [redacted], uvádí, že ne, vše si musela [redacted] zjišťovat sama, co si nezjistila, to... (již dále nedopověděla), nebyla to blízká kamarádka.

V případě [redacted] uvedla, že s tím se seznámila z toho důvodu, že už chtěla nějakým způsobem to řešit, to se k ní choval hnusně [redacted], hlavně jí leželo v žaludku, že nedokázal zabránit šíření toho videa, ani těch fotek. Hlavně že věděl, že to dělal s [redacted], teda se [redacted]. Na dotaz, zda něco bylo mezi ní a [redacted], uvedla, že jenom se třeba políbili u ní doma, protože, to jo, ale nic mezi nimi takhle nebylo, k ničemu nedošlo. [redacted] se k tomu dostal tak, že to je souseď, byl schopný zbit [redacted] i [redacted]. Údajně jí nejvíce měl ublížit [redacted]. Pokud jde o [redacted] a [redacted], na otázku, zda jim řekla, o co jde, uvedla „tak něco už šlo po [redacted] a [redacted] k tomu řekla, co se stalo, prostě, jak se věci maj“. Na otázku, co oni k tomu, uvedla, že jí řekli, že pochybila a že pochybili i oni, že udělali sviňárnu, že natočili to video, že ji tím vydírají. Na dotaz, zda [redacted] věděl o tom, že je video natočené, uváděla, že asi potom to věděl, ale potom byly hlavně ty dohady. Na dotaz, zda jí někdo osobně kontaktoval, uvedla, že nikdo.

Na dotaz obhájce, zda měla poměr s [redacted], uvedla, že nikoliv. Na dotaz, zda se domlouvala někdy s [redacted] na soulož, odpověděla, že nikoliv, milostný poměr s [redacted] neměla, nesváděla k pohlavnímu styku [redacted], neposílala žádné odhalené fotky [redacted], posílali si, ale nikoliv odhalené. Milostný poměr s [redacted] neměla, s [redacted] se vodili za ruce, líbali, nic jiného mezi nimi nebylo. S [redacted] se rozešli ke konci října, začátkem listopadu roku [redacted]. Kdy potom začala chodit s [redacted], to netuší, na otázku, jak probíhalo chození, uvedla, že chodili ven, jako se projít, nijak více to nedokáže rozebrat. Za ruce se na veřejnosti nedrželi, jednou je měli vidět spolužáci, mělo se jednat o [redacted] a [redacted]. Zda [redacted] chodil s její kamarádkou za jejími zády, uvedla, že toto neví. Měla se se [redacted] pohádat i předtím, než vzniklo video. Na otázku, zda to byla velká hádka, uvedla „jak pro koho“. O panenství měla přijít [redacted], a to s [redacted], toto potvrdila. Na dotaz, kdy ji měl [redacted] uhodit či povalit, uvedla, že neví. Neví, kde to bylo, důvod, proč ji [redacted] uhodil, byl ten, že mu odporovala, nikdo u toho nebyl, nikomu to neřekla, neukazovala nikomu modřinu, nikomu o tom nepsala na facebooku. Když ji měl držet ruce, toto nedokáže nijak blíže

popsat. Po souloži jí řekl, ať jde domů, tak si šel každé po svém. Docházelo k tomu různě, někdy odpoledne, někdy vpoledvečer. O věci s nikým nemluvila. Na otázku, zda se s obžalovaným [REDACTED] či [REDACTED] pouze mazlila, uvedla, že to nechápe, na doplňující otázku, zda šlo pouze o mazlení, nikoliv o soulož, uvedla, že s jedním jo, s druhým ne, když se mělo jednat o [REDACTED], s [REDACTED] nikoliv.

Svěděk [REDACTED] uvedl, že [REDACTED] zná ze školy, vytahoval se, že má hodně holek, na lyžařském výcviku jim ukazoval video. On mu řekl, že je debil, že to natočil, o videu pak nic nevěděl. Holku, ani kluka z toho videa nezná. [REDACTED] zná z prváku, pokud jde o video, toto jim ukazoval asi začátkem března [REDACTED], bylo tam, že holka tomu klukovi kouřila penis. Vypadalo to, že to je natočené v nějakém pokoji na posteli. Také měl kameru otočit na sebe, jak držel jakoby ten telefon, tak ho natočil na sebe a začal se smát, pak natáčel znovu. K obsahu videa uvedl, že mladá holka s mladým klukem, dvojici nezná. Chtěl se tím videem pochlubit, ukazoval to jemu a [REDACTED]. Dívce do obličeje vidět nebylo, dívku by nepoznal, chlapce asi jo. Při tomto byla dívka oblečená, do obličeje jí neviděl, měla blondáté vlasy, dlouhé, co měla na sobě, si nevzpomene. Má za to, že o natáčení hoch věděl, dívka ne. Na lyžáku to viděl on a [REDACTED]. Celé video neviděl, řekl, že je debil a šel pryč, viděl tak minutu, kolik viděl [REDACTED], to neví. Video bylo na telefonu [REDACTED], černá barva. O dívce na videu nemluvil, neví, kdo to je, také jim video nenabízel. [REDACTED] nezná. [REDACTED] měl říct, že to byl jeho kámoš a jeho bývalá holka, o holce však nic neřekl, o kamarádovi také nemluvil, neřekl ani důvod, proč je natáčel. K dotazu, zda viděl stejný úsek videa jako [REDACTED], uvedl, že ne, on šel vlastně hned pryč. Viděli spolu začátek, neví, co se potom stalo. Opilí při tom nebyli. Je pravda, že si obžalovaný hodně vymýšlel, uváděl, že dostane od táty auto, že mu ukradne peníze a takhle, že párkrát přijel do školy autem. Když se na to ptal kluků, tak řekli, že to není pravda, hodně si vymýšlel, věřit se mu nedalo. Často lhal, a to i paní učitelce. Kromě uvedeného aktu on nic jiného neviděl, jak dlouho to trvalo, neví. [REDACTED] měl údajně vidět delší úsek. Neví, zda [REDACTED] poznal dívku, jemu obžalovaný jméno neřekl. Myslí si, že nikomu video neukazoval, že byli první a poslední, kdo to viděl. Dále uvedl, že video viděl na lyžáku koncem února [REDACTED], viděl minutu, na videu byla holka s klukem, na videu byl orální sex, videozáznam, který viděl, byl jakoby z palandy, ta palanda tam byla vidět, viděl kluka, holku neviděl. Pokud jde o jeho popis, měl na sobě džíný modré barvy, tričko, byl vyšší postavy. Na video se díval s [REDACTED] a [REDACTED].

[REDACTED] uvedl, že zná [REDACTED] ze školy, byli kamarádi, seděli spolu v lavici, občas spolu zašli ven. O vztazích s děvčaty spolu nijak nemluvili. Ohledně videa uvedl, že to bylo na lyžařském výcviku, neví přesně, kdy ho měli, myslí, že v březnu [REDACTED]. K videu se dostali tak, že mu [REDACTED] psala, normálně si psali na facebooku, on mu potom ukázal to video, které natočil. Osobně [REDACTED] nezná, jenom občas si napsali. Myslí si, že se k němu dostala přes [REDACTED]. K videu se dostali tak, že řekl [REDACTED], jestli si s ní píše, on mu řekl, že mu něco ukáže. Viděl jenom, jak tam spolu souloží, mělo se jednat o [REDACTED] s [REDACTED], přesně neví to jméno. On je nepoznal, a když se poté ptal, tak mu řekla, že to je ona. Na dotaz, co bylo zaznamenáno na videu, uvedl, že přesně tam bylo, jak tam [REDACTED] leží, ona na něm, jak tam spolu souložili, to je všechno, co viděl, ten úsek, bylo vidět, že mají přes sebe deku. To video bylo natočeno z palandy seshora, viděl, že [REDACTED] má kousek těla odkrytý, od pasu dolů, ona byla na něm a měla na sobě tu deku. Neví, jestli o tom věděli, že jsou natáčeni, podle něj to bylo v nějakém pokoji. Celé video neviděl. Že to natáčel [REDACTED], měl říkat on. Kdy mělo být video natočené, to neví. S [REDACTED] si psal pouze přes facebook, přes telefon nekomunikovali. Ona mu psala, on však na to nereagoval, také mu poslala nějaké fotografie, jsou na facebooku, asi dvě byly ve spodním prádle, na to reagoval tak, že jí napsal, že je to pěkný. Fotky mu posílala asi z toho důvodu, aby se ukázala. Ohledně věku uváděla 16, on se jí na to neptal. Též se jej ptala, jestli

za ní nechce přijet, on za ní jet nechtěl. Také mu psala, že by si mohli užít, že by si chtěla zasouložit, pak že by si mohli někde užít, to je asi tak vše, přesně si to nepamatuje, co si psali. O videu se zmiňovala až poté, co jej viděl. Jenom si stěžovala na [REDAKCE], že neví, proč to vlastně natočil. O tom, že se věc šetří, se dozvěděl až následně, když mu to psala, že ho uvedla jako svědka na policii. [REDAKCE] se o ní nijak nevyjadřoval. Začali se bavit o ní až po tom videu, on řekl, že s ní měl nějaký vztah, tím to byla uzavřená kapitola. Jestli spal [REDAKCE] s [REDAKCE], to neví, to neříkal. S [REDAKCE] se také nebavil o jejím sexuálním životě. Pohlavní styk či dotyk orgánů neviděl. Na dotaz obhájce uvedl, že od začátku do konce leželi pod dekou, že by na videu provozovali orální sex, to neviděl, do obličeje dívky neviděl, byla vidět z boku, takže viděl jenom vlasy. [REDAKCE] v té době neznal, předtím ji znal jenom z facebooku. Na videu byla holka s klukem, když se na to ptal [REDAKCE], tak řekl, že to byla [REDAKCE]. Nejdříve řekl, že ukáže nějaké video, kde souloží holka s klukem, a když se pak ptal, řekl, že to měl být [REDAKCE] s [REDAKCE]. Neví, jak video trvalo dlouho, on viděl jenom část. Podle svědka viděli s [REDAKCE] stejně, poté museli jít na lyžařský výcvik. Na otázku, zda bylo muži vidět do tváře, uvedl, že tomu vůbec neviděl do tváře, jelikož mu hlavu zakrývala žena vlasy. Že se jedná o [REDAKCE], na to přišel až tak, když mu to měl říct následně [REDAKCE]. [REDAKCE] se k tomu videu nechtěla nijak vyjadřovat, on se popravdě ani moc neptal. Také, když se bavili s [REDAKCE], nebavili se, kam chodí do školy, jenom říkala, že někdy chodí pomáhat matce do nemocnice. Není si též jistý, jestli se bavili o sexuálním životě, jména hochů mu žádná neříkala. Jenom uvedla počet mužů, s kterými spala, ale počet si nepamatuje.

Toto svědek uváděl ve svém výslechu dne [REDAKCE]. Poté byl výslech z [REDAKCE], kde svědek uváděl to, že mělo jít o orální sex, také měl vidět osobám do obličeje, či muži, tak jak uváděl, přičemž při prvním výslechu na tuto otázku odpovídal, že nic takového neviděl.

[REDAKCE] se vyjádřil tak, že zná [REDAKCE], zná je asi 3,5 roku. Bavil se s ní asi 2x na hřišti na sídlišti, bylo to při náhodném setkání. Nikdy s ní nebyl o samotě, nehovořil s ní o sexu či souložení a podobných věcech. Měl slyšet o tom, že [REDAKCE] běžně souloží s klukama, i prý se staršími. Myslí si, že cíleně běhá za klukama, neposlouchá rodiče, myslí si, že sex vyhledává, protože je na svůj věk vyspělá a neuvědomuje si, že je přesto moc mladá. On sám s ní nikdy nesouložil. S kým měla souložit, k tomu není schopen se vyjádřit, také neviděl žádné video.

[REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] se k věci nijak blíže nevyjadřovali, nebylo jim o tom nic známo. S [REDAKCE] měl chodit též [REDAKCE], kterému také měla [REDAKCE] říct, že spala s [REDAKCE], s [REDAKCE], hovořila o nějakém videu, on ho však neviděl. Také věděl, že měla nějaké svoje nahé fotky, kterými se chlubila, tak chtěl, aby mu je poslala, ale k tomu nedošlo. Doma u ní nikdy nebyl, čekal pouze jednou před bytem, ona u nich také nebyla. [REDAKCE] uvedla, že zná [REDAKCE], vyjadřovala se toliko k [REDAKCE] s tím, že je divná, říká se o ní, že je kurvička, tak i působí, chodí po škole, ukazuje po škole jejich chaty a vypráví o klukách, jací jsou v posteli. Ví, že byla s [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], bylo jich víc. Ona se s ní nekamarádí, tak ji to nezajímá.

[REDAKCE] též ví o věci pouze z doslechu, pokud jde o video, o tom jí měla říkat [REDAKCE], kdy měla sedět na pohovce s [REDAKCE] a [REDAKCE] je měl natáčet, nic prý nedělali, měli jen sedět a povídat si. Video nikdy neviděla.

[REDAKCE] jako matka poškozené [REDAKCE] uvedla, že neví, kolik mělo být kluků, měla jí uvést, že na policii řekne všechna jména všech kluků, se kterými měla sex. Také jí slíbila, že již s nikým mít sex nebude do svých 15. narozenin, více se o jejím sexuálním

životě nebavily. ■■■■■ není pro ni moc otevřená, spíše z ní musela informace tahat. Manžel u toho nikdy přímo nebyl, když se bavila s ■■■■■ o jejím sexuálním životě. Manžel s ■■■■■ nejednal, spíš to řešil přes manželku. Pokud jde o jejich vztah, mají se rády, také se někdy pohádají. V případě volnočasových aktivit ■■■■■ se snaží mít přehled, také znají některé známé. Pokud jde o telefon a počítač, telefon nekontrolují, má pouze limit volání, počítač nemůže zapnout sama, protože heslo zná akorát ona a manžel, takže je musí vždy požádat. Ví, že je aktivní na facebooku, ale tento její profil ani aktivity na něm nekontrolují. Vztah mezi ■■■■■ a manželem byl dobrý do puberty, od 11 let je v pubertě, začala být svéhlavá, vztahovačná, jinak si myslí, že vztah je pořád dobrý. Obdobně se vyjadřoval i ■■■■■ jako otec nezletilé ■■■■■.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek znalkyní ■■■■■, která se vyjadřovala k mentální úrovni mladistvé ■■■■■ se zaměřením na její rozumové schopnosti, zda umožňují reprodukci prožívaných událostí, měla posoudit osobnost posuzované, zda jsou patrné znaky, které by snižovaly její obecnou věrohodnost. Zde znalkyně uvedla, že aktuální intelektové výkony jsou v pásmu podprůměru, CIQ 79. Výkony ve verbální a v performační škále jsou vyrovnané, výkony mezi jednotlivými subtesty kolísavé. Osobnostní vývoj hodnotí jako disharmonický, osobnost je velmi křehká, výrazný egocentrismus. Akcentované zejména hraniční rysy. Kognitivní schopnosti umožňují reprodukci prožitých událostí. Osobnostní rysy posuzované její obecnou věrohodnost závažně snižují. Dále měla znalkyně posoudit, zda je poškozená schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události jak obecně, tak i vzhledem k inkriminovaným událostem, zde je schopna správně reprodukovat okolnosti trestných činů i po delším časovém odstupu, konkrétně k ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Z hlediska intelektových a paměťových schopností je posuzovaná schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, to jak obecně, tak i ve vztahu k vyšetřovaným událostem konkrétně. Na otázku, jaká je míra specifické věrohodnosti, zda má sklony k fabulacím, záměrnému zkreslování skutečností a prožívaného, případně sklonu ke lhavosti a bájivosti, uvedla znalkyně, že na základě znaleckého zkoumání, zejména pak na základě osobnostních charakteristik posuzované, konstatuje, že podaná výpověď nenaplnuje psychologická kritéria specifické věrohodnosti. Posuzovaná záměrně zkresluje skutečnosti a své vzpomínky, bez morálních zábrán podat lživou výpověď, realitu si přizpůsobuje svým aktuálním potřebám. Na otázku „Zjistit úroveň mravního vývoje posuzované, zjistit její postoje a hodnotovou orientaci v závislosti na poměrech a prostředí, ve kterých se pohybuje“ odpověděla znalkyně, že její mravní vývoj je podprůměrný, posuzovaná dokáže respektovat pravidla a plnit povinnosti, ale pouze do té míry, kterou ona sama určí. Její obecný postoj k autoritám je odmítavý, tento postoj dává otevřeně najevo. Motivací jejího chování je získat si pozornost opačného pohlaví, být středem pozornosti, navazovat vztahy. Jako hlubší motivaci sleduje výraznou vnitřní nejistotu a touhu po intimním vztahu. Vztahy v rodině hodnotí bez hrubé patologie, ale aktuálně se rodiče nejeví jako osoby, se kterými by byla ochotna sdílet svoje prožívání. V kolektivu vrstevníků dlouhodobě neúspěšná. ■■■■■ má výrazný sociální zájem, snaží se o navazování vztahů, ve vztahové oblasti ale velmi povrchní. Pokud jde o příčiny jejího chování, zde znalkyně uvedla, že pravděpodobnou motivací jejího chování se jeví extrémní vnitřní nejistota a hledání vlastní sebehodnoty u dívky v pubertální krizi. Jinak je schopna chápat smysl trestního řízení. Možnost nápravy spatřuje znalkyně v dlouhodobé individuální psychoterapii, kde ovšem nutnou podmínkou je upřímná motivace posuzované ke změně a ochota ke spolupráci. Ani jednu z těchto podmínek aktuálně posuzovaná nenaplnuje. Výchovné opatření ve smyslu ústavní výchovy aktuálně nehodnotí jako vhodné řešení.

K tomuto znaleckému posudku také byla znalkyně vyslechnuta u hlavního líčení, kde uvedla, že z pohledu psychologa je hodně těžké hodnotit výpověď [REDAKCE] po částech, i v posudku píše, že výpověď odpovídá tomu, že vychází z autentických prožitků, nicméně posuzovaná s těmi vzpomínkami, které ona si naprosto reálně pamatuje a z kterých vychází, už pak zachází velmi volně a zkresluje je účelově ve svůj prospěch, nebo v tom, jak zrovna tu výpověď chce podat. Je to velmi těžké. Výpověď neodpovídá tomu, že by byla zcela vymyšlená, neodpovídá tomu, že by byla někým jiným, že by byla naučená, spíš ty reálné vzpomínky jsou pak zkreslovány dle té situace, jak se posuzované hodí, nebo jak zrovna chce, aby byl ten její příběh prezentován. Jsou tam naprosto reálné vzpomínky, které jsou ale deformovány, čímž je tam zasahováno naprosto vědomým procesem lhaní, což je velmi těžké říct, která ta věta ještě je zkreslená a která není.

K dotazu na možný výslech [REDAKCE] u soudu uvedla, že z hlediska toho, co ona prožila, si myslí, že by to měla být schopna zvládnout, z hlediska její osobnosti povahy a charakteru je ta dívka velmi nevypočitatelná a opravdu velmi náladová, spolupráce s ní je natolik kolísavá, že vůbec nelze předpovídat, jestli bude úplně spolupracovat a odpovídat na všechny dotazy, anebo jestli přijde a neřekne ani slovo, což obě možnosti jsou reálné. Ta spolupráce s ní je hodně složitá. Když jela na výslech jmenované, byla upozorněna na to, že se může velmi jednoduše stát, že nebude vypovídat nijak. Její povaha je opravdu hodně citlivá, ona má zcela objektivně velmi malou toleranci pro zvládání jakéhokoliv stresu. Má za sebou sebepoškozování, poměrně masivní, je hodně impulzivní v reakcích, což znamená, že se to nedá úplně dopředu předvídat, co ona může udělat.

Jestliže uváděla, že vzpomínky jsou reálné, ale že do toho vstupuje nějaké to účelové lhaní, tak si myslí, že ona v době zkoumání se snažila opravdu hodně zdůrazňovat tu svou roli oběti a v době výslechu začala mluvit o násilném chování pachatelů nebo pachatele, pak ji popisovala, což vyhodnotila jako nevěrohodné, že o ni třeba málem típnul cigaretu na ulici, ale hodně zdůrazňovala tu svoji roli jakoby toho, že byla zneužita. Když s ní o tom mluvila, že z hlediska jejího věku to není potřeba, tak ona hodně se snažila zbavit té viny nebo svého jakéhokoliv podílu na té činnosti a stavět se vysloveně do role čisté oběti, která měla strach, která se bála fyzického násilí, ale o tom dřív nemluvila a ani ta forma, jakou to vyprávěla, nenasvědčovala pro to, že by tato pasáž byla zcela věrohodná. Do role oběti se pasovala zejména vůči těm obžalovaným, kde se jednalo o natáčení toho videa, mělo se jednat o [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výslech na policii viděla, myslí si, že by nevypovídala v zásadě jinak, ale není schopna to jednoznačně říci.

K dotazu zmocněnce poškozené uvedla, že z pohledu psychologa by další výslech posuzované nepřinesl žádné nové závěry. Ve výpovědi se nedá rozlišit věrohodnost posuzované v případech [REDAKCE], [REDAKCE] a ostatních obžalovaných, výpověď zcela evidentně vychází z reálných prožitků, ale je prostě zkreslená tou její osobnostní charakteristikou, kdy ona s tou realitou zachází už velmi volně a zkresluje ji ve svůj prospěch, nebo v účel, který v danou chvíli sleduje, a nelze to prostě rozlišit. Ta její výpověď nemůže být jediným důkazem, protože je zkreslená tím jejím prožíváním.

Znalecký posudek byl zpracován v listopadu 2015, kdy byla přítomna výslechu na policii v [REDAKCE] a dále se posuzovaná dostavila do psychiatrické nemocnice v [REDAKCE] společně s matkou, kde podstoupila psychologické vyšetření. Byla testována, byl s ní veden diagnostický rozhovor, to všechno absolvovala o samotě se znalkyní a pak znalkyně mluvila ještě o samotě s matkou, která doplňovala anamnestické údaje. Znalkyně se domnívá, že i vyšší počet případných sexuálních partnerů zhoršuje její pověst, takže i toto mohla být případná

motivace toho zkreslit nebo zlepšit svůj obraz tím, že opravdu byla „zneužita“, byla zamilovaná do některého z těch chlapců a s tím si vyměňovala erotické fotky, ale s nikým jiným už třeba k pohlavnímu styku nedošlo. Ale myslí si, že tam je ta motivace toho vylepšit svůj obraz v rámci toho vyšetřování, jiný důvod tam nebyl zjištěn. Ona možná také by nikdy nepřistoupila k tomu, aby chlapce obžalovali, kdyby s nimi měla pohlavní styk, kde necítila z jejich postojů nějakou zradu, anebo nějaké zesměšňování, kdežto z toho, že kolovaly její fotky, případně video, tak to byl určitý spouštěč toho, že se to otevřelo. To, že říkala, že ■■■■ vychází z reálných zážitků, tak se to dá prezentovat tak, že ■■■■ zažila události, které vypráví, ale to vyprávění zkresluje do toho, jak ona se chce prezentovat. Zjednodušeně řečeno, je to, jako by popisovala dovolenou, na které opravdu byla, ale kdyby tam celý týden přšelo, tak by vyprávěla, že tam bylo krásně, ale na té dovolené jakoby byla, umí to popsat, ví, kde byla, kdy tam byla a s kým tam byla. Ona si to pamatuje, není pochyb o tom, že ten zážitek je reálný, ale je to zkreslené. Pokud jde o ty případy, kdy znalkyně říkala, že ona není ochotna k tomu podat více informací, tak ta motivace se nějakým způsobem prezentovat, by mohla být způsobena jednak tím, že už říkala, a druhá věc je, že ■■■■ v době znaleckého zkoumání velmi citlivě nesla zveřejnění těch fotek a vnímala je jako osobní zradu, kdežto s obžalovanými, s kterými došlo jen k pohlavnímu styku, tak s nimi neměla nijak konfliktní vztah a nemá jakoby potřebu se k nim kriticky vyjadřovat, nebo způsobovat jim problémy. Spíš z toho postoje má pocit, že měla takovou tendenci je chránit, že vlastně ona sama připouští, že k pohlavním stykům, které přiznala, došlo dobrovolně, takže si myslí, že tam jakoby nemá tu motivaci nějaké zrady a „vyřizování účtů“.

Dále v průběhu šetření činnosti byla zadokumentována facebooková komunikace mezi ■■■■ a ■■■■, kde se také vyskytují fotografie, kde se jmenovaná prezentuje obnaženě. Též byl zkoumán i telefon ■■■■, když šlo o telefon zn. ■■■■, který byl jmenovanému vrácen. ■■■■ rovněž vydala telefon ■■■■, který byl jmenované též vrácen.

Zároveň bylo provedeno i gynekologické vyšetření ■■■■ se závěrem, že nález odpovídá dokonanému pohlavnímu styku, jinak gynekologický nález odpovídá věku.

Ze zprávy ■■■■ bylo zjištěno, že pokud jde o rodinu a samotnou ■■■■, k prvnímu kontaktu došlo až po oznámení události. Rodiče nezletilé jsou manželé, žijí ve společné domácnosti, na výchově se podílejí oba dva, dohlíží na její přípravu do školy, s úřady, lékaři i školou komunikují, podporují ■■■■ v zálibách, má ještě mateřskou babičku a otcovského dědečka, kteří bydlí nedaleko ■■■■ a s rodinou se běžně stýkají. Matka pracuje v ■■■■, otec je zaměstnán u ■■■■ firmy u pobočky ■■■■. Žijí v městském bytě 3+1, kde má nezletilá vlastní dětský pokoj. Pokud jde o školu, dochází do ■■■■, má průměrné známky, v 6. ročníku byla kázeňsky potrestána napomenutím třídního učitele, důtkou třídního učitele, v 7. ročníku byla udělena důtka ředitele školy za kouření v prostorách školy. ■■■■ i matka uvádějí, že potíže ve škole jsou od 1. stupně, kdy byla obětí šikany, která byla ze strany školy řešena, vznikala především kvůli předčasné vyspělosti ■■■■, kvůli čemuž se jí spolužáci vysmívali. Velmi špatné začlenění do vrstevnického kolektivu, přetrvává i na 2. stupni, kdy se k tomu přidávají konflikty s třídním učitelem. Matka uvádí, že prospěch ■■■■ je výsledkem její důsledné přípravy do školy, že známky nejsou zadarmo, je možné, že přístup rodičů je perfekcionalistický a protektivní. Dále ■■■■ navštěvuje základní uměleckou školu, kde se pod vedením ■■■■ věnuje výtvarnému oboru, ten ji velmi baví. V kolektivu ZUŠ se cítí dobře. Fyzicky je zdravá, dle matky trpí alergií, v poslední době jí lékaři diagnostikovali slabý spodní svěrač žaludku, s tím jsou spojeny některé zažívací obtíže. Rodiče s dcerou docházejí

pravidelně k lékařům. Psychické zdraví ■■■ je zřejmě v nerovnováze, dívka dříve psychicky strádala pro svou předčasnou hormonální vyspělost, se kterou se zřejmě nedokázala zcela vyrovnat, později se nepodařilo zadaptovat mezi spolužáky a vrstevníky. V poslední době matka pozoruje prudší změny v chování dcery, kdy si například přebarvuje vlasy, začíná být vůči rodičům drzá, citově je vydírá a podobně. Aktuálně se ■■■ projevuje tak, že je jí prakticky vše jedno, nemá z ničeho strach, vše bagatelizuje, je odmítavá k autoritám, chová se drze až frackovitě. OSPOD toto chování hodnotí spíše jako pozérství, hranou sebejistotu a formu vyrovnávání se se stresem a úzkostí. Lze však predikovat, že tento nevhodný přístup může ve škole či doma zapříčinit další problémové situace. OSPOD bude nadále spolupracovat s rodinou.

ZŠ ■■■ uvedla, že do ■■■ byla ■■■ žákyní školy, poté přešla do ZŠ ■■■. Ve škole se jevila jako velmi živá, až hyperaktivní dívka, velmi stála o pozornost svých spolužáků, často je provokovala svým vyzývavým chováním, také se například chlubila svými vztahy s chlapci, čímž chtěla na sebe upoutat pozornost a zaujmout. V třídním kolektivu nebyla moc oblíbená, jelikož se snažila hledat kamarády v jiných třídních kolektivech, a to zejména chlapce. Ve třídě měla o něco lepší vztahy s jednou spolužačkou. Problémové chování nastalo u ■■■ už v 6. třídě, kdy byla kázeňsky potrestána napomenutím třídního učitele a důtkou třídního učitele, v 7. třídě byla udělena důtka ředitele školy za opakované kouření v prostorách školy. Všechny problémy se řešily s rodiči, spolupráce rodičů byla bezproblémová, také měla veškerou absenci vždy řádně omluvenou. Domácí příprava byla v pořádku.

ZŠ ■■■ uvádí, že ve škole je ■■■ krátce, docházka je pravidelná, bez zbytečných absencí, výsledky lze řadit do oblasti slabšího průměru, při výuce je přiměřeně aktivní, známky se snaží vylepšovat zpracováním referátů. Její chování a vystupování je příjemné, slušné, bez kázeňských přestupků, do kolektivu třídy, má jen 12 žáků, se zapojila velmi dobře, se spolužáky aktivně spolupracuje. Matka se zúčastnila třídní schůzky, problémy nejsou.

■■■ dále uvedl v případě ■■■, že s tímto nebyly řešeny žádné výchovné problémy závažného charakteru, zdravotní stav je dobrý, nezletilý nekouří, nepoživá alkoholické nápoje, nebyl vyšetřován psychologem, úspěšně dokončil veškerou školní docházku.

V případě ■■■ bylo zjištěno, že byl v roce ■■■ společně s bratrem ■■■ svěřen do výchovy matky, s otcem se stýká. Povinnou školní docházku nastoupil v 6 letech, jeho chování bylo problematické, obdržel několik napomenutí, důtek. Po skončení základní školy nastoupil na SOU ■■■, elektrikář, nyní je ve 2. ročníku, prospěch je podprůměrný. Zameškané hodiny měl všechny řádně omluveny, ■■■ mu bylo uděleno napomenutí třídního učitele za neplnění studijních povinností a nevhodné chování při vyučování, často vyrušuje. O letních prázdninách byl měsíc a půl na brigádě. V březnu ■■■ se dopustil přestupku proti občanskému soužití, za své jednání se poškozenému omluvil, byla mu uložena bloková pokuta, byl s ním proveden výchovný pohovor. V případě věci, která je projednávána, tj. pohlavní zneužití nezletilé, věc byla také řešena se jmenovaným, byl s ním proveden výchovný pohovor.

Ohledně ■■■ ze strany OSPOD nebyly žádné problémy signalizovány, nebyl vyšetřován psychologem, ani dětským psychiatrem. Nyní navštěvuje Střední školu ■■■ v ■■■. Ze školy, pokud jde o chování, nejsou k němu výhrady, nemá kázeňská napomenutí, přestupky jsou nezávažného charakteru, po upozornění

se uvede sám do správného režimu. Je vždy upravený, připravený na výuku, spolupráce s oběma rodiči.

Z místa bydliště v případě [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, že ti nebyli projednáváni za žádný přestupek. Pokud jde o [REDACTED], ten se měl dopustit přestupku v roce [REDACTED], kdy mu byla uložena pokuta 1.000 Kč s tím, že měl způsobit škodu [REDACTED], když poškodil opěradlo sedadel rozstříháním nůžkami, dále měl být projednáván v roce [REDACTED], kdy [REDACTED] na autobusovém nádraží měl fyzicky napadnout [REDACTED] tak, že jej udeřil otevřenou dlaní do levé tváře a následně rukou uzavřenou v pěst do pravé tváře, čímž nevzniklo žádné zranění, toto jednání bylo odloženo.

Z opisů rejstříku trestů obžalovaných [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, že ti nebyli soudem trestáni. Jiná situace je u [REDACTED], který byl trestán Okresním soudem v Českých Budějovicích 16.02.2015, kdy mu byl uložen trest za přečin dle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců se zkušební dobou v délce 24 měsíců. Poté následovalo odsouzení zdejší soudem ze dne 28.12.2015, pravomocným dne 09.02.2016, ve věci 7 T 135/2015 za přečin dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, a to k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 70 hodin, přičemž následně byl odsouzen rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24.03.2016 ve věci 7 T 12/2016 za přečin dle § 178 odst. 2 trestního zákoníku k společnému úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců se zařazením do věznice s dozorem.

Soud na základě všech těchto důkazů, tak jak byly provedeny, hodnotil jednání obžalovaných zejména v tom, zda ti se dopustili uvedeného jednání, když pokud jde o obžalované [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], ti se k jednání nedoznávali, uvedli, že se uvedeného jednání nedopustili. V případě obžalovaného [REDACTED], ten se doznal, přičemž uváděl, že poškozená působila dospěle, také uváděla, že jí je 15 let. Jednalo se o jeden případ, ptal se [REDACTED], kolik je jí let, bylo mu sděleno, že je jí 15, poté, když se dozvěděl, že to tak není, již další styk odmítal, ačkoliv ze strany poškozené byl k tomuto nabádán. V případě [REDACTED] šlo o dva případy, jednou u nich, poté v šatnách na [REDACTED]. Také mu měla [REDACTED] říkat, když se jí ptal na věk, že jí je 15, též mu říkala, že již není panna. V případě videa, které měl natočit [REDACTED], kde měli být aktéři [REDACTED] a [REDACTED], toto nebylo zajištěno, [REDACTED] popírá účast, pokud jde o [REDACTED], i ten uvádí, že se nejednalo o poškozenou [REDACTED] či [REDACTED], toto uváděl, tzv. aby zamachroval, video ukazoval toliko [REDACTED] s [REDACTED].

Dle soudu v případě tvrzení obžalovaných v návaznosti na další důkazy, které byly provedeny, existují pochybnosti o tom, zda k uvedenému jednání došlo, popřípadě jakým způsobem. Soud na jednu stranu hodnotil vyjádření obžalovaných, když ti mají možnost se hájit, jak uznají za vhodné. Pokud však jde o důkazy, které byly provedeny, zde dle soudu nejsou takové skutečnosti, které by vedly k jednoznačnému závěru, že se obžalovaní dopustili jednání tak, jak je uváděno. V případě videa, které mělo být pořízeno a mělo být prezentováno dalším osobám, zde je uváděno, že toto video viděli pouze [REDACTED] s [REDACTED], avšak pokud jde o jejich vyjádření, zde má soud určité pochybnosti o jejich věrohodnosti, či o tom, zda je možno na základě těchto výpovědí činit závěr v tom, že video opravdu pořídil obžalovaný [REDACTED] a aktéry byly [REDACTED] s [REDACTED]. Soud zde hodnotil výpovědi [REDACTED] a [REDACTED], když tyto výpovědi se liší, přičemž měli video minimálně po dobu jedné minuty sledovat společně, když zaznělo, že byli přítomni u videa zpočátku všichni, tj. jak [REDACTED], [REDACTED], tak [REDACTED], poté měl část sledovat [REDACTED] sám, avšak pokud jde o společné sledování, zde se jejich vyjádření liší, kdy [REDACTED] hovoří o tom, že měl probíhat orální sex, neví, jestli na videu byla poškozená.

Pokud jde o [REDACTED], ten k tomuto při prvním výsledku uváděl, že žádný orální sex tam nebyl, viděl soulož muže se ženou s tím, že tito byli pod dekou, do obličeje muži neviděl, když měl přikrytý obličej vlasy ženy. Tento výslech byl v listopadu. Poté [REDACTED] byl opětovně vyslýchán, kde naopak hovoří o tom, že byl na videu orální sex, přičemž se liší i v kvalitě, zda bylo video dobře viditelné, či rozmazané a podobně. Také, pokud jde o osoby, které měly být natáčeny, když [REDACTED] hovoří o [REDACTED], [REDACTED] naopak o [REDACTED], přičemž i toto zaznělo až následně. Pokud jde o video, toto líčí odlišně i samotná poškozená [REDACTED], která, pokud na to byla dotazována a vyjadřovala se k tomu mezi kamarádkami, uváděla, že je na videu, avšak je oblečená, pouze seděla vedle [REDACTED] a [REDACTED] je natáčel. Toto se liší i s tím, co uváděli opět [REDACTED] s [REDACTED], kdy [REDACTED] hovořil o orálním sexu, kdy žena byla oblečená, byl vysvětlěn muž, pokud jde o [REDACTED], ten viděl aktéry pod dekou, kdy mělo jít o soulož. Je tudíž zřejmé, že se tyto výpovědi diametrálně liší, přičemž je s podivem, že takto se vyjadřovali jak [REDACTED], tak [REDACTED], když ti měli sledovat video společně, přičemž šlo o krátký časový interval, avšak jsou zde podstatné rozpory. Tyto rozpory jsou i ve výpovědi samotné poškozené, tak jak také bylo již uváděno, když na straně jedné uvádí, že měla být oblečená, měli sedět vedle sebe s [REDACTED] a povídat si, kdy je měl natáčet [REDACTED], poté uvádí, že se jí nelíbilo, že video bylo prezentováno, bylo tímto vyhrožováno, či byla tím vydírána.

Dle soudu nelze činit jednoznačný závěr ohledně jednání obžalovaných ani na základě výsledku a výpovědi samotné poškozené [REDACTED], když ta se též vyjadřovala odlišně, a to i k samotným vyjádřením obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED], kde poškozená neuváděla, že by měla mít s nimi pohlavní styk, poté, co jí bylo předestřeno, že například u [REDACTED] se mělo jednat o dva případy, tak poprvé ve výpovědi nejdříve uvedla jeden, poté odsouhlasila i dva případy, bylo to však až po opakovaných dotazech ze strany policie. Zároveň dle soudu se liší poškozená ve svých výpovědích i v tom, kde k tomu docházelo, jak to probíhalo, či spíše, když byla dotazována, jak probíhal styk, tak se k tomu nijak nevyjadřovala. To, že měla pohlavní styk, je nepochybné, toto bylo potvrzeno i lékařskou zprávou, avšak v průběhu šetření bylo prezentováno, že pohlavní styky měly být i s jinými osobami, když tyto také tuto skutečnost nepotvrzují.

Soud zároveň hodnotil i výpověď jak svědkyně [REDACTED], tak [REDACTED]. Pokud jde o [REDACTED], ta nebyla u ničeho přítomna, pokud se vyjadřovala k věci, měla tyto pouze z doslechu. Soud s ohledem na to, jak se vyjadřovala svědkyně, jak se stavěla k jednotlivým věcem, má za to, že nelze z její výpovědi činit jednoznačný závěr v tom, že všechny skutečnosti, které uváděla jak v přípravném řízení, tak popřípadě i u hlavního líčení, jsou pravdivé či skutečné, když sama zpochybňovala výpověď [REDACTED]. Soud dále hodnotil zejména výpověď samotné poškozené [REDACTED], a to v kontextu se závěry znaleckého posudku a výpovědi znalkyně u hlavního líčení, kdy [REDACTED] se vyjadřovala k osobě poškozené, dále i k samotnému výsledku, který byl v průběhu hlavního líčení promítán, když byl pořízen na videozáznam, kde byli přítomni i obhájci, dále i zástupce městského úřadu. Tak, jak probíhal výslech, a jak odpovídala poškozená, toto koresponduje v podstatě i s tím, co uváděla znalkyně, kdy poškozená, jak je zřejmé, odpovídala na ty otázky, na které chtěla odpovídat, pokud nechtěla odpovídat, tyto přecházela mlčením, či pouze neurčitým „hm“. Znalkyně se také vyjadřovala k tomu, co může být příčinou tohoto postoje samotné poškozené k projednávanému případu, kdy nemůže vyloučit to, že k události došlo, avšak pokud jde o její průběh, zde se již nelze striktně držet vyjádření poškozené, když tato si to upravuje a prezentuje to tak, jak sama uzná za vhodné. To, co uváděla, koresponduje v podstatě i se závěry znaleckého posudku ohledně její věrohodnosti a rozumových schopností, popřípadě i postavení poškozené v kolektivu, dále i se snahou začlenit se do tohoto kolektivu, či zde vystupovat nějakým způsobem. Pokud jde o znalkyni, jak také již zaznělo, ta nevyklučuje, že k události

došlo, avšak uzavírá, že výpověď této poškozené nemůže být brána jako jediná výpověď, která by usvědčovala obžalované, nemůže to být pouze jeden důkaz.

Soud, jak také již uváděl, hodnotil jednotlivé výpovědi a hodnotil je i ve svém kontextu, kdy z těchto výpovědí nelze činit dle soudu jednoznačný závěr v tom, že události se staly tak, jak je uváděno v podané obžalobě. Zde jsou již uváděné rozpory v tom, co uváděl například [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], kdy tyto osoby jsou v podstatě jedinými, které se k věci mohly nějakým způsobem vyjádřit, když ostatní osoby, pokud se k věci vyjadřovaly, mají pouze přenesené informace. Dle soudu nelze v případě obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] vyloučit ani jejich obhajobu v tom, že sice měli pohlavní styk s poškozenou, když sami to přiznávají, avšak bylo jim sděleno, že jí je 15 let, když sama se tak měla prezentovat. Rovněž z vyjádření dalších osob vyplývá, že pokud jde o samotnou poškozenou, ta má určité sklony k takovému způsobu života, přičemž tito obžalovaní poté, co zjistili, že je poškozené toliko 14, se svým jednáním skončili. Dle soudu v takovémto případě by mohlo jít i o právní omyl ve smyslu § 19 trestního zákoníku, když zde má soud za to, že v takovémto případě obžalovaní, pokud se zeptali poškozené, učinili kroky k tomu, aby se vyhnuli trestnímu stíhání, kdy šlo o jednání ve všech případech ze strany poškozené o jednání dobrovolné, také nebylo potvrzeno ani to, co uváděla ona ve své výpovědi, kdy hovořila o tom, že měla být k jednání nějakým způsobem nucena. Toto vyvstalo také až následně, tuto skutečnost možno brát jako určitý druh obrany poškozené vůči její osobě. Soud proto ze všech těchto skutečností, tak jak je uváděno, činí závěr v tom, že v případě obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo prokázáno, že by tito obžalovaní spáchali skutky, pro něž jsou stíháni, a proto byli v těchto případech zproštěni obžaloby ve smyslu § 226 písm. a) trestního řádu. Ohledně obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo rozhodnuto ve smyslu § 226 písm. b) trestního řádu, kdy k jednání došlo, avšak označené skutky nejsou trestným činem s ohledem na obhajobu obžalovaných v tom, že nebylo prokázáno, že by byli v době páchaní jednání srozuměni s tím, že poškozené není 15 let. Soud se též domnívá, že i pokud by obžalovaní věděli, že poškozená navštěvuje základní školu, když se sami vyjadřovali v tom smyslu, že předpokládali, že už je jí 15 let, nejedná se o žádný neobvyklý případ, pokud nezletilí chodí do základní školy a je jim již 15 let. Tudíž i zde není vyvrácena obhajoba obžalovaných, a soud proto rozhodl tak, jak je uváděno, kdy jsou určité domněnky v tom, že k jednání došlo, avšak s ohledem na provedené důkazy soud neshledává takové skutečnosti, které by vedly k jednoznačnému závěru, že to byli právě obžalovaní, kteří se uvedeného jednání dopustili tak, jak je žalováno.

Pokud jde o poškozenou, ta se nepřipojila s nárokem na náhradu škody, soud tudíž v tomto případě o škodě nerozhodoval.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o

řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 31.03.2016

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29.01.2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Zdeny Hružové a Pavla Trnky *t a k t o*:

Obžalovaný

[REDACTED],
nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED], obráběč kovů
u [REDACTED], okres [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

v období od [REDACTED] do [REDACTED] ve svém původním bydlišti ve [REDACTED], okres [REDACTED], a následně v místě bydliště v obci [REDACTED], okres [REDACTED], pohlavně zneužíval svou dceru [REDACTED], nar. [REDACTED], když ji ještě jako nezletilou opakovaně osahával a líbal na intimních místech včetně jejího přirození, později se dotýkal svým pohlavním orgánem zevních částí jejího přirození a po dovršení patnácti let jejího věku s jako již mladistvou vykonával opakovaně soulož, čímž narušil zejména mravní vývoj své dcery, hrubě tím porušil své rodičovské povinnosti a dopustil se jednání, které je v rozporu jak s morálními, tak i právními principy naší společnosti,

- t e d y**
- jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení,
  - vykonal soulož s příbuzným v pokolení prímém,

- ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 a odst. 2 trestního zákoníku,
- přečin soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,
- přečin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) a písm. d) a odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, a

o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

O d ů v o d n ě n í:

Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl shora popsáním jednáním dopustit zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečinu soulož mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a přečinu ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že pokud jde o dobu začátku jeho jednání, jak je uvedeno v obžalobě, tak by to tak přesně neurčil, jak je napsáno [REDAKCE], to určitě ne, období ale přibližně souhlasí. Když byla dcera malinká, tak jí vyprávěl pohádky, vždycky se k němu přitulila a chtěla šimrat na ramínku, když už byla starší, tak neví, co jej to napadlo. Manželka měla směny. Když byl voják, tak to bylo úplně něco jiného, potom manželka dělala na telefonní ústředně, tak to bylo v pohodě, následně začala dělat v [REDAKCE], kde byl třisměnný provoz. Často bývali úplně sami, když syn začal studovat v [REDAKCE], tak byl na internátě. Dcera nechtěla spát sama v pokojíku, bála se, tak nějak to vzniklo. On se styděl, ale vždycky jej to nějak přemohlo. Říkal si, že už nikdy, že ne. V prosinci [REDAKCE] začaly nějaké problémy, dcera začala nosit špatné známky ze školy, se vším se mu svěřovala, tak mu řekla, že má kluka. Chodila dost pozdě ze školy, dost mu vadilo, že smrděla od kouře jako z hospody, protože to byla holka školou povinná. Pídil se, co se děje, že jí šaty smrdí kouřem. To, že má kluka, mu řekla dřív, než matce. Kluka jí začal zakazovat, manželce řekl, že to zhoršení ve škole je asi tím klukem. Pak zjistili, že ten kluk chodí do hospody i na bedny, tak se to vyhrocovalo. Tři měsíce to bylo vyhrocené, činili na dceru nátlak, v té době mezi ním a dcerou nic nebylo. Někdy v březnu se to ustálilo, pak mu řekla, když byli sami, že ji ten kluk připravil o panenství. Později, když přišlo na sex, tak ji už neosahával jen tak, jako předtím, ale došlo už

na ten sex. Toho lituje, sex byl chráněný, vždycky měl prezervativ, protože se i bál, aby se neumazaly lůžkoviny a nevzbudilo to nějaké podezření. Když to bylo úplně na začátku, tak to dceři nijak nevadilo, jen ji hladil po ramínkách, později pak na prsou, to jí ještě moc nevadilo, ale když jí bylo 14, tak o tom začala uvažovat jinak a říkala, že to nechce dělat. Vždycky ji nějak přemluvil. Později už to bylo takové vydírání z jeho strany, třeba měla za úkol umýt nádobí, nebo udělat nějaký úklid, jí se nechtělo, tak toho zneužil, ona nic nenamítala. Nikdy na ni nepoužil násilí. Vždycky potom, když bylo po všem, tak mu to přišlo až nechutné, říkal, že to nebude dělat. Dcera také říkala, že to nechce, měla toho kluka, prostě to bylo vše špatné. Když dcera oznámila věc na policii, asi měsíc a půl byla ve [REDAKCE] v dětském domově. On celou dobu bojoval s tím, co bude dělat, když se vrátila, tak nechtěl, aby na ni koukali jako na lhářku, sebral síly a přiznal se. Předtím mu dost nahrávalo do karet to, že měla kluka, nemusel nic řešit, manželka řekla, že to není možné, že to ten kluk ji musel takhle navádět, tak mlčel, a když se jej manželka ptala, jestli to udělal, tak říkal, že ne, bál se to přiznat.

V současné době funguje domácnost jak má, dcera je na internátě, na soboty a neděle jezdí domů. Paní [REDAKCE] z městského úřadu říkala manželce, aby ho s ní nenechávali, ale normálně byli kolikrát i sami a už se chovají normálně, to vše mu otevřelo oči. Také mu pomohla i návštěva [REDAKCE]. Domnívá se, že už nehrozí, že to bude opakovat, protože si uvědomil, že bude potrestaný nejen on, ale ještě víc budou potrestáni všichni ostatní. Těž [REDAKCE] posílal e-mail, co má dělat, kam se má přihlásit, kam má jít, ona mu napsala kontakty na doktory. Říkal si, že ještě počká, jak to dopadne u soudu, nevěděl, jestli má v tomto něco sám podnikat, ale chtěl. Stále je zaměstnán ve [REDAKCE], byla by také ztráta pro rodinu, kdyby ji přestal podporovat zejména finančně, jsou na něm závislí v tomto směru, neví, jak by manželka chodila do práce, on ji pořád vozí, také neví, jak by dcera dostudovala. S manželkou jsou v současné době vztahy dobré, těž i s ostatními rodinnými příslušníky.

Svědkyň [REDAKCE] vypověděla, že vše začalo, když dostala první menstruaci, to jí bylo 12 let. Otec jí řekl, že bude muset jít později k doktorovi, aby ji prohlédl, řekl, že první ji prohlédne on sám. Prohlédl ji, asi o týden později jí začal rukou šimrat, to se dělo, když matka byla v práci, vždy když měla odpolední směnu a bratr byl už taky pryč. Potom se to začalo stupňovat, ze začátku to dělal jenom rukou, potom už i jazykem, vždycky se jí ptal, jestli jí to bolí, a když řekla, že jo, tak ucukl. Od 13 let už tam zkoušel proniknout, ale vždycky jenom na kraj a udělal se u toho, vždy jí ještě ukazoval, že to je v kondomu. Zkoušel do ní proniknout penisem. Takhle to zkoušel opakovaně, už neví, kolikrát. Od 15 let, když zjistil, že chodí s [REDAKCE], a zjistil, že už s ním spí, tak už s ní spal úplně. Tím myslí, že spolu souložili. Bylo to vícekrát, neví, kolikrát. Od začátku se bránila i fyzicky, rukama si zakrývala rozkrok a říkala mu, že má od toho mamku, a že ona je jenom dcera. Až když mu řekla, že to nahlásí, tak řekl, že přece nechce zničit rodinu, a že mamka má pořád nějakou práci a nechce, aby chodil za jinou ženskou, aby matku podváděl. Většinou to bylo tak 2x do týdne, když matka měla odpolední směnu.

Násilím ji k sexu nenutil, pouze na ni tlačil tím, že nechce přece ublížit rodině, když to nahlásí. Jinak jí ničím nevyhrožoval, ale slíbil jí například, že se za ni přimluví u matky, aby mohla jít ke kamarádce na oslavu, nebo že za ni umyje nádobí. Ona s ním tedy spala a nechala se od něho osahávat. Když ji přemluvil, taky to částečně dělala dobrovolně, aby to už měla rychle za sebou. Ohledně svěření se s událostí uvedla, že když jí bylo 12 let, naznačila to kamarádce [REDAKCE], v loňském roce jí řekla úplně všechno, později to řekla i svému příteli [REDAKCE]. Ohledně vztahů v rodině uvedla, že oba rodiče má ráda, má ráda i bratra, s bratrem jsou kamarádi, leccos si řeknou, všechno ale úplně ne. Větší kamarádka byla s taťkou, mamce se s ničím nepsvěřovala, nějak k tomu nenašly společnou chvíli.

Ohledně přítele [REDAKCE] uvedla, že v době výslechu s ním chodila asi 7 měsíců, o něm řekla i rodičům. Oba rodiče jí začali přítele vymlouvat, protože se jim nelíbil, chtěli, aby se s ním rozešla, ona chtěla, aby jí rodiče nechali čas, aby si věc sama vyřešila. Ohledně trestání či nucení k potratu poté, co se otec dozvěděl o údajném těhotenství, to probíhalo tak, že ji nenutil k fyzickým pracím, ale 2x ji zmlátil, když se dozvěděl, že se s [REDAKCE] nerozešla, ale chodí s ním dál. Jednou ji zmlátil kabelem, při tom ji matka bránila svým tělem, a jednou rukama. Kabelem ji zranil, ale nešla s tím k doktorovi. Vztah rodičů hodnotí jako dobrý. Co se týká sexu, otec říkal, že s matkou nespí, protože mamka je pořád v práci, nebo uklízí.

Na otázku, po jaké době měla pohlavní styk s přítelem, uvedla, že asi po 2 měsících poté, co se seznámili. Je pravda i to, že bratr měl zdravotní problémy, když měl v 15 letech mozkovou mrtvici. Zároveň uvedla, že pokud jde o začátek jednání otce vůči ní, často u toho brečela, otec brečel taky, říkal, že to ví, že se to dělat nemá. Také když brečela, tak jí to přestal dělat, ale hodně ji přemlouval k tomu, aby to dělali dál. Konkrétní sexuální akt trval zpočátku déle, poté, co s ním souložila, tak to trvalo jen krátce, protože to vždy chtěla mít už rychle za sebou. S erekcí otec problémy neměl.

Ve věci byl dále vyhotoven znalecký posudek znalcem [REDAKCE], který vypracoval znalecký posudek z odvětví zdravotnictví, obor psychiatrie, specializace klinické psychologie, ohledně [REDAKCE], kdy mu byly položeny otázky spočívající v tom, aby posoudil mentální úroveň mladistvé [REDAKCE], zda je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události jak obecně, tak i vzhledem k inkriminovaným událostem z doby od 02.10.2008, s ohledem na určitý časový odstup, posoudit, zda jsou u posuzované přítomny rysy zvýšené sugestibility a zda se podílejí na případném zkreslování výpovědi a pokud ano, tak do jaké míry, zjistit úroveň mravního vývoje a její postoje v závislosti na poměrech prostředí, ve kterých byla vychovávána, posoudit vztahy v rodině, vztah mladistvé k matce, otci, sourozencům a příteli. Na tyto otázky znalec zaměřil znalecký posudek, kdy provedl vyšetření jmenované, přičemž odpověděl, že ta dovede vnímat druhé lidi a události přiměřeným způsobem bez narušení, je schopna uvažovat logicky, koherentně. Vyvozené závěry jsou relevantní okolnostem, dovede anticipovat důsledky svých činů. Má průměrnou inteligenci, v oblasti rozumových schopností není přítomna porucha, která by snižovala schopnost posuzované objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách. Schopnost do paměti informace ukládat, bez zkreslení je uchovávat a později v dobré kvalitě i kvantitě vybavit není narušena, ve srovnání s populací odpovídá průměrné úrovni. Obecná schopnost posuzované objektivně reprodukovat prožívané události není z hlediska zjištěné úrovně rozumových a paměťových schopností snížena. Výpověď se jeví být vnitřně logicky konzistentní, bez rozporů, popisované prožitky imponují autenticky. Nesnaží se události dramatizovat, není patrné, že by vůči otci pocítovala averzi, snažila se ho poškodit, naopak uvádí i pozitivní aspekty otce, pokud jde o jeho osobu. Obecná věrohodnost je s ohledem na věk a dosaženou vývojovou úroveň posuzované forenzně nevýznamně snížena, na základě podrobné analýzy dostupných informací znalec konstatuje, že v současnosti převažují znaky svědčící pro věrohodnost výpovědi posuzované.

Jmenovaná je schopna správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události jak obecně, tak i vzhledem k inkriminovaným událostem z doby nejméně od [REDAKCE] do současnosti, je schopna správně reprodukovat okolnosti i po delším časovém odstupu. Nebyly u ní zjištěny rysy zvýšené sugestibility, které by se podílely na případném zkreslování výpovědi. Osobnost posuzované nepřekračuje ve svých kvalitách hranice širší normy. Znamky výraznější traumatizace nebyly zjištěny, některé projekce však zachycují prožitky související s možnými

zkušenostmi sexuálního zneužívání v rodině. Citový život posuzované odpovídá úrovni adolescence, proto není překvapující, že lze identifikovat určité ambivalentní prožitky, rozporné tendence a neuspořádanost v emocích. Ve svém jednání je často nedůsledná, bezprostřední uspokojení převáží nad racionálním dosahováním cíle. Inklinuje k potlačení nepříjemných prožitků, mezilidským konfliktům se vyhýbá, komplexnější problémy zjednodušuje.

Vyšetřovaná dokáže blízké vztahy vytvářet a neprojevuje se v nich egocentricky, rodinné vztahy jsou poznamenány suspektně skrytými problémy, ale snaží se udržet iluzi harmonického domova, přičemž v tomto smyslu používá mimo jiné psychický obranný mechanismus idealizace. K otci má výrazně pozitivnější vztah než k matce, přiměřeně se identifikuje vzhledem ke svému pohlaví, sociálně je integrována adekvátně. Ve vztahu k [REDAKCE] je pozitivní, k oběma rodičům i bratrovi ambivalentní. Reakcí rodinných příslušníků na své oznámení, zejména matky, je zaskočena a zklamána. Vztah matky vnímá jako chladný a odtažitý, přesto ji chce mít ráda. K bratrovi se cítí emočně poněkud blíže, s otcem má svým způsobem vřelý vztah, ovšem poznamenaný velmi negativními momenty.

Dále byl vypracován znalecký posudek znalkyní [REDAKCE], znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, která provedla vyšetření obžalovaného, přičemž poté uvedla, že u obžalovaného jde o mírnou poruchu sexuality, která spočívá v tom, že nemá předpoklady pro úplnou atraktivitu a proceptivitu. Obžalovaný v době páchaní zločinu trpěl výše uvedenou poruchou sexuality. Mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání mohl ovládat podstatně sniženě, a to s přihlédnutím na sexuální poruchu neúplnou sexualitu. V dobách páchaní zločinu mohl podstatně sniženě ovládat své schopnosti, podstatné snížení jeho ovládacích schopností bylo způsobeno neúplnou sexualitou, ve které chybí vlohy pro atraktivitu a proceptivitu. Znalkyně se dále vyjadřovala k pobytu obžalovaného na svobodě, kdy uvedla, že na svobodě již pravděpodobně nebude nebezpečný, protože dcera je pubertálního věku, má jen jednu a ta se již dokáže ubránit, a na další holky v pubertálním věku si jeho sexualita nedovolila, i když by to teoreticky bylo možné. Ochranná ambulantní sexuologická by byla vhodná, aby si ujasnil, proč se právě jemu takováto věc přihodila a jaký má na tom podíl určitá nestandardnost sexuality. Podstatné je získat náhled na mechanismus sexuality. Součástí léčby je hledání realizace neúplné sexuality v mezích zákona. Obžalovaný v současné době je schopen chápat smysl trestního řízení.

Pokud jde o obžalovaného, zde soud s ohledem na zjištěné skutečnosti nemá žádných pochybností o tom, že došlo k jednání, které je předmětem podané obžaloby. K tomuto jednání se obžalovaný v plném rozsahu doznal, také je jednoznačně potvrzeno výpovědí samotné [REDAKCE], která ve své výpovědi potvrdila, že k jednání obžalovaného došlo či docházelo, a to v období, které je uvedeno, tj. od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE], tj. po dobu prakticky čtyř let. To, že k tomuto jednání došlo, mimo obžalovaného a poškozené, jednoznačně potvrzuje i znalecký posudek znalce [REDAKCE], který prováděl vyšetření poškozené, kdy tento znalec neshledal žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly její věrohodnost jak v rovině obecné, tak ve specifické věrohodnosti, také se vyjádřil ke všem skutečnostem, kdy naopak poukázal ve svém znaleckém posudku na to, že nemá poškozená snahu jakkoliv obžalovanému škodit, uvádět skutečnosti, které neodpovídají realitě. Zároveň znalec objasnil a specifikoval i vztah poškozené k ostatním rodinným příslušníkům, popřípadě příteli. Ze závěrů tohoto znalce je možno dovozovat, že výpověď poškozené je zcela věrohodná, přičemž, jak již také bylo uváděno, odpovídá i tomu, co v podstatě potvrdil i sám obžalovaný.

Soud v případě obžalovaného klasifikoval jednání tak, jak bylo učiněno ze strany obžaloby, tj. v tom smyslu, že obžalovaný spáchal zločin pohlavní zneužití ve smyslu § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, když pohlavně zneužil dceru [REDAKCE], které nebylo ještě 15 let, ta byla svěřena jeho doзору, také byla na něm závislá, přičemž i využil této závislosti a dále na ni vytvářel tlak, tak jak i on sám připustil, a to potvrdila i sama poškozená, kdy nešlo o tlak fyzický, spíše po stránce psychické, kdy poukazoval na problémy, které by byly v rodině, pokud by o události hovořila, také jí byly za toto jednání poskytnuty určité ústupky. Poté, co bylo poškozené 15 let, měla známost s přítelem, s tímto také měla pohlavní styk, začal mít s poškozenou pohlavní styk i obžalovaný, kdy šlo nejméně o 10 případů, o kterých hovořil sám obžalovaný, přičemž dle soudu s ohledem na frekvenci, o které hovořila poškozená, lze mít o tomto číslu určité pochybnosti, avšak soud zde vycházel z toho, co lze mít v daném stádiu řízení za prokázané. Uvedeným jednáním je dle soudu naplněna i skutková podstata přečinu ohrožení výchovy dítěte podle § 201 trestního zákoníku, tak jak bylo uváděno, když i zde je plně prokázano jednání obžalovaného, přičemž ten porušil povinnosti ohledně řádné péče o dceru, tuto sváděl k nemravnému životu, jednání páchal po delší dobu, proto učiněná právní kvalifikace, tak jak byla specifikována v obžalobě, dle soudu plně odpovídá jednání obžalovaného.

Při výměře trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný z místa bydliště je dobře hodnocen, také pracuje, doposud nebyl soudem trestán, což vyplývá z popisu rejstříku trestů. Soud na základě všech těchto skutečností v případě obžalovaného přistoupil k ukládání trestu, který je ukládán podle ustanovení § 187 odst. 2 trestního zákoníku, když jde o trest úhrnný ukládaný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž se jedná o trest odnětí svobody nepodmíněný v trvání 3 let. Zde má soud za prokázané, že je nutno obžalovanému ukládat již trest nepodmíněný, a to na základě všech zjištěných skutečností, kdy obžalovanému, jak již bylo uvedeno, lze na straně jedné přiznat polehčující okolnost plného doznání, dále řádného způsobu života, na straně druhé je však nutno přihlédnout k tomu, že šlo u obžalovaného o jednání, které probíhalo prakticky 4 roky, přičemž toto jednání se v podstatě stupňovalo, kdy zpočátku docházelo pouze k určitému osahávání, poté jednání skončilo až u vykonání sexuálního styku s poškozenou. Je nutno vidět, že šlo, jak již také zaznělo, o dceru, kdy obžalovaný, jak se sám vyjádřil a potvrdila to i sama poškozená, si byl vědom svého jednání, přitom však situaci nijak neřešil, naopak pokračoval v tom až do doby, než věc byla vyzrazena. Za této situace dle soudu nelze ukládat jiný trest než trest nepodmíněný, byť tento trest je ukládán při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Soud při ukládání tohoto trestu přihlédl k tomu, že zatím nejsou u poškozené zjištěny žádné negativní jevy, pokud jde o jednání obžalovaného, s tímto nemá problémy, byť, jak je obecně známo, tyto problémy se mohou projevit až v pozdějším věku. Zde jde však o otázku, kterou dosud nelze jednoznačně vyřešit.

Soud při hodnocení události také přihlédl i k tomu, že je sice pravda, že se obžalovaný přiznal ke svému jednání, k tomuto však došlo až po určité době, kdy naopak byla v podezření sama poškozená, že událost se nestala tak, jak uváděla, nebylo jí věřeno, toto také u ní mělo negativní odraz, pokud jde o její psychiku, což potvrdil i znalec [REDAKCE], který se této otázce též věnoval ve svém znaleckém posudku, a to zejména pokud jde o náhled matky na poškozenou. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem má soud za to, že je na místě ukládat trest tak, jak bylo rozhodnuto. V případě ukládaného trestu soud obžalovaného zařadil za použití § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice s dozorem, když má za to, že s ohledem na osobu obžalovaného není nutno jej zařazovat do věznice s přísnějším režimem.

Při rozhodování soud zvažoval i otázku eventuelní léčby, o které bylo hovořeno, tuto navrhol státní zástupce, soud však zde k této léčbě nepřistoupil, a to zejména s ohledem na vyjádření znalkyně [REDAKCE], která uvedla, že obžalovaný není nebezpečným pro společnost, pokud jde o pobyt na svobodě, také prakticky pominuly důvody, pro které by měla být léčba uložena, tj. zejména to, že poškozená je již starší, je schopna situaci řešit sama, není poznatků o tom, že by se obžalovaný dopouštěl jednání vůči dalším osobám. Také, jak vyplynulo, obžalovaný se stýká i s poškozenou a nebylo signalizováno žádných problémů. Proto soud k této léčbě nepřistoupil, když dle soudu tato otázka byla aktuální spíše v době, kdy obžalovaný začal páchat jednání, kdy on si sám uvědomoval svou situaci, přitom ji však neřešil. Nyní dle soudu se jeví tato léčba jako již nadbytečná, a to i vzhledem k ukládanému trestu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

V Prachaticích dne 29.01.2013

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 03.02.2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Miloslavy Kuckové a Jaroslava Šandery t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ ve ██████████, okres ██████████, trvale bytem ██████████,
doručovací adresa ██████████, dělník v ██████████,

je v i n e n, ž e

v době od 02:00 hodin do 03:30 hodin dne ██████████ v travnatém porostu v těsném sousedství benzinové čerpací stanice ██████████ ve ██████████ v ulici ██████████, okres ██████████, po předchozí společné návštěvě restaurace ██████████ ve ██████████, okres ██████████, kde společně konzumovali alkoholické nápoje, při cestě z této restaurace, kdy oba byli pod vlivem alkoholu, poškozenou ██████████, nar. ██████████ ve ██████████, trvale bytem ██████████, povalil na záda, vyhrnul jí šaty a přes její aktivní odpor, kdy se jej snažila ze sebe odstrčit a opakovaně mu říkala „ne, já nechci!“ a křičela „pomoc!“, se na ní pokusil vykonat soulož, přičemž k tomuto jednání nedošlo s ohledem na okolnosti na obžalovaném nezávislých,

t e d y - pokusil se vykonat pohlavní styk na poškozené s ohledem na její bezbrannost,

č í m ž s p á c h a l

- přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu** v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že se seznámil s poškozenou v [REDAKCE], pak byli v [REDAKCE], pak šli na benzinovou pumpu, tam si sedli vedle laviček, on se jí pak ptal, jestli s ním půjde dovnitř, šel pro kávu. Popíjeli kafe, kouřili, následně si lehli na zem, začali se líbat a osahávat i na intimních místech z obou stran. Pak poškozená začala brečet, začala být nervózní, obžalovaný má za to, že si uvědomila, co vlastně dělá. On v té době ještě nevěděl, že má přítele a dítě. Poté tam přišel kluk, který jej bouchnul, udeřil jej někam do vlasů, poškozená šla na druhou stranu přes silnici, měla telefon, on jí ještě odnesl tašku a ona odešla. Kluka tam viděl, slečnu žádnou neviděl, ani při příchodu na pumpu, neví, jestli tam byl někdo stranou. Poškozená mu říkala, že si pamatuje, že už po něm koukala předtím, ale nikdy se nebavili, seznámili se ten večer. Celý večer trávili spolu, popíjeli alkohol, platil úhradu do 200 Kč za oba. On měl ještě tři piva předtím, než za ním přišel, ona zřejmě již také něco měla. Přála si vodku, když jí objednal, tak říkala, že jí nechutná, že si dá melounovou, tak ji pili, měli asi čtyři.

U benzinky seděli na trávníku, dle obžalovaného si chtěla sednout na ten trávník, protože tam asi zřejmě někdo byl, neví proč. On se jí také ptal, jestli s ním půjde na kávu. Poté začala říkat, že neví, nějak se to v ní lámalo, tak říkal, že dobrý, proběhl tam i nějaký návrh, že by mohli k němu domů, ale jak měla pořád ty telefony, tak byla nervózní. Každopádně se rozbřečela, to jo, řekla mu, co má dělat, potom řekla „pomoc“ a potom začala brečet. Když tam přišel ten kluk, tak na ní bylo vidět, že se stydí, tak radši šla na druhou stranu. Obžalovaný se s ní chtěl nějak rozloučit, nebo si o tom popovídat, ale nechtěla, něco tam řešila, neví s kým.

Na sobě měla krátkou minisukni, neví, jestli to byly šaty, nebo jestli to bylo zvlášť, ale měla hodně krátkou minisukni a tílko s výstřihem, on měl černé džíny a tričko nebo tílko, bylo teplo, bylo to v červenci. K pohlavnímu styku nedošlo, to ani není možné, protože on když konzumuje alkohol, tak nemůže. Každopádně se osahávali, líbali, a to i na intimních místech, to nepopírá. Ten kluk, když jej bouchnul, tak cítil škubnutí ve vlasech, ale nebylo to nijak hrozné. Když odešel, tak mu chtěl i něco vysvětlit, jenomže asi viděl, že je to nějak relativně v pohodě, tak odešel, nebyl tam víc než minutu.

Rovněž se obžalovaný domnívá, že se to poškozené líbilo, že se jí líbil i on, také kamarád mu říkal již v [REDAKCE], že po něm pokukuje. Poté byli již spolu. U pumpy si lehli na sebe, začali se líbat, osahávali se, ležel na ní, nejdříve seděli. Co byla s obžalovaným, byla s ním celý večer, tak nehrozilo, že by došlo k pohlavnímu styku s někým jiným, jestli ho měla předtím, to neví. Když k pohlavnímu styku zřejmě došlo, tak to nebylo s obžalovaným. Chvilí byla i mezi společnostmi, i když se spolu bavili, ale pak už byla s ním. Na intimní místa si sahali, ale pohlavní styk s ní neměl, to ví. Je možné, že na sebe sahali intenzivněji, to probíhalo už v tom [REDAKCE], když tam seděli sami v tom salonku.

[REDAKCE] uvedla, že ví, že přišli obžalovaný s poškozenou na benzinku, byli opilí. Oni seděli na první lavici, slečna si sedla jakoby za ně, myslí, že na lavičku. Obžalovaný šel pro kafe, pak šli spolu někam dozadu, pak slyšeli, jak slečna říká, že to nechce, určitě brečela. Pak tam šel přítel, ona tam nešla, přítel mu dal údajně facku, nebo ho kopl. Slečna brečela, šel jakoby před benzinu a dotyčný utekl, kam, to neví. Slečna šla určitě před benzinu, byla bosa, na sobě měla šaty, jestli měla kabelku, to neví. Ona na místo vůbec nešla, šel tam jenom přítel. Podnětem k tomu, že tam přítel šel, bylo to, že brečela a říkala, že to nechce, to slyšeli až k nim. Byli od nich vzdáleni tak 5 – 6 metrů, vidět tam nebylo, je tam křoví, jsou tam smrčky. Přítel říkal, že byli na silnici. Když přišli, na lavičce byla pouze slečna, obžalovaný šel pro kafe. Přítel jí říkal, že k pohlavnímu styku došlo.

[REDAKCE] uvedl, že byl večer s přítelkyní na benzině, seděli na lavičce, po chvíli tam přišla mladá dívka a za ní muž, chvíli tam spolu byli, pak odešli ke smrčkům. Zašli za ně, po chvíli zaslechli, jak slečna brečí, tak se tam šel podívat, oni tam souložili. Slečna brečela, říkala, aby jí pomohl, tak to udělal. Poškozená ležela na zemi, obžalovaný ležel na ní, dle svědka souložili, má za to, že nešlo o nějaké laškování, vypadalo to určitě jinak, kalhoty měl obžalovaný stažené, když tam svědek přišel, tak mu byl vidět zadek. Ona měla nějaké krátké šaty, měla je vytažené. Když tam přišel, tak dívka říkala, aby jí pomohl, tak dotyčného okřikl, aby toho nechal, on mu řekl, že takhle to má úplně nejraději, slezl z ní, svědek ho potom kopnul do obličeje a šel k té dívce, protože ta ležela, nevěděl, jestli jí něco není, ptal se jí, jestli bude volat policii, ona řekla, že ne a odešla, nechtěla se s ním vůbec bavit, odešla směrem jako do centra, úplně pryč. Nejdříve zašla někam na benzinu, pak ji viděl, jak jde do města. Ona nechtěla volat policii, tak ji nevolali, pak přišla asi její sestra s nějakým kamarádem a hledali ji, slyšel, jak volají z budky té dívky, zaslechl, jak její sestra řekla „on tě znásilnil“, tak jsem za nimi šel a řekl jsem, že jsem u toho byl. Pak se tam nějak sešli a zavolali policii. Za vlasy obžalovaného nechtyl, kopnul ho do obličeje. Něco na něj zakřičel, už neví, co přesně. Když obžalovaný slezl, tak neviděl, že by byl obnažený, byla tam tma, přirození neviděl, zadek viděl. Poškozená byl obnažená, neměla kalhotky a šaty měla někde pod pupík. Kalhotky neviděl, neví, jestli si je potom sebrala, ona se s ním vůbec nechtěla bavit, takže odešel za svou přítelkyní. Ví, že tam po ní ještě zůstaly pantofle, ty potom brala její sestra od laviček, kde seděli, to bylo tak 15 – 20 metrů. Slyšel, jak poškozená brečí, o pomoc volala až potom, když tam přišel.

On nic nepil, přítelkyně asi dvě skleničky. Když přišel na místo, obžalovaný na ní ležel, ona je malá. Akorát mu říkala, aby jí pomohl, podle něj byla dost opilá, říkala „pane, pomozte mi“ a brečela. Pokud by jej nežádal o pomoc, nijak by to neřešil, asi by si toho nevšímal, ale když mu řekla, aby jí pomohl, tak mu bylo jasné, že to asi nechce. Myslí si, že obžalovaný měl na sobě nějaké tepláky, do obličeje ho kopl v okamžiku, když z ní obžalovaný slezl a řekl, že takhle to má nejradši, v tu chvíli klečel. Když poté odešli z toho místa, neviděl, že by šli ještě spolu. Že by měl obžalovaný obnažené přirození, to také přímo neviděl. Holý zadek viděl, že

by se líbali, to neviděl. Viděl, jak obžalovaný jakoby přirážel, ale nemůže říci, že by viděl, že by soulož probíhala.

██████████ uvedla, že šli s přítelem na bowling, pak šli do ██████████, tam přítel odešel, ona tam ještě nějakou dobu pobyla. Pak chtěla jít domů, ale přišel obžalovaný, který ji oslovil a pozval ji na panáka do ██████████, tak mu řekla „ano“. Tam vypili pár panáků, co bylo dál, jak došla na benzinu, to neví. Když byli na benzině, tak si pamatuje to, že ji tam svalil a že křičela o pomoc, dál si to nepamatuje. Pamatuje si jenom, že šla domů. Neví, kolik hodin bylo, když šli do ██████████. V ██████████ měla nějaké pivo, v ██████████ pili vodku s něčím ředěnou. Když přišli na benzinu, tak si to pamatuje tak napůl, začátek neví, ví jenom to, že ji tam svalil u těch keřů na zem a ona křičela, aby tam někdo přišel. Ví, že tam někdo na lavičce seděl, aby řekla pravdu, tak si nepamatuje, jestli se v ██████████ třeba líbali. Rozhodně mu neříkala, že by s ním něco chtěla mít, to určitě ne. Jestli si o tom povídali, je to možné. Nevzpomíná si, že by spolu vedli nějakou řeč, že by došlo k nějakému osahávání, nabídky mohly být, ale neví. U výsledku uváděla, že se chtěli osahávat, ale sex ne, protože ji vyslýchali dva policajti, kteří ji předtím upozornili, že žádná oběť není a ještě se jí vysmáli do obličeje, takže s těmi už se nechtěla bavit. Byla v podnapilém stavu, moc si toho nepamatuje. Do křoví se nějak doplazili, na začátku tam šli oba dobrovolně, postrkoval ji, asi mu říkala, jestli něco chce nebo nechce, křičela, ať ji nechá být, křičela o pomoc, to ví, pak už to ví jen z vyprávění. Ví, že šla domů, ví o tom, že též volala sestře, říkala, že byla znásilněna, ta volala policii. Sestře znásilnění nepopisovala. Přítel chtěl jít dřív domů, jí se nechtělo, proto tam zůstala. Nevzpomíná si, že by s obžalovaným měli nějaké hrátky už v ██████████.

K dotazu státní zástupkyně poškozená uvedla, že v klubu zůstala se známými, kteří si všímali jiných, takže zůstala u baru sama, přítel odešel, ona tam ještě chtěla být. Na začátku vypovídala všechno, co říkal pan ██████████, protože policisté ji vyfakovali, takže vypověděla u všeho „ano“, ale nechtěla to řešit, proto je tam z toho důvodu uvedeno, že dělali všechno, co řekl. Až v ██████████ mu říkala, že potřebuje jít na benzinu, tak tam po nějaké době šli, na benzinu potřebovala jít proto, že volala kamarádovi, aby ji vyzvedl, nepřišel tam, až po nějaké době. Ona tam chtěla jít z toho důvodu. Na benzině byla s ██████████, ale povídala si s ním, to je všechno, co si pamatuje z té chvíle, než přešli do toho křoví. Nepamatuje si, jestli do křoví došla dobrovolně nebo jestli ji tam dostrkal, ví, že došlo k pohlavnímu styku, bránila se, strkala do něj, moc jí to ale nešlo. Křičela o pomoc, strkala ho od sebe, aby šel pryč, to se jí nepovedlo. Je možné, že mu vytrhla vlasy, ale neví to. Dál si vybavuje věci z vyprávění. Sama si vybavuje to, že šla domů a volala sestře, té řekla, ať přijde na benzinu, řekla jí, ať zavolá policii, že ji někdo znásilnil. Na druhém výsledku jí policista, jehož jméno neví, upozornil, že žádná oběť není.

K dotazu obhájce poškozená uvedla, že si pamatuje, že byl u výsledku, když jej vyslýchala paní vyšetřovatelka, ta na ni nebyl zlá. To, že se s obžalovaným bavili, pak se osahávali a líbali a že to bylo vzájemné, vypovídala proto, že ví, že by jí asi v okolí ██████████ nijak nepomohli, aspoň si to tak myslela. Paní vyšetřovatelka na ni nebyla zlá, uvedla, že k pohlavnímu styku nedošlo, to také vypovídala kvůli tomu. Byla řádně poučena, pokud jde o následky křivé výpovědi. Také k dotazu obžalovaného uvedla, že se s ním seznámila z vlastní vůle, alkohol popíjela sama, nenutil ji. Nemůže říct, že spolu byli intimně, nemůže říct ano, lhala by, neví.

Svědkyňi byla předestřena výpověď z přípravného řízení, kdy k rozporům uvedla, že to vnímala jinak, chodily jí domu papíry, jak to asi údajně bylo, o tom, že tam byl i ten svědek, který to viděl. Dále k dotazu uvedla, že to vnímá tak, že jen tak o pomoc nekřičela, ten svědek

asi také jen tak nelhal. Pamatuje si to tak, že ano, říkala, že ji znásilnil, na výslechu vzhledem k tomu, co jí řekli, pak řekla to, co obžalovaný, aby se z toho vyvarovala, má dítě, takže to nechtěla prostě řešit, proto řekla to, co tam na tom papíru je. V té době také neměla pojem o čase, takže by lhala, kdyby řekla, jak dlouho na benzině byli. Neví, že šel obžalovaný pro kafe na benzinu, ona vnímá to, co řekla u soudu, k tomu došlo, neví, na jak dlouho, ale ví, že k tomu došlo. K následnému dotazu státní zástupkyně uvedla, že porozuměla poučení mluvit pravdu jak na policii, tak u soudu, také si to všechno přesně nepamatuje, podle ní šlo o normální soulož. Co uvedl [REDAKCE], to jí řekl policista, který ji vyslyšel.

[REDAKCE] vypověděla, že byla uvedeného dne s kamarádkou [REDAKCE] na diskotéce [REDAKCE], zde se kolem půlnoci setkala se sestrou [REDAKCE]. Nebyly předem domluveny, byla to náhoda, dlouze tam spolu nemluvily. Domluvily se, že se později uvidí, v té době bylo v [REDAKCE] asi tak 50 lidí, ona neví, jestli sestra s někým mluvila, tančila, nebo něco podobného, viděla ji tam jen krátce. Ví, že v té době byl v [REDAKCE] i sestřin přítel pan [REDAKCE], jeho dva bratry tam neviděla, ale neví určitě, jestli tam byli také, nebo ne. Ona poté odešla do baru [REDAKCE] i se svou kamarádkou, sestra zůstala v [REDAKCE]. Když odcházela, byl tam ještě i sestřin přítel. Z [REDAKCE] odcházela někdy kolem druhé, třetí. Venku před barem potkala [REDAKCE]. Poté byla ještě u telefonátu v [REDAKCE], kdy [REDAKCE] volala sestru [REDAKCE], byla u hovoru, slyšela, jak jí říkal, aby šla domů a našla si [REDAKCE]. Poté jí telefon vytípl, až pak jí řekl, že sestra mu brečí do telefonu. Ona jí volala, což jí zase ona vytípla, asi byla našťvaná. Sestra nemohla volat přímo jí, protože nemá mobilní telefon. Přesně si nevzpomíná, jak zjistila, že je sestra na pumpě, nějak tam ale došlo s [REDAKCE], zkusili zavolat z budky, ona hovor přijala. Ptala se jí, proč brečí, ona řekla, že byla znásilněná, tak jí řekla, ať se vrátí na pumpu, že tam na ni počkají, sestra přišla asi za 5 minut, byla bosa a špinavá. Ona se jí ptala, sestra jí řekla, že byla znásilněná, že jí nějaký kluk znásilnil, že měl dlouhé, kudrnaté vlasy, že byl vysoký. Jmenovaná řekla, že zavolá policii, poškozená nechtěla, aby se to nedozvěděl její přítel. Ještě se jednou ptala sestry, jestli byla znásilněná, či šla s ním dobrovolně, ona řekla, že ji skutečně znásilnil, proto volali policii. Poté také hovořila s panem [REDAKCE], který jí ukázal místo, kde k tomu mělo dojít, rovněž jí řekl, že sestra seděla s nějakým klukem u stolku vedle pumpy, on si potom sestru odvedl za stromky vedle pumpy a po chvíli sestra začala brečet, křičela „pomoc“, on tam vběhl a útočnicka odehnal a sestra podle něj odešla také. Podle popisu se dle jmenované mělo jednat o [REDAKCE], nebo aspoň jeho otec se tam jmenuje. Viděla ho večer v [REDAKCE], měl na sobě tmavé triko a hnědé kalhoty, nebo tepláky.

Z protokolu o ohledání místa činu, z náčrtku a pořízení fotodokumentace bylo zjištěno, kde mělo dojít k jednání, také byla nafocena poškozená, pokud jde o její oblečení. Zároveň zde byly nalezeny vlasy, kdy následně bylo potvrzeno znaleckým zkoumáním z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, že jde o obžalovaného, též byl zkoumán i poševní výtěr, kde byla nalezena shoda s poškozenou. Zároveň bylo provedeno vyšetření na alkohol u poškozené, kdy u té byla odebrána krev v 05:30 hodin, kdy bylo zjištěno, že koncentrace alkoholu činila 1,49 g/kg. Dále bylo provedeno i vyšetření [REDAKCE], kdy vyšetřením nebylo potvrzeno, že by poškozená měla například na stehnech modřiny, v okolí genitálu jsou patrné drobné stopy po holení, zevní genitál a jeho okolí jsou bez známek násilí, vyšetření neprokazuje násilný stav páchaný na ní, ke koitu vzhledem k překrvení sliznic zřejmě došlo.

Soud hodnotil důkazy jak samostatně, tak ve svém souhrnu, přičemž vycházel z těch skutečností, které také zazněly u hlavních líčeních, když je nepochybné to, že obžalovaný s poškozenou trávili společně část ranních hodin, kdy se sešli nejdříve v [REDAKCE], poté se

přesunuli do ██████, přičemž oba dva byli ve značném alkoholovém opojení, rovněž je jednoznačně potvrzeno, že se přesunuli na benzinovou stanici. Pokud jde o trávení večera, není žádných poznatků o tom, že by obžalovaný poškozenou jakkoliv k něčemu nutil, když on sám se k jednání vyjadřuje celkem obsírně, popisuje průběh večera, kdy uvádí, že též došlo k intimnostem, kdy se s poškozenou líbali, osahávali, osahávali se i na intimních místech, zde toto nijak nezpochybňuje, rovněž popisuje i cestu na benzinovou stanic, kdy též uváděl, že šel i pro kávu, toto je potvrzeno i svědkem ██████, či svědkyní ██████, kteří byli v těsné blízkosti obžalovaného s poškozenou. Není pochyb, že se oba dostali až do míst u benzinové stanice, kde mělo dojít k údajnému incidentu. Zde je potvrzeno, že tam též odešla poškozená dobrovolně, nebylo potvrzeno ze strany svědků, že by obžalovaný poškozenou na uvedené místo nutil nějakým násilím, například ji táhl či podobně. Zároveň, jak uvedl i svědek ██████, který byl na místě, pokud by poškozená nebrečela, vůbec by se na místo nešel dívat, když v počínání obžalovaného s poškozenou nespatoval žádných mimořádných skutečností, v počínání obou se mu nezdálo nic podivného. To, že chce poškozená pomoc, mu sdělila prakticky až poté, co přišel na místo, předtím, jak uvedl, kromě breku nic jiného neslyšel. Soud má rovněž pochybnosti o tom, zda došlo k vlastnímu pohlavnímu styku, byť poškozená o tom mluví, kdy uvádí, že si to pamatuje, přičemž si nepamatuje žádné další skutečnosti v průběhu setkání s obžalovaným, kdy nebyla schopna se vyjádřit, co se dělo v ██████, jak se dostali na benzinovou čerpací stanici, co kde dělali, přičemž však jednoznačně potvrzovala, že ví, že došlo k pohlavnímu styku. Pokud jde o pohlavní styk, kde dle soudu opět existují pochybnosti, zda k tomuto došlo, byť o tom hovoří svědek ██████, když na jednu stranu uvádí, že se mu počínání obžalovaného jevílo jako soulož, viděl odhalenou zadnici, přičemž však neviděl pohlavní úd, není schopen říci, zda soulož probíhala či nikoliv. Co se týká lékařské zprávy, ta se kloní k závěru, že je možné, že došlo k soulož, přičemž však není zjištěno, že by ta probíhala proti vůli poškozené, když nebylo zjištěno například žádných zranění v oblasti genitálií. Též nelze vyloučit, že k něčemu mohlo dojít i při osahávání intimních partií tak, jak uváděl obžalovaný. Také soud zvažoval intenzitu jednání obžalovaného, kdy nebylo potvrzeno, že by vůči poškozené vyvíjel nějaké intenzivní jednání, pokud jde o to, co se seběhlo. Jak již bylo uvedeno, nebylo potvrzeno, že by například za použití násilí táhl poškozenou na uvedené místo, či tuto za nějakého násilí například povalil, či ji nutil k něčemu, aby něco konala proti své vůli.

Soud hodnotil i výpověď samotné poškozené, kde také spatřuje rozpory mezi tím, co uváděla jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, byť tyto rozpory nebyla schopna nijak výrazně vysvětlit. Zde soud přihlížel k tomu, co uváděla u vyšetřovatelky, kde byl výslech prováděn za přítomnosti obhájce, dále i k tomu, co uváděla u soudu, když také, pokud byla dotazována, nebyla schopna na otázky jednoznačně odpovědět, kdy též setrvala na vyjádření, že si všechno přesně nepamatuje. Soud na druhé straně hodnotil i tu situaci, že oba aktéři byli značně podnapilí, kdy je možno vycházet i z toho, že obžalovaný v tomto případě využil částečné bezbrannosti poškozené, byť ta se do uvedeného stavu dostala vlastním počínáním, nebyla k tomuto nijak nucena, tj. aby konzumovala alkohol. Soud na základě všech těchto skutečností proto dovozuje, že nelze jednoznačně tvrdit, že došlo přímo k soulož, byť počínání k tomu nasvědčovalo. K dokonání tohoto jednání nedošlo zejména vzhledem k té skutečnosti, že poškozená si poté v určitém stádiu, kdy byla s obžalovaným, uvědomila svoji situaci, nechtěla již dále pokračovat, čemuž odpovídá i to, že brečela, avšak dle soudu v této době nevolala o pomoc, také nechtěla událost hlásit na policii, zde má soud za to, že i sama poškozená si uvědomila svůj určitý díl svého jednání na této situaci. Soud má tudíž za to, že obžalovaný, pokud by pokračoval v jednání, by pravděpodobně soulož s poškozenou vykonal, avšak k tomuto nedošlo, přičemž šlo o okolnosti na obžalované nezávislých, když soud nemá pochybnosti, i s ohledem na tělesné konstrukce obou zúčastněných, že pokud by obžalovaný

chtěl vykonat soulož, že by k tomu pravděpodobně došlo, byť toto jsou pouze již úvahy. Soud vycházel z toho, co bylo zjištěno, kdy dovedl, že nelze učinit jednoznačný závěr v tom, že by obžalovaný vykonal soulož s obžalovanou, přičemž k tomuto nedošlo tak, jak bylo uvedeno, když šlo o okolnosti na obžalovaném nezávislých, zejména o to, že poškozená začala brečet, přišel tam svědek ■■■■, který také pak zakročil, přičemž však bylo potvrzeno i to, že obžalovaný svého jednání poté, co přišel svědek, zanechal, když sám svědek uvedl, že obžalovaného kopl až poté, co na ten klečel a byl mimo poškozené. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem soud proto jednání obžalovaného posuzoval toliko ve stádiu pokusu přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Soud dále zjistil, že obžalovaný byl v minulosti soudem trestán v roce 2012, byť šlo o majetkovou trestnou činnost, kdy toto jednání bylo amnestováno amnestií prezidenta republiky ze dne 01.01.2013, přičemž byl obžalovanému ukládán pouze mírný výchovný trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců se zkušební dobou v délce 12 měsíců. Za přestupek nemá v posledních letech žádný záznam, jak potvrdil ■■■■.

Na základě těchto skutečností soud obžalovanému ukládá pouze výchovný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tento trest je podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce 18 měsíců za použití § 81 a § 82 trestního zákoníku. Při ukládání trestu soud přihlédl jak k hodnocení obžalovaného, tak i k jednání obžalovaného, které bylo prokázáno, tj. k intenzitě jeho jednáním, okolnostem celkového počínání obžalovaného a poškozené. Dále soud přihlédl i k doznání obžalovaného a k tomu, že pracuje, není k němu žádných dalších výhrad, proto soud dovozuje, že trest podmíněný, který byl ukládán, je trestem dostatečným a splní svůj účel, pro který byl uložen.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen

v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 03.02.2015

JUDr. Jiří Mühlstein
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.01.2017 v Prachaticích v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Miloslavy Kuckové a Jaroslava Šandery **takto:**

Obžalovaný

██████████,

narozený dne ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, t. č. bytem ██████████, zaměstnaný na pozici číšníka v ██████████,

je vinen, že

v době nejméně od listopadu ██████████ do srpna ██████████ komunikoval s poškozeným nezletilým ██████████ (rozeným ██████████), narozeným dne ██████████, trvale bytem ██████████, prostřednictvím služebního facebookového profilu ██████████ s názvem facebookového profilu „██████████“, přičemž mu dával sexuální návrhy, přičemž

1) dne ██████████ nezletilému ██████████ (roz. ██████████), narozenému dne ██████████, zaslal prostřednictvím svého facebookového profilu „██████████“ na facebookový profil poškozeného fotografii svého obnaženého penisu,

2)

v době od odpoledních hodin dne [redacted] do brzkých ranních hodin dne [redacted] v budově čp. [redacted] v obci [redacted], okres [redacted], v objektu [redacted], jako pedagogický pracovník a zaměstnanec [redacted], se sídlem [redacted], v rámci zde konaného pobytu s dětmi nejprve zaslal elektronicky prostřednictvím sociální sítě facebook poškozenému nezletilému [redacted] (rozenému [redacted]) fotografie svého obnaženého penisu s nabídkou provedení orálního sexu poškozenému a následně jej v nočních hodinách s tímto návrhem vylákal na pánskou toaletu v uvedeném objektu, kde se souhlasem nezletilého poškozeného [redacted] (rozeného [redacted]) tohoto v jednom případě orálně uspokojil, když k vyvrcholení nezletilého došlo, a takto konal, ač věděl, že nezletilý ještě nedosáhl věku patnácti let,

3)

v blíže nezjištěný den v březnu roku [redacted] v nezjištěném osobním automobilu na břehu rybníka u obce [redacted], okres [redacted], jako pedagogický pracovník a zaměstnanec [redacted], v době polední přestávky vykonal s poškozeným, v té době již mladistvým, [redacted] (rozeným [redacted]) oboustranný orální sex, když k vyvrcholení mladistvého došlo, za což mu obviněný poskytl finanční hotovost 400 Kč,

tedy - ad 1) – 2)

pokračujícím jednáním nabídl dítěti mladšímu patnácti let elektronické pornografické dílo,

- ad 2)

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení,

- ad 3)

poskytl dítěti za pohlavní styk úplatu,

čímž spáchal

ad 1) – 2)

- pokračující přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku podle § 116 trestního zákoníku,

ad 2)

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

ad 3)

- přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dva a půl) roku.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu výkonu profese pedagogického pracovníka v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** uhradit na náhradě škody poškozenému [REDAKCE] (roz. [REDAKCE]), narozenému dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku **50.000 Kč** /padesát tisíc korun českých/.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl shora popsáním jednáním dopustit zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1 trestního zákoníku a pokračujícího přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že na [REDAKCE] začal původně jako praktikant za studia na vysoké škole, kdy po prvním semestru začal působit jako dobrovolník na programu „[REDAKCE]“, což byl program pro děti od 13 do 26 let, poté mu byla nabídnuta dohoda o pracovní činnosti, kde působil jako pedagogický pracovník na sídlišti, kde probíhaly volnočasové aktivity pro děti od 6 do 13 let. Pak dostal nabídku na pracovní úvazek, kdy byl pedagogickým pracovníkem na klubu „[REDAKCE]“, později jako hlavní vedoucí přebíral pedagogický program „[REDAKCE]“ po svém kolegovi [REDAKCE]. [REDAKCE] poznal na starém středisku, kdy ze začátku se bavili úplně normálně, už ze začátku jejich vztah byl úplně jiný než mezi kolegy, nejen proto, že jako homosexuál na něm hned poznal, že je homosexuál, on si to dlouho nepřipouštěl, nenutil ho do toho, aby se přiznal. Pak se [REDAKCE] přestěhovalo na [REDAKCE] do komunitního centra, kde měl kancelář. S poškozeným si normálně psali na facebooku, bavili se i na programu samotném, sklouzávalo to občas k jiným tématům, jak byl v pubertě, tak to sklouzávalo i k tématům sexu, alkoholu, užívání návykových látek. Následně [REDAKCE] a [REDAKCE] nastoupili na pozici asistentů, pomáhali jim s přípravou programů a realizací. Když se připravovali hory pro program „[REDAKCE]“, pomáhali jim s přípravou programů a realizací. Pokud jde o hory, byl [REDAKCE] jeden z mála, který řekl, že tam pojedou. Když přijeli, tak si průběžně psali na služebním facebooku, kdy to potom dovedlo k tomu, že mu napsal o ten sex, protože on projevoval zájem, i předtím projevoval zájem z jeho strany. K pochybení obžalovaného došlo v tom, že věděl, že je mu 14 let. Po písemné domluvě odešli na toalety, kde došlo k oboustrannému orálnímu sexu, dobrovolnému, nikdy jej nenutil, nikdy mu nevyhrožoval, nebo podobně. Když to skončilo, během 15 minut, odešli každý na svůj pokoj a šli spát.

K dotazu obžalovaný uvedl, že v době, kdy došlo k jednání, byl vzrušený, nedocházelo mu, že je mu 14 let, nenapadlo jej to, nedomýšlel důsledky. V březnu proběhlo druhé setkání, kdy se domluvil, že pojedou za [REDAKCE] k [REDAKCE] rybníku, to už mu bylo 15. Tam uvádí, že za to dostal 400 Kč, toto by chtěl upravit, že nedostal 400 Kč za sex. Bavili se

o tom předtím v souvislosti s dětskou prostitucí na [REDAKCE], pak ještě v souvislosti s tím, že nemá problém si zaplatit prostituta, prostitutku. Ten den chtěl jít na gay party v [REDAKCE], proto mu dal peníze. Fotky mu posílal, to bylo oboustranné, on mu je také posílal. Předtím, než došlo k prvnímu styku, znal [REDAKCE] dva roky. Kamarádka [REDAKCE] byla starší, chodila už na střední školu. Pak, když něco potřebovali, tak spolu komunikovali. S [REDAKCE] na facebooku probíral témata sexu, školy. K jednání, jak již uváděl, jej nijak nenutil. Také na [REDAKCE], jak uváděl, to bylo dobrovolné, trvalo to asi 10 – 15 minut, sex byl oboustranný, orální, probíhalo to na toaletě. Oba vyvrcholili, pak šli každý spát. Mimo orální sex docházelo k líbání, osahávání, opět oboustranně. Fotografie posílal z toho důvodu, že jej o to také požádal, byla to hloupost obžalovaného.

K situaci, kdy mu měl poškozený psát, že dnes nemá chuť, je unavený a obžalovaný jej dál přesvědčoval, uvedl, že to bylo v ten moment toho vzrušení, byl vzrušený, tak se ho snažil trochu možná i vyprovokovat. Také poškozený neřekl „ne“. Kdyby to řekl, tak by k ničemu nedošlo, vůbec by to dál nerozváděl. Když potkal poškozeného v terénu, potkal ho v rámci práce asi dvakrát, viděl ho s celou partou, náhodou se potkali v [REDAKCE], bylo to na výstavišti [REDAKCE], tam potkal více lidí. Poškozený byl u něj doma, byli tam všichni tři, a to i [REDAKCE] a [REDAKCE]. Bylo to z iniciativy slečny [REDAKCE], chtěli se podívat, jak bydlí. Při návštěvě nedocházelo k žádným narážkám se sexuálním podtextem ve vztahu k poškozenému z jeho strany, nebyl s ním nikdy v místnosti sám. Pokud je dotazován, zda měl sexuální styk s jinými klienty střediska, tak uvedl, že neví, jestli se mu dá říkat klient, ale bydlí na [REDAKCE], dříve docházel do střediska, jmenuje se [REDAKCE].

Pokud se má vyjádřit ke skutku pod bodem 3) obžaloby, ke kterému mělo dojít u [REDAKCE] rybníka, to bylo po vzájemné komunikaci – já mám pauzu, mám čas, já nemám co dělat, byl doma. Proto jeli k tomu rybníku, kde proběhl opět oboustranný orální sex. Předtím se bavili o tom, že by chtěl jít večer do města, že nemá peníz, tak mu dal těch 400 Kč. O penězích se bavili ještě před tím sexem.

K dotazu zmocněnce poškozeného [REDAKCE] uvedl, že jeho náplní bylo vymýšlet, připravovat volnočasové aktivity pro klienty. Když se potkával s poškozeným, také tam byly další osoby. Když řešil něco sociálního, tak odkazoval klienty na klíčové pracovníky. To „sociální“ mu pořádně nedokázali definovat ani jeho nadřízení, nedokázali definovat, co je sociální a co pedagogické. Například může pomáhat klientovi vybírat školu, ale jakmile by mělo dojít k vyplňování přihlášky, už by to měl dělat klíčový pracovník, který ho má na starost a vede jeho kazuistiku. Orientaci poškozeného nejdříve vycítil, zprvu to neřešil, nechal to být s tím, že když bude chtít, řekne to sám, neřekl to ani svým nejlepším kamarádům. Pak ho jednou objevil na gay portálu s fotkou, tím se mu to potvrdilo. V té době mu bylo 14 let. Tuto informaci v rámci střediska s kolegy neřešil, nenapadlo jej to, on o tom také nemluvil. Na gay portál se dá zaregistrovat ve věku nižším 18 let, když se nevyplní správné datum narození, zde nedochází k žádnému ověřování. U něj v bytě byli i další, a to [REDAKCE] a [REDAKCE], to už byly středoškolačky, byli tam přibližně hodinu, povídali si, pouštěli písničky. Pokud jde o [REDAKCE], když s ním měl styk, bylo mu již 17, kontakt s ním navázal přes ten gay portál. Obžalovaný má za to, že dokázal oddělit, co je soukromé a co jsou pracovní povinnosti.

K dotazu zmocněnce poškozeného [REDAKCE] uvedl, že je mu známo, že existují normy, „etický kodex“, ten podepisoval, nevybavuje si, že by tam bylo něco v tom smyslu, že nesmí mít sexuální kontakt s klienty, natož s nezletilými pod 15 let. Detailně to nečetl, ale podepsal to. Pokud je dotazován, zda měli školení na takovéto problémy nebo povinnosti, tak nedovede říci, že by to bylo školení, ale vždycky to bylo mezi řečí nadřízený –

podřízený. Konkrétní téma, kam až může mít fyzický kontakt s klientem, ať už je mu pod 15 nebo pod 18 let, neřešili. Také si nevybavuje, že by se bavili na téma sexu nebo orálního sexu v rámci etického kodexu. Ví, že mu to zákon zakazuje, ze zákona to dovozoval. Podle obžalovaného, pokud jde o alkohol, ví, že si třeba koupili láhev domů, také toto údajně měli řešit se slečnou [REDACTED], která měla poškozeného na starost.

Dále obžalovaný uvedl, že poškozený věděl, že je homosexuál, nedokáže říci, od kdy, nedokáže si to spojit. Před tou událostí na [REDACTED] to mohl vědět tak půl roku, věděl to dlouho dopředu. Ohledně facebookové komunikace, kde mu psal, že není teplej a podobně, bylo to proto, že ho zkoušel, když ho objevil na tom portálu. V současné době má obžalovaný příjem 15.000 Kč čistého, také má nyní partnera, kterému je 23 let.

Poškozený [REDACTED], rozený [REDACTED], uvedl, že zpočátku se s obžalovaným moc nebavili, nejdříve byl jejich vztah jako pracovník – klient. Všechno začalo v době, kdy se „[REDACTED]“ přestěhoval na sídliště [REDACTED]. Začato to tím, že obžalovaný zjistil, že má jinou orientaci, že je gay, tak si jej začal všimnat víc. Pak, když měl kluka, tak mu zasahoval do soukromí víc, ptal se holek, [REDACTED] a [REDACTED], co ten jeho kluk dělá, jestli studuje, pak je pozval do bytu, kde byl společně s [REDACTED], bylo mu 14. Bydlel u [REDACTED], tam šli, nějak se bavili, byla tam i [REDACTED]. Poté, co šla děvčata na záchod, se snažil mu dát obžalovaný pusu, to nechtěl. Pak byli na horách na [REDACTED], kde měl celý den programy, když byl na pokoji, tak mu obžalovaný psal, aby s ním šel na záchod, měl tam s ním orální sex. Na horách si myslel, že když s ním bude něco mít, tak to bude jenom jednou, tak šel na ten záchod a tam měli orální sex. Na horách to však neskončilo, následně mu psal, nabízel mu za to i peníze, nakonec to bylo podruhé vlastně u něj v autě, dal mu za to 400 Kč.

Na [REDACTED] mu také přes facebook poslal svoje přirození. Kolik bylo fotek, neví. Na záchod šel s obžalovaným dobrovolně, chtěl to mít již z krku. U obou došlo k vyvrcholení. O této události s obžalovaným již nehovořil, také o tom nikomu neřikal, jen [REDACTED] a [REDACTED], bylo to až tento rok, co byl prováděn výslech. Neví ani, při jaké příležitosti se to stalo. Za sex na záchodě nic nedostal, také mu obžalovaný nic nesliboval, nic mu nenabízel. Poté to bylo v autě, když psal, že to chce zkusit znova, za to mu dal 400 Kč. Jaké to bylo auto, neví. Toto jednání proběhlo dobrovolně. K jednání v autě došlo v poledne, když jej odvezl, pak ho přivezl zpět, zavezl ho k [REDACTED], obžalovaný poté jel do práce. Obžalovaný poškozeného oslovoval přes facebook, komunikaci nemá, tuto smazal. Domlouvali se přes pracovní facebook, i poté přes soukromý.

Ze strany obžalovaného nedošlo nikdy k žádnému fyzickému nátlaku či násilí, vždy pouze slovně se domlouvali, on s ním šel dobrovolně. Poškozený uváděl, že se svěřil pouze [REDACTED] a [REDACTED], nikomu jinému, kdy se jim svěřoval, to neví, říkal to každé zvlášť. Souhlasí i to, že když byli na návštěvě u obžalovaného, vypili nějaký alkohol, jemu bylo 14, [REDACTED] 16, [REDACTED] asi 15. Alkohol také pil dobrovolně. Při návštěvě vypil asi skleničku piva, děvčata také. Pod vlivem alkoholu se nijak necítil. Kromě částky 400 Kč od obžalovaného žádné jiné peníze nedostal.

[REDACTED] uvedla, že předávala pracovní facebookový profil pana [REDACTED] a četla celou konverzaci s [REDACTED] a ještě vlastně víc, protože už nějak, když předal ten facebook, tak měli trošku podezření, že na tom facebooku pracuje jinak, než by měl. Četla konverzaci, kde se třeba nějakým způsobem domlouvali přímo na té [REDACTED].

█████ přišel za kolegou █████, přišel ještě s █████ a █████, kdy přišli s tím, že se tohle stalo, až na základě tohoto to s nimi nějak řešili, doptávali se spíš na to, jak to bude dál postupovat, co by měli udělat a podobně. Má za to, že se to mohlo stát koncem března, začátkem dubna loňského roku. █████ to líčil kolegovi, líčil mu to nějak těsně předtím, než ona to četla. Všechno bylo v té konverzaci, oni na to navazovali. █████ nebyl takový, že by chtěl popisovat nějaké ty věci bliž, spíš se ho ptala na tu konverzaci, bavili se o tom, spíš šlo o následnou péči z její strany jako sociální. Myslí si, že v tu chvíli už to měl uzavřené, neřešil nějakou psychickou újmu, nestěžoval si, že by měl nějaké problémy v partnerských vztazích, s ní o tom určitě nemluvil. Věděl, že četla korespondenci, také nezabíhali do intimních věcí, ona také do toho nechtěla šťourat. Byla ve středisku, kde byl i obžalovaný, myslí si, že ten neuměl pracovat s lidmi, ale v tu chvíli by ji nenapadla taková věc. Nevšimli si žádných sexuálních pohnutek do té doby, než přišel ten █████, potažmo █████.

K dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že z jejího pohledu činnost obžalovaného vykazovala nedostatky, protože ona se stala vedoucím na klubu a tam on měl dělat pedagogickou činnost a přišlo jí, že ta pedagogická činnost zaostává. Představovala si to jinak a v podstatě nic se tam z té pedagogické činnosti nedělo. Dál to řešili s vedoucí, neví však, jestli je ten správný člověk, který by toto měl hodnotit. Pokud hovořila o tom, že měl obžalovaný problém s nějakými hranicemi, tak tím myslela hranice, jakým způsobem jednat s klientem. Ví, že tam byly hodně hranice pedagogické a sociální péče. Úplně konkrétně neví však, co se tam pak dál řešilo. Z konverzací vyplynulo, že se s klienty bavil tak, jak by asi neměl. Ví, že u některých klientů si všimla, že hodně k němu inklinují, že jsou hodně s ním, že s nimi se tolik nebaví a měla právě trošku podezření, že to může plynout i z těch facebookových konverzací. Má za to, že poškozený o tom, co prožil, mluvil s █████ a s ní, myslí si, že s nikým jiným o tom moc nemluvil, možná potom ještě s kolegyní █████. Kolega █████ jí neříkal nic o psychické stránce poškozeného a myslí si, že kdyby to bylo nějak závažnější, tak mají porady sociálních pracovníků, že tam by se to nějakým způsobem řešilo, jak s ním dál pracovat, ale oficiální klíčový pracovník █████ je ona, takže by se tyto věci měla dozvědět. Má za to, že poté, co jim to poškozený řekl, tak se mu ulevilo, ale jinak změny v jeho chování si nevšimla.

█████ uvedl, že zná obžalovaného, když mu dělal vedoucího, on dělal asistenta v █████. V té době mu bylo kolem 18 let, dělal tam maximálně 14 dní až 3 neděle. Znájí se z práce, žádný konflikt s ním neměl. █████ také sdělil, že mu █████ nabízel peníze za sex. █████ to řekl proto, že věděl, že to u něho zůstane. Měl sexuální styk s obžalovaným, bylo to vzájemné, celkem za to dostal dvakrát zaplacen, kolik to bylo, neví, má za to, že málo, asi 500 Kč. O tom, že to řekl █████, obžalovanému neřekl. O tom, jestli měl obžalovaný vztah s jinými mladíky ze střediska, si není jistý, jednou mu říkal, že má nějakého přítele a to je asi vše. █████ mu říkal, že přebíhával █████, ale od obžalovaného to neví. █████ osobně nezná, zná od vidění. Ví, že měl obžalovaný styk se █████, jemu je 20 let, další v podstatě nezná, facebookový profil sdělit nechtěl.

█████ uvedl, že zná obžalovaného také ze střediska, sex s ním nikdy neměl. Pokud jde o skutečnost, zda měl mít obžalovaný █████ sex s nějakými mladíky, k tomu se také vyjádřil tak, že mu o tom není nic známo. Také od nikoho ze střediska neslyšel, že by měl mít obžalovaný s někým nějaký styk.

█████ uvedla, že jsou s poškozeným █████ nejlepší kamarádi. O tom, co má vypovídat, jí █████ neříkal. Během školního roku se potkala s poškozeným ve

středisku asi tak dvakrát, přes prázdniny jsou spolu prakticky každý den, zná ho asi dva roky, zrovna tak dlouho zná i obžalovaného [REDAKCE]. O něm ví, že působil jako výchovný pracovník na středisku, ví, kde bydlí, má přítele, je homosexuál, je mu asi 23 let. Na středisku měl skončit, protože měl svádět mladší kluky, o tom ví od [REDAKCE], to je sociální pracovnice. Ví, že měl svádět [REDAKCE] a že s klienty chodil do kina a to se nesmí. Ví, že potom doučoval nějakého kluka, toho zná od vidění, jestli tam k něčemu došlo, to neví. Pokud jde o svádění, měl jim psát, ať k němu přijdou domů, jestli nechtějí třeba na pizzu, chtěl s nimi – s ní, s [REDAKCE] a ještě dvěma holkami strávit [REDAKCE]. Jednou byli u obžalovaného, on je pozval, byla tam u něj ona, [REDAKCE], obžalovaný chtěl, aby tam [REDAKCE] zůstal, dával jim alkohol, aby byli opilí, už to bylo podruhé, předtím se setkali u výstaviště, tam jim koupil pivo. To se stalo asi v roce [REDAKCE], koncem školního roku, v létě. To, že chtěl poškozeného opít, ví z toho, že mu kupoval pivo, zkoušel na něj sahat, měl mu sahat na vlasy, kam všude, to neví, snažil se ho svádět. Ví, že obžalovaný měl mít poměr asi se čtyřmi kluky, jednalo se o [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a nějakého kluka z obchodky, který k nim nechodil. Dále má obžalovaný přítele, se kterým bydlí, jmenuje se [REDAKCE], příjmení neví, asi [REDAKCE]. To jí řekl [REDAKCE], řekl jí to před dvěma lety, kdy si s ní psal, ona si myslela, že se to vyřeší. Ona také rok vůbec nic nevěděla, pak [REDAKCE] řekl, co se stalo. Řekl jí to asi před třemi měsíci, bylo to ještě předtím, než to začala řešit policie. Mělo dojít k tomu, že obžalovaný udělal orální sex poškozenému, mělo to být ve sprchách, také ho k tomu měl dlouho přemlouvat, poškozeného to nebavilo, tak si to nechal udělat. Víc o tom neví. Když byli u obžalovaného na návštěvě, každý měl jednu skleničku [REDAKCE]. K pití alkoholu je obžalovaný nenutil. Byli tam asi 2 – 3 hodiny, také je obžalovaný odvezl domů, nejdříve poškozeného před jeho barák, poté vysadil [REDAKCE] u jejího domu. O tom, že byli u něj na návštěvě, řekli akorát kamarádce [REDAKCE]. Tomu, že měl mít obžalovaný sexuální styk s poškozeným, věří.

[REDAKCE] uvedl, že s obžalovaným neměl nikdy žádný sexuální vztah, není to jeho typ. Obžalovaný mu nenabízel jiné intimnosti, ani sex, neví ani o žádném jiném sexuálním vztahu [REDAKCE], kromě vztahu s jeho přítelem.

[REDAKCE] uvedla, že zná [REDAKCE], dále i [REDAKCE], a to z „[REDAKCE]“, zná je asi 3 – 4 roky. Zná i [REDAKCE], a to asi 3 roky, také z „[REDAKCE]“. O tom, že měl mít obžalovaný vztah s poškozeným [REDAKCE], ví od něho, dále i od [REDAKCE] a [REDAKCE]. První to řekl [REDAKCE]. Neví, kolik jich bylo. Toto mělo být asi tak 2 – 3 roky zpátky, [REDAKCE] bylo asi tak 13 nebo 14 let. O dalším sexuálním poměru mezi obžalovaným a poškozeným neví. Obžalovaný měl mít vztah se [REDAKCE], to ví od [REDAKCE], měl ho také poté vyhodit. Když byla na návštěvě u obžalovaného společně s [REDAKCE] a [REDAKCE], obžalovaný se k nim choval dobře, nic se tam nestalo. Obžalovaný se choval k poškozenému na návštěvě dobře, jako ke všem ostatním. Co se týká obtěžování, měl po něm chtít jenom pusu, nic víc. Ohledně další návštěvy slyšela, že jim měl nalít alkohol, víc si nepamatuje.

Z facebookové komunikace mezi obžalovaným [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE] bylo zjištěno, že došlo k události tak, jak jest prezentováno, když probíhala facebooková korespondence mezi oběma, také došlo k posílání fotografií, o kterých bylo hovořeno, kdy zasílal obžalovaný poškozenému fotografie obnaženého penisu. Také byla zadokumentována korespondence, která probíhala v době pobytu na [REDAKCE]. Z této facebookové komunikace je potvrzováno to, co bylo uváděno v podané obžalobě, když tyto skutečnosti potvrzoval i obžalovaný a další osoby, které s tímto přišly do styku.

Soud na základě důkazů, tak jak byly provedeny, dále i na základě doznání samotného obžalovaného a výpovědí svědků, a to jak poškozeného, tak zejména [REDAKCE]

a [REDAKCE], má za to, že je nepochybné, že k události došlo, o tomto soud nemá žádných pochybností. Soud se na základě provedení dokazování plně ztotožňuje i s právní kvalifikací, která byla učiněna ze strany státního zástupce, pokud jde o jednání obžalovaného, kde má plně za prokázané, že obžalovaný tím, jak posílal fotografie svého obnaženého penisu a s ohledem na dobu, kdy k tomuto docházelo, nabídl dítěti, což jest a byl v uvedené době i poškozený, pornografické dílo elektronickou podobou, plně naplnil skutkovou podstatu přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 116 trestního zákoníku. Tohoto jednání se dopustil, i pokud jde o druhý bod podané obžaloby, kdy byl obžalovaný s poškozeným na [REDAKCE] v objektu [REDAKCE] mládeže, kde nejdříve prostřednictvím facebookové komunikace si sjednával schůzku s poškozeným, poté následně v nočních hodinách jej po přemlouvání vylákal na toaletu, kde s jeho souhlasem vykonali oboustranný orální sex, přičemž tímto jednáním dále zneužil poškozeného, kdy toho, jak již bylo uváděno, je nutno považovat za dítě mladší 15 let, a zároveň jej spáchal na dítěti mladším 15 let, svěřenému jeho doзору, zneužívaje svého postavení, kdy zde byl ve funkci vedoucího a měl na starosti poškozeného, přičemž se zachoval tak, jak jest uváděno, kdy v tomto jednání je jednoznačně ze strany soudu spatřován zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

Soud i přes tvrzení obžalovaného, pokud jde o bod 3) obžaloby, kdy měl poskytnout dítěti, tj. poškozenému, za pohlavní styk úplatu, má za to, že jeho obhajoba jest vyvrácena provedenými důkazy, když o tomto hovořil jak poškozený, tak i další osoby, kterým se s tímto svěřil. Jedná se o již uváděné osoby, tj. kamarádky poškozeného, kterým se poškozený svěřil s celou událostí, také jim líčil věc tak, jak proběhla, když toto koresponduje s tím, co bylo zjištěno, co potvrdil i obžalovaný. Soud proto za této situace nemá důvodu nevěřit poškozenému i v tom, že dostal určitou úplatu od obžalovaného, když i zde obžalovaný poškozeného kontaktoval, vyzýval jej k tomu, aby s ním jel, když následně odjeli k [REDAKCE] rybníku, kde došlo opět k sexu, tím se obžalovaný dopustil přečinu svádění k pohlavnímu styku ve smyslu § 202 odst. 1 trestního zákoníku.

Ze strany soudu bylo následně zjištěno, že pokud jde o obžalovaného, ten nebyl soudem trestán, jak vyplynulo z opisu rejstříku trestů. Po pracovní stránce, kdy pracoval v [REDAKCE], je hodnocen tak, že měl průměrnou pracovní morálku v rámci svých možností a věku, navazoval však s klienty příliš osobní vztahy a neuměl pracovat se svou autoritou, neuměl odlišovat svůj osobní a pracovní život, na jeho pracovních nedostacích s ním pracovalo dlouhodobě několik zkušenějších kolegů s cílem posílit jeho kompetence, tento cíl se jim nepodařilo naplnit.

Soud na základě těchto zjištěných skutečností, dále i s přihlédnutím k dalším okolnostem, tak jak byly zjištěny v průběhu dokazování, ukládá obžalovanému trest podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku, kdy jde o trest ukládaný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako trest úhrnný odnětí svobody v trvání 2,5 roku. Zároveň podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku je obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce 3 let.

Při ukládání trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný do současné doby nebyl soudem trestán, jedná se o jeho prvé takovéto jednání, k jednání se plně doznal, také po pracovní stránce přes určité výhrady nebylo k jeho chování výraznějších nedostatků. Zároveň bylo přihlédnuto i k následkům, které svým jednáním obžalovaný způsobil poškozenému, přičemž v neposlední řadě při ukládání trestu soud přihlédl i k tomu, že obžalovaný pracuje, snaží se žít řádně. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem soud proto přistoupil k ukládání trestu

výchovného, když se jedná o trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, přičemž výkon tohoto trestu obžalovanému odložil na zkušební dobu v délce 3 let.

Zároveň při ukládání trestu soud přihlédl i k tomu, že obžalovaný se uvedeného jednání dopustil jako výchovný pracovník v [REDAKCE], kdy to byl on, který měl řádně se starat o svěřené klienty, což v tomto případě není možno jednoznačně potvrdit s ohledem na jeho jednání. Dále i s ohledem na jednání, ke kterému došlo, má soud za to, že je nutno na obžalovaného působit i formou uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího ve výkonu profese pedagogického pracovníka v trvání 3 let. Zároveň soud u obžalovaného s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti nedovozuje, že by bylo nutno ukládat mu další opatření, a to v tomto případě například léčbu, když zde k tomuto nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by vedly soud k takovému závěru, když soud hodnotil i tu skutečnost, že obžalovaný k jednání nenutil poškozeného žádnou formou násilí, ten se tomuto podrobil, také se jej účastnil. Pokud jde o tyto skutečnosti, ty též soud hodnotil při ukládání trestu.

Dále se v rámci trestního řízení připojil poškozený [REDAKCE] s náhradou škody, a to s částkou 100.000 Kč. Zde soud má za to, že je na místě přiznat poškozenému určitou kompenzaci, pokud jde o náhradu škody. V daném případě soud při rozhodování o výši škody hodnotil jak celkové jednání obžalovaného, tak i skutečnosti na straně poškozeného. Zde soud hodnotil jak výchovné prostředí poškozeného, o kterém jest hovořeno ve zprávě [REDAKCE], tak i to, jak obžalovaný zjistil, že je poškozený stejné orientace jako on, kdy viděl jeho profil na gay portálu, tak dále byla hodnocena i ta skutečnost, že poškozený opakovaně měl sexuální styk s obžalovaným, přičemž dle soudu měl možnost věc řešit již po první události, což však neučinil a i nadále se stýkal s obžalovaným, věc nahlásil až po značně dlouhé době.

Dle soudu jednání obžalovaného na poškozeném, pokud jde o jeho vývoj a psychiku, nezanechalo žádných závažných následků, nebylo doloženo ani zjištěno, že by měl poškozený nějaké zdravotní či psychické problémy v souvislosti s jednáním obžalovaného. Poškozený se jednání podrobil dobrovolně, přičemž, jak již také zaznělo, šlo o jednání, které se opakovalo.

Na druhou stranu je však možno přisvědčit poškozenému v tom, že měl problém v rámci vyšetřování trestné činnosti, kdy musel o události hovořit, k této se vracet a toto prezentovat před dalšími osobami. Zde v tomto směru má soud za to, že je plně na místě přiznat poškozenému náhradu škody, když poškozený v době, kdy byla věc šetřena, byl ještě ve věku nezletilého, popřípadě mladistvého, přičemž však v obou případech je nutno ještě poškozeného považovat za dítě, pokud jde o účely trestního stíhání. Soud proto v tomto případě ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost uhradit na náhradě škody poškozenému částku ve výši 50.000 Kč, když soud tuto částku považuje za přiměřenou, odpovídající všem zjištěným skutečnostem.

Zároveň ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu soud odkázal poškozeného [REDAKCE] se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

[REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody nepřipojilo, proto soud zde o škodě nerozhodoval.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 17.01.2017

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27.07.2017 v Prachaticích v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Pavla Trnky a Miroslava Svobody **takto:**

Obžalovaní

1) [REDACTED],

narozený dne [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] k, okres [REDACTED], t. č. ve Vazební věznici v [REDACTED], a

2) [REDACTED],

narozená dne [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres
[REDACTED], t. č. ve Vazební věznici v [REDACTED],

jsou vinni, že

1) oba obžalovaní společně

dne [REDACTED] v době okolo 17:30 hodin v katastru obce [REDACTED], na silnici č. [REDACTED], na autobusové zastávce ve směru z obce [REDACTED] do [REDACTED], okres [REDACTED], po předchozí domluvě poté, co [REDACTED] žádala zde stojící [REDACTED] o cigaretu a dále o půjčení 20 Kč a [REDACTED] odmítla, [REDACTED] a [REDACTED] k [REDACTED]

██████████ přistoupili, přičemž ██████████ se postavil za ni a ██████████ před ni, poté se ██████████ pokusil strhnout ██████████ z levého ramene kabelku, což se mu nepodařilo, protože ██████████ kabelku držela, následně se o kabelku začali přetahovat, přičemž ██████████ se podařilo vysmeknout a přeběhnout silnici; zde ji ██████████ a ██████████ dohonili, ██████████ jí strhl kabelku z ramene a opět se o ni přetahovali, do čehož se aktivně zapojila i ██████████, když v průběhu přetahování ██████████ ██████████ řekl, že pokud jim nedá peníze, tak ji zmlátí, po chvíli přetahování jí kabelku vytrhlí, následkem čehož došlo k utržení popruhů z kabelky, ██████████ s kabelkou utekl, prohledal ji a odcizil z ní 230 Kč a poté jí vrátil poškozené ██████████ a společně s ██████████ odešli; svým jednáním způsobili poškozené ██████████, narozené dne ██████████, bytem ██████████, škodu ve výši 230 Kč,

- tedy** - obžalovaný ██████████
společným jednáním dvou osob proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,
- obžalovaná ██████████
společným jednáním dvou osob proti jinému užila násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

2) obžalovaný ██████████

dne ██████████ v době od 16:45 hodin do 16:49 hodin v prodejně ██████████ ve ██████████, v ulici ██████████, okres ██████████, odcizil 18 ks balení tabáku zn. ██████████ v hodnotě 1.170 Kč a 2 ks ██████████ v hodnotě 26 Kč, kdy s věcmi prošel bez zaplacení přes pokladnu a společnosti ██████████, IČO ██████████, se sídlem ██████████, ██████████, způsobil škodu ve výši 1.196 Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 19.05.2014, který nabyt právní moci dne 19.05.2014, sp. zn. 7 T 26/2014 odsouzen pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zkušební dobou na 2,5 roku,

- tedy** - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

3) obžalovaná ██████████ společně s doposud neustanoveným občanem ██████████

dne ██████████ v době od 19:00 hodin do 20:00 hodin před domem čp. ██████████ v ulici ██████████ ve ██████████, okres ██████████, poté, co se jí dosud neustanovený občan ██████████ při sjednávání sexu za úplatu zeptal, zda mu sežene nějakou třináctiletou slečnu, s čímž souhlasila, a za tímto účelem projížděli blíže neustanoveným osobním automobilem tov. zn. ██████████, tmavé barvy, s ██████████ registrační značkou městem ██████████, když v ulici ██████████ zahlédli nezletilou ██████████, tuto sledovali a následně, když zašla do domu na shora uvedené adrese, vystoupila obžalovaná spolu s dosud neustanoveným občanem ██████████ z automobilu a obžalovaná se zde přítomného ██████████, narozeného dne ██████████, který se nacházel na jednom z balkonů uvedeného domu, dotazovala, jak se jmenuje matka nezletilé a dále mu sdělila, že chtějí zavolat tu holčičku, že „jí ten ██████████ vezme na kšeft“, kdy matka nezletilé za to dostane 50 Euro a obviněná dostane 30 Euro, přičemž v průběhu konverzace přišla nezletilá na balkon a obžalovaná i doposud neustanovený občan ██████████ na ni gestikulovali, následně ██████████

na obžalovanou i občana ■■■■ začal křičet a vyhánět je pryč; na základě toho obžalovaná i občan ■■■■ nasedli do shora uvedeného automobilu a odjeli z místa pryč,

tedy - společným jednáním dvou osob se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby nabídla jinému za pohlavní styk s dítětem úplatu, čin spáchala na dítěti mladším patnácti let, tohoto jednání se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

4) obžalovaná ■■■■

dne ■■■■ v době okolo 17:30 hodin v ■■■■ čp. ■■■■, okres ■■■■, se pohybovala na benzínové čerpací stanici ■■■■ a při kontrole hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR ■■■■ bylo zjištěno, že jí byl rozhodnutím ■■■■ č. j. ■■■■ ze dne 05.08.2016, které nabylo právní moci dne 01.09.2016, uložen zákaz pobytu v obci ■■■■ v délce trvání 3 měsíců,

tedy - mařila výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že porušovala zákaz pobytu uložený podle jiného právního předpisu,

čímž spáchali

obžalovaný ■■■■

ad 1)

- zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 2)

- přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaná ■■■■

ad 1)

- zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 3)

- přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

ad 4)

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzují se Obžalovaný ██████████

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Obžalovaná ██████████

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaná ██████████ **zprošťuje** návrhu na potrestání pro skutek spočívající v tom, že dne ██████████ v 06:00 hodin se pohybovala v obci ██████████, okres ██████████, přesto, že jí byl rozhodnutím ██████████ ze dne 05.08.2016 č. j. ██████████, které nabylo právní moci dne 01.09.2016, uložen zákaz pobytu v obci ██████████, okres ██████████, na dobu 3 měsíců, s účinností od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, **jelikož v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.**

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na obžalovaného ██████████ a obžalovanou ██████████ s odůvodněním, že ti se měli dopustit společně dne ██████████ shora popsaného jednání, kterým měli spáchat zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Dále státní zástupce podal návrh na potrestání obžalovaného ██████████ s odůvodněním, že ten se měl dne ██████████ dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Následně byly podány návrhy na potrestání obžalované ██████████, která se měla ve dnech ██████████ a ██████████ dopustit přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku a dále na ni byla podána obžaloba s odůvodněním, že se dne ██████████ měla dopustit přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Obžalovaná ██████████ k věci uvedla, že není žádná pravda, že by sháněla nějakou malou holčičku, tam šlo čistě o to, že do auta nasedla, ale s tím, že si jenom vezme peníze a pak uteče. Vůbec nechtěla nikam jezdit, ani nahánět žádnou holčičku. Úmysl tam byl jen ten, že si fakt jenom chtěla vzít peníze a utéct z auta, jenže on šel pořád za ní. Proběhlo to tak, že ten ██████████ přijel do města, myslela si, že bude chtít nějaké věci, tak přistoupila k autu,

sedla si do auta, tam se něco zmiňoval o nějaké holčičce, ona to vůbec nebrala na vědomí, co mluví. Tam jenom věděla, že si chce vzít peníze a rychle z auta ven, vůbec nevnímala ta jeho slova, co mluví, prostě jenom vzít peníze a z auta pryč. Peníze si chtěla vzít za to, že zná někoho, toť vše. Chtěl vědět, jestli zná nějakou malou holčičku, ona odpověděla schválně, že jo. Ona pro něho byla stará, chtěl mladší, než je ona. Naučtovala 30 Euro a šla hned z auta, setkání trvalo 5 minut, ani ne.

Dostala 30 Euro za to, že mu řekla, že někoho zná, vystoupila z auta, on jí nevěřil, šel pořád za ní. Pokračovalo to tak, že utekla do baru, on tam asi chvilku stál, potom asi už odjel. V ulici ■■■■■ chtěla vzít ty peníze s tím, že nějak uteče. Peníze měla u sebe, on šel však za ní. Není pravda, že by se ptala, jestli tam bydlí nějaká holčička. Bydlí tam ■■■■■, bylo teplo a oni jsou pořád venku. Když tam přijede ■■■■■, tak hlavně chtějí udělat el paso, vzít ho do baráku a tak. Takový tam byl úmysl. V životě nechtěla mít nic s nějakým loupežným přepadením. Stalo se to, když vystoupila z auta s tím, že jde pryč, ■■■■■ stál a ptal se co, ona řekla, že ni, že je všechno v pořádku, myslela si, že ji pustí normálně k němu domů, že si dají kafe, že uteče, jenže on po ní chtěl el paso, tím pádem se na ni urazil. S ■■■■■ se domlouvala, že nic takového dělat nebude, že má strach.

■■■■■ se domluví, ale všechno nerozumí. ■■■■■ říkal, že je pro něj stará. Ona si to vyložila, že by chtěl mladší. Když stáli před domem, ■■■■■ byl v autě, do auta nastoupila zpátky proto, že on vystoupil a chtěl tam chodit, prostě furt chodil za ní. Vystoupil z auta, když ona se šla domlouvat s ■■■■■, jestli ji pustí na kafe, jenže on chtěl toho ■■■■■ prostě do bytu, jak si ■■■■■ všiml, že já tam stojím dlouho, tak vystoupil a šel ven. V tu dobu tam nebyla vůbec žádná malá holčička, byl tam jenom ■■■■■, jeho žena a jejich malý syn, byli na balkoně.

Obžalovaný ■■■■■ uvedl, že do ■■■■■ přišel vzít tabáky, chtěl si je vzít kvůli tomu, že jeho žena byla těhotná, tak to chtěl venku prodat, před dveřmi čekal jeden kluk, co ty tabáky chtěl od něho koupit za 200 Kč, chtěl si koupit jídlo. Neví, proč bral ty bonbony. Věci mu hned zvali, byl strážlivý.

V té době nikde nepracoval, neměl žádný příjem, nebyl ani registrovaný na úřadu práce. Snažil se domluvit na náhradě škody, jednal s majitelkou obchodu, ta řekla, že pokud to nezaplatí do 3 dnů, tak to udá. Do těch 3 dnů neměl peníze.

■■■■■ uvedla, že obžalovaní přišli k ní, ■■■■■ po ní chtěla cigaretu, ona jí řekla, že nemá, že už nekouří. Oni se otočili, kousek popošli, něco mezi sebou mluvili, pak se otočili a přišli k ní. ■■■■■ přišel z levé strany za ní, ■■■■■ před ní a bojovali o kabelku. Tu jí vytrhl ■■■■■ a utíkal s ní do lesa, ona křičela, proč to dělá a šla za ním. On vyšel z lesa, otevřel kabelku, v peněžence bylo 250 Kč. Pak jí tašku vrátil, řekl, že se jí omlouvá za to, co provedl. ■■■■■ se na to koukala. Vzali jí 250 Kč a nějaké drobné. Neříkal, proč to udělal. ■■■■■ byla v té době těhotná, prý to chtěli na jídlo, neměli co jíst. Říkali jí, že jí nevěří, že nemá peníze, že je z ní dostanou. Ona se bránila, nechtěla jim kabelku dát, tahala ji, ale nepodařilo se jí to. Trvalo to zhruba hodinku, pak od ní odešli někam pryč. Ona nevěděla, co má dělat, tak šla na policii, byla v šoku, nevěděla, proč to provedli. ■■■■■ neříkal, proč to udělal, jenom se omlouval, že to vůbec provedl. ■■■■■ také chodila na trasu, a to k čerpací stanici ■■■■■. Také již dříve se jí stalo, že po ní něco chtěli, jednou ji ■■■■■ vykopla od někoho z auta a řvala na ni, že je to její zákazník, proč s ním šla, aby jí navalila peníze, které jí dal. Předtím, než jí řekli, že z ní ty peníze dostanou, se o penězích nebavili. Následně jí nevyhrožovali.

Ke zranění nedošlo, od události se s obžalovanými nestýká, škodu po nich nepožaduje. Kabelku nedala dobrovolně, na kabelce bylo poškození, zevnitř byla úplně roztrhlá a traky tam vůbec nebyly, ty byly úplně vytrhané. To bylo z toho přetahování. Nikdo ji nepřesvědčoval k tomu, jak má vypovídat, nebyl na ni činěn žádný nátlak.

██████████ vypověděla, že zná obžalovanou podle vidění. Když přijížděla do ulice, za nimi jelo modré auto zn. ██████████, ve kterém byla ██████████ s ██████████. Šla s dcerou domů, pak šla se psem ven, dcera ██████████ byla na balkoně. Když přišla domů a vyšla na balkon, tak jí ██████████ říkal, že jí zachránil dceru, že ██████████ s tím ██████████ ji chtěli za 50 Euro pro ni a ona by dostala 30 Euro za to, že ji sehnala. ██████████ prý na dceru ukazoval, že je to ona, že chce ji. Hovořila s ██████████, mají balkon vedle sebe, byl na balkoně. Ona ██████████ s ██████████ vlastně ani neviděla, viděla, jak parkuje auto, když přišla, tak už tam nebyli. ██████████ je vyhodil z ulice. Potom akorát mluvila se známým, kterému volala, ten potkal ██████████ ve městě, tak s ní mluvila po telefonu, jestli si z ní dělá srandu, že je to její dcera a je jí teprve sedm let. Také se ██████████ ptala, jestli má děti a jak by jí bylo, kdyby někdo chtěl její dceru a prodal ji nějakému ██████████, nato jí ██████████ řekla, ať je zticha, nebo že přijde a zbije ji. ██████████ by nepoznala.

Dcera jí pak řekla, že je viděla z balkonu, nic víc. V té době jí bylo sedm let. Viděla auto ██████████, ale bylo na parkovišti, pak zašli do paneláku. Také od ██████████ slyšela, že měl ██████████ ukazovat na dceru, také byla rozčilená.

██████████ uvedla, že obžalovanou ██████████ nezná, jenom jí viděla u baráku, kouřila z okna, takže to vyslechla, ale už je to rok, tak si to moc nepamatuje. Bydlí ve druhém patře, viděla jít ██████████ ke zvonku, pak volala na ██████████, jestli nezná holčinu, popsala ji, ██████████ jí něco odpovídal, tomu nerozuměla. Někdo stál ještě jakoby v tom výklenku u dveří, viděla jen kšiltovku, obličej ne. Jenom slyšela, že 50 Euro by dali za holku, pak ví, že zašla do baráku, víc neví. ██████████ se snažil ██████████ bránit tak, že neví, kdo to je, přitom je to hned jeho sousedka. ██████████ neviděla, jak tam přijela, jenom jí viděla, že křičel na ██████████ před panelákem, neviděla, kterým autem přijeli. Někdo byl v podchodu. S paní ██████████ jsou sousedky, scházejí se za barákem na kafe, i se navštěvují, takže její dceru zná. Jak ██████████ říkala, že hledá vysokou holku a popisovala ji a že zašla tam, tak tam nikdo jiný takový není, došlo jí, že šlo o ██████████. Z té konverzace slyšela 50 Euro, neví, jestli 50 Euro ██████████ a 30 Euro jí, říkala, že ještě někdo jí dá Eura a že shání holku, že ji viděli, jak zašla do baráku. ██████████ je 9 let, kdyby to člověk nevěděl, tak by jí hádal tak 12 – 13 let.

██████████ vypověděl, že byl na balkoně, seshora jela dvě auta, jedním jela paní ██████████ s dcerou, za nimi přijela obžalovaná s ██████████ v modrém autě. Zaparkovali na parkovišti. On byl na balkoně a čekal, co se tam děje. ██████████ vystoupila s tím ██████████ z auta, šli k druhému vchodu, tam, kde bydlí on, ptali se na jméno té paní. On řekl, že příjmení nezná. Ona mu řekla, že by chtěla zavolat tu její dceru, že ji chce ten ██████████, že jí dá 50 Euro a že ona bude mít 30 Euro za to, že to dohodila. Neví, jestli byla nafetovaná, že si neuvědomovala, co dělá. Pak šel ven, než tam došel, tak obžalovaná s tím ██████████ šli k autu a jeli pryč.

Řval na ně, co si to dovolují sem jezdit s ██████████, že jsou tam malé děti, že tam není žádná trasa, kvůli tomu šel ven. Naproti stál soused ██████████, ptal se jej, proč se rozčiluje, řekl mu, že přijela s ██████████, že chtěli vzít od ██████████ dceru. On také na ně řval, že tam není žádná E 55. Oni sedli do auta a jeli pryč. Když tam šli, tak si spolu povídali. S ním

se ten [REDAKCE] nebavil. On se jenom ptal, proč přijeli, co tam dělá. [REDAKCE] viděl poprvé. On jenom řval na [REDAKCE], co si to dovolila tam přijet s tím [REDAKCE]. Tu zná, dříve u něho bydlela.

[REDAKCE] uvedl, že obžalované nezná, viděl je při příchodu, nevybavuje si ani jednoho z nich. Pokud jde o předmětnou věc, tak už si přesně nevzpomene na den, kdy to bylo, ale přijel z posilovny, viděl dotyčného [REDAKCE] s [REDAKCE] před jejich barákem v jejich ulici, kde diskutovali s [REDAKCE], který na ně zvyšoval hlas a naznačoval jim, že si nepřeje, aby v jejich ulici byli. Když se dotázal pana [REDAKCE], co se děje, tak mu řekl, že dotyčná s [REDAKCE] občanem shání malé děti na koupení si je k pohlavnímu styku. Když tohle slyšel, tak zareagoval tak, že vystartoval a oni na základě toho couvali, sedli do auta a odjeli. Jeho setkání s nimi probíhalo zhruba 4 – 5 minut, kdy on vystoupil z auta, el k nim a oni odstupovali, sedli do auta a odjeli. Bavili se způsobem, že [REDAKCE] řekl, že se mu nelíbí, že shání malé děti a že má jít pryč, načež on zareagoval tak, že bylo na něm vidět, že má strach, že asi nečekal takovou reakci, že se do toho bude někdo plést, sedl do auta a odjel. Tím to skončilo. Auto bylo [REDAKCE] tmavé barvy, neví přesně. Policie tento případ řešila asi po 6 – 7 měsících, kdy nastoupil do nové práce do [REDAKCE] a je těžké někoho konkrétně označit.

[REDAKCE] uvedl, že někdy koncem června jej kontaktovala [REDAKCE] s tím, že nějaký [REDAKCE] muž chtěl její dceru [REDAKCE] na sex za 50 Euro a 30 Euro měla dostat [REDAKCE] za dohození. On šel hledat toho [REDAKCE] muže, ale [REDAKCE] mu řekla, že ten muž odjel vozidlem [REDAKCE] a on si to dal do souvislosti a uvádí, že toho [REDAKCE] muže s tímto vozidlem již několikrát viděl různě mezi prostitutkami na trase [REDAKCE] – [REDAKCE].

[REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] ve 13:00 hodin přijela společně s [REDAKCE] a jejím přítelem [REDAKCE] do [REDAKCE] na autobusovou zastávku [REDAKCE], tam, kde provozovaly prostituci, tedy ona a [REDAKCE], [REDAKCE] ten nešlape, ten jenom hlídá před útokem ze strany zákazníků. Když se setmělo, tak bylo kolem 17:00 hodin, šli všichni společně na pumpu ve [REDAKCE], tam si koupila cukrovou vatu a pití, [REDAKCE] si také něco kupovala, [REDAKCE] měl zajistit odvoz. Byli venku, poté přijela policie, to bylo okolo 17:30 hodin. O tom, že má uložený zákaz pobytu v obci [REDAKCE], ví, ví o tom, že má zákaz i [REDAKCE]. Byly tam z toho důvodu, že čekaly na odvoz zákazníka.

[REDAKCE] pracuje na čerpací stanici, k věci uvedla, že dne [REDAKCE] v 17:15 hodin přišly do prostoru čerpací stanice tři osoby, a to [REDAKCE] ve věku asi 22 let, krátké černé vlasy, kterého nezná jménem ani příjmením, ale podle vidění ano již několik let. S tímto vešla do prostoru kasy [REDAKCE], věk 30 let, černé vlasy, na jméno si také nemůže vzpomenout, pak žena pod jménem [REDAKCE], věk 35 – 40 let. Obě z uvedených žen zná zejména z obce [REDAKCE], v jejímž okolí se často pohybují, jedná se o prostitutky, ale to neví jistě. V 17:30 hodin přijela na čerpací stanici policie, poté hned začali s oběma řešit opětovné porušování zákazu pobytu, následně byly odvezeny.

[REDAKCE] k věci využil svého práva odmítnout výpověď a nevyprávěl s tím, že [REDAKCE] je jeho družkou již čtyři roky.

[REDAKCE] uvedl, že je zaměstnán jako řidič vozidla TAXI u firmy [REDAKCE]. Ze dne [REDAKCE] na 11.09.2016 nabral v [REDAKCE] zákaznici, [REDAKCE] ve věku 25 – 30 let, ta sdělila, že potřebuje odvézt do [REDAKCE], předběžně cena vycházela na 2.000 Kč, s tou souhlasila. Finanční zálohu nepožadoval. Po příjezdu do [REDAKCE] řekla zákaznice, že mění cíl na [REDAKCE], tak pokračoval do [REDAKCE], zde jej navigovala až

k jednomu z panelových domů nacházejícímu se na nějakém sídlišti. Tam odešla, vrátila se asi za 10 minut s tím, že potřebuje odvézt do [REDAKCE], že tam na ni bude někdo čekat. Po příjezdu do [REDAKCE] [REDAKCE] řekla, že nemá peníze na zaplacení této cesty ve výši 2.000 Kč, proto ji vyzval, aby celou věc došli společně vyřešit na oddělení policie v [REDAKCE]. Na tomto oddělení věc policistům sdělil a od nich dostal veškerá potřebná osobní data o této [REDAKCE]. O tom, že má osoba zákaz pobytu na území, nevěděl.

V této věci byl vyslechnut [REDAKCE], který uvedl, že dne [REDAKCE] kolem šesté hodiny za ním do obce [REDAKCE] přijela družka [REDAKCE], která měla přijet z [REDAKCE] nějakou taxislužbou. Jelikož neměla na zaplacení, šli na policii.

[REDAKCE] se vyjadřoval k jednání obžalovaného [REDAKCE] v [REDAKCE], kdy uvedl, že [REDAKCE] nastoupil na odpolední směnu, přičemž byl informován pracovníkem bezpečnostní služby, že zachytil zloděje, který něco odcizil. Šel na kuchyňku, kde byl tento pracovník [REDAKCE] a byl s ním muž, kterého neznal. Ten řekl, že se jmenuje [REDAKCE]. [REDAKCE] mu řekl, že viděl, jak si dává mezi regály do kapes nějaké věci, a to balený tabák, tak jej dál sledoval. Ten muž prošel přes pokladnu bez zaplacení zboží, které nepřiznal. Poté jej zastavil, muže pak odvedl do kuchyňky a informoval [REDAKCE]. Vyzvali jej, aby vyndal vše, co má ukryté v kalhotách a nezaplatil, on vyndal z kalhot 18 ks balíčků baleného tabáku, dvě krabičky [REDAKCE], toto zboží [REDAKCE] vzal, namarkoval ho přes pokladnu a zjistil, že cena činila 1.170 Kč za tabák a 25,80 Kč za bonbony. Zboží vrátil zpět do regálu, protože nebylo poškozené.

[REDAKCE] tyto skutečnosti také potvrdil, když uvedl, že je zaměstnán u bezpečnostní agentury, viděl obžalovaného, toho si vytipoval jako osobu podezřelou, začal jej více sledovat. V prodejně jsou zrcadla a tak je využíval při sledování. Když muž prošel prodejnou, tak zašel do prostoru ke druhé, v tu dobu nepoužívané, pokladně a vešel do uličky mezi regály, hned vedle pokladny, odtud se natáhl k pokladně a z polic u ní vytáhl nějaké balíčky baleného tabáku a krabičky s bonbony, to bylo zřetelně vidět. Muž poté prošel kolem otevřené první pokladny, ale že má nějaké zboží, to nepřiznal. [REDAKCE] ho pak doběhl a za pokladnami těsně před dveřmi z prodejny ho zastavil, muže poté odvedl do kuchyňky a zavolal pracovníka prodejny pana [REDAKCE].

Soud dále zjistil z protokolu o ohledání místa činu, náčrtku a fotodokumentace, kde mělo dojít k jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] vůči poškozené [REDAKCE], když k tomuto byly pořízeny na místě fotografie, byla vyfocena i kabelka, která byla v majetku poškozené [REDAKCE], a její poškození.

V případě obžalovaného [REDAKCE] bylo zjištěno, že byl vyhotoven protokol ohledně krádeže, kde také byla vyčíslena škoda.

Z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 19.05.2014 č. j. 7 T 26/2014-164 bylo zjištěno, že byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zkušební dobou v délce 2,5 roku. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 19.05.2014.

Z účtenky [REDAKCE] bylo zjištěno, jaké zboží a za jakou cenu mělo být ze strany obžalovaného [REDAKCE] odcizeno.

Ohledně obžalované [REDAKCE] a jejího jednání vůči poškozené [REDAKCE] bylo zjištěno z obsahu spisu, že většina spisu byla převážně zaměřena na zjištění občana [REDAKCE], který měl být společně s obžalovanou [REDAKCE], když mimo výpovědi svědků nebylo dalších důkazů.

Z rozhodnutí [REDAKCE] bylo zjištěno, že bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla obžalované [REDAKCE] uložena pokuta ve výši 10.000 Kč a dále zákaz pobytu v obci [REDAKCE] v délce 3 měsíců, když podle doložky k tomuto rozhodnutí nabylo rozhodnutí právní moci 01.09.2016, vykonatelné bylo 16.09.2016.

Soud na základě provedených důkazů, tak jak byly v průběhu hlavních líčení provedeny a byly ze strany soudu hodnoceny jak samostatně, tak ve svém souhrnu, má jednoznačně prokázané, že se obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] dopustili jednání vůči poškozené [REDAKCE], když obžalovaní toto jednání popírají, přičemž jednoznačně jsou usvědčováni samotnou poškozenou [REDAKCE], která jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popsala průběh události, kdy došlo ze strany obžalovaných k tomu, že této sebrali kabelku za použití násilí, dále jí sebrali i peníze, které měla v kabelce. Pokud jde o jednání obžalovaných, zde šlo o jednání, které vykazovalo znaky násilí, není žádných pochyb, že poškozená nevydala kabelku dobrovolně, když také popsala, že se bránila, došlo k poškození kabelky, toto je též zadokumentováno na fotografiích. Tudíž dle soudu nemůže být uvažováno o tom, že by šlo o jednání ze strany poškozené dobrovolné s tím, že poškozená se vyjádřila, že nešlo v podstatě o prvé takovéto jednání vůči ní ze strany obžalovaných. Dle soudu tímto jednáním bylo použito násilí vůči poškozené, kdy tato byla okradena o peníze, přičemž tomuto jednání byli přítomni oba dva, také se jej účastnili. Soud se zde proto ztotožnil s návrhem státního zástupce ohledně právní kvalifikace, tj. jednáním, které bylo vůči poškozené jednáním násilným s úmyslem zmocnit se cizí věci, tím také soud posuzoval jednání obžalovaných jako zločin loupeže, tak jak bylo žalováno, ve smyslu § 173 odst. 1 trestního zákoníku, když u obou obžalovaných se jedná o jednání spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Soud nemá žádných pochybností ani o tom, že obžalovaný [REDAKCE] odcizil tabák a cukrovinky v [REDAKCE], když zde byl přistižen jak ochrankou [REDAKCE] panem [REDAKCE], tak toto potvrdil i pan [REDAKCE] coby zaměstnanec [REDAKCE], dále bylo potvrzeno, že obžalovaný měl věci, s kterými prošel bez zaplacení pokladnou, věci také byly zajištěny a vráceny. Zde s ohledem na odsouzení z roku 2014 se opětovně soud ztotožnil s návrhem státního zástupce a posuzoval jednání obžalovaného jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když obžalovaný se zmocnil cizí věci a byl za takový čin v posledních třech letech již odsouzen. Zde není žádných pochyb, že šlo o jednání opakované ze strany obžalovaného.

Taktéž je nutno vidět to, že jednání obžalované [REDAKCE], kterého se měla dopustit ve [REDAKCE] společně s neustanoveným občanem [REDAKCE], kdy měla shánět nezletilou [REDAKCE] k sexuálním praktikám, je prokázáno provedenými důkazy, přičemž obhajoba obžalované v tom, že chtěla pouze vzít [REDAKCE] peníze, je provedenými důkazy jednoznačně vyvrácena. Zde je potvrzeno, že obžalovaná přijela společně s [REDAKCE] občanem, sháněla se po [REDAKCE], také o tom hovořila i se svědkem [REDAKCE], který potvrdil, že obžalovaná se ptala na jméno poškozené, taktéž hovořila o tom, že zaplatí 50 Euro, když 30 Euro by bylo dále pro ni za zprostředkování služby. Toto potvrdil i svědek [REDAKCE], který také hovořil jak s [REDAKCE], tak s obžalovanou. Zde její vyjádření v tom, že chtěla pouze získat od [REDAKCE] peníze a nechtěla zprostředkovat obchod s poškozenou, je těmito důkazy jednoznačně vyvráceno, kdy její obhajoba je ryze účelová, nevěrohodná. Soud s ohledem na výpověď jak svědkyně

██████████, tak svědkyně ██████████ považuje její výpověď za ryze účelovou, nevěrohodnou a v tomto případě uznal soud obžalovanou vinnou přečinem svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když zde nebyl doposud ustanoven druhý pachatel, přičemž k jednání nedošlo, a to s ohledem na postoj svědků ██████████ a ██████████, kteří zakročili, avšak úmysl obžalované získat poškozenou ██████████ k sexuálním styku je zde zcela evidentní, když toto vyplývá z jejího chování, tak jak bylo popisováno ██████████, kde není zřejmé, že by chtěla od ██████████ pouze peníze, popřípadě že by ██████████ chtěl tohoto občana okrást, tak jak líčila ██████████. Zde se její výpověď s ohledem na další výpovědi, tak jak jsou uváděny, jeví jako ryze účelová a nevěrohodná, proto byla uznána vinnou i uvedeným přečinem podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Zároveň s ohledem na uložený zákaz pobytu v obvodu obce ██████████, kdy tento byl uložen obžalované ██████████ rozhodnutím ██████████ ze dne 05.08.2016, není žádných pochybností o tom, že obžalovaná tento zákaz porušila, zejména dne 09.11.2016, když přijela do obce taxíkem za spoluobžalovaným ██████████, kdy neměla peníze na zaplacení, bylo to proto řešeno i na policii. Zde není žádných pochyb o tom, že se obžalovaná pohybovala v místě v době uloženého zákazu, proto zde soud uznal obžalovanou vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku.

Jiná situace je v případě jednání dne 11.09.2016, kdy na jedné straně je nepochybné, že obžalovaná měla v této době uložený trest zákazu pobytu v obci ██████████, přičemž, jak vyplývá z rozhodnutí městského úřadu, toto rozhodnutí se stalo vykonatelné až 15.09.2016. Soud proto s ohledem na tuto skutečnost v tomto případě obžalovanou tohoto jednání zprostil ve smyslu § 226 písm. b) trestního řádu s tím, že označený skutek není trestným činem, byť není pochyb o tom, že se obžalovaná v místě také pohybovala, tak jak vyplývá z důkazů, které byly provedeny.

Soud dále zjistil, že obžalovaný ██████████ byl v minulosti již soudem trestán, a to zdejším soudem dne 01.08.2013 ve věci 4 T 274/2012, kdy byl odsouzen za přečin krádeže k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 60 hodin, přičemž zde byl trest přeměněn na trest odnětí svobody ve výměře 58 dnů, který vykonal 08.05.2015. Poté následovalo odsouzení ze dne 19.05.2014 ve věci 7 T 26/2014, kdy byl opět odsouzen pro přečin krádeže k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zkušební dobou v délce 30 měsíců, tj. do 19.11.2016.

Obžalovaná ██████████ byla v minulosti taktéž odsouzena, a to Okresním soudem ve Strakoniciích dne 23.09.2008 ve věci 3 T 150/2008 k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců za jednání podle § 180d trestního zákona, kdy bylo rozhodnuto, že tento trest ve svém zbytku nevykoná, a dále zdejším soudem 14.10.2014 ve věci 4 T 254/2014, kdy jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zkušební dobou v délce 18 měsíců za přečin podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, zkušební doba byla do 25.04.2016.

Ze zprávy ██████████ bylo zjištěno, že obžalovaný ██████████ byl naposledy projednáván pro přestupek v roce 2015, kdy mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč pro přestupek dle § 50 odst. 1 přestupkového zákona. V případě obžalované ██████████ bylo ze zprávy ██████████ zjištěno, že zde nemá záznam, byla však řešena, jak je uváděno, ██████████.

V případě obžalované [REDAKCE] její trestná činnost, kdy se měla pohybovat po [REDAKCE] v době uloženého zákazu pobytu, je potvrzována fotodokumentací, mapou obce či úředním záznamem z benzinové čerpací stanice v obci [REDAKCE].

Soud na základě všech těchto důkazů, tak jak bylo uvedeno, má plně za prokázané, že se obžalovaní dopustili jednání tak, jak jest uváděno, přičemž v případě ukládání trestů soud u obžalovaného [REDAKCE] přistoupil k ukládání trestu podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, kdy trest je ukládán za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako trest úhrnný, a to nepodmíněný v trvání 3 let. Při ukládání trestu soud u obžalovaného přihlédl jak k intenzitě jednání, tak k následkům, zejména v případě poškozené [REDAKCE], také pokud jde o [REDAKCE], k tomu, že věci byly vráceny, taktéž k tomu, že nemá v poslední době záznam z místa bydliště. Na straně druhé je nutno přihlédnout k tomu, že obžalovaný se jednání dopustil ještě v době podmíněného odsouzení, kdy mu běžela zkušební doba, také jednání je vedeno za účelem získání finančních prostředků. Dle soudu nemůže obstát tvrzení v tom, že nemá peníze, či shání peníze pro rodinu, a to jak v případě obžalovaného [REDAKCE], tak i v případě obžalované [REDAKCE]. Proto za této situace dle soudu je plně na místě ukládání trestu již nepodmíněného, který je ukládán nad spodní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, když pro výkon trestu je obžalovaný zařazován za použití § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku již do věznice s ostrahou, jelikož obžalovaný také, jak již bylo uvedeno, se k jednání nedoznává, byl soudem trestán, kdy se dopustil tohoto jednání v době podmíněného odsouzení, taktéž již vykonával trest odnětí svobody, když trest obecně prospěšných prací, který mu byl uložen, také nesplnil svůj účel a muselo dojít k tomu, že byl přeměněn v trest nepodmíněný. Tudíž dle soudu je plně na místě ukládání trestu již nepodmíněného, tak jak bylo uvedeno.

Obdobná situace je v případě obžalované [REDAKCE], kdy i té je ukládán trest podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako trest úhrnný nepodmíněný, když u této obžalované nelze přiznat polehčující okolnosti, když na druhé straně, tak jak bylo uváděno i u obžalovaného [REDAKCE], je přihlédnuto k intenzitě jednání vůči poškozené [REDAKCE], k následkům tohoto jednání zejména pro poškozenou, když ta z tohoto jednání obžalovaných neměla žádný vážnější následek kromě finanční újmy, popřípadě materiální. Na druhou stranu je však nutno přihlédnout i k tomu, že obžalovaná [REDAKCE] se dopouští nejen tohoto jednání, ale dále se dopouštěla i jednání, které spočívalo v porušování zákazu pobytu v obci [REDAKCE], čímž také spáchala další přečin, a to ve smyslu § 337 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku, ale zejména v jejím případě je nutno přihlédnout i k jednání, které bylo klasifikováno jako přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se obžalovaná dle soudu jednoznačně dopustila tím, že se snažila zprostředkovat pohlavní styk občanu [REDAKCE] s nezletilou [REDAKCE], kdy toto jednání dle soudu je nutno posuzovat jako jednání velmi závažné, směřující vůči ještě nezletilé [REDAKCE]. Soud proto v tomto případě přistoupil u obžalované k uložení trestu nepodmíněného, který je ukládán také ve výměře 3 let, tj. nad spodní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, kdy dle soudu i v jejím případě přichází v úvahu ukládání tohoto trestu.

Jelikož obžalovaná [REDAKCE] nebyla doposud ve výkonu trestu odnětí svobody, také v současné době jí nepřitěžují ani předchozí odsouzení, je pro výkon trestu zařazována do věznice s dozorem. Soud u obžalované [REDAKCE] zvažoval ukládání trestu zákazu pobytu, avšak s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti a s přihlédnutím k tomu, že je ukládán trest nepodmíněný, od tohoto upustil.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 27.07.2017

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 4. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Ludmily Bláhovcové a Zdeňky Bürgerové

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], v [REDACTED], trv. bytem [REDACTED], bez zaměstnání a bez evidence na ÚP,

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěném časovém období a dnech nejméně od července [REDACTED] do [REDACTED] na adrese [REDACTED] a na různých místech v obci [REDACTED] a okolí, minimálně na hřbitově [REDACTED], okres [REDACTED], vykonal nejméně v pěti případech oboustranně dobrovolnou soulož s poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], ačkoliv věděl, že jmenovaná nedovršila věku patnácti let,

II.

dne [REDACTED] od přesně nezjištěné doby nejméně do zadržení podezřelého tj. do 16:20 hodin, v obci [REDACTED], okres [REDACTED], poté, co se s poškozenou [REDACTED] procházeli venku po obci [REDACTED], se ve veřejně přístupném areálu bývalých kasáren, označených souřadnicemi [REDACTED] se po krátké slovní rozeprá počal obviněný [REDACTED] chovat agresivně vůči poškozené [REDACTED], kterou povalil na zem, vlácel jí po kamenech, chytil jí za vlasy, dal jí facku na tvář a kousnul jí do tváře a po celém těle, snažil se poškozenou líbat, začal jí svlékat, čemuž se poškozená fyzicky a slovně bránila, přičemž oba pokračovali v cestě do města [REDACTED], kdy obviněný [REDACTED] na poškozenou [REDACTED] celou dobu křičel, že je „čubka a kráva“ a fackoval jí, když následně potkali kamarády poškozené [REDACTED] a této se podařilo od obviněného [REDACTED] utéct,

tedy

ad I.)

pokračujícím jednáním vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

ad II.)

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

ad I.)

pokračující zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

ad II.)

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 187 odst. 1, trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v **trvání 5 (pěti) let s dohledem.**

Odůvodnění:

- 1 Státní zástupce podal obžalobu na obžalovaného ■■■ s odůvodněním, že ten se měl shora popsaným jednáním dopustit jak zločinu pohlavní zneužití ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku, tak přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a to jednáním, jak je popsáno ve výroku rozsudku.
- 2 Obžalovaný k věci uvedl, že každé ráno chodil za poškozenou, když přestoupila do jiného děčáku, začala mít jiné chování. Bylo to tak, že se před ním začala řezat, pak to bylo, že s ním končí, jeho to našťvalo, protože byl do ní zamilovaný. Pohádali se kvůli tomu, dostala facku, zmlátil ji za to, že mu řekla, že s ním nechce mít nic společného.
- 3 Znal ji odmalička, asi rok, dva. Nevěděl, kolik je jí let, to mu neřekla, on se neptal, vypadala na víc. Až od advokátky se dozvěděl, že jí je 14 let. Kdyby věděl, že jí je 14 let, tak na ni ruku nedá, ani se s ní nebaví. Neustále mu píše, volá mu, včera mu volala kvůli soudu, on jí řekl, ať nejezdí, že ji nechce vidět, nechce s ní mít nic společného, pořád jej otravuje. Psala mu dopisy, jak ho miluje. Nešlo mu o žádné pohlavní zneužití, jenom ho našťvalo, že mu dala konec, šlo jen o ten rozchod. Sex byl dobrovolný, on ji do ničeho nenutil, nikdy. Poprvé spolu souložili na jeho narozeniny, to bylo ■■■ Pohlavní styk poslední měli asi měsíc po konfliktu, celkem to bylo asi 5 krát. Znal ji, ale neptal se jí, kolik je jí let, ona to neříkala, vypadala na 17 let. Též je ponaučený z výkonu trestu. Trest 100 dní už vykonal.
- 4 Nevím, kolik jí dal fack, asi 3, 4. Jak se začala řezat před ním, dostala další facku, pak se tam začala válet na zemi, tak ji zvedl, zase dostala jednu, protože se nechtěla zvednout. Nebyly to intenzivní facky. Radši se nechal zmlátit od ní, než aby ji zmlátil, akorát ten den neví, co se stalo, je to jeho životní chyba. Ona na ty facky reagovala tím, že mu dala pěstí do nosu, tekla mu též krev. Udeřila obžalovaného, poškrábala ho. Cestou potkali ■■■ a ■■■, ona jim říkala, že ji obžalovaný znásilnil, on jim řekl, že to není pravda, že tohle by neudělal. ■■■ jí věřil,

on si s ním o tom povídal, řekl, že to je debilka, že je to jenom hloupá holka. On s ní také chodil, a to ještě před obžalovaným. Také se ptal obžalovaného, co se stalo, on řekl, že se jenom pohádali, byla akorát špinavá od té země, jak se po ní válela, neměla žádné modřiny, žádnou krev, krev měl na sobě obžalovaný, jak mu dala pěstí do nosu. Neví, jak se v tu dobu cítila, ale chovala se jinak, než obvykle. S paní [REDAKCE] se nebavili o tom, kolik jí je, on se s její babičkou nebavil, ani se s ní nestýkal. Do školy spolu nechodili, věděl jenom to, že je v [REDAKCE] ve [REDAKCE].

5 [REDAKCE] uvedl, že když potkal [REDAKCE], tak je žádala o pomoc, řvala tam, že ji bil a že ji chtěl znásilnit. Potkali se cestou k bance. Byla vyděšená, říkala, že ji chtěl znásilnit a že ji bil, neví, co k tomu ještě dodat, už si také na to moc nepamatuje. [REDAKCE] byla špinavá od bláta. [REDAKCE] říkal, že to není pravda, říkal, že si vymýšlí, jinak asi nic neříkal. Potkali se jenom jednou, potom jej potkala její matka, když šel nakoupit, chtěla po něm a po bratranci, aby šel svědčit proti [REDAKCE].

6 Nemyslím si, že by [REDAKCE] utíkala, šli vedle sebe, pak když je viděli, tak se od něj začala stranit, jako že šla od něj pryč, jinak šli spolu. [REDAKCE] zná odmalička, [REDAKCE] zná krátce. Myslí si, že jí je 14 let, chodila na školu do [REDAKCE] a že byla trochu na hlavu, byla trošku blázen.

7 Také neví, jestli říkala, když šla [REDAKCE] s obžalovaným, že by ji chtěl něčím napadnout, byla vystrašená.

8 [REDAKCE] uvedl, že z události si jenom pamatuje, když šli s [REDAKCE] jakoby seshora dolů k baru, tak tam potkali [REDAKCE], jak šel s [REDAKCE], drželi se za ruce. [REDAKCE] začala nějak vyvádět, stoupla si za [REDAKCE], začala říkat, že ji [REDAKCE] znásilnil a takové blbosti. Pak utíkala směrem nahoru. Pokud jde o zranění některého z nich, tak viděl akorát, že byl [REDAKCE] trochu od krve. Co k tomu říkal [REDAKCE], si již nepamatuje. Takhle je potkal jenom jednou. [REDAKCE] říkala, že se nějak pošťuchovali a že [REDAKCE] omylem praštila do nosu, že se nějak bránila, víc si nepamatuje. Věděl, že spolu chodí, ale jak dlouho, to netuší. On s [REDAKCE] nemluvil, mluvil s ní jen [REDAKCE]. Myslí si, že byla trošku ušpiněná zezadu, říkala, že jí měl [REDAKCE] svázat k nějakému stromu a dávat jí kameny do pusy, víc si nepamatuje, stál bokem. Když vypovídal na policii, tak si pamatoval víc. Neví nic o jejich vztahu, nevěděl, kolik je [REDAKCE] let.

9 [REDAKCE] uvedla, že zná obžalovaného podle vidění. Věc se stala mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Oni už měli ten den odjízdet do [REDAKCE], čekali, až pro ně přijedou. [REDAKCE] se šla ještě někam rozloučit s kamarádkami, pořád nešla. Z [REDAKCE] už pro ni vychovatelé přijeli, ona nikde, tak na ni čekali. Ona pak přiběhla celá rozcuchaná, oválená, vyděšená, brečela a stěžovala si, že se jí snažil [REDAKCE] znásilnit. Na policii s ní jeli vychovatelé. Myslí si, že zraněná nebyla, jestli měla nějaké modřiny, neví, nesvlékala se. V obličejí neměla nic, akorát byla rozcuchaná, ubrečená. [REDAKCE] o tom nechtěla mluvit, byla z toho v šoku, zmatená. Ona je také psychicky hodně labilní. Když ji měla doma, chodila ve [REDAKCE] do školy, tak se určitě s [REDAKCE] znali, kamarádili spolu, i s mladší [REDAKCE] a se [REDAKCE]. Obžalovaného zná od vidění, dost často se vyskytoval u nich okolo baráku. Myslela si, že je to nějaký jejich spolužák, že je mu tak 14 let, když se pak dozvěděla, že je dospělý, tak ji to dost překvapilo.

10 Když se [REDAKCE] vrátila, v tu chvíli asi neříkala, jak mělo znásilnění probíhat, říkala to až na policii. Mám za to, že policii volala vychovatelka. Ona s nimi nejela, jelikož tam měla další tři děti. Neříkala nic, až potom s ní jela na rekonstrukci, kde v tom lese ukazovala, kde byli, kudy chodili, kde se co stalo. O vztahu [REDAKCE] a obžalovaného si nejdříve myslela, že spolu jen kamarádi. Když byly [REDAKCE], tak potkala paní [REDAKCE], to bylo koncem srpna, ta se jí ptala, jestli by mohla dovolit [REDAKCE] chodit s [REDAKCE], že na něj má dobrý vliv, že kdyby měli dítě, tak že se paní [REDAKCE] o něj postará. To byla v šoku, říkala, že [REDAKCE] nemůže s nikým chodit, že jí je 14 let, 15 jí bude až

na jaře, že nemůže s nikým chodit a vůbec ne mít dítě. Ještě ■■■■■ pak říkala, když si přišel k mamce pro peníze, aby ■■■■■ nechal na pokoji, že je pod zákonem, že jí není 15 a že je to trestné, že s tím může mít problém.

- 11 Též se domnívá, že si to ■■■■■ nevymyslela, poté se dozvěděla, že u toho byli nějakí další svědci. ■■■■■ se také moc nespovídá, ale když něco řekla, tak si nemyslí, že by lhala. ■■■■■ měla v minulosti sklony k sebepoškození, řezala se, byla s ní u psychologičky. Modřiny neviděla, jelikož také hned po tom incidentu odjela zpět do ■■■■■, takže neviděla, jestli měla nějaké modřiny, v obličeji neměla nic, akorát byla oválená, špinavá, rozčuchaná.
- 12 Dále byla vyslechnuta i samotná poškozená ■■■■■, která uvedla obžalovaného celkem dobře, zná ho od nějakých 13 let. K události došlo v červenci ■■■■■, uvádí, že je to dost dlouho, pomalu si to nepamatuje, nechce nikomu uškodit. Ve ■■■■■ měla s obžalovaným pohlavní styk, byl dobrovolný, k tomu ji nenutil. Už si nepamatuje v kolika případech, pět případů by mohlo být. Pokud jde o ten konflikt, tak vypovídá, že si to skoro nepamatuje, taky byla mladá, měla trošku menší šok, ale teď už může říct, že zažila i horší věci. Byla tam nějaká menší bitka, spíše víc oboustranná. Měla nějaké modřiny, oblečení roztrhané a takové blbosti, ale nic moc závažného. Potom se o tom bavila s kamarády, pár jich to vědělo asi, pak to spíš věděly celé ■■■■■, nějak se to rozkřiklo, pak radši zmizela.
- 13 Svědkyni byla předestřena výpověď z přípravného řízení, kde uváděla ohledně seznámení, že zná obžalovaného asi 4 roky, potkali se, když se přestěhovali do ■■■■■ s babičkou. Začala s obžalovaným chodit ven, to jí bylo asi tak 11 let, obžalovanému bylo 16 nebo 17 let. První pohlavní styk měli v červenci ■■■■■. Také se o věku bavili, věděl, kolik je jí let, ptala se i na jeho věk. Pokud jde o pohlavní styk, ten měl být vícekrát, asi 20 případů. Ze ■■■■■ byla ve ■■■■■ jednou za 14 dnů, z ■■■■■ dvakrát na dobu 5 dnů a pak 3 dny. Jak uváděla, pohlavní styk byl dobrovolný. K tomu svědkyně uvedla, že nesouhlasí s tím, že by obžalovaný věděl, kolik jí je let, ona si to skutečně pořádně nepamatuje. V tu dobu byla hodně rozrušená, namíchnutá z toho, co se stalo, takže z toho asi nedošlo natolik vážně, ještě s ohledem na to, kolik jí bylo let, že byla hloupej puberták. Pohlavní styk v té době měla jen s ■■■■■.
- 14 Na policii byla při výslechu poučena, nepamatuje si přesně, co pořádně vypovídala. Na policii si to asi pamatovala, tehdy určitě.
- 15 K dotazu obhájce uvedla, že si přesně nepamatuje, kolikrát měli pohlavní styk. Nejvýš asi tak 5 krát, ale pořádně si to nepamatuje. Před ■■■■■ se chtěla vrátit zpátky do ústavu, jelikož babička byla nemocná, ■■■■■ ji nechtěl pustit. Když mu sdělila, že se chce rozejít, tak byl v šoku, nechtěl ji pustit, a to ne nějak násilně, to šlo tak normálně. Při konfliktu měli být oba dva na zemi, mlátili se, jak malé děti. Ona ho uhodila do nosu, taky ho nakopla, když chtěla utéct. Krev tekla obžalovanému z nosu, když ho udeřila. Pokud jde o ublížení na její straně, tak to bylo poškození spíš psychické než fyzické, pak spíš jen nějaké modřiny, oblečení bylo roztrhané. O tom, že ji chce znásilnit, tam padlo pár vět vzteky, ale má za to, že by to neudělal, že by toho nebyl schopný. Na otázku, zda pozorovala, že ji chce znásilnit, tak uvedla, že dostala z něj strach, začala brečet, křičet, ať ji nechá být, všechno možný. Takže tam pár vět o tom padlo, že by chtěl něco takového udělat, ale myslí si, že by to nakonec neudělal. Není pravda, že se ji pokusil znásilnit. Cestou domů také potkali kamaráda, ona se mu vytrhla, utekla. Kamarád viděl, že byla ubrečená, tak vyjel na obžalovaného, co že jí to zase udělal, pak ona utekla. Asi dvěma kamarádům říkala, jak se k ní choval, pak už to vědělo celé město. Podle svědkyně tam byli kamarádi ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Ihned poté s obžalovaným se navzájem omlouvali.
- 16 K tomu obžalovaný uvedl, že ■■■■■ tam nebyla.

- 17 Ve věci byl dále vypracován znalecký posudek znalkyně [REDAKCE], která se vyjádřila ohledně obžalovaného [REDAKCE] a jeho zdravotního stavu, kde došla k závěru, že obžalovaný netrpí a nikdy netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, není osobou se syndromem závislosti na návykových látkách ani se u jmenovaného neprojevuje sexuální deviace v objektu či aktivitě. Od dětství se však u posuzovaného projevuje disharmonický vývoj osobnosti, který rezultoval až do obrazu smíšené poruchy osobnosti s převahou rysů dissociačních, emočně nestabilních, histrionských. Jedná se o osobnost simplexní se subnormním intelektem. Obžalovaný škodlivě zneužívá kanabinoidy. Obžalovaný netrpěl v době spáchání trestného činu duševní chorobou ani poruchou, syndromem závislosti na psychotropních látkách ani na alkoholu, posuzovaný netrpí sexuální deviací. Rozpoznávací funkce byly plně zachované, schopnosti ovládat své jednání vůči byly nepodstatnou měrou snižené vlivem osobností akcentace a škodlivého užívání kanabinoidů. Z hlediska psychiatrického není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, není třeba navrhnout ochranné opatření ani uložení zabezpečovací detence. Obžalovaný je také schopen účastnit se trestního řízení.
- 18 Dále byl proveden protokol o vydání hmotné věci jak ze strany poškozené [REDAKCE], tak obžalovaného [REDAKCE], tyto věci byly také vráceny.
- 19 Dále byla svědkyně [REDAKCE] vyšetřena na gynekologické ambulanci, kam byla převezena pro podezření ze znásilnění, to však odmítá. Při vyšetření byly zjištěny drobné řezné ranky délky 1-15 cm na předloktí levé horní končetiny sahající až 10 cm nad loket, tyto ranky si způsobila sama žiletkou. Na levé polovině krku drobné petechie 2 krát 1 cm a nad ohryzkem 2 krát 0,5 cm. Odběr poševního stěru odmítá.
- 20 Dále byl proveden protokol o ohledání místa činu, kde mělo dojít k jednání obžalovaného vůči poškozené, k tomu byla pořízena fotodokumentace, kde byla nafocena zranění poškozené, dále i její oblečení, též místo, kde mělo k jednání obžalovaného vůči poškozené dojít. K tomu byl pořízen i náčrtek.
- 21 Dále byla pořízena fotodokumentace nápisu, o kterém hovořil obžalovaný [REDAKCE], kdy tyto nápisy se mají nacházet na budově bývalé firmy [REDAKCE] v obci [REDAKCE].
- 22 V případě poškozené [REDAKCE] bylo zjištěno, že nad ní také došlo k nařízení ústavní výchovy, a to rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26. 2. 2015, č. j. 3 P 158/2012-436.
- 23 Soud na základě těchto skutečností, tak jak byly zjištěny, nemá pochybností o tom, že došlo k jednání obžalovaného, kdy jeho obhajoba v tom, že dal poškozené pouze pár facek, je provedenými důkazy vyvrácena. Zde je nutno poukázat na výpověď samotné poškozené, která v přípravném řízení hovořila o tom, že obžalovaného znala, ten věděl, kolik je jí let, také se o tom bavili. Též bylo potvrzeno, že došlo k pohlavnímu styku, a to opakovaně, když tento pohlavní styk byl oboustranně dobrovolný. To, že došlo ke konfliktu, jak je uváděno v obžalobě, má soud za to, že je možno dovodit a je dovozováno i z vyjádření [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří potvrdili, že se setkali s poškozenou a obžalovaným. Zejména [REDAKCE] se k věci vyjadřoval, tak jak je uvedeno, kdy měla poškozená uvádět, že se jí měl obžalovaný pokusit znásilnit. Též, jak vyplynulo z průběhu šetření, je nepochybné, že poškozená utrpěla určitá poranění, nelze vyloučit ani to, co uváděla, že mohla v průběhu konfliktu udeřit obžalovaného do nosu a tomu začít téct krev, byť na druhou stranu je nutno vidět, že jednání zapříčinil obžalovaný, kdy důvod měl být ten, že se s ním chtěla poškozená rozejít. Zde je nepochybné, že došlo ke konfliktu, který připustili oba dva. V tomto jednání, které zapříčinil obžalovaný, je možno dovozovat naplnění skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaný napadl poškozenou, což sám připustil, toto bylo na místě veřejnosti přístupném, také se o tom bavili i s ostatními. Dle

soudu je nutno s ohledem na důkazy, tak jak byly provedeny, uznat obžalovaného vinným tímto jednáním.

- 24 Soud v souvislosti s výpovědí poškozené, která v průběhu hlavního líčení vyzněla tak, že nechce nikomu ublížit, přičemž poškozená [REDAKCE] hovořila o tom, že byla také mladá, nerozvázná, ne vše proběhlo, tak jak je uváděno, na straně jedné, na straně druhé však poté, co jí byla předestřena výpověď z přípravného řízení, potvrdila, že došlo k události tak, jak je uváděno, kdy také byla poučena, když byla vyslýchána, událost si též pamatovala. Zároveň připustila i to, že došlo minimálně k pěti pohlavním stykům, byť šlo o styk dobrovolný z obou stran. Zde je však nutno poukázat na skutečnost, tj. věk poškozené. Obžalovaný se hájí tím, že nevěděl o tom, kolik let je poškozené. Zde tato obhajoba obžalovaného dle soudu nemůže obstát. K věci se vyjádřila jak poškozená, která uvedla, že se o věci, tj. o věku, bavila s obžalovaným, také se měli znát ze školy. Též i babička poškozené, paní [REDAKCE], uvedla, že sdělovala věk poškozené, hovořila i s matkou obžalovaného o věku, tak jak je uvedeno v její výpovědi. Zde z těchto skutečností je zřejmé, že obžalovaný, přesto, že věděl, kolik let je poškozené, s touto měl pohlavní styk. Proto soud posuzoval jeho jednání ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku jako pokračující zločin pohlavního zneužití, když šlo o opakované pohlavní styky mezi obžalovaným a poškozenou. Proto i v tomto případě byl obžalovaný uznán vinným a nebyla akceptována i jeho obhajoba v tom, že nevěděl, kolik let je poškozené.
- 25 Soud při výměře trestu u obžalovaného na základě všech zjištěných skutečností zvažoval, zda obžalovanému ukládat trest výchovný, který by vykonal na svobodě, či přistoupit již k trestu nepodmíněnému, a to na základě těch skutečností, které byly zjištěny, tj. hodnocení obžalovaného z místa bydliště, když k jeho chování není negativních poznatků, na druhé straně je však nutno přihlídnout i k jeho opisu rejstříku trestů, kde je zjišťováno, že byl obžalovaný již dvakrát soudem trestán, a to v roce 2015 poprvé ve věci 4 T 34/2015 za jednání dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, kdy mu byl ukládán trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v délce 12 měsíců, dále ve věci 4 T 111/2015, kdy byl za stejné jednání odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, přičemž zde došlo k přeměně trestu obecně prospěšných prací v trest nepodmíněný ve výměře 100 dnů, který odsouzený vykonal. Soud na základě těchto skutečností na straně jedné, dále při ukládání trestu přihlédl i k tomu, jak je hodnocena samotná poškozená, pokud jde o její chování, kdy nad ní byla nařízena ústavní výchova, také opakovaně utíká ze zařízení, kdy nemohlo být jednání skončeno s ohledem na to, že opakovaně utíkala ze zařízení a nebylo možné ji vyslechnout, také i k jejím hodnocením, která jsou založena ve spise, za dobu, co pobývala v ústavu.
- 26 S ohledem na tyto skutečnosti, dále i dobu, která uplynula od spáchání jednání obžalovaného, soud v případě obžalovaného přistoupil k ukládání trestu ještě výchovného, a to k trestu podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tento trest je ukládán jako trest úhrnný za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku ve výměře tří let, kdy výkon tohoto trestu je obžalovanému za použití § 81, § 82 a § 84 trestního zákoníku podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce pěti let s dohledem. Soud při rozhodování též hodnotil i závěry znaleckého posudku znalkyně i samotné chování obžalovaného v průběhu hlavního líčení, kdy je patrné, že chování obžalovaného není vždy adekvátní. Proto se soud domnívá, že za této situace bude vhodnější, aby obžalovaný vykonával trest odnětí svobody, avšak byl nad jeho chováním určitý dohled. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 26. dubna 2018

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10.11.2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Pavla Trnky a Hany Dejmkové t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, přechodně bytem ██████████, doručovací adresa ██████████, osoba samostatně výdělečně činná,

je v i n e n, ž e

v přesně nezjištěné době, nejméně v letních měsících roku ██████████, na blíže neupřesněném místě u ██████████, okres ██████████, poté, co se prostřednictvím serveru ██████████ dohodnul v té době s nezletilou ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████ na schůzce v ██████████, kdy obviněný požadoval schůzku se dvěma děvčaty s tím, že za „vyhonění“ dostanou každá 2.000 Kč, následně po dohodě vyzvedl v ██████████ shora uvedenou nezletilou ██████████ a v té době nezletilou ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, a společně odjeli osobním automobilem, který řídil obviněný na blíže nezjištěné místo u ██████████, okres ██████████, kde si obviněný sám sundal kalhoty a obě nezletilé mu na jeho žádost dobrovolně provedly masturbaci tak, že se střídaly a obviněný jim nenásilně střídavě držel ruku a pohyboval s ní na svém údu až do doby vyvrcholení obviněného, poté obviněný každé z děvčat předal 2.000 Kč a následně je odvezl zpět do ██████████, přičemž tohoto jednání

se obviněný dopustil přesto, že s ohledem na vzhled a verbální i neverbální projevy nezletilých byl minimálně srozuměn s tím, že se jedná o osoby mladší 18 let,

t e d y - poskytl dítěti za účelem pohlavního uspokojení úplatu,

č í m ž s p á c h a l

- přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 202 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **100 denních sazeb** v částce 1.000 Kč, v celkové částce **100.000 Kč** /jedno sto tisíc korun českých/.

Podle 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonal, **stanoví náhradní trest odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podala obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit svým jednáním zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když obžalovaný při svém jednání měl být srozuměn s tím, že oběma poškozeným není 15 let. Okresní soud v Prachaticích rozsudkem ze dne 09.06.2015 obžalovaného podané obžaloby zprostil, když proti tomuto rozsudku si podala odvolání státní zástupkyně a usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.09.2015 byla věc zrušena a vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Soud při předchozím řízení zjistil, že obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že jej oslovila [REDAKCE] na jeho profil, který měl, že hledá kamarády. Povíдали si nějakou dobu, ona navrhla setkání, také mu řekla, jestli mu nebude vadit, že si vezme kamarádku na schůzku, poslala mu i odkaz na její on-line profil. Obě děvčata měla na svém profilu uvedeno 15 let, současně mu při komunikaci sdělila, že jim je 16 let, konkrétně [REDAKCE]. Děvčata byla hezky oblečená, měla hezky učesané vlasy, byla namalovaná, řekla, že jsou kadeřnice, o tom on nepochyboval. Nepředpokládal, že by jim mělo být míň. Je to subjektivní posouzení člověka, jestli se někomu zdají mladší, starší, ale skutečně mu přišla tak, jak mu řekla, neměl důvod se jich vyptávat, jestli jsou mladší, proběhlo pouze jedno setkání, setkali se v [REDAKCE] na náměstí, děvčata následně navrhla, že by mohli jet na [REDAKCE]. Byl to nápad děvčat, pokud si dobře vzpomíná, tak ony mu navrhly, že by si mohli udělat hezky, on s tím souhlasil. Nepředpokládal, že by se mohl dopustit nějakého trestního jednání, vyplynulo to ze situace, pro něho to byl flirt, nic jiného. Skončilo to však až u soudu, on se však necítí vinen. Jinak souhlasí, že dal každé 2.000 Kč, vrátili se do [REDAKCE] na náměstí, to bylo vše. Také pro něho situace byla složitá jak v rodinném životě, kdy s partnerkou má dvě malé děti, třetí je na cestě, přítelkyně musela vyhledat pomoc psychoterapeuta, on víceméně také. Není pochyb o nějakém jeho morálním selhání, ale v trestní rovině se necítí vinen. Také měl problémy s alkoholem, než šel na vyšetření k [REDAKCE], jestli není náhodou deviant nebo pedofil, či něco takového. Doktorka mu předepsala antidepresiva, která užívá do současné doby. Při setkání s děvčaty

určitě nepřišla řeč na to, co dělají ve škole, spíše říkaly, co dělají o prázdninách, ale přesně si to také již nevzpomíná, jsou to skoro 2 roky. S [REDAKCE] také poté ještě komunikovali, psala mu, ale již k žádnému setkání nedošlo. Psala mu, jestli by za ní nezajel, ale už se nepotkali.

K dotazu státního zástupce obžalovaný vypověděl, že jej oslovila [REDAKCE], že hledá kamarády, že si budou povídat, přesně si ale nepamatuje, o čem se bavili, jsou to již 2 roky. Určitě to nebyla pro obžalovaného běžná situace. Souhlasí i to, že se domluvili, že se sejdou, přizvána byla i kamarádka, s tímto též přišla [REDAKCE]. Děvčata se chovala suverénně, kouřila cigarety, chichotala se, byla to taková uvolněná atmosféra. Jak již také uváděl, v celé události hledal pouze flirt. V uvedené době měl svých osobních problémů dost.

Při hlavním líčení dne 10.11.2015 obžalovaný uvedl, že k věci již nic nového nemá, situace je stejná jako v předchozím případě, když podniká, také se mu před měsícem narodil syn. V posledním roce si prošel nejhroším obdobím v jeho životě, také řeší problémy i v rodině, těžko se mu k tomu mluví, s poškozenými od posledního jednání nebyl v kontaktu, nijak s nimi nemluvil.

[REDAKCE] vypověděla, že se seznámili přes internet, ze začátku si normálně psali, pak jí nabídl, jestli by mu poskytly..., kdy uvedla, že nechce uvádět, co. Napsala mu, že tam bude ještě kamarádka, setkání si domlouvali přes internet. Uváděly starší věk, než jim skutečně bylo. Na [REDAKCE] zadala starší věk. Když se setkali, domluvili se, kam pojedou, oni navrhli, že na [REDAKCE], tak byli u té vody. Uspokojení nabídl obžalovaný jí, ona mu řekla, jestli by do toho mohla jít i kamarádka, on řekl, že jo. Jeli na [REDAKCE], tam si sedli, pak to proběhlo. Vše si domluvili přes internet, říkaly obžalovanému, že chodí do učiliště, když jeli na [REDAKCE], tak si podívali, odkud obžalovaný je, bavili se o škole, kdy řekla, že chodí na kadeřnici, co řekla kamarádka, to již neví, asi že také, nebo kuchař-číšník. Říkaly, že jsou starší, pak proběhla událost tak, jak je uváděno. Peníze jim dal obžalovaný v autě. Nedá se říci, že by je obžalovaný k něčemu nutil, věděly, že by to dělat neměly s ohledem na jejich věk, neví, proč to dělaly, prostě to zkusily, vedly je k tomu asi ty peníze. Nyní si též nepamatuje, jestli byly nalíčené, také neví, jestli se domlouvali, aby se o tom nebavili. Peníze použily pro svoji potřebu. Ona to dělala pouze s obžalovaným.

Když si zakládala profil, uvedla tam starší věk, dělala to sestra, dala jí tam starší věk. Udělala jí to i předtím u facebooku. Se sestrou se o tom nebavily, neví, proč dovolila, aby tam byl starší věk. Zpočátku si povídali s obžalovaným normálně, po čase došlo k tomuto. Před tou nabídkou si povídali normálně ve smyslu „jak se máš“ a tak, neví, jestli obžalovanému psala něco o sobě, nevzpomene si, jak potom vypadala ta nabídka. Ona napsala, jestli by mohla přijít s kamarádkou, v té době se ještě nedomlouvali na tom, že mu provedou masturbaci, to až potom. Nejdříve to nabídla [REDAKCE], ta řekla, že s ní do toho půjde, tak mu napsala, že kámoška do toho půjde s ní, on řekl, co bude. Přímo o sexu si s obžalovaným nepsali, když za nimi obžalovaný jel, tak věděl, co budou dělat. Takovéto věci nedělá často, nestává se, že by ji někdo oslovil s takovou nabídkou, většinou toto blokovala. Nejdřív si s obžalovaným psala normálně, pak z něho vyšlo toto. Že pojedou na [REDAKCE], se domluvili v autě, bavili se cestou o normálních věcech. Má za to, že se nebavili o tom, jestli mají nějaké sexuální zkušenosti. Obžalovaný chtěl po nich něco dalšího, ale to už neudělaly. Při masturbaci se smály, proč, to neví, zdůvodňovala to tím, že jsou asi hloupé. Také nemá zkušenosti s podobnými případy. Pokud jde o cigarety, kouří normálně, kouřila i v té době.

[REDAKCE] vypověděla, že si obžalovaný psal s její kamarádkou [REDAKCE], ona jí o tom řekla, řekla, že našla nějakého pána, s kterým, ...neví už, už se k tomu vyjadřovala. Řekla jí

všechno, o co půjde, ona souhlasila a šla. Podala jí to tak, že se s někým seznámila, že za ní přijede, že se domluví na nějakých sexuálních službách. Také řekla, že jí za to něco zaplatí. Souhlasí, že dostala každá 2.000 Kč. Setkání bylo na náměstí, pak jeli na [REDAKCE]. Než tam došli, tak věděla, co se bude dít, říkala jí to [REDAKCE]. Obžalovaný je k ničemu nenutil, ničím nevyhrožoval, dělaly to dobrovolně. Obžalovanému lhaly o tom, kolik jim je a co dělají. Neví, o čem se cestou bavili, jet na [REDAKCE] byl jejich nápad. V té době také kouřila cigarety, neví, jestli kouřily i na [REDAKCE]. Určitě se jich obžalovaný zeptal, ony mu řekly, že jim je 17, 18. Na [REDAKCE] byly svlečené do půl těla, kromě masturbace s obžalovaným nic jiného nedělaly, také po nich nic nechtěl. Když to ukončili, tak jeli zpátky do [REDAKCE], peníze jim předal v autě. Nedomlouvali se, že by se setkali někdy příště. [REDAKCE] jí neříkala, že by byli spolu ještě v kontaktu, že by si ještě psali.

[REDAKCE] si psala s obžalovaným, také jí řekla, že někam pojedou s jedním pánem a budou mít peníze. Nepamatuje si, jestli kontaktoval on ji, nebo jestli ona našla jeho. Řekla jí, že si psali, že se mají sejít. Ohledně věku se s Irenou nedomlouvaly, co mu řeknou. To, že mu řekly, že jim je 17, to prostě řekly v autě, neví, proč lhaly. Obžalovaný se nad tím nijak nepozastavoval, neptal se. Tehdy asi vypadala mladě. Když šla třeba na diskotéku, tak říkali, že vypadá mladě, asi vypadala mladší než teď. Když někoho poznala, tak jí říkal, že je mladá. V průběhu masturbace se smály, obžalovaný na to nijak nereagoval, proč se smály, to neví.

[REDAKCE] uvedla, že zná poškozené, sex za peníze neprovozovala, také neví o tom, že by [REDAKCE] s [REDAKCE] měly mít s nějakým chlapem na [REDAKCE] sex za peníze. [REDAKCE] také uvedla, že k události jí není nic známo, ona sama také neprovozovala sex za peníze, také neví, jaký uváděly poškozené věk.

[REDAKCE] uvedl, že chodil s [REDAKCE], přitom se také seznámil s [REDAKCE], s [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], také tam nějaký čas spal. Časem se holky začaly shánět po chlapcích přes internet, sháněly peníze, proto sháněly chlapy. Ne, že by byly moc chudé, ale neměly moc peněz a někoho napadlo chodit za peníze. Kdo to přesně vymyslel, to neví, chytily se toho všechny. Holky chodily za peníze, on byl proti tomu, proto se rozpadl jeho vztah. Prostituci provozovaly všechny holky, za jaké částky provozovaly prostituci, to neví. V době, kdy se o tomto dozvěděl, mu bylo asi 16 let. Co se týká rodičů děvčat, o tom, co dělaly, věděla údajně pouze matka [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nic na to neříkala, jenom je seřvala. O tom, že měla být [REDAKCE] s [REDAKCE] na [REDAKCE], slyšel od kamaráda, jinak o tom neví nic bližšího.

[REDAKCE] uvedl, že zná [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i [REDAKCE]. S [REDAKCE] se stýká, bydlí spolu již 2 roky, je to jeho přítelkyně, bydlí u [REDAKCE]. Neví o tom, že by [REDAKCE] provozovala prostituci. O tom, že by měly [REDAKCE] s [REDAKCE] provozovat sex na [REDAKCE] za peníze, slyšel. V případě finanční situace v rodině ví, že nájem platí matka, on přispívá [REDAKCE], když jí kupuje oblečení, také jim pomáhá i babička.

Ze znaleckého posudku [REDAKCE], která vypracovávala posudek na obžalovaného, bylo zjištěno, že u obžalovaného se nejedná o sexuální deviaci. V době spáchání zločinu netrpěl duševní chorobou nebo poruchou a ani sexuální deviací. Obžalovaný v době spáchání mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání mohl plně ovládat. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly v inkriminované době plně zachovány. Též, pokud jde o případné opatření, uvedla, že pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje ochranné léčení.

Dále byl vyhotoven protokol o ohledání postavy poškozených děvčat, dále korespondence ze stránek sociální sítě [REDAKCE], která probíhala mezi poškozenou a obžalovaným. Rovněž byly pořízeny fotografie poškozených děvčat.

[REDAKCE] podal zprávu ohledně poměrů nezletilé [REDAKCE], kde je činěn závěr, že jde o dívku velmi snadno ovlivnitelnou, manipulovatelnou, vzorem je pro ni starší sestra a kamarádka [REDAKCE], rodiče nemají na její postoje velký vliv. Je psychicky, mentálně i emočně nepříliš vyzrálá, není schopna posoudit a mít reálný náhled na své jednání. I přes dlouhodobou intenzivní práci s rodinou ze strany [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] se příliš nedaří měnit hodnoty, postoje a naučené stereotypy nejen [REDAKCE], ale celé rodiny. Tyto závěry byly v podstatě potvrzeny i v dalších zprávách, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], dále [REDAKCE], společností pro aktivizaci periferií, či [REDAKCE], kde je zjišťováno, že na výuku se nepřipravuje, pečlivě domácí úkoly neplní, zapomíná pomůcky, pokyny vyučujících při výuce respektuje, aktivita v hodině je nízká. Díky absenci dochází ke snížení známek, z některých předmětů je neklasifikována, kvůli špatné docházce ztrácí postavení ve třídě a mezi spolužáky také uniká spousta informací. Za prvé pololetí měla zameškáno 213 hodin, z toho 6 neomluvených, omluvenky má od lékaře, když ne, jsou jí zapisovány neomluvené hodiny. Matkou je omluvena vždy, v posledním období se o dceru začal zajímat více otec, došlo ke zlepšení plnění jejích školních povinností. Tato zpráva však byla vyhotovována [REDAKCE]. Z lékařské zprávy [REDAKCE] bylo zjištěno, že přiznává pohlavní styk, také vyšetření svědčí o tom, že provozuje sexuální styky.

Dále obhájce obžalovaného předložil [REDAKCE], což je služba společnosti [REDAKCE], která byla spuštěna v roce [REDAKCE], kdy se jedná o službu používající technologii strojového určení a rozpoznávání obličejů, jde o program, který pomocí složitých algoritmů párování na základě reálných obličejů vyhodnocuje zdánlivý věk osob a jejich pohlaví. Aktuální statistika dosahuje 80 % přesnosti v rozmezí +/- 5 let věku, kdy se má jednat o program, který dosahuje významně vyšší přesnosti, než je lidský odhad. Na základě tohoto programu byl stanoven věk nezletilé [REDAKCE] dle fotografií v rozmezí 29 – 31 let a u [REDAKCE] v rozmezí 21 – 24 let.

Soud dále zjistil, že v případě nezletilé [REDAKCE], dále i sestry [REDAKCE] a bratra [REDAKCE] je vedeno řízení o uložení výchovného opatření, kdy toto jednání bylo zahájeno [REDAKCE], kdy toto řízení bylo zahájeno z podnětu [REDAKCE], kde je uváděno, že v rodině se objevují dlouhodobé výchovné problémy nezletilých, především provozování prostituce, špatná školní docházka, potulování se v pozdních večerních hodinách, nerespektování matky jako autority.

Soud hodnotil provedené důkazy, a to jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, a to i s odkazem na usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích. Na základě provedeného dokazování má soud za to, že je situace obdobná, tak jako v předchozím případě, kdy soud zjišťoval, zda obžalovaný věděl či mohl vědět, že poškozeným není 15 let. Dle soudu není pochyb o tom, že došlo k jednání tak, jak je uváděno, toto je potvrzováno jak obžalovaným, tak poškozenými, když ty uvádějí, jak se seznámili, jak probíhala jejich cesta na [REDAKCE] i jak probíhala vlastní událost na [REDAKCE]. S ohledem na provedené dokazování dle soudu nelze činit jednoznačný závěr v tom, že obžalovaný mohl vědět, že poškozeným není 15 let, a to s ohledem na důkazy, které byly zajištěny, zejména i k vyjádřením samotných poškozených, ty samy na svých profilech na počítačích uváděly, že jim je víc než 15 let. Též je nepochybné, a

bylo to i potvrzeno v průběhu hlavního líčení, že pokud jde o samotné poškozené, ty s ostatními děvčaty provozovaly prostituci i v jiných případech, které se nepodařilo prokázat, s tímto byly též srozuměny, jednání se rovněž dopouštěly s úmyslem získat finanční prostředky. O tomto hovořil i svědek [REDAKCE], jenž pobýval v rodině [REDAKCE]. Ze strany poškozených šlo o jednání dobrovolné, samy se také vyjádřily, že nebyly k ničemu nuceny, naopak. [REDAKCE] také potvrdila, že v době, kdy měla být páchána trestná činnost, měla mít pohlavní styk s dalším mužem. I zde tento jmenovaný vycházel ze skutečnosti, že poškozené je 16 let. Jednání poškozených je jednáním, které nebylo v jejich počínání nějakým mimořádným jednáním, děvčata měla zkušenosti v oblasti sexuální i v jiných případech.

Obžaloba uváděla, že obžalovaný měl předpokládat, že poškozeným není 15 let, kdy toto obžaloba opírá o vzhled poškozených, dále i o to, jak se chovaly při vlastním jednání, bylo poukazováno na to, že například v průběhu masturbace se smály, popřípadě že [REDAKCE] uváděla, že v uvedené době vypadala mladší.

Zde soud dovozuje, že na základě těchto tvrzení nelze dojít k takovému závěru, že obžalovaný věděl, že poškozeným není 15 let, když byl ubezpečován v tom, že jim je více než 15 let. Dle soudu nelze činit takovýto závěr ani na základě toho, jak vypadaly poškozené, popřípadě jak se chovaly. Jednání, které proběhlo, jak již také bylo uváděno, proběhlo zcela dobrovolně, na věk poškozených nelze jednoznačně usuzovat ani z předložených fotografií. Soud proto za této situace má za to, že nelze činit jednoznačný závěr v tom, že obžalovaný pohlavně zneužil poškozené ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku, když se zde mělo jednat o zločin pohlavní zneužití, kdy by šlo o jednání vůči dítěti mladšímu 15 let. Zde obhajoba obžalovaného v tomto směru dle soudu nebyla provedenými důkazy vyvrácena.

Soud po doplněném dokazování má za to, že v případě obžalovaného nelze jeho jednání posuzovat ani ve smyslu § 202 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jak bylo uváděno v podané obžalobě, když zde by se měl obžalovaný dopustit jednání, které je posuzováno jako svádění k pohlavnímu styku vůči dítěti mladšímu 15 let, zde se jedná prakticky o shodnou situaci jako v předchozím případě, když zde není prokazováno, že by obžalovaný byl srozuměn s tím, že poškozeným není 15 let, či o tomto měl jakékoliv poznatky.

Na druhou stranu je však nutno vycházet z těch skutečností, které byly uváděny v usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, kdy je nutno jednání obžalovaného posuzovat i s ohledem na ustanovení § 126 trestního zákoníku, kdy podle tohoto ustanovení se dítětem rozumí osoba mladší 18 let, pokud trestní zákon nestanoví jinak.

S ohledem na tyto skutečnosti má soud za to, že je možno činit závěr v tom, že obžalovaný se dopustil jednání tak, jak je popisováno, kdy v případě poškozených šlo o takové jednání, kdy těmto poskytl za účelem pohlavního uspokojení úplatu, o tomto není žádných pochyb, když oběma poškozeným na místě zaplatil uvedené finanční částky, které tyto použily pro vlastní potřebu. Dle soudu za této situace je nutno jednání obžalovaného posuzovat ve smyslu § 202 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tohoto jednání se dopustí, kdo nabídne, slíbí nebo poskytne dítěti nebo jinému za pohlavní styk s dítětem, pohlavní sebeukájení dítěte, jeho obnažování nebo jiné srovnatelné chování za účelem pohlavního uspokojení úplatu, výhodu nebo prospěch.

V daném případě obžalovaný za své uspokojení uvedeným způsobem poskytl poškozeným finanční částku, kdy tímto dle soudu spáchal přečin svádění k pohlavnímu styku ve smyslu § 202 odst. 1 trestního zákoníku, proto byl tímto jednáním uznán vinným.

Obžalovaný, o čemž není žádných pochyb, se seznámil s děvčaty, jak bylo uváděno, na serveru [REDAKCE], dohodli se zde, že každá dostane 2.000 Kč, což se také stalo, za jednání, které poskytly poškozenému. Také byl obžalovaný srozuměn s tím, kolik mělo být poškozeným let, kdy se hovořilo o věku 16 let, proto byl obžalovaný uznán vinným tak, jak je uváděno.

Soud dále zjistil, že k chování obžalovaného není žádných připomínek, pokud jde o jeho chování v místě bydliště, také z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že soudem trestán nebyl, podniká, jinak žije řádným způsobem života.

Na základě těchto skutečností soud poté přistoupil u obžalovaného k ukládání trestu, který je mu ukládán za přečin podle § 202 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovanému je ukládán trest za použití § 67, § 68 trestního zákoníku jako trest peněžitý, který je ukládán ve výměře 100 denních sazeb, kdy denní sazba činí 1.000 Kč, celkem jde o částku 100.000 Kč. Soud při ukládání tohoto trestu přihlédl jak k dosavadnímu způsobu života obžalovaného, kdy nebyl soudem trestán, žije řádným způsobem, k jeho chování není žádných negativních poznatků, tak i k jeho finančním možnostem. Dále bylo přihlédnuto i k tomu, jaká doba uplynula od spáchání jednání. S ohledem na tyto skutečnosti má soud za to, že se uložený trest jeví jako trestem odpovídajícím všem zjištěným skutečnostem, když zároveň ve smyslu § 69 odst. 1 trestního zákoníku bylo stanoveno, že pro případ, že by obžalovaný výkon peněžitého trestu mařil, je mu ukládán náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Soud má zároveň za to, není nutno ukládat žádných dalších omezení, když v případě obžalovaného, jak bylo zjišťováno, šlo o jedno vybočení z jinak řádného způsobu života.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podáván, byť i zčásti, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 10.11.2015

JUDr. Jíří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. dubna 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina, přísedících Hany Dejmkové, Karla Boháče, *takto*:

Obžalovaný

██████████,
nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████,
██████████, nezaměstnaný,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, v období od srpna ██████████ do září ██████████ na blíže neupřesněném místě na louce při výjezdu z ██████████ směrem na ██████████, okres ██████████, v osobním automobilu svých rodičů zn. ██████████ vykonal ve třech případech, a to jedenkrát v srpnu a dvakrát v září ██████████, soulož s nezletilou ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, s jejím souhlasem, v důsledku čehož došlo k otěhotnění nezletilé, kdy bylo při gynekologické prohlídce dne ██████████ zjištěno, že je nezletilá v 15. týdnu gravidity, kdy soulož vykonal přesto, že mu bylo známo, že ██████████ nebylo v té době ještě patnáct let,

t e d y - vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu

č í m ž s p á c h a l

- zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, a

o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání *1/jednoho/ roku*.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu *1/jednoho/ roku*.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce v Prachaticích podal obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit jednání tak jak popsáno ve výroku rozsudku.

Obžalovaný se k jednání doznal. Uvedl, že se seznámil s nezletilou [REDAKCE] přes sociální síť Facebook, poprvé se viděli v [REDAKCE], kde navázali vztah. Tam byla nezletilá u babičky. Za [REDAKCE] jezdil zhruba dvakrát týdně i do [REDAKCE]. Soulož proběhla jednou v srpnu, dvakrát v září se souhlasem nezletilé. Když se seznámili, uváděla, že jí je patnáct let, poté, když byl na návštěvě u rodičů, tak ti mu řekli kolik je jí. Při styku použili ochranu, neví, jak mohla otěhotnět. I nadále je ve styku s nezletilou, jezdí za ní, vztah pokračuje dál. Ohledně dítěte se dohodli, že jej dají k adopci. Obžalovaný v současné době pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná. S nezletilou [REDAKCE] se mají rádi.

[REDAKCE] vypověděla, že se seznámili někdy v únoru loňského roku, poprvé se setkali v [REDAKCE], poté jezdil obžalovaný do [REDAKCE]. Na začátku řekla obžalovanému, že jí je patnáct let, poté rodiče obžalovanému sdělili kolik je jí let. Navštěvoval jí u nich doma. Pohlavní styk měli až po nějaké době, byl chráněný, takže neví, jak došlo k otěhotnění. Ona se stykem souhlasila. S obžalovaným se stýkají i nadále. Je pravda, že se dohodli, že dají dítě k adopci. Chtěla by také dokončit školu a udělat si nějaké učiliště.

[REDAKCE] uvedl, že zjistili přes internet, že je [REDAKCE] ve spojení s obžalovaným. Volali mu domů, říkali, že dceři je teprve třináct let. Bylo to asi v dubnu loňského roku. Řekli mu, že pohlavní styk spolu nemůžou mít, že pokud bude sebemenší podnět, že to dají policii. Upozorňovali ho jak telefonicky, osobně, tak i písemně. Také obžalovaný věděl, že k nim nesmí, když je svědek v práci, přesto k nim jezdil. Poučovali i dceru. V současné době se stýkají za přítomnosti dohledu rodičů. V případě nezletilého dítěte, které se narodí, se dohodli, že jej dají k adopci, i když je to proti srsti svědka, avšak nejsou schopni finančně toto zabezpečit.

Z protokolu o ohledání místa činu, fotodokumentace, dále i lékařské zprávy [REDAKCE] [REDAKCE], gynekologicko-porodnického oddělení ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že je nezletilá těhotná, jde o 15. týden těhotenství.

Z provedených důkazů má soud za to, že není žádných pochybností k tomu, že došlo mezi obžalovaným a nezletilou k pohlavnímu styku, na základě čehož tato otěhotněla. Skutečnost potvrdila i sama nezletilá ██████████, která potvrdila skutečnosti, které uváděl obžalovaný s tím, že také bylo potvrzeno, že šlo o dobrovolný pohlavní styk. O tom kolik let je nezletilé, byl obžalovaný informován i ze strany rodičů nezletilé. Není pochyb, že došlo k souloži mezi obžalovaným a nezletilou, které v této době nebylo ještě patnáct let. Tímto jednáním jednoznačně obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu pohlavní zneužití ve smyslu § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Také dle soudu je plně namístě právní kvalifikace učiněná v obžalobě, tj. obžalovaný tímto jednáním ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v takovém činu po delší dobu. I zde je možno ztotožnit se s právní kvalifikací ve smyslu § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku tak jak bylo uvedeno v obžalobě.

Soud dále zjistil, že k chování obžalovaného není žádných negativních poznatků, nebyl řešen pro přestupek, také nebyl doposud soudem trestán.

Soud na základě všech zjištěných skutečností, tj. jak hodnocení obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, tak s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný se k jednání plně doznává, toto nijak nezpochybňuje, v případě poškozené se jednalo také o dobrovolný pohlavní styk, soud při ukládání trestu přistoupil k ukládání trestu výchovného, který je ukládán podle § 187 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako trest úhrnný v trvání jednoho roku, tj. na spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Výkon tohoto trestu je obžalovanému podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce jednoho roku za použití § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku. Soud také při hodnocení celé situace přihlédl k tomu, že obžalovaný se i nadále stýká s poškozenou, udržuje s ní vztah, což potvrdil i otec nezletilé. S ohledem na všechny tyto zjištěné skutečnosti má soud za to, že není nutno v případě obžalovaného ukládat přísnější trest a je možno celou situaci vyřešit tak jak bylo rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch

odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

V Prachaticích dne 10. dubna 2012

JUDr. Jiří Mühlstein
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. 7. 2018 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Stanislava Žížaly a Mgr. Ondřeje Vítů v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], vedené pro zločin podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku a další, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 26. 4. 2018, č. j. 4 T 90/2016-258,

takto:

K odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje a to ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovanému [REDAKCE] se při nezměněném výroku o vině ukládá podle § 187 odst. 1, § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody na 2 (dva) roky, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu tří let a nad obžalovaným se současně vyslovuje dohled.

Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 26. 4. 2018, č. j. 4T 90/2016-258, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], trv. bytem [REDAKCE], bez zaměstnání a bez evidence na ÚP,

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěném časovém období a dnech nejméně od července [REDAKCE] do [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] a na různých místech v obci [REDAKCE] a okolí, minimálně na hřbitově [REDAKCE], okres [REDAKCE], vykonal nejméně v pěti případech oboustranně dobrovolnou soulož s poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], ačkoliv věděl, že jmenovaná nedovršila věku patnácti let,

II.

dne [redacted] od přesně nezjištěné doby nejméně do zadržení podezřelého tj. do 16:20 hodin, v obci [redacted], okres [redacted], poté, co se s poškozenou [redacted] procházeli venku po obci [redacted], se ve veřejně přístupném areálu bývalých kasáren, označených souřadnicemi [redacted] se po krátké slovní rozepři počal obviněný [redacted] chovat agresivně vůči poškozené [redacted], kterou povalil na zem, vlácel jí po kamenech, chytil jí za vlasy, dal jí facku na tvář a kousnul jí do tváře a po celém těle, snažil se poškozenou líbat, začal jí svlékat, čemuž se poškozená fyzicky a slovně bránila, přičemž oba pokračovali v cestě do města [redacted], kdy obviněný [redacted] na poškozenou [redacted] celou dobu křičel, že je „čubka a kráva“ a fackoval jí, když následně potkali kamarády poškozené [redacted] a této se podařilo od obviněného [redacted] utéct,

tedy

ad I.)

pokračujícím jednáním vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

ad II.)

dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

ad I.)

pokračující zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

ad II.)

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 187 odst. 1, trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhmnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let s dohledem.**

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [redacted]. Prostřednictvím své obhájky napadl výrok o uložení trestu. Namítl, že od spáchání obou trestných činů uplynula poměrně dlouhá doba skoro dva a půl roku, během níž si utřídl svůj žebříček hodnot a nabyt větší právní povědomí a respekt k právnímu řádu, o čemž svědčí skutečnost, že se již žádného trestného činu od té doby nedopustil. Průtahy v trestním řízení zavinila poškozená, která opakovaně utíkala ze zařízení ústavní výchovy. Účelu trestu by bylo možno v jeho případě dosáhnout i trestem kratšího trvání, když obžalovaný si chce nalézt vhodné zaměstnání, k čemuž je vhodné mít rejstřík trestů bez záznamů. V závěru svého odvolání navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil mu trest odnětí svobody na dva roky podmíněně odložený na tři roky s dohledem.
3. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací podle § 254 tr. řádu přezkoumal zákonitost a odůvodněnost především napadeného výroku o uložení trestu, přezkoumal rovněž správnost řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných odvolatelem. Poté dospěl k následujícím závěrům.
4. Pokud jde o výrok o vině, proti němuž nebyly vzneseny žádné konkrétní námitky, musí odvolací soud konstatovat, že tento výrok je dostatečným podkladem pro rozhodnutí o potrestání, odvolací soud v něm neshledal žádné vady, jež by měly význam z hlediska napadeného výroku o trestu. V tomto směru odvolací soud plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.

5. Pokud jde o ukládaný trest, tak lze především konstatovat, že okresní soud nepochybil, jestliže obžalovanému uložil ještě vysloveně výchovný trest, a to podmíněný trest odnětí svobody. Okresní soud mohl v neprospěch obžalovaného zvažovat skutečnost spáchání dvou úmyslných trestných činů, okolnost pokračování v trestné činnosti, předchozí recidivu, tu skutečnost, že k nápravě obžalovaného nepřispěly dříve uložené alternativní tresty v podobě podmíněného trestu odnětí svobody a trestu obecně prospěšných prací. Na druhou stranu mohl ve prospěch obžalovaného okresní soud zvažovat jeho celkový přístup k vedenému trestnímu řízení, když ten v zásadních směrech nepopíral spáchání trestné činnosti a nesnažil se nikterak projednání věci před soudem mařit. Lze akceptovat závěr okresního soudu, že k nápravě obžalovaného může dostatečně přispět ukládaný podmíněný trest odnětí svobody zpřísněný současně vysloveným dohledem probačního úředníka.
6. Lze však přisvědčit i podanému odvolání v tom směru, že okresním soudem stanovená výměra trestu a délka zkušební doby se jeví jako nepřiměřeně přísná. Okresní soud uložil podmíněný trest odnětí svobody prakticky v maximálních možných výměrách, které umožňovaly ještě podmíněný odklad. V této souvislosti nikterak neakcentoval tu skutečnost, že stíhané protizákonné jednání nemělo žádné následky trvalejšího charakteru ve vztahu k poškozené ██████████, že obžalovaný se zjištěného protizákonného jednání dopustil ještě ve věku 19 let, tedy ve věku blízkém věku mladistvých jak předpokládá ust. § 41 písm. f) tr. zákoníku. Okresní soud nepřihlédl ani k té skutečnosti, že od spáchání stíhaných skutků uplynula doba více než dvou let, když k průtahům došlo především ve fázi po podání obžaloby, neboť okresnímu soudu se opakovaně nedařilo zajistit přítomnost poškozené při hlavním líčení za účelem jejího výslechu, neboť poškozená se opakovaně neoprávněně vzdalovala ze zařízení, v němž vykonávala soudem uloženou ústavní výchovu. Je nutno dodat, že v průběhu celé doby od konce roku ██████████ do současnosti se obžalovaný nedopustil dalšího protizákonného jednání, jak si odvolací soud ověřil vyžádáním výpisu z centrální evidence stíhaných osob, vyžádáním opisu rejstříku trestů a opisu evidence přestupků. Vzhledem k posledně uvedenému je reálné, že samotné projednání předmětné věci před soudy obou stupňů mělo na osobu obžalovaného výraznější vliv, nepochybně svůj vliv měla i ta skutečnost, že účinkem se minuly předchozí vysloveně výchovné tresty, obžalovaný byl nucen vykonat kratší nepodmíněné tresty s ohledem na přeměnu dříve uloženého trestu obecně prospěšných prací a s ohledem na nařízení výkonu do té doby podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Obžalovaný tak byl konfrontován s důsledky protizákonného jednání, byl seznámen s nejpřísnějším dopadem v podobě výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody.
7. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání dvou let, přičemž jeho výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v polovině zákonného rozpětí, tedy v délce tří let. Současně vyslovil nad obžalovaným dohled probačního úředníka. Takto vyměřený trest podle názoru odvolacího soudu dostatečně odpovídá závažnosti protizákonného jednání obžalovaného, možností nápravy obžalovaného i jeho poměrům. Obžalovaný je povinen po dobu tří let žít řádným způsobem a rovněž plnit veškeré povinnosti, které pro něho budou vyplývat ze stanoveného dohledu probačního úředníka. Pokud by tak nečinil, vystavoval by se reálnému nebezpečí, že bude muset vykonat trest odnětí svobody v trvání dvou let.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 23. 7. 2018

JUDr. Jiří Trnka
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kolbanem v hlavním líčení konaném dne 25. 11. 2021 takto:

Obžalovaný

██████████
narozený ██████████ v ██████████, bytem ██████████, zaměstnaný ve společnosti ██████████ jako montážní dělník/obsluha strojů,

se uznává vinným, že

1. v přesně nezjištěném období, na různých místech v České republice, za pomoci svého mobilního telefonu, především prostřednictvím mobilní aplikace Telegram získal přístup k 328 obrazových souborům a 78 video souborům, jenž vykazují typické znaky pro označení dětské pornografie při sexuálním zneužívání dětí, kdy se jedná o obnažené dívky a chlapce zjevně mladší 15 let v erotických pozicích a při sexuálních praktikách s osobami stejného věku či dospělými osobami, kdy následně většina obrazových souborů byla uložena v mobilním telefonu pouze ve formě náhledů (thumbnails), přičemž tyto náhledy vznikají v mobilním telefonu automaticky při prohlížení originálních souborů a jsou uloženy v jeho paměti, a následně

- v období nejméně od 14:06:43 hodin dne ██████████ do 20:55:00 hodin dne ██████████ na různých místech v České republice, za pomoci svého mobilního telefonu, provedl na Facebookové sociální síti registraci účtu s názvem „██████████“ (ID: ██████████) pod jmény „██████████“ a „██████████“, kdy následně z těchto účtů opakovaně rozesílal přesně neurčenému počtu osob prostřednictvím aplikace Messenger 17 závadových videí vykazujících typické znaky pro označení dětské pornografie při sexuálním zneužívání dětí, kdy se jedná o obnažené dívky

a chlapce zjevně mladší 15 let bez počínajícího vývoje sekundárních pohlavních znaků v erotických pozicích a při sexuálních praktikách s osobami stejného věku a dospělými osobami,

- dne [REDACTED] v době od 06:41:24 hodin do 06:56:00 hodin, na různých místech v České republice, převážně však v místě trvalého bydliště, za pomoci svého mobilního telefonu prostřednictvím mobilní aplikace Messenger ze svého facebookového účtu „[REDACTED]“ (ID: [REDACTED]) vedl komunikaci s facebookovým účtem „[REDACTED]“, kdy mu následně ze svého účtu zaslal 5 zpráv se závadovou přílohou, kdy se jednalo o jeden obrázek a 4 videosoubory, které vykazují typické znaky pro označení dětské pornografie při sexuálním zneužívání dětí, kdy se jedná o obnažené dívky a chlapce zjevně mladší 15 let bez počínajícího vývoje sekundárních pohlavních znaků v erotických pozicích a při sexuálních praktikách s osobami stejného věku a dospělými osobami,
- dne [REDACTED] v 12:58:54 hodin, na různých místech v České republice, převážně však v místě trvalého bydliště, za pomoci svého mobilního telefonu, prostřednictvím mobilní aplikace Messenger ze svého facebookového účtu „[REDACTED]“ (ID: [REDACTED]) vedl komunikace ve facebookové skupině s názvem „[REDACTED]“ s dalšími připojenými 63 účty různých uživatelů, přičemž do této skupiny ze svého účtu zaslal messengerovou zprávu obsahující 1 videosoubor s obsahem dětské pornografie, v němž je zachycena soulož dospělého muže s dívkou zjevně mladší 15 let bez počínajícího vývoje sekundárních pohlavních znaků.

2. v přesně nezjištěné době v měsíci leden a únor [REDACTED] na různých místech v České republice, za pomoci svého mobilního telefonu, prostřednictvím mobilní aplikace Messenger ze svého profilu na sociální síti Facebook s názvem „[REDACTED]“ (ID: [REDACTED]), komunikoval s nezletilou [REDACTED], narozenou [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], která vystupovala na Facebooku pod svým jménem, kdy po nezletilé požadoval zaslání fotografií jejích obnažených intimních částí těla a videí a byl ochoten za fotografie zaplatit 2.000 Kč a za video 5 000 Kč, což nezletilá odmítla, nicméně v průběhu další komunikace získala k osobě vystupující pod jménem „[REDACTED]“ citový vztah; následně ji obviněný v době nejméně od dne [REDACTED] do [REDACTED], na různých místech v České republice, za pomoci svého mobilního telefonu, prostřednictvím mobilní aplikace Messenger, ze svého profilu na sociální síti Facebook pod názvem „[REDACTED]“ (ID: [REDACTED]) opět kontaktoval, kdy jí uvedl, že je bratrem „[REDACTED]“ a poté na poškozenou při vzájemné komunikace vyvíjel psychická nátlak tím, že uvedl, že jeho mladší bratr „[REDACTED]“ je po dopravní nehodě a informace o jeho zdravotním stavu, které po něm nezletilá požadovala, jí poskytne pod podmínkou zaslání jejích nahých fotografií, přičemž mu nezletilá několikrát zopakovala, že se nenechá vydírat a že nikam svoje nahé fotky posílat nebude, ale i nadále se dožadovala informací o zraněném, které jí poskytnul s tím, že zdravotní stav není vážný, avšak později byla nezletilá obviněným vystupujícím pod jménem „[REDACTED]“ opětovně informována o vážném zdravotním stavu „[REDACTED]“, spočívajícím v poškození obou ledvin s nutností transplantace, když současně obviněný poškozené uvedl, že by mohl „[REDACTED]“ svou ledvinu darovat, dárcovství však opět podmiňoval zasláním intimních fotografií nezletilé; nezletilá poškozená sice odmítla obviněnému fotografie zaslat, ale s ohledem na svůj citový vztah k osobě „[REDACTED]“ celou situaci těžce nesla,

tedy

ad 1)

- přechovával fotografické, elektronické pornografické dílo, které zobrazuje a jinak využívá dítě,
- prostřednictvím komunikační technologie získal přístup k dětské pornografii,
- činil veřejně přístupným a zprostředkoval fotografické, filmové a počítačové, pornografické dílo, které zobrazuje a jinak využívá dítě,

ad 2)

- jiného pohružkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

ad 1) přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, odst. 2, odst. 3 zákona číslo 40/2009 Sb. trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

ad 2) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **100 (sto) denních sazeb** po **300 Kč** (tři sta), tedy k peněžitému trestu v celkové výši **30 000 Kč** (třicet tisíc).

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve **splátkách**, a to vždy ve výši **6 000 Kč měsíčně**, splatných vždy nejpozději k 15. dni v daném kalendářním měsíci počínaje právní mocí tohoto rozsudku, pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Dále se obžalovanému ukládá podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **trest propadnutí věci**, a to:

- mobilního telefonu zn. [REDAKCE], [REDAKCE] barvy, bez pouzdra, IMEI [REDAKCE], IMEI [REDAKCE],
- paměťové karty zn. [REDAKCE] o kapacitě 32 GB,

příčemž věci jsou uloženy v budově Policie ČR, [REDAKCE].

Podle § 99 odst. 2 písm. a) odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení** sexuologické v **ambulantní formě**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 25. listopadu 2021

JUDr. Petr Kolban

samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Ing. Josefa Anderle a MUDr. Michaely Neumannové v hlavním líčení konaném dne 3. 12. 2019

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ ve ██████████, montážní dělník, trvale bytem ██████████
██████████, nyní bytem ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 13. 9. 2018, č. j. ZT 46/2018-11, pro jednání spočívající v tom, že

v přesně nezjištěný den v období od ██████████ do ██████████ v bytě domu č.p. ██████████ v ulici ██████████, ██████████, okres ██████████, nejméně v jednom případě osahával nahé tělo a přirození nezletilé ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, a následně s ní vykonal soulož, ačkoliv věděl, že nezletilá ██████████ je osobou mladší patnácti let,

tedy

měl vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

tím měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podala k nadepsanému soudu dne 14. 9. 2018 obžalobu pod č. j. ZT 46/2018-11 na obžalovaného [REDAKCE] (dále také jen „obžalovaný“ nebo „obžalovaný [REDAKCE]“) pro spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku. Trestné činnosti se měl obžalovaný [REDAKCE] dopustit tím, že v přesně nezjištěný den v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] ve svém bytě na adrese [REDAKCE], nejméně v jednom případě osahával nahé tělo a přirození nezletilé [REDAKCE], narozené [REDAKCE] a následně s ní vykonal soulož, ačkoli věděl, že je osobou mladší patnáct let.
2. V odůvodnění obžaloby státní zástupkyně dovozovala trestní odpovědnost obžalovaného, při absenci jeho vyjádření, neboť využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat, z výpovědi poškozené [REDAKCE], se kterou korespondují výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. V další části odůvodnění obžaloby státní zástupkyně zmínila výpovědi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE], jakož i vysvětlení podaná [REDAKCE] a [REDAKCE]. Bez bližšího hodnocení důkazů státní zástupkyně uzavřela, že na podkladě výše uvedených důkazů a důkazních prostředků je obžalovaný postaven před soudem právem, neboť se měl vůči poškozené [REDAKCE], na jejíž výpověď bylo odkazováno, dopustit zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Obžalovaný [REDAKCE] se v rámci přípravného řízení vyjadřoval pouze k osobním a majetkovým poměrům. Vypověděl, že je zaměstnán jako montážní dělník s průměrným čistým měsíčním příjmem ve výši 18 000 Kč. K majetkovým poměrům stručně doplnil, že je nemajetný. K osobním poměrům pak uvedl, že je svobodný a nemá žádnou vyživovací povinnost. Ve vztahu k věci využil svého zákonného práva a odepřel výpověď.
4. V průběhu hlavního líčení obžalovaný setrval nejprve na svém stanovisku z přípravného řízení a využil svého práva a odepřel výpověď, a proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení podle § 207 odst. 2 tr. ř. V další fázi hlavního líčení však obžalovaný změnil své stanovisko a požádal soud o doplnění důkazů formou jeho výpovědí. V rámci výpovědi před soudem obžalovaný nejprve setrval na svých osobních poměrech z přípravného řízení, k nimž doplnil, že v současné době žije v pronajatém bytě o velikosti 2+1 se svým bratrem [REDAKCE]. Ve vztahu k výdělečné činnosti zmínil změnu pouze ve výši svého měsíčního příjmu na částku 25 000 Kč, přičemž stran majetkových poměrů setrval na výpovědi z přípravného řízení a akcentoval, že nevlastní žádné movité nebo nemovité věci. Doplnil, že v současné době jsou proti jeho osobě vedena exekuční řízení pro závazky v celkové výši 350 000 Kč. Příčina takto vysokého závazku má podklad v nadměrné konzumaci alkoholických nápojů jeho osoby, na což bylo navázáno páčání trestné činnosti jeho osobou. Po řádném absolvování protialkoholního léčení se situace zlepšila a v současné době není závislý na alkoholu.
5. Ve vztahu k věci obžalovaný rázně odmítl obvinění, pro které se proti jeho osobě vede trestní řízení, neboť s [REDAKCE] neměl žádný intimní poměr. Se jmenovanou se v rozhodné době poznal na nádraží, kde se v té době pravidelně setkávala s [REDAKCE] ([REDAKCE], strýc obžalovaného) a [REDAKCE] ([REDAKCE]). V průběhu vzájemných setkání v jednom případě

pozval do místa svého bydliště právě [redacted] s [redacted] a [redacted] [redacted], neboť jim chtěl ukázat jeho nový byt. V průběhu návštěvy sledovali film a konzumovali nápoje. Po celou dobu návštěvy se žádným způsobem intimně neprojevoval vůči [redacted] a jmenovaná společně s [redacted] a [redacted] byt opustila. Obžalovaný doplnil, že dveře do bytu byly z obou stran opatřeny klikou, a proto vždy po vstupu do bytu, z důvodu zachování soukromí, byt zevnitř uzamkl v okamžiku, kdy se v něm vyskytoval. V další části výpovědi se obžalovaný již vyjadřoval ke vztahu k [redacted], kdy zmínil, že jmenovaná u něj byla v bytě pouze v jednom případě, na rozdíl od [redacted]. Se jmenovanou se viděl zhruba ve čtyřech případech v rozmezí čtyř nebo pěti dnů, přičemž žádný vztah s ní nenavázal. Křivé obvinění své osoby z pohlavního zneužití si vysvětluje povahovými a morálními vlastnostmi jmenované, jakož i tím, že ačkoliv se v té době tzv. „nabízela každému“, tak k ní neprojevil žádnou citovou náklonnost a zájem o navázání bližšího, natož případně intimního, vztahu. Zopakoval, že pokud byl s [redacted] v několika případech v kontaktu, tak se tak stalo v letních měsících roku [redacted]. Při těchto setkáních, ať na nádraží, či při koupání v nádrži ve [redacted], se s ní ne bavil o jejích rodinných a osobních poměrech, respektive neřešil s ní žádné podstatné záležitosti včetně jejího věku.

6. Před hodnocením důkazů, jež byly provedeny v hlavním líčení, považuje soud za potřebné konstatovat, že po celou dobu trestního řízení vůči všem stranám trestního řízení, především obžalovanému a poškozené, postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s normami trestního práva zaručujícími spravedlivé trestní řízení. Nebylo zjištěno, že by byl na obžalovaného činen nátlak policejním orgánem k tomu, aby vypovídal. Rovněž tak v případě poškozené [redacted] bylo zjištěno, že byla před výpovědí v pozici svědkyně náležitě poučena o tom, že má právo odepřít výpověď, pakliže by si způsobila újmu trestního stíhání tím, že by vypovídala. Zároveň byla jako svědkyně řádně poučena o možných trestněprávních následcích v případě křivé výpovědi a byla upozorněna na povinnost vypovědět úplnou pravdu a nic nezamčket. V přípravném řízení, ale ani v řízení před soudem, tak nebyly vytvářeny záměrně nepříznivé podmínky při obstarávání důkazů a jejich provádění, které by měly vyvinout jakýkoli nátlak na obžalovaného nebo poškozenou.
7. V návaznosti na charakter trestné činnosti, která je obžalovanému kladena státní zástupkyní za vinu v podané obžalobě, se zohledněním stanoviska obžalovaného k trestné činnosti, se okresní soud zabýval nejen průběhem návštěvy bydliště obžalovaného v letních měsících roku [redacted], ale i okruhem společných kamarádů a přátel obžalovaného a poškozené [redacted] v rozhodné době, jakož i celkovým hodnocením morálních a povahových vlastností poškozené [redacted] [redacted], včetně toho, zda někomu referovala o pohlavním styku s obžalovaným [redacted].
8. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že v průběhu návštěvy v místě jeho bydliště, kde mělo dojít k intimnímu styku s poškozenou [redacted] [redacted], byli kromě jeho osoby a poškozené [redacted] [redacted] právě [redacted] a [redacted]. V průběhu hlavního líčení soud, vzhledem k úmrtí [redacted], za souhlasu stran přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení při aplikaci § 211 odst. 6 tr. ř. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že v minulosti opakovaně navštívil svého synovce, obžalovaného [redacted], v místě jeho bydliště, avšak vždy tam byl sám, nikdy se tak nestalo v přítomnosti jeho bývalé přítelkyně [redacted] a osobu [redacted] [redacted] v této souvislosti vůbec nezmiňoval. V průběhu hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně [redacted], která se k návštěvě obžalovaného v místě jeho bydliště společně s [redacted], respektive [redacted], vůbec nevyjadřovala. Jedinou osobou, kromě obžalovaného, která tak vypovídala o návštěvě v bytě obžalovaného společně s [redacted] a [redacted], byla poškozená [redacted]. Podle její výpovědi přišli do místa bydliště obžalovaného všichni společně, načež po určité době [redacted] společně s [redacted] byt obžalovaného opustili, a proto tam s ním zůstala sama.

9. K průběhu inkriminované návštěvy se tedy nakonec vyjadřovala pouze poškozená [REDACTED] a obžalovaný [REDACTED]. Zatímco [REDACTED] kategoricky odmítl, že by v průběhu návštěvy byt [REDACTED] a [REDACTED] opustili a on tak zůstal sám s poškozenou [REDACTED], tak to byla právě poškozená, kdo nabízela v průběhu trestního řízení stanovisko zcela odlišné. Vypověděla, že obžalovaný od počátku věděl její skutečný věk, který mu sdělila z obav z jednání starších chlapců vůči její osobě. Po odchodu [REDACTED] a [REDACTED] obžalovaný byt zamkl. V průběhu návštěvy, když byli sami, si povídali, poté spolu leželi na posteli, kde se obžalovaný začal dotýkat jejích intimních partií a následně spolu měli dobrovolný pohlavní styk. V jejím případě se jednalo o první pohlavní styk, při němž obžalovaný použil ochranu (kondom). Při odchodu z bytu obžalované si uvědomila, že by informace o uskutečněném pohlavním styku, pakliže by se o něm dozvěděli její rodiče, mohly znamenat problémy, a proto přemýšlela, jakým způsobem o tom bude před svými rodiči hovořit. Nakonec se svěřila pouze své kamarádce [REDACTED] ([REDACTED]) a svému otci [REDACTED]. Přestože její otec poté, co se od ní dozvěděl, že měla pohlavní styk s obžalovaným [REDACTED], chtěl věc oznámit orgánům činným v trestním řízení, tak ho požádala, aby tak nečinil, což nakonec uposlechl, neboť nechtěla přivodit obžalovanému problémy. V průběhu hlavního líčení svědkyně doplnila, že si nevybavuje, zda při pohlavním styku došlo u obžalovaného k vyvrcholení a k jeho průběhu pouze poznamenala, že po celou dobu byla na zádech. Zopakovala, že se jednalo o oboustranně dobrovolný pohlavní styk, při kterém byli oba svlečeni, a nebyl na ni vyvíjen žádný nátlak. V další části své výpovědi zmínila, že když se o intimním styku dozvěděli její rodiče, tak nepožadovali, aby se podrobila lékařskému vyšetření. Pokud [REDACTED], kterou náhodně potkala, celou událost popsala jako znásilnění, tak se jednalo o hloupé rozhodnutí, respektive nevěděla, co má říct. Vůči obžalovanému [REDACTED] necítí žádnou zášť a ani aktivně neiniciovala trestní stíhání. Pokud ovšem byla v souvislosti s vyšetřováním trestné činnosti jejího současného přítele [REDACTED] policejními orgány dotazována na to, kdo byl jejím prvním partnerem, tak sdělila pravdu. K osobě a vztahu s [REDACTED] doplnila, že s ním otěhotněla, načež došlo k samovolnému potratu. V současné době i nadále žije se svým partnerem v [REDACTED] a je studentkou 1. ročníku střední školy v [REDACTED], obor cukrářka, ač byla nucena opakovat 5. a 6. třídu v rámci povinné školní docházky a tuto ukončila v 7. třídě. Závěrem zmínila, že v době, kdy bydlela v [REDACTED] a měla intimní styk s obžalovaným, tak kouřila cigarety.
10. Nalézací soud se poté zaměřil na zjištění, jakým způsobem poškozená [REDACTED] vůči ostatním osobám komunikovala pohlavní styk s obžalovaným [REDACTED]. Bylo konstatováno, že v průběhu hlavního líčení připustila, že [REDACTED], kterou náhodně potkala, sdělila, že byla obžalovaným [REDACTED] znásilněna. Svědkyně [REDACTED] v rámci své výpovědi potvrdila, že to byla právě [REDACTED], kdo jí zcela dobrovolně a spontánně informoval o tom, že byla znásilněna obžalovaným [REDACTED]. Tuto informaci následně sdělila své matce [REDACTED], nyní [REDACTED], která telefonicky kontaktovala [REDACTED], otce [REDACTED]. V té souvislosti poukázala na facebookovou komunikaci, kterou vedla s [REDACTED], v rámci které jí opakovaně vyzývala k tomu, aby jí řekla pravdu o celé události s tím, aby jí mohla poskytnout nezbytnou pomoc. Kromě toho, že [REDACTED] jí v této komunikaci opakovaně žádala, aby se nikomu o jejím intimním poměru s obžalovaným [REDACTED] nezmiňovala, tak uvedla, že k obžalovanému šla násilím a před pohlavním stykem jí píchl do ramene nějakou látkou, a poté na ní vykonal soulož (uváděla slovy „nabodl jí“). Z předmětné komunikace je zřejmé, že je vedena zhruba měsíc po události. I přes opakované výzvy ke sdělení pravdivých skutečností ze strany [REDACTED], jak se podává z této komunikace, [REDACTED] trvala na tom, že byla obžalovaným znásilněna. Svědkyně [REDACTED] se v další části výpovědi před soudem vyjadřovala značně negativně k osobě [REDACTED], neboť ji označila jako osobu, která je, a v té době byla, sebevědomá, neměla problém si vymýšlet a lhát a vedla, vzhledem k jejímu věku, poměrně nemravný život (kouřila, byla drzá, žebrala cigarety po lidech v blízkosti autobusového nádraží, velmi ráda dávala na odiv

svoji fyzickou vyspělost). Z výpovědi svědkyně bylo zjištěno, že nikdy neviděla [REDAKCE] v přítomnosti obžalovaného [REDAKCE].

11. V průběhu hlavního líčení byli vyslechnuti v pozici svědků rodiče [REDAKCE], otec [REDAKCE] a matka [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že byl prostřednictvím textové zprávy informován od [REDAKCE], že jeho dcera [REDAKCE] měla být znásilněna. Obsahu této informace nevěřil, neboť již v té době si jeho dcera [REDAKCE] hodně vymýšlela, aby byla dospělá, zajímavá a snažila se upoutat pozornost. Z tohoto důvodu proto reagoval na tyto informace textovou zprávou s poděkováním za obsah sdělované informace s tím, že bude informovat svoji bývalou manželku [REDAKCE], což učinil a tím pro něj věc skončila. Při komunikaci s dcerou [REDAKCE] byl z její strany opakovaně žádán o to, aby o věci neinformoval žádnou další osobu, proto věc zaslou textovou zprávou a telefonickou komunikací se svojí dcerou považoval za vyřízenou. V další části výpovědi zmínil, že pokud vůbec došlo k pohlavnímu styku mezi jeho dcerou a obžalovaným [REDAKCE], tak se jednalo rozhodně o dobrovolný pohlavní styk. Připomněl, že v té době již jeho dcera [REDAKCE] kouřila, přestože jí to rozmlouval s ohledem na její věk a zdravotní problémy. Připomněl rovněž svůj nesouhlas se způsobem a formou života své dcery v [REDAKCE], kam se ve věku zhruba třinácti nebo čtrnácti let odstěhovala za svým přítelem [REDAKCE], se kterým otěhotněla a následně potratila.
12. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že o prvním intimním vztahu její dcery [REDAKCE] se dozvěděla od svého bývalého manžela [REDAKCE]. Pokud se s dcerou bavila o intimních záležitostech, tak již od věku dvanácti let jí dcera sdělovala, že všechno zná a nakonec se ve svých třinácti letech odstěhovala za svým přítelem do [REDAKCE], se kterým následně otěhotněla. Žádné bližší informace k osobě obžalovaného [REDAKCE] neměla. Stran povahových a morálních vlastností poznamenala, že dcera měla tendenci k „zveličování“ informací, které sdělovala a zaregistrovala, že již ve věku dvanácti let chodila vyzývavě, kdy nosila velké výstřihy, neboť vzhledem ke svým fyzickým proporcím měla již v té době „co nabídnout“. Pohlavní styk své dcery, při kterém přišla o panenství, neřešila, neboť v té době byla dcera u svého otce [REDAKCE], a proto vnímala, že za ni odpovídá on a má věc řešit.
13. Svědkyně [REDAKCE], dříve [REDAKCE], matka [REDAKCE] a [REDAKCE], se vyjadřovala ke kamarádkému vztahu její dcery [REDAKCE] s [REDAKCE]. Dcery se kamarádily od první třídy základní školy a v několika případech u nich [REDAKCE] dokonce přespala. Postupem doby, zhruba ve třetí nebo čtvrté třídě základní školy, si všimla změn v chování [REDAKCE], a to výrazně negativním směrem. Kromě toho, že ji opakovaně viděla na nádraží v [REDAKCE] kouřit cigarety, tak evidovala její výstřední styl oblékání vzhledem k jejímu věku (velké výstřihy, minisukně) a chování, kdy se vyzývacím chováním snažila upoutat pozornost mužů. V okamžiku, kdy se dozvěděla zprostředkovaně od své dcery [REDAKCE], že měla být [REDAKCE] znásilněna, tak o tom písemně zpravila jejího otce [REDAKCE]. V další části výpovědi zmiňovala opakované situace, kdy přistihla [REDAKCE] při lži, a to i s cílem vylákat od ní finanční prostředky na údajný nákup svačiny.
14. Výstřední styl oblékání [REDAKCE] registrovala i [REDAKCE], matka [REDAKCE], která se v té době kamarádila s [REDAKCE]. Žádné informace k trestné činnosti kladené obžalovanému za vinu, jakož i k intimnímu životu [REDAKCE], neměla, a to ani zprostředkovaně od své dcery [REDAKCE].
15. Právě [REDAKCE], společně s [REDAKCE], byly kamarádkami [REDAKCE] v době letních prázdnin roku [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že je s [REDAKCE] v kamarádkém vztahu od dětství a byla to právě ona, kdo ji seznámil s obžalovaným [REDAKCE]. V jednom případě s nimi byla společně venku, kdy viděla, jak se obžalovaný [REDAKCE] drží za ruku s [REDAKCE] a registrovala i několik polibků. Podle jejího vyjádření s obžalovaným chodila zhruba pět nebo šest měsíců a pravidelně se scházeli nejen o víkendech,

ale i v průběhu pracovního týdne po skončení výuky. Ostatně tyto informace čerpala pouze z jejího vyjádření v návaznosti na dotaz, zda s ní půjde ven, kdy se jí omlouvala právě z důvodu, že bude s obžalovaným [REDAKCE]. K intimnímu životu s obžalovaným [REDAKCE] jí neřekla žádné informace kromě toho, že se líbali. V další části výpovědi uvedla, že v jednom případě [REDAKCE] volala svému otci, že ji obžalovaný znásilnil, a to v době, kdy byla u nich doma. Bližší informace jí nesdělila, pouze brečela. Tuto informaci sdělovala [REDAKCE] svému otci prostřednictvím mobilního telefonu, který si zapůjčila od její matky [REDAKCE], která jí nevěřila, že byla znásilněna. Protože ji požádala, aby o tom nikomu neřekla, tak si tuto informaci nechala pouze pro sebe. Doplnila, že s [REDAKCE] je v současné době v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí a nikdy v minulosti nezaregistrovala, že by jí [REDAKCE] lhala.

16. Svůj vztah k [REDAKCE] popisovala v rámci své výpovědi rovněž svědkyně [REDAKCE], která [REDAKCE] označila jako agresivní a společenskou osobou, se kterou se nikdo ve škole nebavil, neboť měla výbuchy vzteku. Přestože se spolu kamarádily, tak se jí [REDAKCE] s ničím nesvěřovala a nemá žádné informace o tom, že by měla v minulosti pohlavní styk. Přestože byly kamarádky, tak si [REDAKCE] vymýšlela, např. že má koně a podobně.
17. V průběhu hlavního líčení soud provedl také důkazy listinné, konkrétně protokol o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací. Z těchto důkazů soud zjistil místo, kde měl být trestný čin spáchán, přičemž s ohledem na dobu ohledání místa činu nebyly policejním orgánem zajištěny žádné kriminalisticky upotřebitelné stopy. Z fotografie vchodových dveří do bytu užívaného obžalovaným [REDAKCE] je zjišťováno, že z vnější části je opatřen tzv. koulí, nikoli klikou. Dlužno podotknout, že ohledání místa činu bylo realizováno dne [REDAKCE], tedy s odstupem dvou let od doby, kdy se měl skutek stát a navíc v době ohledání místa činu byl podle jmenovky byt užívan [REDAKCE].
18. Z facebookové komunikace vedené mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] dne [REDAKCE] soud zjistil, že [REDAKCE] sdělovala [REDAKCE] informace vztahující se k pohlavnímu styku s obžalovaným [REDAKCE], podle nichž měla být znásilněna poté, co jí předtím aplikoval do ramene neznámou látku. Z obsahu této komunikace se rovněž podává, že opakovaně [REDAKCE] naléhala na [REDAKCE], aby o tom neposkytla nikomu dalšímu informace.
19. Z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 28. 11. 2018, č. j. 1 T 135/2018-117, je soudem zjišťováno, že [REDAKCE], matka [REDAKCE], byla odsouzena pro spáchání přečinu ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. b), odst. 3, písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání jeden rok, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tři roky. Trestné činnosti se dopustila tím, že v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] umožnila své nezletilé dceři [REDAKCE] vést nemravný život tím, že poté, co akceptovala skutečnost, že nezletilá má přítele [REDAKCE], nar. [REDAKCE], svěřila jmenovanou do faktické péče jeho matky [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a nezletilé umožnila odjet do místa jejich trvalého bydliště v [REDAKCE] a zde pobývat. [REDAKCE] tak činila, přestože věděla, že nezletilá [REDAKCE] v minulosti měla pohlavní styk s dospělým mužem a že i s [REDAKCE] vede intimní život, v důsledku čehož došlo během pobytu nezletilé v [REDAKCE] k jejímu otěhotnění a následně dne [REDAKCE] k samovolnému potratu.
20. Z komplexní zprávy zpracované [REDAKCE] vztahující se k osobě [REDAKCE] se podává, že po rozvodu manželství [REDAKCE] a [REDAKCE] byla nezletilá [REDAKCE] svěřena do péče matky. V roce [REDAKCE] byl orgán sociálně právní ochrany dětí informován policejním orgánem v [REDAKCE], že [REDAKCE] dlouhodobě udržovala intimní vztah s jejím přítelem [REDAKCE], se kterým otěhotněla a následně samovolně potratila. Se jmenovaným i nadále tvoří partnerský vztah, odmítá jakoukoli viktimizaci, přítele miluje a v podstatě s ním plánuje společný život. Chování [REDAKCE] při komunikaci

s orgánem sociálně právní ochrany dětí je obvykle drzé a opovržlivé, nicméně je schopna komunikovat bez negace, avšak náhledu na situace včetně reflexe není schopna. Sama sebe vnímá jako osobu dospělou, soběstačnou a kompetentní k tomu, aby o sobě rozhodovala. Ze zprávy je rovněž zjišťován mírně uvolněný přístup k plnění rodičovských povinností [redacted] i [redacted] nejen k nezletilé [redacted], ale i k dalším dětem (např. v době pobytu nezletilé [redacted] u rodiče u ní bylo zjištěno 0,76 promile alkoholu v dechu).

21. V kontextu výše uvedených rozporů ve výpovědi svědkyně [redacted] ohledně průběhu a okolností jejího pohlavního styku s obžalovaným [redacted], v kontextu jejích osobních a povahových vlastností, o nichž se zmiňovali výše uvedení svědci, soud konstatuje, že vedle obecných zásad platných pro hodnocení všech důkazů je nutno hodnotit zejména pravděpodobnost a spolehlivost svědecké výpovědi. Ta je totiž, i přes zákonnou povinnost svědka vypovídat úplnou pravdu a nic nezamlčet (§ 101 odst. 1 tr. ř.), téměř vždy poznamenána určitou mírou subjektivismu. Informační obsah svědecké výpovědi proto může být zkreslen řadou subjektivních, ale i objektivních, okolností, tedy od zaujatosti svědka vůči obviněnému (přátelské nebo nepřátelské vztahy mezi nimi, dopad škody způsobené trestným činem, obava ze msty za svědectví a podobně), přes negativní či pozitivní vztah svědka k orgánům činným v trestním řízení (předchozí špatné zkušenosti, obavy z možného vlastního trestního stíhání, přílišná horlivost ve snaze co nejvíce napomoci v objasňování a podobně), ovlivnění jinými svědeckými výpověďmi nebo jinými důkazy, celkovou rozumovou, vzdělanostní a kulturní úroveň svědka, jeho zvláštními psychofyzilogickými vlastnostmi (nemoc, drogová závislost), až po situaci na místě a v době činu, jak ji objektivně vůbec mohl svědek vnímat (denní doba, výhledové poměry a podobně).
22. Zvláštní pečlivost vyžaduje hodnocení svědecké výpovědi u osob, kterou váže k obviněnému pracovní, kamarádský, přátelský nebo rodinný vztah. Tyto osoby mohou být do značné míry zainteresovány na výsledku trestního řízení, což může negativně ovlivnit důkazní hodnotu jejich svědectví. Specifický přístup je pak nutný při hodnocení výpovědi svědků, kteří mají k obviněné osobě negativní vztah, nebo pokud svědek podstatně změnil svoji výpověď, či tato výpověď je v podstatných okolnostech v rozporu s dalšími provedenými důkazy (zde okresní soud předesílá, že taková situace nastala a v této trestní věci byly zjištěny významné rozpory ve výpovědi svědkyně [redacted], jak bylo uvedeno). Soud proto pečlivě konfrontoval tuto skutečnost s dalšími důkazy provedenými v této trestní věci.
23. Zároveň v situaci „*tvrzení proti tvrzení*“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce nevinny. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují *jediný přímý důkaz*, z nějž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce nevinny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u nějž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.
24. Při hodnocení důkazů pak vycházel soud prvního stupně z celé výpovědi každého svědka, z rozsahu a závažnosti případných rozdílů v jeho výpovědích a z vysvětlení, pakliže bylo soudu nabídnuto, proč k těmto rozdílům došlo. Aby mohl pak spolehlivě důkaz posoudit, vzal v úvahu i důkazy ostatní, rovněž tak posuzoval případné rozpory mezi nimi a zjišťoval, proč k nim došlo.

25. V případě svědeckých výpovědí měl soud rovněž na zřeteli, že proces jejího tvoření prochází určitými etapami, přičemž v každé z nich může dojít k chybám, omylům a zkreslení, v jejichž důsledku nemusí být výpověď vůbec nebo v určitých směrech v souladu se skutečností. Okresní soud zastává názor, že spolehlivost svědecké výpovědi z tohoto hlediska určuje nejen správné vnímání určité skutečnosti nebo zapamatování si a uchování v paměti vnímaných skutečností, ale i správná reprodukce vnímané skutečnosti při výslechu.
26. Žádný ze slyšených svědků výslovně nepotvrdil, že by vypovídal pod tíhou či tlakem orgánů činných v trestním řízení, tendenčnost v tomto směru nenesou ani důkazy listinné. Závěr o zákonnosti tohoto trestního řízení, včetně postupu policejních orgánů, je tedy vskutku oprávněný, jak již bylo ostatně konstatováno výše.
27. Okresní soud v souvislosti s posuzováním obecné a specifické věrohodnosti poškozené ██████████ konstatuje, že pro tyto závěry není explicitně a obligatorně stanoveno, že soud musí vždy disponovat znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie, za účelem posouzení této skutečnosti. V projednávané trestní věci soud disponoval nejen výpověďmi svědků, ale i listinnými důkazy, které v potřebném rozsahu poskytovaly soudu obraz právě o specifické a obecné věrohodnosti ██████████. K těmto skutečnostem se vyjadřovali nejen její biologičtí rodiče, ale i osoby z řad přátel a kamarádek, či osob, které mohly vnímat tyto skutečnosti zcela nestranně (rodiče kamarádek ██████████), jakož orgány veřejné moci, konkrétně orgán sociálně právní ochrany dětí. Nelze přehlédnout, právě naopak, že to byla právě ██████████, kdo připustil, že o pohlavním styku s obžalovaným úmyslně uváděla nepravdu, neboť sdělovala, že byla znásilněna, kdy dokonce neváhala tento svůj „příběh“ doplnit o aktivní jednání obžalovaného v podobě vpíchnutí neznámé látky do ramene před pohlavním stykem. Zároveň byla výpověďmi svědků ██████████ a ██████████ v podstatě vyvrácena část její výpovědi, kde uváděla, že byla společně s ██████████ a ██████████ na návštěvě v bytě u obžalovaného ██████████ (ostatně v tomto směru byla vyvrácena stejnými důkazy i výpověď obžalovaného ██████████, že všechny tyto tři osoby ho společně navštívily). Ze všech výše uvedených důvodů soud konstatuje, že výpověď poškozené ██████████ nemůže z hlediska obecné, ale především specifické, věrohodnosti v této trestní věci obstát. Nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že, jak sama uvedla, k obžalovanému ji nepoutá žádná zášť a o pohlavním styku s obžalovaným se zmínila orgánům činným v trestním řízení v souvislosti s prověřováním trestné činnosti jejího současného druhá ██████████. Bez významu navíc není ani fakt, že poškozená není schopna si vybavit podrobnosti svého prvního pohlavního styku včetně doby jeho trvání a jeho průběhu (např. nezmiňuje případnou ejakulaci obžalovaného ██████████).
28. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbujuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně, i bez návrhu stran, stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbujuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
29. Důkazy provedené soudem v hlavním líčení poskytovaly dostatečný rozsah informací o skutečnostech, které byly předmětem skutku, a proto nevznikla potřeba pro další dokazování. Ostatně provedení důkazů nenavrhovala ani státní zástupkyně, obžalovaný, či zmocněnec poškozené ██████████.

30. Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladla státní zástupkyně obžalovanému za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje.
31. Ze soudem provedených důkazů se shodně podává, že v době, kdy mělo dojít k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou, tomuto jednání neměl být nikdo jiný přítomen. Okresní soud tak byl v situaci, kdy obžalovaný, na straně jedné, kategoricky popírá jakékoli intimní chování jeho osoby vůči [REDAKCE], zatímco to byla právě poslední jmenovaná, kdo trval na své výpovědi v části, že obžalovaný byl jejím prvním intimním partnerem, se kterým přišla o panenství, a měli spolu dobrovolný pohlavní styk. Z těchto příčin proto nalézací soud zaměřil pozornost na zjišťování povahových, osobních a morálních vlastností poškozené [REDAKCE] včetně posouzení její obecné a specifické věrohodnosti. V průběhu trestního řízení se k osobě poškozené [REDAKCE], kromě obžalovaného [REDAKCE], který ji označil jako osobu nikoli pravdomluvnou, vyjadřovali i její rodiče, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Oba rodiče shodně popsali výchovné problémy s nezletilou, jakož i její potíže s pravdomluvností a tendencí vymýšlet si, či zveličovat, prožitě události, zpravidla za účelem upoutání pozornosti. Ostatně byl to právě její otec [REDAKCE], kdo nevěřil sdělované informaci od své dcery [REDAKCE] o tom, že byla znásilněna, a proto věc považoval za vyřízenou odesláním jedné textové zprávy své bývalé manželce. Rovněž tak ani ona nepovažovala za potřebné, byť ze zcela jiného důvodu (v době, kdy se měl skutek stát, tak byla u svého otce), věc řešit. Negativní informace k pravdomluvnosti [REDAKCE] pak soudu poskytli všichni soudem slyšení svědci, případně se podávaly z jimi čtených výpovědí či podaných vysvětlení, s výjimkou [REDAKCE]. Obzvláště negativně v tomto směru hodnotila [REDAKCE] svědkyně [REDAKCE], matka [REDAKCE] a [REDAKCE], které rovněž, jak bylo uvedeno, nevnímaly osobu [REDAKCE] jako pravdomluvnou. K těmto osobám se v tomto směru přidali i [REDAKCE] a [REDAKCE]. Z výpovědí všech výše uvedených svědků bylo zjištěno, že v průběhu letních prázdnin roku [REDAKCE] [REDAKCE] chodila neadekvátně oblečena svému věku, kdy nosila velké výstřihy a minisukně, to vše s cílem upoutat pozornost mužů na svoji osobu. Její životní styl, kdy kouřila, případně žebřala o cigarety na autobusovém nádraží, jak uvedla např. [REDAKCE], rozhodně ve světle jejích studijních výsledků, neodpovídal běžnému dospívání dívky v tomto věku. Byla to právě [REDAKCE], kdo v průběhu hlavního líčení uvedl, že v roce [REDAKCE] již kouřila, chodila vyzývavě oblečená a zároveň potvrdila, že úmyslně nepravdivě popisovala pohlavní styk s obžalovaným [REDAKCE], kterého v podstatě křivě obvinila ze znásilnění. Konečně její způsob života ani o letních prázdninách roku [REDAKCE] nesměřoval k běžnému a životu třináctileté dívky, neboť se odstěhovala za svým přítelem [REDAKCE] do [REDAKCE], s nímž otěhotněla. Mimořádně negativní hodnocení k osobě poškozené soudu poskytla i komplexní zpráva orgánu sociálně právní ochrany dětí zpracovaná [REDAKCE].
32. K právní kvalifikaci posuzovaného jednání soud ve stručnosti podotýká, že pokud by se obžalovaný dopustil jednání v rozsahu uvedeném v obžalobě, tak by skutečně bylo namístě kvalifikovat takové jednání jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť měl vykonat soulož s dítětem mladším patnácti let.
33. S poukazem na výše uvedené skutečnosti, kdy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný stíhán, proto soud podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžalovaného [REDAKCE] obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 13. 9. 2018, č. j. Zt 46/2018-11.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 3. prosince 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Ing. Jitky Marouškové a Jitky Hronové v hlavním líčení konaném dne 10. 6. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████, brigádník, trvale bytem ██████████,

uznává se vinným, že

v období nejméně od ██████████ do ██████████ v bytě na adrese ██████████, okres ██████████, nejméně ve třech případech vykonal oboustranně dobrovolnou soulož s nezletilou ██████████, narozenou ██████████, ačkoli věděl, že jí je třináct, a následně čtrnáct, let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

tím spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest **vyhoštění** v trvání **4 (čtyři) roky**.

Odůvodnění:

Po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a proto byl podle § 129 odst. 2 tr. ř. vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 10. června 2020

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Karla Kolafy a Zdeny Hružové v hlavním líčení konaném dne 17. 10. 2019

takto:

I.

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, nezaměstnaný, trvale bytem ██████████ ██████████, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 31. 5. 2018, č. j. ZT 1/2018-24, pro jednání spočívající v tom, že

v době od ██████████ hodin do ██████████ hodin dne ██████████ v prostoru za domem č.p. ██████████ v ██████████ ██████████ v ██████████, okres ██████████, se nejprve snažil políbit na ústa poškozenou ██████████ ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, přičemž poté, co poškozená políbení odmítla, odstrčil ji svým tělem směrem k lavičce stojící ve výklenku stěny domu, přičemž v důsledku tohoto odstrčení při dosednutí na lavičku poškozená narazila zadní částí hlavy na stěnu domu, následně poškozenou povalil zády na lavičku, stáhl ji legíny se spodními kalhotkami pod kolena, sám si rozepnul kalhoty, nalehl na ni a přes odpor poškozené na ní vykonal soulož, kdy jí opakovaně zasouval svůj penis do vaginy, přičemž během soulože držel poškozenou levou rukou pod krkem; tímto jednáním způsobil poškozené ██████████ poranění, a to nejméně modřinu o rozměru 5 x 5 cm na stehně levé nohy,

tedy

jiného měl násilím donutit k pohlavnímu styku a čin spáchat souloží,

tím měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

II.

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, nezaměstnaný, trvale bytem ██████████ ██████████, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve ██████████,

uznává se vinným, že

v době od ██████████ do ██████████ v místě svého trvalého bydliště v bytě panelového domu na adrese ██████████, okres ██████████, dlouhodobě a opakovaně psychicky a fyzicky týral svoji matku ██████████, nar. ██████████, se kterou společně obýval byt, tak, že ji několikrát do týdne vulgárně nadával a urážel slovy, že je mrdka, kunda, píča, kráva pitomá, píča blbá, že může za to, že byl v past'áku, že jí předvede šikanu, co on tam zažíval, dále jí vyhrožoval slovy, že ji zabije, podpálí panelák, kdy navíc tyto nadávky častokrát doprovázel ničením věcí v bytě a několikrát i fyzickým jednáním, kdy na ni házel věci, plival, jednou ji kopl do nohy, strkal do ní, následkem čehož měla zhmožděná záda a zlámaný malíček na ruce, kdy lékařské ošetření vyhledala, ale neuviedla pravý důvod poranění, přičemž jednání ██████████ v ní vyvolávalo přetrvávající pocit strachu, pro který se několikrát musela před ██████████ schovat u své známé nebo se zavřela v ložnici,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) tr. zákoníku,

odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyři) roky**.

Podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:**K bodu I.**

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podala k nadepsanému soudu dne 31. 5. 2018 obžalobu pod č. j. ZT 1/2018-24 na obžalovaného [REDAKCE] (dále také jen „obžalovaný“ nebo „obžalovaný [REDAKCE]“) pro spáchání zločinů znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku (bod 1. výroku obžaloby) a týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) tr. zákoníku (bod 2. výroku obžaloby).
2. Trestného činu znásilnění se měl obžalovaný [REDAKCE] dopustit tím, že v době od [REDAKCE] hodin do [REDAKCE] hodin dne [REDAKCE] v prostoru za domem v ulici [REDAKCE], okres [REDAKCE], se nejprve snažil políbit na ústa poškozenou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (dále také jen „poškozená“ nebo „poškozená [REDAKCE]“), přičemž poté, co políbení odmítla, tak ji odstrčil svým tělem směrem k lavičce stojící ve výklenku stěny domu. V důsledku tohoto odstrčení při dosednutí na lavičku [REDAKCE] narazila zadní částí hlavy na stěnu domu. Obžalovaný pak [REDAKCE] povalil na záda na lavičku, stáhl jí legíny se spodními kalhotkami pod kolena, rozepnul si kalhoty, nalehl na ni a přes její odpor na ní vykonal soulož, kdy jí opakovaně zasouval svůj penis do vagíny. Během soulože držel [REDAKCE] levou rukou pod krkem. V průběhu znásilnění způsobil [REDAKCE] modřinu o rozměru 5 cm x 5 cm na stehně levé nohy.
3. V odůvodnění obžaloby státní zástupkyně dovozovala trestní odpovědnost obžalovaného, při absenci jeho doznání, z výpovědi poškozené [REDAKCE] a dalšího obsahu spisu. V dalších pasážích odůvodnění obžaloby státní zástupkyně shrnula výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], případně poukázala na vysvětlení podaná [REDAKCE] a [REDAKCE], jež se vztahovala k chování poškozené a obžalovaného. V případě [REDAKCE] a [REDAKCE] státní zástupkyně uvedla, že jmenovaní slyšeli ženský hlas, jak volá o pomoc. Další část důkazů, které státní zástupkyně v odůvodnění obžaloby zmínila, se vztahovala k zajištěným biologickým stopám, případně k důkazům listinným. Zmíněn byl i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaný k osobě obžalovaného, jakož i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická a forenzní psychologie, jehož předmětem bylo zkoumání věrohodnosti poškozené. Podle závěru posledně uvedeného posudku je v obecné rovině věrohodnost poškozené [REDAKCE] snížena, zatímco v případě věrohodnosti specifické, jež má své hranice, lze v hrubých rysech její výpověď vnímat jako věrohodnou. Bez bližšího hodnocení důkazů státní zástupkyně uzavřela, že na podkladě výše uvedených důkazů je obviněný před soud postaven právem, neboť se měl vůči poškozené [REDAKCE] dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku.
4. Obžalovaný [REDAKCE] se v rámci přípravného řízení ve své výpovědi dne [REDAKCE] vyjadřoval pouze k osobním a majetkovým poměrům. Vypověděl, že je bez zaměstnání, není veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a nemá žádný příjem. K majetkovým poměrům stručně doplnil, že je nemajetný. K osobním poměrům uvedl, že je svobodný a nemá žádnou vyživovací povinnost. Ve vztahu k věci pak využil svého zákonného práva a odepřel výpověď. Obžalovaný své stanovisko z hlediska využití práva vyjádřit se k věci následně změnil, a proto bylo v odpoledních hodinách dne [REDAKCE] pokračováno v jeho výslechu. Ve vztahu k osobním poměrům doplnil své zkušenosti s užíváním omamných a psychotropních látek, jakož i alkoholu, na nichž se necítí být závislý. V době výslechu nebyl pod vlivem alkoholu, drog, léků, ani jiných látek, které by ho mohly po psychické stránce ovlivnit. V další části výpovědi se již vyjadřoval k průběhu [REDAKCE], tedy k večeru z [REDAKCE] na [REDAKCE]. V průběhu [REDAKCE] konzumoval alkoholické nápoje a marihuanu, dílem sám, dílem se svými kamarády [REDAKCE] a [REDAKCE]. S [REDAKCE] přišel do kontaktu prakticky až na náměstí v [REDAKCE], kde v tu dobu již seděl sám. Byla to právě [REDAKCE],

kteřá ho chytla kolem krku, řekla mu, aby s ní společně odešel z náměstí, a proto spolu odešli. V blízkosti panelového domu, po cestě z náměstí, ho svlékla, a začala na něm vykonávat orální styk. V další části výpovědi obžalovaný uvedl, že k pohlavnímu styku došlo na lavičce, kdy seděl a poškozená [REDAKCE] na něm tzv. skákala. Při tomto vaginálním styku byla [REDAKCE] aktivnější a zhruba po pěti minutách ho [REDAKCE] ukončila a odešla. Obžalovaný kategoricky odmítl, že by se dopustil jakéhokoliv násilí vůči [REDAKCE], neboť se jednalo o dobrovolný pohlavní styk. Křivé obvinění své osoby ze zločinu znásilnění ze strany [REDAKCE] si vysvětluje tím, že jmenovaná lže a v rámci své vlastní léčby užívá medikaci. V průběhu vazebního zasedání obžalovaný využil svého práva a k věci se nevyjadřoval, a pakliže mu byl dán prostor vyjádřit se k trestné činnosti kladené mu za vinu v průběhu přípravného řízení dne [REDAKCE], tak se již vyjadřoval toliko k trestné činnosti, které se měl dopustit vůči své matce [REDAKCE].

5. V průběhu hlavního líčení obžalovaný setrval na své výpovědi z přípravného řízení a doplnil, že při cestě z náměstí v [REDAKCE], odkud ho [REDAKCE] doslova odtáhla, se začali líbat. Podrobněji se pak vyjadřoval k průběhu pohlavního styku s [REDAKCE]. Zmínil, že při orálním styku ejakuloval do jejích úst, načež [REDAKCE] ejakulát vyplivla. Tyto skutečnosti v průběhu přípravného řízení nezmiňoval, neboť si na ně nevzpomněl. Teprve poté došlo k pohlavnímu styku, kdy si sama svlékla rukama legíny nad kolena, sedla si k němu čelem v době, kdy již seděl na lavičce, a následně došlo k pohlavnímu styku. V průběhu pohlavního styku nevyjadřovala žádný nesouhlas, či odpor vůči jeho osobě, právě naopak, neboť pohlavní styk doprovázela „normálním ženským hekáním“, které bylo právě výrazem spokojenosti z vykonávané, oboustranně chtěné, soulože. V určitý okamžik při souloži registroval v blízkosti muže, ale bylo mu to jedno. Závěrem obžalovaný podotkl, že když se dozvěděl, že měl [REDAKCE] znásilnit, tak šel do místa jejího bydliště, protože mu šíření této nepravdivé informace nepřišlo normální a žádné trestné činnosti se vůči ní nedopustil.
6. Před hodnocením důkazů, jež byly provedeny v hlavním líčení, považuje soud za potřebné konstatovat, že po celou dobu trestního řízení vůči všem stranám trestního řízení, především obžalovanému a poškozené, postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s normami trestního práva zaručujícími spravedlivé trestní řízení. Nebylo zjištěno, že by byl na obžalovaného činen nátlak policejním orgánem k tomu, aby vypovídal. Rovněž tak v případě poškozené [REDAKCE] bylo zjištěno, že byla před každou výpovědí v pozici svědkyně náležitě poučena o tom, že má právo odepřít výpověď, pakliže by si způsobila újmu trestního stíhání tím, že by vypovídala. Zároveň byla jako svědkyně řádně poučena o možných trestněprávních následcích v případě křivé výpovědi a byla upozorněna na povinnost vypovědět úplnou pravdu a nic nezamlčet. V přípravném řízení, ale ani v řízení před soudem, tak nebyly vytvářeny záměrně nepříznivé podmínky při obstarávání důkazů a jejich provádění, které by měly vyvinout jakýkoliv nátlak na obžalovaného nebo poškozenou. Stejný závěr je soudem učiněn i ve vztahu k poškozené [REDAKCE] (podrobněji v části II. odůvodnění).
7. V návaznosti na charakter trestné činnosti, která je obžalovanému státní zástupkyní pod bodem 1. výroku obžaloby kladena v podané obžalobě za vinu, se zohledněním stanoviska obžalovaného k trestné činnosti, se okresní soud zabýval pohybem obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] v průběhu [REDAKCE] a následného kontaktu těchto osob s dalšími osobami. Okresní soud pohyb obžalovaného a poškozené, i jejich vzájemný kontakt, rozdělil do tří časových úseků. V rámci prvního úseku se soud zabýval jejich vzájemným kontaktem v přítomnosti dalších osob a odchodu z náměstí v [REDAKCE]. V případě úseku druhého se soud zaměřil na jejich vzájemný kontakt v průběhu cesty a případné líbání, o kterém hovořil obžalovaný [REDAKCE]. Konečně, v rámci třetí fáze, se soud zaměřil na průběh a okolnosti události vztahující se k pohlavnímu styku, ke kterému mělo mezi nimi dojít na lavičce v blízkosti panelového domu.

8. Obžalovaný [REDACTED] vypověděl, že v průběhu [REDACTED] konzumoval alkoholické nápoje a drogu marihuana, pod jejichž vlivem byl v době, kdy byl v kontaktu s [REDACTED]. Svědkyně [REDACTED] v průběhu trestního řízení, a to jak v rámci své výpovědi v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, shodně uvedla, že obžalovaného [REDACTED] upozorovala na náměstí, kde seděl shrbený na lavičce a měl hlavu v dlaních, resp. držel se za hlavu. Nechtěla, aby tam sám seděl, bylo jí ho líto, a proto se rozhodla, že ho doprovodí domů. Přestože jí [REDACTED] a [REDACTED], kteří tam s ní byli, její záměr rozmlouvali, tak nakonec společně odešla s obžalovaným. Průběh odchodu obžalovaného s poškozenou [REDACTED] od kašny registrovaly v té době i další osoby, které byly v průběhu [REDACTED] na náměstí v [REDACTED], konkrétně [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], jakož tedy i zmínění [REDACTED] a [REDACTED]. V tomto směru všichni svědci shodně vypověděli, že registrovali odchod obžalovaného s poškozenou. Svědek [REDACTED] toliko doplnil, že [REDACTED] chtěla obžalovaného doprovodit, a proto si u něj nechala svůj batoh s tím, že se pro něj vrátí, což se nestalo, a proto jí ho vrátil až druhý den. Ostatně shodně vypověděl i svědek [REDACTED], který poměrně dlouho čekal na [REDACTED] na náměstí, nicméně jmenovaná se na náměstí již nevrátila, a proto odešel domů.
9. K průběhu inkriminovaného večera, stejně jako ve vztahu k obžalovanému [REDACTED], či [REDACTED], se vyjadřovali v průběhu trestního řízení svědci [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Všichni tyto svědci popisovali průběh, jakým trávili [REDACTED], včetně rozsahu a míry konzumace alkoholických nápojů, pod jejichž vlivem byli, nicméně i přesto si byli schopni vybavit některé skutečnosti a okolnosti, které se vztahují k projednávané trestní věci. Svědek [REDACTED] na rozdíl od ostatních zmínil, že registroval fyzický konflikt mezi obžalovaným [REDACTED] a dalšími osobami, z něhož vyšel obžalovaný rozhodně jako poražený.
10. Nalézací soud se poté zaměřil na druhý časový úsek, tedy průběh cesty z náměstí k místu, kde mělo dojít ke znásilnění. Z výpovědi obžalovaného [REDACTED] a svědkyně [REDACTED] shodně vyplynulo, že odcházeli z náměstí společně a po celou dobu se k nim nepřidala žádná další osoba, která by s nimi pokračovala v jejich směru cesty. Zatímco obžalovaný v rámci své výpovědi uvedl, že již v průběhu cesty se s [REDACTED] líbal, tak to byla právě poškozená, která opakovaně a důrazně negovala, že by došlo k jakýmkoliv dobrovolným polibkům mezi její osobou a obžalovaným [REDACTED]. Na tomto stanovisku rázně setrvala i u hlavního líčení. Výpověď svědkyně [REDACTED] v této části byla zásadním způsobem vyvrácena výpověďmi svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], kteří v určitém časovém odstupu šli stejným směrem jako obžalovaný [REDACTED] a poškozená [REDACTED]. Svědkyně [REDACTED] registrovala obžalovaného s poškozenou u plotu v blízkosti panelového domu v objetí, jak se líbali, přičemž neevidovala žádné odstrkování ze strany poškozené [REDACTED], či jakýkoli verbální či nonverbální nesouhlas s polibky od obžalovaného [REDACTED]. Ostatně zcela shodně se vyjádřili i svědci [REDACTED] a [REDACTED], kteří ještě zmínili, že to byla právě [REDACTED], kdo okřikl [REDACTED] v okamžiku, kdy sledovala jejich společné počínání. V tomto směru je potvrzována tedy výpověď obžalovaného [REDACTED] o tom, že polibky ze strany [REDACTED] byly dobrovolné, a navíc podporují jeho výpověď v části, kde zmiňoval verbální projev [REDACTED] směrem k Petře [REDACTED].
11. Poslední, třetí, časový úsek se vztahuje již k průběhu pohlavního styku mezi obžalovaným a poškozenou. Předně nutno podotknout, že jak obžalovaný, tak poškozená [REDACTED], nijak nepopírali, že by mezi nimi došlo k pohlavnímu styku, a proto bylo pro soud zcela zásadní otázkou, zda se jednalo o pohlavní styk dobrovolný, jak tvrdil obžalovaný, nebo nedobrovolný, jak vypovídala poškozená [REDACTED]. Místo pohlavního styku bylo ve shodě s výpovědí obou aktérů zjištěno i z důkazů listinných, konkrétně z protokolu o ohledání místa činu a přiložené

fotodokumentace. Není tedy pochyb o tom, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo na lavičce u panelového domu v [REDAKCE] v [REDAKCE]. Rovněž tak nebyly zjištěny žádné rozpory ohledně časových souvislostí, tedy doby, kdy mezi nimi k pohlavnímu styku došlo, což je podporováno i výpovědí svědka [REDAKCE].

12. Okresní soud, v kontextu výpovědi obžalovaného, rekapituluje, že pohlavnímu styku mělo předcházet orální uspokojení jeho osoby ze strany [REDAKCE], které dospělo až k ejakulaci do jejích úst, kdy ejakulát vyplivla. Poté, když seděla na lavičce, tak si stáhla legíny a spodní kalhotky do úrovně kalhot a vykonala na něm vaginální soulož. Naproti tomu poškozená [REDAKCE] pohlavní styk popsala tak, že poté co odmítla jeho políbení, tak ji odstrčil svým tělem směrem k lavičce, která byla umístěna ve výklenku panelového domu, kdy v důsledku tohoto odstrčení, při dosednutí na lavičku, narazila zadní částí hlavy na stěnu domu. Obžalovaný ji potom povalil zády na lavičku, oběma rukama vzal za legíny pod zadkem a legíny i s kalhotkami z ní strhl ke kolenům nohou, které měla u sebe. Obžalovaný začal její kolena od sebe tahat, strašně rychle si rozepl poklopec u kalhot a v okamžiku, kdy jí roztáhl nohy, tak do ní vnikl. Po vniknutí pohlavního údu do její vagíny jí dal levou ruku na krk, o kterou se opíral, a proto nemohla ani křičet. V další části výpovědi ovšem uvedla, že přestože na obžalovaného doslova řvala, aby svého jednání zanechal, tak pokračoval v souloži. Připomněla, že v důsledku fyzické převahy obžalovaného mohla dělat, co chtěla, včetně kopání a kousání do spodního rtu, nic však nepřimělo obžalovaného, aby upustil od znásilnění a pokračoval v pohlavním styku. Zhruba po patnácti minutách využila příležitosti, kdy obžalovaný z její vagíny vyndal pohlavní úd, slezl a sedl si vedle ní na lavičku. V průběhu hlavního líčení svědkyně [REDAKCE] při své výpovědi v podstatě setrvala na popisu znásilnění z přípravného řízení, ovšem nebyla schopna si vybavit, zda došlo u obžalovaného k ejakulaci. Obžalovaného se snažila od sebe odstrčit rukama, nicméně si již nevybavila, zda se mu snažila bránit při svlékání. Potvrdila, že legíny a kalhotky jí stáhl pouze po kolena, naproti tomu již nevěděla, zda jí sundal mikinu a tričko, resp. zda jí odhalil prsa. Při sundávání kalhot ji obžalovaný držel jednou rukou, a druhou rukou si rozepínal kalhoty. V průběhu znásilnění viděla pouze proběhnout malého psa a nezaregistrovala v blízkosti žádné další osoby. Při pohlavním styku se snažila křičet, ale nešlo to.
13. K průběhu pohlavního styku popisovaného obžalovaným a poškozenou okresní soud konstatuje, že jak v případě verze obžalovaného [REDAKCE], tak v případě verze poškozené [REDAKCE], byla vzhledem k jimi popisovanému způsobu a formě vykonávaného pohlavního styku, ve světle oděvu, který měli na sobě, zejména v podobě rozsahu a místa stažených legín a spodních kalhotek poškozené [REDAKCE], nezbytná míra určité součinnosti každého z nich, aby mezi nimi mohla být soulož uskutečněna. Na těle poškozené [REDAKCE] zároveň nebyly nalezeny žádné takové stopy, které by svědčily pro rozsah a intenzitu škrčení či držení jejího těla způsobem a formou, kterou popisuje, nehledě na značnou komplikovanost takového držení zvláště pokud měla pouze legíny a kalhotky stažené ke kolenům a nohy měla mít zvednuty při pohlavním styku i s tímto oděvem. Jako zcela klíčová se ovšem jeví výpověď svědka [REDAKCE], který v době, kdy probíhal pohlavní styk mezi obžalovaným a poškozenou, venčil svého psa. Svědek [REDAKCE] registroval milující se pár, včetně běžných ženských vzdechů doprovázejících dobrovolný pohlavní styk osoby, která si ho užívá. Absence umělého osvětlení mu neumožňovala identifikovat obě osoby. Svědek doplnil, že se pohyboval u milujícího se páru tak blízko, že slyšel projevy obou aktérů při tomto pohlavním styku a neregistroval žádné náznaky odporu ze strany jednoho z nich, či snad žádost o pomoc. Ostatně v tomto směru následně vypovídaly svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], jimž se svědek [REDAKCE] svěřil s tímto zážitkem, tedy že registroval milující se pár.
14. V průběhu hlavního líčení byli vyslechnuti svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se vyjadřovali k průběhu hluku, jež registrovali jako obyvatelé panelového domu v souvislosti se [REDAKCE]

██████████. Na rozdíl od tvrzení státní zástupkyně uvedeného v obžalobě tyto osoby nesdělily nic o tom, že by registrovaly v průběhu ██████████ volání o pomoc.

15. Obžalovaný ██████████ konzistentně uváděl, že poškozená ██████████ dobrovolně opustila místo, kde s ním vykonala soulož a odešla, zatímco on zůstal na místě sám. Svědkyně ██████████ vypověděla, že z místa znásilnění utekla, aniž by se ohlédla, směrem k náměstí, kde však již ██████████ a ██████████ nebyli, a proto šla domů. Po příchodu domů zjistila, že ji kontaktoval prostřednictvím mobilního telefonu ██████████, a proto mu pouze napsala, že ji obžalovaný ██████████ znásilnil, čemuž ██████████ od počátku nevěřil. V průběhu hlavního líčení poškozená vypověděla, že ačkoli se cítila být v důsledku znásilnění obžalovaným ██████████ „špinavá“, tak šla spát a vykoukala se teprve ráno. Oděv, který měla na sobě, dala do pračky. Původně nechtěla věc oznámit orgánům činným v trestním řízení, nicméně učinila tak po konzultaci, spíše nátlaku, ze strany své matky a jejího přítele, který má příbuzného u Policie České republiky.
16. V této souvislosti okresní soud konstatuje, že v průběhu přípravného řízení byl zajištěn oděv poškozené a obžalovaného. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, nebyla na předloženém oblečení poškozené ██████████, spodních kalhotkách, černé bundě značky ██████████ a černě mikině, prokázána přítomnost spermatu. Rovněž tak nebyla prokázána přítomnost spermatu v poševním výtěru poškozené. Na předloženém oblečení obžalovaného ██████████, prošívané vestě, dvou mikinách a dvou kusů spodního prádla, rovněž nebyla specificky prokázána přítomnost spermatu. Stejný výsledek je zjišťován ze stěru jeho genitálu. Jediná shoda, která byla zjištěna, byla ze stěru legín ██████████, kalhot obžalovaného v okolí zipu a pravého rukávu bundy ██████████, kde byly stanoveny shodné haplotypy Y chromozomu, které se shodují s haplotypem osoby obžalovaného ██████████.
17. Na fotodokumentaci poškozené ██████████ ze dne ██████████ je patrna velmi drobná modřinka na jejím levém stehně zhruba o rozměru 5 cm x 5 cm a drobné odřenininy v horní části levého stehna. V případě obžalovaného ██████████ je z fotodokumentace jeho obličeje, konkrétně dolního rtu, patrné pouze mírné zrudnutí.
18. Bylo konstatováno, že místo pohlavního styku bylo zjištěno nejen z výpovědi obžalovaného a poškozené Andrey Vincikové, či svědka Karla Líkaře, ale i z protokolu o ohledání místa činu a náčrtku, včetně fotodokumentace. Z těchto důkazů se rovněž shodně podává, že na místě nebyly zajištěny policejním orgánem žádné kriminalisticky upotřebitelné stopy.
19. Z telefonické komunikace mezi poškozenou Andreou Vincikovou a svědkem Stanislavem Batystou se podává, že jí bylo Stanislavem Batystou vytýkáno, že na ni vyčkával na místě, kde se domluvili, zatímco ona se líbala a měla pohlavní styk s obžalovaným ██████████, načež tedy vyslovil výrazné zklamání nad jejím chováním. Tato komunikace proběhla zhruba v době kolem 03:30 hodin. Andrea Vinciková na to reagovala sdělením, že byla obžalovaným ██████████ znásilněna. Z reakce Stanislava Batisty lze vysledovat údiv nad dobou trvání takového znásilnění a očekává, že pokud je to pravda, tak podá poškozená trestní oznámení. Teprve v následné komunikaci, s odstupem zhruba patnácti hodin, mu Andrea Vinciková sděluje, že věc oznámila orgánům činným v trestním řízení.
20. V průběhu trestního řízení byl podroben znaleckému zkoumání mobilní telefon značky ██████████ obžalovaného ██████████. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, nebyly zjištěny pro potřeby tohoto trestního řízení žádné relevantní informace. Stejně tak tomu bylo i v případě kamerového záznamu umístěného na ██████████ v ██████████.

21. Lékařskými zprávami vztahujícími se k poškozené [REDAKCE] byla objektivizována pouze modřina o velikosti 5 cm x 5 cm na levém stehnu, aniž by byla zjištěna jakákoliv další traumata u poškozené, a to i po provedeném gynekologickém vyšetření.
22. V kontextu výše uvedených rozporů ve výpovědích svědkyně [REDAKCE] soud konstatuje, že vedle obecných zásad platných pro hodnocení všech důkazů je nutno hodnotit zejména pravděpodobnost a spolehlivost svědecké výpovědi. Ta je totiž, i přes zákonnou povinnost svědka vypovídat úplnou pravdu a nic nezamlčet (§ 101 odst. 1 tr. ř.), téměř vždy poznamenána určitou mírou subjektivismu. Informační obsah svědecké výpovědi proto může být zkreslen řadou subjektivních, ale i objektivních, okolností, tedy od zaujatosti svědka vůči obviněnému (přátelské nebo nepřátelské vztahy mezi nimi, dopad škody způsobené trestným činem, obava ze msty za svědectví a podobně), přes negativní či pozitivní vztah svědka k orgánům činným v trestním řízení (předchozí špatné zkušenosti, obavy z možného vlastního trestního stíhání, přílišná horlivost ve snaze co nejvíce napomoci v objasňování a podobně), ovlivnění jinými svědeckými výpověďmi nebo jinými důkazy, celkovou rozumovou, vzdělanostní a kulturní úroveň svědka, jeho zvláštními psychofyzilogickými vlastnostmi (nemoc, drogová závislost), až po situaci na místě a v době činu, jak ji objektivně vůbec mohl svědek vnímat (denní doba, výhledové poměry a podobně).
23. Zvláštní pečlivost vyžaduje hodnocení svědecké výpovědi u osob, kterou váže k obviněnému pracovní, kamarádský, přátelský nebo rodinný vztah. Tyto osoby mohou být do značné míry zainteresovány na výsledku trestního řízení, což může negativně ovlivnit důkazní hodnotu jejich svědectví. Specifický přístup je pak nutný při hodnocení výpovědi svědků, kteří mají k obviněné osobě negativní vztah, nebo pokud svědek podstatně změnil svoji výpověď, či tato výpověď je v podstatných okolnostech v rozporu s dalšími provedenými důkazy (zde okresní soud předesílá, že taková situace nastala a v této trestní věci byly zjištěny významné rozpory ve výpovědi svědkyně [REDAKCE], jak bylo uvedeno). Soud proto pečlivě konfrontoval tuto skutečnost s dalšími důkazy provedenými v této trestní věci.
24. Při hodnocení důkazů pak vycházel soud prvního stupně z celé výpovědi každého svědka, z rozsahu a závažnosti případných rozdílů v jeho výpovědích a z vysvětlení, pakliže bylo soudu nabídnuto, proč k těmto rozdílům došlo. Aby mohl pak spolehlivě důkaz posoudit, vzal v úvahu i důkazy ostatní, rovněž tak posuzoval případné rozpory mezi nimi a zjišťoval, proč k nim došlo.
25. V případě svědeckých výpovědí měl soud na zřeteli, že proces jejího tvoření prochází určitými etapami, přičemž v každé z nich může dojít k chybám, omylům a zkreslení, v jejichž důsledku nemusí být výpověď vůbec nebo v určitých směrech v souladu se skutečností. Okresní soud zastává názor, že spolehlivost svědecké výpovědi z tohoto hlediska určuje nejen správné vnímání určité skutečnosti nebo zapamatování si a uchování v paměti vnímaných skutečností, ale i správná reprodukce vnímané skutečnosti při výslechu.
26. Žádný ze slyšených svědků výslovně nepotvrdil, že by vypovídal pod tíhou či tlakem orgánů činných v trestním řízení, tendenčnost v tomto směru nenesou ani důkazy listinné. Závěr o zákonnosti tohoto trestního řízení, včetně postupu policejních orgánů, je tedy vskutku oprávněný, jak již bylo ostatně konstatováno výše.
27. V průběhu trestního řízení byly zjištěny výrazné rozpory ve výpovědi svědkyně [REDAKCE] vztahující se k průběhu kontaktu s obžalovaným [REDAKCE] v době, kdy odešli z náměstí v [REDAKCE], především k líbání s obžalovaným [REDAKCE], které poškozená důrazně negovala po celé trestní řízení, stejně jako k okolnostem pohlavního styku, který poškozená označila jako nedobrovolný. Předně nelze přehlédnout, že svědkyně [REDAKCE] byla poprvé vyslýchána v pozici svědkyně poměrně krátce po celé události. V rámci dalších svých výpovědí

prakticky setrvala na své původní výpovědi, i přestože byla vyvrácena výpověďmi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří nemají žádný zájem na výsledku projednávané trestní věci, rovněž tak nejsou ani s obžalovaným či poškozenou [REDAKCE] v jakémkoli vztahu či kontaktu, který by mohl vést k závěru o důvodnosti nevěrohodnosti jejich výpovědi.

28. Z těchto příčin proto nalézací soud zaměřil pozornost rovněž na zjišťování povahových, osobních a morálních vlastností poškozené Andrey Vincikové. V průběhu trestního řízení se k osobě poškozené [REDAKCE], kromě obžalovaného [REDAKCE], který ji označil jako osobu nikoli pravdomluvnou, vyjadřovali i svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Posledně uvedený opakovaně potvrdil, že [REDAKCE] nevěří a je přesvědčen o tom, že si znásilnění vymyslela. Svědek [REDAKCE] ji označil jako osobu, která se svým chováním, ale i odíváním, vymyká běžnému standardu. Připustil, že svým odíváním mu připomíná „satanistku“ a vnímá její snahy se od ostatních odlišit. V případě svědka [REDAKCE] je hodnocení poškozené [REDAKCE] obdobné, neboť ji označil jako zvláštní osobu se zkratkovitým jednáním a připomněl, že v minulosti se s [REDAKCE] líbal a ona ho při líbání kousla do rtu. Naproti tomu svědek [REDAKCE] hodnotí osobu [REDAKCE] kladně, kdy podle něj hovoří pravdu. V průběhu řízení před soudem byla vyslechnuta i [REDAKCE], matka [REDAKCE], která veškeré informace vztahující se k projednávané trestní věci získala zprostředkovaně od své dcery [REDAKCE]. Zevrubně se vyjadřovala především k okolnostem, za kterých se snažila přimět dceru [REDAKCE] k tomu, aby jí sdělila pravdivé informace o průběhu [REDAKCE] a v návaznosti na to aby věc oznámila orgánům činným v trestním řízení. Zmínila rovněž problémy s chováním či pravdomluvností své dcery [REDAKCE].
29. V souvislosti s posuzováním obecné a specifické věrohodnosti poškozené [REDAKCE] soud nemůže přehlédnout znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a forenzní psychologie, zpracovaný znalcem [REDAKCE]. Znalec ve svých závěrech konstatuje, že rozumové schopnosti poškozené [REDAKCE] umožňují bezproblémovou reprodukci prožívaných událostí, kdy její osobnost vykazuje známky sociální nezralosti, neschopnost realizovat své přání a prosadit se mezi vrstevníky. Podle znalce je v podstatě závislá na mínění ostatních. Pokud jde o věrohodnost v obecné rovině, objevují se známky, které signalizují její snížení v případě ohrožení psychické stability, může si vypomáhat nepravdivým sdělením. Pokud jde o věrohodnost stran její výpovědi, tedy věrohodnost specifickou, objevují se znaky jak pro pravdivost výpovědi (intelekt, dobrá paměť, neshledána patologie kognitivních procesů, není zájmem se mstít), tak některé osobnostní charakteristiky, které věrohodnost zpochybňují, jako např. snaha upoutat pozornost, sugestibilita, stejně jako nejasnost vlivu alkoholu a podobně. Znalec uzavřel, že míra specifické věrohodnosti má u [REDAKCE] své hranice, nicméně i přesto v hrubých rysech vnímá výpověď jako věrohodnou. Sklon ke lhavosti není u jmenované nestandardní, a pokud nemluví pravdu v obecné rovině, tak je to způsobeno spíše ochranou vlastní integrity a nepravdivá sdělení jsou především naivního charakteru. Znalec setrval na svých závěrech v průběhu hlavního líčení, a to i pro případ, že by bylo zjištěno, že některá klíčová tvrzení poškozené [REDAKCE] by byla vyvrácena. V případě znásilnění by se spíše klonil k závěru, že její obrana z hlediska intenzity před znásilněním nebyla příliš veliká a poukázal na informace ze spisového materiálu, podle nichž bylo registrováno jednou ze svědkyň volání o pomoc (v této souvislosti okresní soud konstatuje, že procesně použitelnou formou tato informace v průběhu trestního řízení nebyla zaznamenána, na což byl znalec upozorněn).
30. V průběhu hlavního líčení bylo soudem vyhověno důkaznímu návrhu obhajoby a byl poskytnut potřebný časový prostor ke zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, za účelem posouzení věrohodnosti poškozené [REDAKCE]. Znalecký posudek byl zpracován znalkyní [REDAKCE] a tento byl

zaslán po jeho vyhotovení soudu bez souhlasu obhajoby, o čemž svědčí i komunikace mezi soudem a znalkyní, kdy znalkyně požadovala na soudu prvního stupně, aby zajistil úhradu vyúčtování za zpracovaný znalecký posudek. Vzhledem k tomu, že obhájce soudu písemně sdělil, že znalkyně [REDAKCE] porušila jeho pokyn, aby předmětný znalecký posudek zaslala výlučně jemu, coby obhájci obžalovaného [REDAKCE], a zároveň sdělil, že s ohledem na závěry by tento znalecký posudek soudu nepředložil, tak k obsahu tohoto důkazu soud nemohl v průběhu hlavního líčení přihlížet, neboť by se jednalo o výrazné zúžení práv obžalovaného na jeho obhajobu. Ze stejných příčin nepředvolal znalkyni [REDAKCE] k hlavnímu líčení.

31. V průběhu trestního řízení byl rovněž zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyní [REDAKCE], která byla v průběhu hlavního líčení vyslechnuta. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku, jakož i z výsledku znalkyně před soudem, bylo shodně zjištěno, že v průběhu přípravného řízení obžalovaný absolvoval sexuologické vyšetření prostřednictvím phalopletysmografického vyšetření. Znalkyně u obžalovaného shledala sexuální deviaci, konkrétně sexuální agresi, pro kterou je znalkyní hodnocen pobyt obžalovaného na svobodě jako nebezpečný a vyžaduje ochranné léčení sexuologické ústavní formou. V případě rozpoznávacích schopností nebyly tyto v inkriminované době sníženy, avšak jeho ovládací schopnosti byly podstatně zmenšeny z důvodu přítomnosti sexuální deviace. Znalkyně v té souvislosti zmínila, že obžalovaný dne [REDAKCE] trpěl poruchou, konkrétně asociální psychopatií. V minulosti trpěl obžalovaný hyperkinetickou poruchou, disharmonickým vývojem osobnosti, pokračovala znalkyně, a v současné době trpí duševní poruchou v podobě asociální psychopatie podporované zneužíváním návykových látek (marihuana, pervitin, alkohol). Tato zjištění v kombinaci se sexuální deviací, která nevyklučuje agresi, u znalkyně vedla k závěru, že prognóza vývoje asociální psychopatie u obžalovaného není dobrá. V každém případě konstatovala, že rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného v době, kdy se měl činu dopustit, nebyly vymizelé, nicméně ovládací schopnosti byly nepodstatně sniženy vlivem alkoholu a případného požití marihuany. V případě pobytu obžalovaného na svobodě, ve vztahu ke zjištěné duševní poruše v podobě asociální poruchy osobnosti a zneužívání alkoholu a marihuany, znalkyně uzavřela, že jeho pobyt na svobodě je nebezpečný z důvodu přítomnosti těchto psychiatrických poruch, nicméně nevyžadují ochranné léčení, protože jsou léčbou neovlivnitelné a nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence.
32. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně, i bez návrhu stran, stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
33. Důkazy provedené soudem v hlavním líčení poskytovaly dostatečný rozsah informací o skutečnostech, které byly předmětem skutku pod bodem 1. výroku obžaloby, a proto nevznikla potřeba pro další dokazování. Ostatně provedení důkazů nenavrhovala státní zástupkyně, obžalovaný, či poškozená [REDAKCE].
34. Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladla státní

zástupkyně obžalovanému pod bodem 1. výroku obžaloby za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje.

35. Okresní soud stručně rekapituluje, že v průběhu trestního řízení byla výrazná pozornost věnována posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené [REDAKCE], a to z hlediska věrohodnosti obecné i specifické, neboť v případě jednání, pro které byla na obžalovaného [REDAKCE] podána obžaloba, byla po celou dobu jedinou osobou, která se k celé události v pozici svědka mohla komplexně vyjádřit. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie, zpracovaného [REDAKCE], jakož i z jeho výpovědi před soudem, shodně vyplynulo, že u poškozené [REDAKCE] byly shledány znaky, které snižují její obecnou věrohodnost, rovněž tak i věrohodnost specifickou, přestože se znalec v zásadě klonil, tedy nebyl s jistotou přesvědčen, k tomu, že výpověď svědkyně [REDAKCE] je věrohodná ohledně věrohodnosti specifické. Znalec totiž tuto výpověď hodnotil jako věrohodnou pouze v hrubých rysech. V každém případě významná část výpovědi svědkyně [REDAKCE] byla vyvrácena nejen výpovědí obžalovaného [REDAKCE], ale i svědky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se vyjadřovali k objetí obžalovaného s poškozenou a jejich spontánnímu líbání, jemuž byli všichni tři přítomni, které poškozená opakovaně a důrazně negovala. Jinak tomu nebylo v případě svědka [REDAKCE] stran pohlavního styku, který registroval mezi obžalovaným a poškozenou. Tento pohlavní styk mu z hlediska projevů poškozené, v jejichž prakticky bezprostřední blízkosti se pohyboval, což musela slyšet, když křičel na psa, jevil jako dobrovolný, neboť nezaregistroval nic, co by svědčilo pro jakoukoli nedobrovolnost, či potřebu zavolat o pomoc. Chování poškozené [REDAKCE] po příchodu domů nelze rovněž označit jako běžné chování osoby, která prožila trauma v podobě znásilnění. Přestože se podle své výpovědi [REDAKCE] cítila špinavá, tak se pouze svlékla, ulehla do postele, vedla čilou komunikaci prostřednictvím mobilního telefonu se [REDAKCE] a vykoukala se teprve následující den. Pokud věc oznámila orgánům činným v trestním řízení jako znásilnění, tak se tak stalo po prakticky celodenním hovoru se svojí matkou a jejím přítelem, který věc poněkud nestandardně komunikoval s policisty. To vše nehledě na to, že v tomto směru byla nucena si zachovat svoji tvář i ve vztahu ke [REDAKCE], který očekával, že pokud se obžalovaný [REDAKCE] vůči ní dopustil znásilnění, jak mu tvrdila, tak věc oznámí orgánům Policie České republiky. Ostatně v tomto směru lze odkázat na závěry znalce [REDAKCE], který uvedl, že poškozená je v podstatě závislá na mínění ostatních. Soud na podkladě těchto zjištění uzavřel, že trestní oznámení podané poškozenou na obžalovaného [REDAKCE], a obvinění jeho osoby ze znásilnění, lze přičíst mimo jiné tomu, že si potřebovala zachovat svoji „tvář“, aby vypadala jako osoba, která neměla dobrovolný pohlavní styk s obžalovaným [REDAKCE], který se dlouhodobě netěší dobré pověsti ve městě [REDAKCE] nejen obecně, ale i mezi přáteli [REDAKCE]. Ze všech těchto důvodů okresní soud zcela jednoznačně označil výpověď poškozené [REDAKCE] jako nevěrohodnou, kterou obžalovaného [REDAKCE] křivě obvinila ze spáchání zločinu znásilnění.
36. K právní kvalifikaci posuzovaného jednání soud ve stručnosti podotýká, že pokud by se obžalovaný dopustil jednání v rozsahu uvedeném pod bodem 1. výroku obžaloby, tak by skutečně bylo na místě kvalifikovat takové jednání jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) tr. zákoníku, neboť měl [REDAKCE] násilím donutit k pohlavnímu styku a čin spáchat souloží.
37. S poukazem na výše uvedené skutečnosti, kdy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný stíhán, proto soud podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžalovaného [REDAKCE] obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 31. 5. 2018, č. j. ZT 1/2018-24.

K bodu II.

38. Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný [REDACTED] v době od [REDACTED] do [REDACTED] v místě svého trvalého bydliště v bytě panelového domu na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], dlouhodobě a opakovaně psychicky a fyzicky týral svoji matku [REDACTED], nar. [REDACTED], se kterou společně obýval byt. Matku týral tak, že ji několikrát do týdne vulgárně nadával a urážel slovy, že je mrdka, kunda, píča, kráva pitomá, píča blbá, že může za to, že byl v past'áku, že jí předvede šikanu, co on tam zažíval. Obžalovaný rovněž matce vyhrožoval slovy, že ji zabije, podpálí panelák, kdy navíc tyto nadávky častokrát doprovázel ničením věcí v bytě a několikrát i fyzickým jednáním, kdy na ni házel věci a plival. V jednom případě ji kopl do nohy, strkal do ní, následkem čehož měla zhmožděná záda a zlamaný malíček na ruce. Přestože vyhledala lékařské ošetření, tak neuvedla pravý důvod poranění. Jednání obžalovaného [REDACTED] v ní vyvolávalo přetrvávající pocit strachu, pro který se několikrát musela před ním schovat u své známé nebo zavřít v ložnici.
39. Obžalovaný [REDACTED] v průběhu přípravného řízení ve své výpovědi zmínil komplikované soužití se svojí matkou [REDACTED], které bylo podle jeho názoru ve většině případů zapříčiněno provokativním chováním její osoby vůči němu. Připustil, že jeho chování vůči matce nebylo příkladné. Nijak nerozporoval, že mezi nimi docházelo k hádkám, v rámci kterých se vzájemně vulgárně uráželi. Negoval, že by svoji matku ponižoval či fyzicky napadl, naproti tomu nepopřel, že by v důsledku hádek poškodil zařízení bytu. Některým hádkám byla přítomna i sestra [REDACTED] nebo tetička [REDACTED].
40. V průběhu hlavního líčení obžalovaný setrval na výpovědi z přípravného řízení a podotkl, že v současné době je jeho vztah s matkou dobrý a jsou v telefonickém kontaktu. V minulosti ho opakovaně matka donutila opustit společnou domácnost, nicméně když zjistila, že je bezdomovcem, tak souhlasila s tím, aby se vrátil zpět domů. Pokud měl finanční prostředky, tak přispíval matce na bydlení částkou v rozmezí 1 000 Kč až 1 500 Kč měsíčně. Matka mu zajišťovala stravu a praní šatstva. V některých případech docházelo ke konfliktní situaci s matkou i v důsledku jejího soužití s některými jejími druhy, kdy např. zmínil [REDACTED].
41. Trestná činnost obžalovaného byla kromě jeho částečného doznání prokázána výpověďmi svědků [REDACTED], kamaráda matky obžalovaného, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a dílem i [REDACTED]. Tyto osoby se vyjadřovaly ke komplikovanému soužití obžalovaného s jeho matkou [REDACTED], a to v návaznosti na rozsah jejich vztahu buď s obžalovaným, či s [REDACTED] a tomu odpovídajícím způsobem, jak toto soužití mohli vnímat. Všichni svědci se shodli, že ke konfliktnímu soužití přispívala agresivní povaha obžalovaného, v případě svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] byl zmíněn i jejich názor na nevhodný způsob výchovy a chování [REDACTED] k obžalovanému. Nic to však nemění na faktu, že všichni jmenovaní se shodli na tom, že obžalovaný se k [REDACTED] choval agresivně, v různých intervalech v průběhu týdne jí vulgárně nadával a urážel výrazy uvedenými ve výroku rozsudku, vyčítal jí, že ho v minulosti nechala umístit do diagnostického zařízení, kdy tyto nadávky často doprovázel ničením věcí v bytě a několikrát i fyzickým jednáním vůči ní, jež bylo opět specifikováno ve výroku rozsudku. K takovému jednání ze strany obžalovaného vůči [REDACTED] vždy docházelo v místě jejího trvalého bydliště, kterým byl byt v [REDACTED] v [REDACTED], a to v období od [REDACTED] do [REDACTED].
42. V průběhu trestního řízení byla opakovaně vyslechnuta [REDACTED], která vždy využila svého zákonného práva odepřít výpověď, neboť obžalovaný je jejím synem. V případě [REDACTED], sestry obžalovaného, soud ukončil její výslech v průběhu hlavního líčení prakticky hned po jejím poučení, neboť takový procesní postup navrhla [REDACTED], zaměstnankyně orgánu sociálně právní ochrany dětí. Zároveň bylo z projevu svědkyně zjevné, že vzhledem k jejímu

věku, vztahu k obžalovanému a poškozené [REDAKCE], by výslech mohl nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj, resp. měl by nepříznivý vliv na psychický stav jmenované.

43. V průběhu řízení před soudem byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE], která se vyjadřovala nejen ke komplikovanému soužití obžalovaného s jeho matkou [REDAKCE], ale i ke krátkodobému intimnímu poměru s obžalovaným. Zmínila agresivní povahu obžalovaného, který ji v minulosti opakovaně fyzicky napadl.
44. Bylo zmíněno, že poškozená [REDAKCE] v průběhu trestního řízení vždy využila svého zákonného práva odeprít výpověď, nicméně ze zprávy [REDAKCE] bylo zjištěno, že opakovaně navštívila jejich intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím právě v důsledku komplikovaného soužití s jejím synem, obžalovaným [REDAKCE], které označila jako ekonomické parazitování doplněné o vulgární a fyzické napadání její osoby a ničení věcí v jejím bytě.
45. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezavazuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně, i bez návrhu stran, stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinnu obžalovaného. To nezavazuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
46. Důkazy provedené soudem v hlavním líčení poskytovaly dostatečný rozsah informací o skutečnostech, které byly předmětem skutku pod bodem 2. výroku obžaloby, a proto nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení nevznikla žádná ze stran trestního řízení k tomu oprávněná.
47. Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladla státní zástupkyně obžalovanému v této části obžaloby za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje.
48. Stručně soud rekapituluje, že částečné doznání obžalovaného ke skutku koresponduje s dalšími před soudem provedenými důkazy, konkrétně s výsledky soudem uvedených svědků, jakož i s listinným důkazem, konkrétně zprávou [REDAKCE], a proto byla vina obžalovaného bez pochybností prokázána.
49. Soud právně kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) tr. zákoníku, neboť týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí ([REDAKCE]) a páchal takový čin po delší dobu. Na základě zjištěných skutečností vyplývajících z provedených důkazů soud kvalifikoval jednání obžalovaného jako jednání v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku.
50. Při úvahách o výměře a druhu trestu okresní soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se

také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného.

51. Ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, jakož i způsobem jeho provedení a následky, včetně okolností, za kterých byl čin spáchán, dále osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, okresní soud v obecné rovině podotýká, že význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu.
52. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem státu na ochraně osob před tzv. domácím násilím, které zahrnuje nejen osoby blízké, ale i jiné osoby žijící ve společném obydlí. Při posuzování provedení činu, který zahrnuje druh a povahu jednání a použité prostředky, lze s poukazem na skutkové závěry konstatovat, že obžalovaný se dopustil trestného činu v úmyslu přímém, kdy zcela záměrně, dlouhodobě a zcela bezohledně doslova šikanoval svoji matku v místě jejího bydliště. Obžalovaný po drtivou část rozhodného období nebyl nikde zaměstnán, matce většinou nepřispíval na chod domácnosti, ekonomicky na ní parazitoval a v důsledku dlouhodobého zneužívání omamných a psychotropních látek zpravidla pod tímto vlivem vyvolával verbální, ale následně i fyzické, konflikty nejenom s ní, ale i s osobami, které se v bytě zdržovaly. Nic na neoprávněnosti jednání obžalovaného nemůže změnit ani zjištění, že v některých případech se Ludmila Šanderová vůči obžalovanému chovala nevhodně.
53. Z pohledu osobních (rodinných) poměrů obžalovaného soud rekapituluje, že obžalovaný je svobodný, nemá žádnou vyživovací povinnost a v současné době vykonává trest odnětí svobody za předcházející úmyslnou trestnou činnost. Z hlediska majetkových poměrů je možné na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou, neboť nebylo zjištěno, že by vlastnil nemovitosti, případně movité věci vyšší hodnoty. Stran zdravotního stavu obžalovaného nebyla shledána žádná zdravotní omezení především ve vztahu k výkonu zaměstnání. Obžalovanému ██████████ nelze s výjimkou částečného doznání, které se vztahovalo k průběhu skutkového děje, mimo zavinění, v této trestní věci přiznat jakoukoli jinou polehčující okolnost. Soud naproti tomu u obžalovaného shledal okolnost přitěžující, neboť byl již pro trestný čin v minulosti odsouzen [§ 42 písm. p) tr. zákoníku], a to opakovaně pro spáchání úmyslné trestné činnosti. Poměrně činný byl rovněž na poli práva přestupkového, neboť jsou evidovány v opisu z evidence přestupků čtyři pravomocná odsouzení pro spáchání přestupku v posledních třech letech. Ze zprávy Vězeňské služby České republiky, ██████████, je soudem zjišťováno, že obžalovaný ve výkonu trestu odnětí svobody byl již třináctkrát kázeňsky trestán a prakticky kontinuálně neplní a nerespektuje pokyny zaměstnanců Vězeňské služby České republiky, což opakovaně vedlo k uloženým kázeňským trestům především v podobě umístění do uzavřeného oddělení jeho osoby.
54. Za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) tr. zákoníku lze uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání dvě léta až osm let. S poukazem na výše uvedené skutečnosti soud proto uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání čtyři roky, tedy v jedné třetině zákonného rozpětí stanovené trestní sazby, pro jehož výkon obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Okresní soud je názoru, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu spáchání trestné činnosti a jeho následkům, postačuje k nápravě obžalovaného a není potřeba na jeho osobu působit trestem přísnějším případně dalším.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 17. října 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Ludmily Bláhovcové a Mgr. Martiny Pospíšilové v hlavním líčení konaném dne 15. 5. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████, invalidní důchodce, trvale bytem ██████████
██████████, nyní bytem ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 1. 7. 2019, č. j. ZT 149/2018-49, pro jednání spočívající v tom, že

1. v přesně nezjištěné dny během léta roku ██████████ ve třech případech v místě bydliště v domě č. p. ██████████ v ulici ██████████ v ██████████ při masáži své nezletilé dcery ██████████, nar. ██████████, tuto opakovaně osahával na jejím nahém přirození,
2. dne ██████████ v době okolo ██████████ hodin v místě svého bydliště v domě č. p. ██████████ v ulici ██████████ v ██████████ využil nevolnosti své nezletilé dcery ██████████, nar. ██████████, nabídl se jí, že jí umyje hlavu a po jejím umytí ji začal mýt celé tělo a následně jí začal strkat do jejího přirození prst, kdy po chvíli jí řekl, ať vstane, sundal si kalhoty a řekl jí, ať si sáhne na jeho penis a když odmítla, objal ji a pokoušel se strkat penis do jejího přirození, osahával ji na hýždích a na prsou, přičemž když mu řekla, že se jí to nelíbí, zanechal svého jednání, omluvil se, a odešel,

tedy

pod bodem 1.

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a tento čin měl spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

pod bodem 2.

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a tento čin měl spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

tím měl spáchat

pod bodem 1.

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

pod bodem 2.

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a proto byl podle § 129 odst. 2 tr. ř. vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním

úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 15. května 2020

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Jiřího Petráně a Jarmily Předotové v hlavním líčení konaném dne 9. 10. 2018

takto:

obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████, montážní dělník, trvale bytem ██████████
██████████, nyní bytem ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 30. 11. 2017, č. j. ZT 67/2017-17, pro jednání spočívající v tom, že

v období nejméně od ██████████ do ██████████ v místě jejich tehdejšího bydliště na adrese ██████████, okres ██████████, pod záminkou vysvětlení školní látky týkající se rozmnožování člověka, opakovaně prováděl se svou nevlastní nezletilou dcerou ██████████, nar. ██████████, sexuální praktiky, když nejméně v přesně neurčený den ve večerních hodinách pustil nezletilé počítačovou erotickou hru s tím, aby se dívala, následně vzal její pravou ruku, přiložil si ji na svůj pohlavní úd a vedl ji tak, aby mu prováděla masturbaci, přičemž poškozenou osahával zejména na prsou, stehnech a přirození, poté ji odvedl na toaletu, kde ejakuloval do její dlaně, dále si k ní lehnul do postele, kdy ležela na boku, obviněný jí vyhrnul noční košili, přirozením se o ni zezadu třel a rovněž se snažil její levou ruku položit na svůj pohlavní úd, přičemž když poškozená předstírala, že spí, svého jednání zanechal,

tedy

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a takový čin spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

tím měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], naposledy trvale bytem [REDAKCE], adresa pro doručování [REDAKCE], **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1 Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podala dne 5. 12. 2017 obžalobu, č. j. ZT 67/2017-17, k nadepsanému soudu na obviněného [REDAKCE] (dále také jen „obviněný“ nebo „obžalovaný“) pro spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Trestné činnosti se měl obžalovaný dopustit tím, že nejméně v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] v místě jejich tehdejšího bydliště na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], pod záminkou vysvětlení školní látky týkající se rozmnožování člověka, měl opakovaně provádět se svou nevlastní nezletilou dcerou [REDAKCE] sexuální praktiky. Obžalovaný měl podle popisu skutku v obžalobě podané státní zástupkyní nejméně v přesně neurčený den ve večerních hodinách pustit nezletilé počítačovou erotickou hru s tím, aby se dívala a následně vzít její pravou ruku, přiložit ji na svůj pohlavní úd a vést ji tak, aby mu prováděla masturbaci. Poškozenou měl přitom osahávat zejména na prsou, stehnech a přirození, a poté ji odvést na toaletu, kde měl ejakulovat do její dlaně. V jednání měl pak dále pokračovat, neboť si měl k nezletilé lehnout do postele, když ležela na boku, vyhrnout jí noční košili a přirozením se o ni zezadu třit za současné snahy položit její levou ruku na svůj pohlavní úd. Poškozená ovšem předstírala, že spí, a proto svého jednání měl zanechat. V odůvodnění obžaloby státní zástupkyně shrnula obsahy dosavadních výpovědí obžalovaného, slyšených svědků, jakož i zajištěných listinných důkazů. Bez hodnocení těchto důkazů pak konstatuje, že obžalovaný svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jehož se dopustil v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku. Z obsahu státní zástupkyní shrnutých důkazů zajištěných orgány činnými v trestním řízení v přípravném řízení je pak soudem zjišťováno, že jediným usvědčujícím důkazem, který státní zástupkyně s obsahem spisového materiálu předložila soudu, je výpověď poškozené nezletilé [REDAKCE], která byla nepřímou podporována závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická a forenzní psychologie.
- 2 Obžalovaný [REDAKCE] se v přípravném řízení, po doručení usnesení o zahájení trestního stíhání, vyjadřoval nejprve k osobním poměrům. Vypověděl, že je zaměstnán jako soustružník s průměrným čistým měsíčním příjmem ve výši 16 000 Kč. K majetkovým poměrům stručně doplnil, že je nemajetný. K osobním poměrům dále uvedl, že je rozvedený a má vyživovací

povinnost ke třem nezletilým dětem, synům [REDACTED] a [REDACTED] a dceři [REDACTED]. V další části výpovědi se již vyjadřoval k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu. Obžalovaný kategoricky odmítl, že by se dopustil jakéhokoli protiprávního jednání vůči nezletilé [REDACTED], která byla jeho nevlastní dcerou. Zároveň popsal okolnosti, za kterých se mu podařilo ve spolupráci s [REDACTED], její biologickou matkou, zrušit její umístění v kojeneckém ústavu a získání zpět do péče matky. V další části se obžalovaný věnoval komplikovanému vztahu s jeho tehdejší manželkou, matkou nezletilé [REDACTED], se kterou od určité doby, neboť mu byla nevěrná, nežili intimním životem a nespál s ní v ložnici. Od měsíce září nebo listopadu [REDACTED] proto spal v obývacím pokoji se synem [REDACTED], a to až do měsíce června [REDACTED], kdy se nezletilá [REDACTED] i s matkou odstěhovala do [REDACTED]. Obžalovaný upřesnil, že neshody s manželkou předcházely období, po které se měl dopouštět trestné činnosti, neboť již v březnu [REDACTED] se dozvěděl, že ho manželka podvádí s partnerem jejich kamarádky [REDACTED]. Přestože manželce v letních měsících roku [REDACTED] nevěru odpustil a začali žít opět intimním životem, tak právě někdy v měsících září nebo listopad [REDACTED], jak vypověděl, se z ložnice odstěhoval, neboť mu byla manželka opět nevěrná. V tuto dobu se nezletilá [REDACTED] odstěhovala do ložnice k matce. V té době s nimi žila ve společné domácnosti v rodinném domě i jeho matka. Z hlediska plnění školních povinností ze strany nezletilé [REDACTED] doplnil, že když započala školní docházku, tak se s ní učil zejména český jazyk a matematiku, neboť její matka na to neměla čas. Vnímал, že měla problémy s učením, nicméně nebyl schopen to časově zařadit. Nikdy v minulosti ho však nežádala o vysvětlení látky k předmětu rodinná výchova, ve vztahu ke kterému nebyl ani schopen sdělit, v jakém ročníku, a zda vůbec, tento předmět ve škole měla. V každém případě s nezletilou [REDACTED] nikdy neřešil otázky vztahující se k sexuální problematice. V rozhodné době se již o prospěch nezletilé [REDACTED] nezajímal intenzivně, nicméně registroval, že bylo potřeba nezletilou [REDACTED] pravidelně nutit, aby se do školy připravovala. V průběhu školní docházky chodila spát mezi osmou až devátou hodinou večerní, stejně jako jejich dva synové. Nebyl schopen se ani vyjádřit, v jakém spodním prádle nezletilá chodila spát, a nezaregistroval, že by se někdy v minulosti před ním chovala vyzývavě. Ke způsobu trávení volného času obžalovaný doplnil, že ve večerních hodinách hrál hry na počítači, zpravidla bojového charakteru. Pokud hrál erotické hry, tak až po půlnoci, když děti spaly, a to pouze ze soboty na neděli. Vyslovil přesvědčení, že děti nevěděly o tom, že hraje erotické hry. S odstupem doby se teprve dozvěděl, že jeho nezletilý syn [REDACTED] mu bez jeho vědomí vzal telefon, ve kterém měl uloženy erotické filmy, na které se dívali s družkou za účelem inspirace v jejich intimním životě.

- 3 V průběhu hlavního líčení obžalovaný setrval na své výpovědi z přípravného řízení. K osobním poměrům doplnil, že žije s nezletilými dětmi [REDACTED] a [REDACTED] na ubytovně, kterou mu poskytl jeho zaměstnavatel. Nadále je ve velmi složité finanční situaci, neboť je mu exekučována mzda z důvodu půjček, které si vzala na jeho jméno bývalá manželka [REDACTED]. Celkové závazky odhaduje na částku přesahující 380 000 Kč, to vše při velmi složité majetkové situaci, neboť nevlastní žádné movité věci vyšší hodnoty nebo nemovitosti. Obžalovaný ve vztahu k věci setrval na výpovědi z přípravného řízení, kdy kategoricky vyloučil pachatelství na trestné činnosti kladené mu za vinu. Zároveň odmítl, že by při hraní erotických her, případně sledování pornografie, onanoval. Pokud v některých případech onanoval v noci ve sprše, většinou po půlnoci, tak se domníval, že nebyl nikým, zejména nezletilou [REDACTED], viděn. Potřebu svého ukájení měl až v době, kdy ho začala bývalá manželka podvádět, neboť do té doby žili naprosto běžným intimním životem. Obžalovaný v další části výpovědi zmínil zklamání nad vývojem rodinného soužití s bývalou manželkou a nezletilou [REDACTED], které se snažil zajistit rodinné zázemí, které jí do doby jejího pobytu v kojeneckém ústavu scházelo. S [REDACTED], jakož i s nezletilou [REDACTED], se rozhodl žít ve společné domácnosti, přestože viděl velmi neutěšené prostředí, do kterého se v [REDACTED] nezletilá narodila a ve kterém jeho bývalá manželka žila. K povahovým vlastnostem nezletilé [REDACTED] v rozhodné době, kdy se měl trestné činnosti

dopustit, uvedl, že nezletilou vnímal jako zcela běžné, normální dítě. Pokud u ní registroval lhaní, tak to bylo v souvislosti s penězi, které se ztrácely v době její přítomnosti babičce [REDACTED]. Odcizení finančních prostředků ovšem nezletilá popřela. Domnívá se, že nezletilá [REDACTED] lhala i své matce. S odstupem doby si nevybavil, zda byla za lhaní a vymyšlení nezletilá trestána, s výjimkou případu, kdy byla s prarodiči v obchodním domě a odcizila zde zboží, na což byla upozorněna prodavačkou pokladny. Za to jí dal tehdy „na zadek“. Obžalovaný vyslovil přesvědčení, že nezletilá [REDACTED] je pod intenzivním vlivem své matky, bývalé manželky [REDACTED] a domnívá se, že tomu proto odpovídá i obsah její výpovědi, ve které ho usvědčuje z pachatelství na trestném činu, kterého se nedopustil.

- 4 Před hodnocením důkazů, jež byly provedeny v hlavním líčení, považuje soud za potřebné konstatovat, že v průběhu přípravného řízení se orgány činné v trestním řízení dopustily celé řady procesních pochybení, které měly za následek jednak porušení práv obžalovaného na spravedlivé trestní řízení a obhajobu, jednak neúměrné zatěžování nezletilých osob vyslychaných v průběhu trestního řízení, ať formou úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř., případně formou výsledku svědka (§ 158a tr. ř., § 101 a násl. tr. ř.). Tato procesní pochybení policejního orgánu již v řízení před soudem nešlo zhojit, a proto k některým důkazům soud nemohl přihlížet.
- 5 Rozsah, směr a charakter dokazování se v každém trestním řízení primárně odvíjí nejen od stanoviska obviněného k protiprávnímu jednání, které je mu kladeno za vinu, ale zejména od charakteru trestné činnosti, které se měla osoba podezřelá či obviněná dopustit. Pakliže je policejním orgánem vedeno trestní řízení pro delikt mravnostního charakteru, zvláště je-li osobou poškozenou nezletilý, a věc je projednávána se značným časovým odstupem od doby spáchání trestné činnosti, vyžaduje to nejen pečlivou přípravu ve vztahu k rozsahu důkazů, kterými by mohla být objasněna prověřovaná trestná činnost, ale především velmi precizní přípravu před prováděním takových důkazů, jakož i dodržování všech zákonných limitů při jejich provádění (nehledě na to, že to mělo být absolutní samozřejmostí), zvláště jedná-li se o výslech poškozené nezletilé osoby. Tyto aspekty, které by samozřejmě měly být elementárním základem pro práci orgánů činných v trestním řízení, jsou o to významnější, pokud je policejnímu orgánu známo, že jediným přímým, navíc usvědčujícím, důkazem, je právě výpověď nezletilého poškozeného. Nalézací soud proto považuje za nezbytné a potřebné věnovat pozornost nejprve procesním aspektům ve vztahu ke klíčovým důkazům, které zajistily policejní orgány v přípravném řízení.
- 6 Policejním orgánem byly zahájeny úkony trestního řízení v intencích § 158 odst. 3 tr. ř. dne [REDACTED], a to v návaznosti na telefonicky učiněné trestní oznámení [REDACTED], matkou nezletilé [REDACTED]. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení byl zpracován komisařem [REDACTED], který prováděl většinu úkonů v tomto trestním řízení, jak se podává z obsahu spisové dokumentace předložené státní zástupkyní. Trestní stíhání obžalovaného [REDACTED] bylo zahájeno usnesením policejního orgánu ze dne [REDACTED]. Zpracovatelkou tohoto rozhodnutí byla komisařka [REDACTED]. V jednání obviněného, které co do popisu skutku konvenuje s obsahem podané obžaloby, bylo shledáváno spáchání zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Výslech obviněného [REDACTED] byl realizován policejním orgánem dne [REDACTED], a to v době, kdy již byla zamítnuta státní zástupkyní stížnost obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání při nezměněné právní kvalifikaci. I přesto byl obviněný policejním orgánem dotazován na to, zda je schopen vykonávat případně uložený trest obecně prospěšných prací, jakkoli z dikce ustanovení § 62 odst. 1 tr. zákoníku je zřejmé, že tento trest může soud uložit pouze v případech, odsuzuje-li pachatele za přečin. Nejednalo se však o jediné pochybení policejního orgánu z hlediska aplikace norem trestního práva, neboť v oblasti procesních předpisů nebylo reflektováno, že se jedná o projednávání zločinu, neboť obviněný byl výslovně poučen o

možnosti odklonu od standardního vyřízení trestní věci, konkrétně formou podmíněného zastavení trestního stíhání, potažmo narovnání. Obviněný s takovým procesním postupem souhlasil, jak se podává ze strany osmé protokolu o výsledku obviněného. Z ustanovení § 307 tr. ř. a § 309 tr. ř. se ovšem jednoznačně podává, že odklon od standardního vyřízení trestní věci formou podmíněného zastavení trestního stíhání nebo narovnání je možný pouze v řízení o přčinech. Policejní orgán se navíc v průběhu výsledku dopustil nepřiměřeného nátlaku na obviněného, neboť na straně páté protokolu o výsledku, po jeho vyjádření k neshodám mezi jeho osobou a bývalou manželkou, byl dotazován, proč tyto informace nesdělil již při podání vysvětlení. K tomu soud konstatuje, že policejní orgán nesmí předestírat v průběhu výsledku obviněného informace zjištěné z podání vysvětlení zaznamenané formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. ř., zvláště když takové vyjádření učinil v pozici podezřelého. V tomto ohledu také nelze přehlédnout, že vysvětlení podané podezřelým [REDAKCE] dne [REDAKCE] na straně první konstatuje, že věc, které se podání vysvětlení týká, je v režimu skrytém. Takové tvrzení policejního orgánu je pak v přímém rozporu s třetí stranou úředního záznamu o podaném vysvětlení, kde již bylo vysvětleno podezřelému [REDAKCE], v jaké věci má být vyslýchán.

- 7 V okamžiku zahájení úkonů trestního řízení měly policejní orgány jednoznačné informace o tom, že poškozenou osobou má být nezletilá [REDAKCE]. Záhy bylo v průběhu prověřování zjištěno, že tato se měla v rozhodné době zdržovat ve společné domácnosti, mimo jiné, se svými bratry, nezletilými [REDAKCE] a [REDAKCE]. Provádění důkazů výsledkem svědka upravuje trestní řád ustanovení § 97 až § 104. Pakliže je vyslýchána osoba nezletilá, je potřeba aplikovat ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř., podle něhož je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž ožívování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivnit její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvláště šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výsledku se přibere orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výsledku a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla k správnému vedení výsledku. Může-li to přispět k správnému provedení výsledku, mohou být přibráni i rodiče. Osoby, které byly takto přibrány, mohou navrhnout odložení úkonu na pozdější dobu a v průběhu provádění takového úkonu navrhnout jeho přerušování nebo ukončení, pokud by provedení úkonu nebo pokračování v něm mělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslýchané osoby. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, orgán činný v trestním řízení takovému návrhu vyhoví. Podle § 102 odst. 2 tr. ř. v dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech. V řízení před soudem je možno na podkladě rozhodnutí soudu provést důkaz přečtením protokolu nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení i bez podmínek uvedených v ustanovení § 211 odst. 1, odst. 2 tr. ř. Osoba, která byla k výsledku přibrána, se podle potřeby vyslechně k správnosti a úplnosti zápisu, k způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i k způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala. Citované ustanovení § 102 tr. ř. tak obsahuje odchylky pro výslech osoby mladší než osmnáct let, které jsou projevem nezbytného zřetele k individuálním vlastnostem vyslýchané osoby. Respektují rozumovou, duševní a mravní úroveň uvedených osob. Obligatorní podmínkou, zaručující ochranu vyslýchané nezletilé osoby, je povinná přítomnost zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Postup uvedený v ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř. je samozřejmě předepsán nikoli pro každý výslech osoby mladší osmnáct let, ale jen pro případy, kdy je taková osoba vyslýchána o okolnostech, jejichž ožívování v paměti, vzhledem k věku této osoby, by mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj.

- 8 Otázkou, zda půjde o takové okolnosti, posoudí orgán činný v trestním řízení v každé fázi trestního řízení. Okresní soud konstatuje, že vzhledem k charakteru jednání, které bylo obžalovanému kladeno za vinu, a době, kdy se takového jednání vůči poškozené měl dopustit, se

jednalo v této trestní věci při všech úkonech realizovaných policejním orgánem v přípravném řízení vůči nezletilé [REDAKCE] o situaci, při které byly naplněny podmínky ustanovení § 102 tr. ř. Taková osoba pak musí být o uvedených okolnostech v rámci svého výslechu vyslýchána zvláště šetrně a po obsahové stránce vyčerpávajícím způsobem, aby její výslech už nebylo třeba pokud možno v dalším řízení opakovat. Proto je nutná zvláště pečlivá příprava takového výslechu a jeho správné vedení za asistence příslušného odborníka. Vzhledem k věku této osoby, k její rozumové a mravní úrovni a předmětu výslechu, je nutno pak zvolit i odpovídající formu výslechu, obsah a způsob kladení otázek, jakož i rozsah a délku tohoto výslechu včetně výslechového prostředí. Ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. pak představuje výjimku ze zásady ústnosti, které do jisté míry omezuje právo obviněného na spravedlivý proces ve smyslu článku 6 odst. 3, písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále také jen „Úmluva“), neboť je upřednostňováno právo na zvláštní ochranu dětí zaručené v článku 32 odst. 1, věta druhé, Listiny základních práv a svobod, to vše při zachování všech požadavků na kontradiktornost dokazování v průběhu trestního řízení v souvislosti s výslechem svědka mladšího osmnácti let o okolnostech uvedených v ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř. Pakliže je nezletilá vyslýchána osoba zároveň osobou poškozenou a obětí v intencích zákona číslo 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), tak jsou všechny orgány činné v trestním řízení povinny provádět všechny úkony trestního řízení vůči takové osobě s mimořádnou šetrností, aby nedošlo k sekundární viktimizaci těchto osob.

- 9 I přes výše uvedené jednoznačné zákonné limity vztahující se k průběhu výslechu nezletilých osob, které v aplikační praxi nezpůsobují výraznější problémy, tyto nebyly ze strany orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení dodrženy. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že nezletilá [REDAKCE] byla policejním orgánem vytěžena formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. ř. dne [REDAKCE] v době od [REDAKCE] hodin do [REDAKCE] hodin. Tento úkon realizovaný policejním komisařem [REDAKCE], kromě toho, že opět na první straně obsahuje poznámku, že věc, jíž se vysvětlení týká, je skryta, byl realizován bez přítomnosti orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Pakliže jsou podmínky ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř. v podstatě obligatorním minimem na zákonnost výslechu nezletilé osoby v pozici svědka, je při analogii legis zcela jednoznačné, že takové požadavky je nutno klást i na všechny úkony realizované vůči takové nezletilé osobě, pakliže se vyjadřuje v průběhu trestního řízení procesně použitelnou formou. Nelze totiž přehlédnout, že při splnění podmínek § 211 odst. 6 tr. ř. lze přechít i úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř. Jako nevhodná se v tomto případě navíc soudu jevila přítomnost matky [REDAKCE], neboť jednak nebylo policejním orgánem odůvodněno, jak zrovna přítomnost matky, coby rodiče, v tomto případě přispěla k správnému provedení výslechu, resp. úkonu trestního řízení, ale zároveň je zákonným zástupcem nezletilé, která je v pozici poškozené a má tak evidentně zájem na výsledku trestního řízení. Jako zcela neakceptovatelný se pak jeví procesní postup policejního orgánu realizovaný dne [REDAKCE], kdy proběhlo tzv. doplňující vytěžování nezletilé [REDAKCE] formou úředního záznamu (komisař [REDAKCE], vrchní inspektor [REDAKCE]), v rámci něhož byla nezletilá dotazována k trestné činnosti, které se měl dopustit obžalovaný [REDAKCE], a to zcela sama, opět bez přítomnosti orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

- 10 Policejní orgán následně realizoval v přípravném řízení dne [REDAKCE] výslech nezletilé [REDAKCE] podle § 158 odst. 9 tr. ř. za podmínek ustanovení § 158a tr. ř., a to dne [REDAKCE] v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] hodin. Okresní soud z první strany protokolu o výslechu nezletilé zjistil, že policejní orgán nespécifikoval dostatečným způsobem, zda se jednalo o úkon neodkladný nebo neopakovatelný, neboť bylo uvedeno, že se jedná o úkon *neodkladný nebo neopakovatelný* z důvodu, jelikož se v případě poškozené jedná o osobu, která je v subjektivním, závislém vztahu k předpokládanému pachateli, kdy prověřovaný byl dlouhodobým otčímem

nezletilé a o osobu, jejíž schopnost zapamatovat si a reprodukovat je snížena jejími osobnostními a sociálními okolnostmi, zejména nízkým věkem poškozené i její aktuální psychickou nestabilitou v jejím aktuálním sociálně slabém prostředí, kdy je dán předpoklad možného nežádoucího ovlivňování poškozené ze strany jejího bývalého otčima, prověřovaného [REDAKCE], či nátlaku na její pozdější změnu výpovědi ve prospěch otčima, jakož i předpoklad nežádoucí ztráty vzpomínek na průběh předmětných událostí, resp. ztráty schopnosti minulé události reprodukovat, tedy je zde spatřována hrozba ztráty důkazní hodnoty výpovědi poškozené. Kromě toho, že toto tvrzení policejního orgánu v podstatách nebylo podpořeno žádným do té doby obstaraným důkazem (např. znalecký posudek zpracovaný [REDAKCE] byl policejnímu orgánu doručen až [REDAKCE]), tak je potřeba se nejprve ohradit k procesním aspektům při realizaci tohoto úkonu.

- 11 Z úředního záznamu ze dne [REDAKCE] vyhotoveného policejním orgánem vyplývá, že byly v této trestní věci zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř., přičemž v té době byla osoba podezřelého (pachatele) orgánům činným v trestním řízení bezpečně známa. Nic tedy nebránilo, aby byl podezřelý [REDAKCE] (identifikován i v záhlaví protokolu o výslechu této nezletilé svědkyně) o tomto úkonu trestního řízení vyrozuměn, případně jeho advokát, aby se ho mohl účastnit. Pokud se tak nestalo (například ustanovení § 165 tr. ř. tuto povinnost orgánů činných v trestním řízení neupravuje), tak *musí brát v potaz*, že pokud se při aplikaci postupu podle § 158a tr. ř. jedná o nezletilé dítě, a s ohledem na rozsah skutečností, ke kterým se má vyjadřovat (skutku), je téměř najisto postaveno, že bude v případném řízení před soudem aplikováno ustanovení § 102 odst. 2, věta druhá, tr. ř., tak *nebude mít jak obviněný, tak jeho obhájce, možnost vyslyšet nebo dát vyslyšet takového svědka, což je jedním ze základních práv obviněného na obhajobu*.
- 12 Záruky článku 6 odst. 3, písm. d) Úmluvy, článku 38 odst. 2 a článku 40 odst. 3 Listiny jsou specifickými aspekty práva na spravedlivý proces podle článku 6 odst. 1 Úmluvy. Pokud je odsouzení obviněného pro skutek v celém rozsahu založeno téměř výlučně na výpovědi svědka, který ho jako jediný přímo usvědčuje a kterého obviněný neměl příležitost vyslyšet nebo dát vyslyšet v žádném stádiu trestního řízení, je postup orgánů činných v trestním řízení znemožňující kontradiktorní postup ve vztahu ke jmenovanému svědkovi v rozporu nejen se základními zásadami trestního řízení, ale i s pravidly spravedlivého procesu (k tomu srov. rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 29/06).
- 13 Shodně v tomto směru i rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 538/03, podle něhož *pokud bylo odsouzení stěžovatele zčásti založeno výlučně na výpovědi nezletilé svědkyně, vůči které byla obhajoba stěžovatele výrazně omezena bez jakékoliv kompenzace, byl postup orgánů činných v trestním řízení znemožňující kontradiktorní postup v rozporu se základními zásadami trestního řízení, což na ústavněprávní úrovni představuje rozpor s pravidly spravedlivého procesu*.
- 14 U sexuálních trestných činů proti nezletilým jsou práva oběti zpravidla šetřena tak, že oběť je vyslechnuta pouze jednou v průběhu přípravného řízení a na její výslech v řízení před soudem se již rezignuje a její výpověď je pouze přečtena. Ke kolizi s právem obviněného, který neměl možnost oběť vyslechnout, na právo zaručené v článku 6 odst. 3, písm. d) Úmluvy v zásadě nedochází, jestliže *existují další (tedy nikoli důkazy odvozené od výpovědi poškozené nezletilé či na ně navazující a zprostředkované) důkazy viny, které jsou dostatečným podkladem pro odsouzení* [srov. např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva *S. E. proti Itálii*, dále *Verdam proti Nizozemsku* nebo *Lemasson a Achat proti Francii*]. Pokud však by případné odsouzení mělo být založeno výlučně či v rozhodující míře na výpovědi oběti, s níž nebyl obviněný konfrontován, což v podobných případech není situace nijak neobvyklá, tak byl Evropský soud pro lidská práva nezřídka nucen konstatovat porušení článku 6 Úmluvy [srov. např. *A. M. proti Itálii* nebo *P. S. proti Německu*].

- 15 Lze tedy shrnout, že v případech výslechu *zranitelných svědků*, u nichž je předpoklad, že nebude možnost je v budoucnu opakovat, by měly orgány činné v trestním řízení respektovat následující požadavky: **a)** výslech by měl proběhnout za aktivní účasti obhajoby, tj. výslechu by měl být přítomen obhájce, případně sám obviněný nebo podezřelý, přičemž by jim mělo být umožněno nepřímo sledovat výslech, např. prostřednictvím videopřenosu nebo skrz jednosměrné zrcadlo, **b)** obhajobě by mělo být umožněno podávat návrhy na doplňující dotazy, které by měly být oběti položeny; bylo by vhodné umožnit obhajobě navrhnout položení dotazů ještě před započatím výslechu v rámci jeho přípravy.
- 16 Podle § 158a tr. ř. je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a zjišťování jeho pachatele třeba provést neodkladný nebo neopakovatelný úkon spočívající ve výslechu svědka nebo v rekognici, provede se na návrh státního zástupce takový úkon za účasti soudce; soudce v takovém případě odpovídá za zákonnost provedení úkonu a k tomu cíli může do průběhu úkonu zasahovat. Soudci však nepřísluší přezkoumávat závěr státního zástupce o tom, že úkon je podle zákona neodkladný nebo neopakovatelný.
- 17 *Soudce, který se úkonu účastní, odpovídá za zákonnost provedení úkonu a k tomu cíli může do průběhu úkonu zasahovat.* Soudce tedy může zasahovat pouze do formálně-procesního postupu orgánu činného v trestním řízení, který bude úkon provádět, nikoli do věcně obsahové stránky provádění úkonu. *Jedná se zejména o poučení takového svědka, dobu trvání výslechu, způsob provádění výslechu, zvláště způsob kladení otázek, když nepřípustné jsou otázky sugestivní a kapciózní, řešení námitek proti způsobu vedení výslechu, protokolaci a podobně.* V případě, že by jako úkon za účasti soudce byl prováděn výslech osoby mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, byl by soudce oprávněn zasahovat do provádění úkonu také z hlediska splnění podmínek uvedených v ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř. (např. k zajištění zvláštní šetrnosti provádění výslechu, ohledně zajištění účasti pedagoga nebo jiné osoby mající zkušenosti s výchovou mládeže anebo ohledně odložení úkonu na pozdější dobu nebo jeho přerušování či ukončení v případě, že by pokračování mělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslýchaného).
- 18 Podle § 160 odst. 4 tr. ř. *neodkladným úkonem* je takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. *Neopakovatelným úkonem* je takový úkon, který nebude možno před soudem provést. **V protokolu o provedení neodkladného nebo neopakovatelného úkonu je třeba vždy uvést, na základě jakých skutečností byl úkon za neodkladný nebo neopakovatelný považován.**
- 19 Povahu úkonu jako neodkladného nebo neopakovatelného je třeba posuzovat vždy podle okolností konkrétního případu. Je třeba přitom přihlížet k vývoji soudní praxe ohledně těchto úkonů, přičemž soud je orgánem, který je oprávněn při svém rozhodování posuzovat v konečné fázi, zda ten který úkon je úkonem neodkladným nebo neopakovatelným.
- 20 Pojem *neodkladného úkonu* je vztahován k okamžiku zahájení trestního stíhání, zatímco pojem *neopakovatelného úkonu* až k řízení před soudem. Provádění těchto neodkladných a neopakovatelných úkonů, které je třeba vždy od sebe odlišovat, je nutno věnovat zvýšenou pozornost. V projednávané trestní věci nebyly dány žádné důvody pro postup podle § 158a tr. ř., neboť výslech nezletilé nebyl neodkladný (trestní stíhání obviněného mohlo být zahájeno poměrně krátce po výslechu jmenované) a ani neopakovatelný (nezletilá mohla být případně vyslechnuta pouze před soudem nebo po zahájení trestního stíhání obviněného, což se ostatně nakonec také stalo).

- 21 Nalézací soud upozorňuje, že povinnosti uvést do protokolu o neodkladném nebo neopakovatelném úkonu, na základě jakých skutečností byl tento úkon za neodkladný nebo neopakovatelný považován, není policejní orgán zbaven tím, že úkon byl proveden podle § 158a tr. ř. a rozhodné skutečnosti byly uvedeny v jeho návrhu státnímu zástupci na takový postup, respektive v návrhu státního zástupce na provedení úkonu za účasti soudce. Úkolem soudce, za jehož účasti se úkon provádí, je mimo jiné do průběhu úkonu zasáhnout tak, aby protokol o něm obsahoval i náležitosti vyžadované ustanovením § 160 odst. 4 tr. ř. (srov. R 30/2005-I.). Policejní orgán je povinen vždy přesně specifikovat, které skutečnosti zakládají jeho neodkladnost nebo neopakovatelnost. Jejich vyjmenování bez konkrétního přiřazení k těmto podmínkám, jako tomu bylo v této trestní věci, je nedostatečné.
- 22 Základním pochybením orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení bylo, že výslech nezletilé poškozené [REDAKCE], byl konán dne [REDAKCE], tedy dříve, než bylo vůči [REDAKCE] podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání (stalo se tak až usnesením policejního orgánu dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE], s účinky dne [REDAKCE]), ačkoli důvody pro provedení úkonu jako úkonu neodkladného či neopakovatelného nebyly dány. Tím bylo závažným způsobem porušeno právo obžalovaného na obhajobu, neboť úkon byl proveden dříve, než byl tento vůbec o možnosti svého trestního stíhání zpraven a mohl učinit úkony ke své obhajobě.
- 23 Okresní soud opakuje, že za úkon neodkladný je považován úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Za neopakovatelný je považován takový úkon, který již v pozdějším řízení nebo v řízení před soudem nebude možno provést. Podle § 158 odst. 9 tr. ř. má-li výpověď osoby povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, policejní orgán ji vyslechne jako svědka za podmínek uvedených v § 158a tr. ř. Jako svědka vyslechne i osobu mladší osmnácti let a osobu, o jejíž schopnosti správně a úplně vnímat, zapamatovat si nebo reprodukovat jsou s ohledem na její psychický stav pochybnosti, a to jestliže lze předpokládat, že další prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání **bude trvat delší dobu**, zejména proto, že **nebyla zjištěna osoba, u níž je dostatečně odůvodněn závěr, že trestný čin spáchala, a v důsledku toho nelze zahájit trestní stíhání a hrozí ztráta důkazní hodnoty výpovědi**.
- 24 V konkrétním případě zcela evidentně nešlo o neodkladný ani neopakovatelný úkon, neboť po podání trestního oznámení matkou nezletilé ([REDAKCE]) nic nebránilo policejním orgánům, aby v řádu dní trestní stíhání obžalovaného zahájily (tento nebyl neznám a byl k dispozici) a posléze s přihlédnutím k ustanovení § 102 tr. ř. byl proveden výslech nezletilé poškozené procesně zákonným způsobem tak, aby v budoucnu již nemusel být opakován. V této lhůtě nehrozilo nebezpečí zmaření úkonu zapomenutím podstatných okolností důležitých pro trestní řízení, ani žádné skutečnosti nenásvědčovaly tomu, že by mohl být na nezletilou, která byla výhradně dlouhodobě v té době v péči matky, ze strany obžalovaného vyvíjen nátlak pro její výpověď.
- 25 Provedení úkonu trestního řízení výsledkem nezletilé poškozené, který se jeví být základním důkazem pro uznání viny obžalovaného, bez vědomí osoby, která byla v trestním oznámení označena za pachatele trestné činnosti, je skutečně zásadním porušením nejen trestněprávních norem, nýbrž i norem ústavněprávních (k tomu srov. rozhodnutí Ústavního soudu IV. ÚS 538/03, II. ÚS 29/06 a usnesení VS Praha ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 10 To 7/2013).
- 26 Soud prvého stupně navíc zjistil, že nezletilé byly pokládány v rámci výslechu dne [REDAKCE] návodné či *sugestivní* otázky. Podle § 101 odst. 3 tr. ř. svědkovi mohou být kladeny otázky k doplnění výpovědi nebo k odstranění neúplnosti, nejasnosti a rozporů. *Svědckovi nesmějí být kladeny*

otázky, v nichž by byly obsaženy okolnosti, které se mají zjistit teprve z jeho výpovědi. Specifické podmínky výslechu dítěte jsou zakotveny v ustanovení § 102 tr. ř., jak bylo několikrát již zmíněno.

- 27 Zákonně sice výslovně zakazuje klást svědkovi pouze otázky *sugestivní*, ovšem nepřipustné jsou nepochybně i otázky *kapciózní*. Takovou část výslechu, případně výslech celý, jsou-li odpovědi provázané, pak opravdu nelze v řízení použít jako důkaz, neboť je neústavní a nezákonný.
- 28 Samotný průběh tohoto výslechu nezletilého [REDAKCE] byl dokumentován formou videozáznamu se zvukovou stopou a tím tak bylo prokázáno, že policejní orgán při výslechu nezletilého zcela bezostyšně kladl vyslýchanému nezletilému [REDAKCE] *sugestivní* otázky a s odkazem na zcela neprocesní vysvětlení zaznamenané formou úředního záznamu ji nabádal k tomu, aby si *opětovně spolu popovídali o tom, co jí dělal (!) její otcím*. Nelze přehlédnout, že policejní komisař nezletilému sdělil, že *rozdíl oproti minule je ten, že nic nebude zapisovat, bude se to nahrávat na videozáznam*, a, jak uvádí hned v úvodu, budou se bavit *už zcela oficiálně*. Policejní orgán tak jen potvrdil, že sám v průběhu trestního řízení postupoval neprocesně, v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] (tehdy v pozici podezřelého). Jako zcela nepochopitelné se však jeví úvodní vyjádření policejního komisaře směrem k nezletilému, kdy jí sděluje, že *provádí tzv. výslech svědka, nicméně nebude jí to blíže vysvětlovat, neboť by jí tím asi zbytečně zatížil*. Zcela ovšem absentuje dostatečné poučení nezletilého o možnosti odeprít výpověď. Naproti tomu policejní komisař v průběhu tohoto úkonu trestního řízení rozhodně nešetřil *sugestivními* či *návodnými* otázkami, kdy jí sděloval, že *má zapakovat to, co má podezřelému za zlé*, apod. Z obrazového a zvukového záznamu je rovněž zřejmá tomuto úkonu neodpovídající a nedostatečná vyjadřovací schopnost, včetně způsobu a formy kladení dotazů, míněno ze strany policejního orgánu. V kontextu výše uvedených skutečností, zejména procesního charakteru, proto soud jednoznačně uzavřel, že se jedná o úkon neprocesní a v průběhu trestního řízení nepoužitelný.
- 29 I přes výslovnou dikci ustanovení § 102 tr. ř. policejní komisař v průběhu přípravného řízení vyslechl nezletilou počtvrté, a to tentokrát v pozici svědkyně dne [REDAKCE]. Kromě toho, že vyslychající opět avizuje, že potřebuje *skutečnosti dovysvětlit*, tak z obsahu celého výslechu je zřejmé, že se jedná o komplexní výslech nezletilého [REDAKCE] k okolnostem, které jsou obviněnému kladeny za vinu, neboť je policejním orgánem záhy vyzývána, aby *řekla všechno o tom, co se stalo mezi její osobou a jejím otcím*. Jako nedostatečné rovněž soud vnímá poučení nezletilého o právu odeprít výpověď, neboť skutečnost, že nezletilá byla poučena formou, že *jedná se o tvého otcíma a tebe, tak máš právo i nevyprávět*, je zcela dostačující, a to z hlediska správného vysvětlení důvodů a okolností, za kterých má jako svědek nezletilý právo odeprít výpověď, zejména ve vztahu k osobě blízké.
- 30 Opakovaného, zcela nepřiměřeného zatěžování nezletilých osob, se v průběhu trestního řízení policejní orgány dopustily vůči dalším dvěma nezletilým osobám, a to při vytěžování nezletilého [REDAKCE] a nezletilého [REDAKCE]. V případě nezletilého [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bylo soudem zjištěno, že tento byl formou úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. ř. vytěžován nejprve dne 2. 2. 2017, a to v nepřítomnosti zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Kromě toho, že opět je na první straně úředního záznamu uvedeno, že se jedná o skrytou věc stran, které bude podáváno vysvětlení, tak byl prakticky poučen jako dospělá osoba a nebyl výslovně přiměřeně věku poučen o tom, že má právo odeprít výpověď, neboť by mohl svým vyjádřením způsobit trestního stíhání svému biologickému otci. K nevhodnosti přítomnosti u takového úkonu jeho matkou soud shledává stejný důvod jako v případě nezletilého [REDAKCE]. Policejní orgán ovšem vytěžoval nezletilého opakovaně, a to opět dne [REDAKCE] (tentokrát již v přítomnosti zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí), nicméně opětovně byl v podstatě poučen jako dospělý a znovu je uvedeno, že věc, které se vysvětlení týká, je věcí skrytou. Třetí vytěžování bylo již v podobě svědecké výpovědi dne [REDAKCE]. Nezletilý nebyl náležitě poučen policejním orgánem o možnostech odeprít výpověď, neboť formulace,

protože se budeme bavit o tvým tat'kovi, tak nemusíš mluvit, je absolutně neadekvátní procesnímu postavení nezletilého a obviněného [REDAKCE], v kontextu věku nezletilého, rizik vyplývajících z jeho výpovědi (zejména o tom, že jeho otec byl ohrožen v případě uznání viny trestem odnětí svobody v trvání dva až deset let).

- 31 Zcela nepochopitelně pro soud si tímto způsobem počínal policejní orgán i vůči dalšímu nezletilému, a to [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. I tento nezletilý byl opakovaně vytěžen formou úředního záznamu o podaném vysvětlení, a to dne [REDAKCE] a následně dne [REDAKCE]. V obou případech, kdy vyjádření nezletilého bylo zaznamenáno formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. ř., je uvedeno, že věc, ve které se podává vysvětlení, je skryta, přičemž ani v jednom případě nebyl, stejně jako jeho bratr [REDAKCE], náležitě poučen o okolnostech, pro které je oprávněn odepřít výpověď, zejména v kontextu reálné hrozby uložení trestu odnětí svobody, kterým byl jeho biologický otec ohrožen, byť v té době byl v pozici podezřelého. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že v obou případech byl nezletilý poučen v podstatě jako dospělý a při prvním podaném vysvětlení nebyl přítomen zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí.
- 32 Okresní soud před hodnocení důkazů považuje za potřebné rovněž zmínit některé okolnosti vztahující se k hodnocení charakteru výpovědi svědků. Informační obsah svědecké výpovědi může být zkreslen řadou subjektivních, ale i objektivních, okolností, tedy od zaujatosti svědka vůči obviněnému (přátelské nebo nepřátelské vztahy mezi nimi, dopad škody způsobené trestným činem, obava ze msty za svědectví a podobně), přes negativní či pozitivní vztah svědka k orgánům činným v trestním řízení (předchozí špatné zkušenosti, obavy z možného vlastního trestního stíhání, přílišná horlivost ve snaze co nejvíce napomoci v objasňování a podobně), ovlivnění jinými svědeckými výpověďmi nebo jinými důkazy, celkovou rozumovou, vzdělanostní a kulturní úroveň svědka, jeho zvláštními psychofyzilogickými vlastnostmi (nemoc, drogová závislost), až po situaci na místě a v době činu, jak ji objektivně vůbec mohl svědek vnímat (denní doba, výhledové poměry a podobně).
- 33 Při hodnocení důkazů pak vycházel soud prvního stupně z celé výpovědi svědka, z rozsahu a závažnosti případných rozdílů v jeho výpovědích a z vysvětlení, pakliže bylo soudu nabídnuto, proč k těmto rozdílům došlo. Aby mohl pak spolehlivě důkaz posoudit, vzal v úvahu i důkazy ostatní, rovněž tak posuzoval případné rozpory mezi nimi a zjišťoval, proč k nim došlo.
- 34 V případě svědeckých výpovědí měl soud na zřeteli, že proces jejího tvoření prochází určitými etapami, přičemž v každé z nich může dojít k chybám, omylům a zkreslení, v jejichž důsledku nemusí být výpověď vůbec nebo v určitých směrech v souladu se skutečností. Okresní soud zastává názor, že spolehlivost svědecké výpovědi z tohoto hlediska určuje nejen správné vnímání určité skutečnosti nebo zapamatování si a uchování v paměti vnímaných skutečností, ale i správná reprodukce vnímané skutečnosti při výslechu.
- 35 Okresní soud považuje za potřebné vyjádřit se podrobně rovněž k problematice tzv. *tvrzení proti tvrzení*, tedy k procesním situacím, kdy obviněná osoba je usvědčována ze spáchání trestného činu pouze svědkem, který je navíc v pozici poškozeného a takový důkaz není podporován žádným přímým, potažmo jen několika nepřímými důkazy a je v podstatě jediným usvědčujícím důkazem. Již v průběhu trestního řízení, pakliže taková situace je známa, a v projednávané trestní věci byla zřejmá od počátku, neboť bylo z podaného trestního oznámení matkou nezletilé zřejmé, že o této skutečnosti se dozvěděla právě od nezletilé, která byla jako jediná přítomna údajnému jednání obžalovaného, musí policejní orgán tomu přizpůsobit průběh zajišťování důkazů a především průběh provádění takového klíčového důkazu. O tom, že opakovaně v průběhu tohoto trestního řízení pochybil, a to primárně ve vztahu k zajištění klíčového důkazu, z pohledu

obžaloby, v podobě výsledku poškozené nezletilé [REDAKCE], soud odkazuje na pasáže uvedené výše.

- 36 Samotný zjištěný skutkový stav je pak nutné posuzovat s ohledem na rozhodnutí Ústavního soudu publikované pod sp. zn. I. ÚS 520/16, které de facto stanovuje způsob, jakým má být hodnocena usvědčující výpověď poškozeného za situace, že tato je jediným usvědčujícím důkazem.
- 37 Předně je vhodné připomenout, v návaznosti na výše citovaný nálezn Ústavního soudu, že v situaci „*tvrzení proti tvrzení*“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce nevinny.
- 38 Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce nevinny i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi.
- 39 Okresní soud tedy konal hlavní líčení v projednávané trestní věci, jsa limitován celou řadou procesních pochybení policejního orgánu v přípravném řízení z hlediska důkazů předložených státní zástupkyní společně se spisovým materiálem. Úvodem soud podotýká, že v kontextu dosavadního postupu policejního orgánu vůči nezletilé [REDAKCE], jakož i vůči nezletilým svědkům [REDAKCE] a [REDAKCE], zvláště s ohledem na charakter trestní věci a osobní situaci (v případě nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zjištěno, že po celou dobu řízení před soudem o tyto pečuje otec, obžalovaný [REDAKCE]), bylo soudem rozhodnuto, že v průběhu dalšího řízení před soudem již nebudou vyslyšáni, a to právě vzhledem k jejich věku, kdy ožívání okolností, ke kterým se měli vyjadřovat, by mohlo nepříznivě ovlivnit jejich duševní a mravní vývoj (srov. § 102 tr. ř.). Dlužno podotknout, že v tomto ohledu souhlasné stanovisko se soudem zaujala jak obhajoba, tak státní zástupkyně.
- 40 V návaznosti na charakter trestné činnosti, která je obžalovanému kladena za vinu, se okresní soud nejprve zabýval výchovným prostředím nezletilé [REDAKCE] včetně místa, kde měla být trestná činnost spáchána a s tím souvisejícími časovými aspekty. Zároveň zaměřil pozornost na chování nezletilé v místě bydliště a ve školském zařízení a pečlivě posuzoval obecnou a specifickou věrohodnost výpovědi této nezletilé.
- 41 Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně, i bez návrhu stran, stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

- 42 Důkazy provedené soudem v hlavním líčení poskytovaly dostatečný rozsah informací o skutečnostech, které byly předmětem obžaloby, a proto nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení nevznikl obžalovaný, státní zástupkyně ani poškozená.
- 43 Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
- 44 Obžalovaný [REDAKCE] v průběhu trestního řízení opakovaně připomínal, že to byl právě on, kdo inicioval, a následně v součinnosti se svojí bývalou manželkou, svědkyní [REDAKCE], zajistil svěřeni nezletilé [REDAKCE] zpět do péče její biologické matky. V tomto směru byla výpověď obžalovaného podporována nejen výpovědí svědkyně [REDAKCE], ale také matky obžalovaného, svědkyně [REDAKCE]. O mimořádně komplikovaném výchovném prostředí nezletilé [REDAKCE] již od narození svědčí obsah spisového materiálu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 41 P 92/2003. Z usnesení tohoto soudu ze dne 6. 2. 2003, č. j. SPO 20 Nc 634/2003-14, bylo zjištěno, že k návrhu [REDAKCE] na vydání předběžného opatření bylo rozhodnuto o předání nezletilé [REDAKCE] do kojeneckého ústavu. Z odůvodnění rozhodnutí bylo zjištěno, že k takovému návrhu byl dán podklad s ohledem na dosavadní zkušenosti s nedostatečným zázemím matky nezletilé [REDAKCE]. Při znalosti rodinného prostředí byly opakovaně prováděny v rodině návštěvy, aby bylo možné očekávanému dítěti, tehdy ještě nenarozené [REDAKCE], zajistit základní hygienické podmínky a vhodné prostředí. Přestože rodinu pravidelně jednou týdně navštěvovala sociální pracovnice, tak se nepodařilo přimět [REDAKCE] k řádnému vedení domácnosti. Tvrzení navrhovatele podporuje fotodokumentace provedená z místa tehdejšího bydliště [REDAKCE]. Jednalo se o velmi zanedbané prostředí plné odpadků, zvířat a výkalů. V celém bytě byl mimořádný nepořádek, který jednoznačně nespĺňoval parametry pro výchovu a výživu nezletilého dítěte. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 15. 4. 2003, č. j. 41 Nc 5/2003-16, tedy v necelých třech měsících věku dítěte, byla nařízena ústavní výchova nezletilé [REDAKCE]. Podáním ze dne 28. 5. 2003 podaným [REDAKCE] bylo soudu navrhováno zrušení ústavní výchovy a svěřeni nezletilé do péče matky za současného ustanovení dohledu nad výchovou nezletilé. V průběhu tohoto řízení ovšem nakonec nezajistila matka nezletilé potřebné bytové podmínky a dokonce uvedla, že nežádá o svěřeni nezletilé do své péče, a proto bylo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 17. 6. 2003, č. j. 41 Nc 5/2003-28, řízení o zrušení ústavní výchovy zastaveno. Dne [REDAKCE] podala matka návrh na zrušení ústavní výchovy a žádala o svěřeni nezletilé do své péče. V odůvodnění návrhu uvedla, že má přítele, dnes obžalovaného [REDAKCE], se kterým žije ve společné domácnosti. Vzhledem k tomu, že dne 24. 10. 2005 se jim narodil společný syn [REDAKCE], o kterého řádně pečuje a s nezletilou [REDAKCE] má dobré vztahy a jejího přítele, obžalovaného [REDAKCE], oslovuje „tati“, tak navrhuje svěřeni nezletilé zpět do její péče. Po velmi rozsáhlém šetření osobních a bytových poměrů matky nezletilé [REDAKCE] bylo soudem rozhodnuto o zrušení ústavní výchovy nezletilé [REDAKCE], a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 10. 10. 2006, č. j. 41 P 92/2003-82. Těmito důkazy bylo potvrzeno vyjádření obžalovaného [REDAKCE], že to byl právě on, kdo zásadním způsobem zapříčinil zrušení ústavní výchovy nezletilé a svěřeni zpět do péče matky.
- 45 V době spáchání trestné činnosti žil obžalovaný se všemi nezletilými dětmi, manželkou, a po určitou dobu i matkou, v rodinném domě v [REDAKCE]. K bytovým podmínkám se kromě obžalovaného vyjadřovala v průběhu hlavního líčení i [REDAKCE], jakož i [REDAKCE], současná družka obžalovaného a matka jejich společné dcery [REDAKCE], která je občasně navštěvovala a [REDAKCE], matka obžalovaného, která po určitou dobu rozhodného období s nimi bydlela ve společné domácnosti. Jakkoli z vyjádření těchto osob

vyplývalo, že podmínky pro život byly mimořádně skromné, a to především z hlediska prostorových možností v této nemovitosti ve vztahu k počtu členům rodiny, kteří zde žili, tak poskytovalo všem potřebné množství soukromí a zásadním způsobem nevybočovalo z minimálních standardů moderní společnosti pro bydlení. Přestože nezletilá [REDAKCE], jak vyplývalo z její výpovědi, neměla svůj samostatný pokoj, tak měla zajištěno dostatečné soukromí, neboť spala, jak vyplývalo z výpovědi obžalovaného, nezletilé [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE], s matkou v ložnici.

46 Ze spisu vedeného u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 2 C 236/2014 pak bylo soudem zjištěno, že [REDAKCE] požádala dne [REDAKCE] o rozvod manželství s obžalovaným [REDAKCE] z důvodu názorové neshody a nevěry z její strany. Před rozhodnutím soudu o rozvodu manželství byla rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 1. 2015, č. j. 23 Nc 229/2014-28, schválena dohoda rodičů, podle níž byli nezletilí [REDAKCE] a [REDAKCE] svěřeni do společné péče rodičů. Následně rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 24. 2. 2015, č. j. 2 C 236/2014-15, bylo jejich manželství rozvedeno. Průběh rozvodu manželství, z hlediska časových aspektů, je pak v souladu s výpovědí obžalovaného [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] vztahující se k období, kdy nežili intimním životem a jejich společné soužití nefungovalo.

47 Z výpovědi soudem slyšených svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se vyjadřovali ke vztahům obžalovaného a nezletilé [REDAKCE], bylo shodně zjištěno, že nezaznamenali za celou dobu, že by se nezletilá [REDAKCE] chovala vůči obžalovanému vyzývavě a zároveň, že by evidovali známky nevhodného chování obžalovaného vůči nezletilé, především se sexuálním podtextem. Svědkyně [REDAKCE] vyslovila přesvědčení, že obžalovaný se projednávané trestné činnosti nemohl dopustit, a to s ohledem na prostorové rozmístění bytu, ve kterém bydleli a míst, kde jednotlivé osoby spaly. Jako nereálné potom vnímá, aby se takového jednání dopustil vůči nezletilé obžalovaný v nočních hodinách v obývacím pokoji, potažmo v ložnici, kde spala poškozená [REDAKCE] se svojí matkou.

48 V průběhu hlavního líčení byl při aplikaci ustanovení § 211 odst. 6 tr. ř. proveden důkaz přečtením úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE]. Z jeho výpovědi soud zjistil, že nezaznamenal na straně obžalovaného [REDAKCE] jakékoli excesivní projevy sexuálního charakteru, a to nejen vůči nezletilé [REDAKCE]. Nezletilá [REDAKCE] se mu nikdy nesvěřila o tom, že by byla ze strany obžalovaného sexuálně obtěžována, rovněž tak nezaregistroval žádné podezřelé chování na její straně. I přesto vyslovil závěr, že nemůže vyloučit, že by se takového jednání obžalovaný vůči nezletilé [REDAKCE] dopustil, nicméně připustil, že veškeré informace ohledně jednání, kterého se měl obžalovaný vůči nezletilé dopustit, má od své dcery, matky nezletilé, [REDAKCE]. Zároveň se vyjadřoval ke vztahu obžalovaného a nezletilé [REDAKCE], kdy poukázal na to, že nezletilá [REDAKCE] se nechovala k obžalovanému příliš vstřícně, neboť mu dávala najevo, že on není jejím biologickým otcem. Zaregistroval rovněž případy, kdy mu nezletilá odmlouvala a neposlouchala ho. Z vyjádření [REDAKCE], otce obžalovaného, soud zjistil, že jeho syn, obžalovaný [REDAKCE], má k nezletilé [REDAKCE] kladný vztah a má ji rád jako svoji vlastní dceru. Protože mu není známa skutečnost, že by obžalovaný sledoval pornografické filmy, tak logicky nevěděl, že by se s obžalovaným na tyto filmy dívali i jeho synové, nezletilí [REDAKCE] a [REDAKCE]. V jednom případě přistihl nezletilého [REDAKCE], že sledoval u něj doma porno, načež jim to ihned zakázal. Stalo se tak prostřednictvím počítače a pouze v jednom případě.

49 Ke vztahu obžalovaného s nezletilou [REDAKCE] se vyjadřovala i [REDAKCE], jejíž podané vysvětlení bylo rovněž v hlavním líčení čteno při aplikaci ustanovení § 211 odst. 6 tr. ř. Zmínila,

že obžalovanému bylo líto, že ačkoliv nezletilou vychovával jako svoji vlastní dceru, tak nemá prostor se s ní stýkat. Z osobní znalosti obžalovaného a jeho chování vyloučila, že by se dopustil sexuálního zneužívání nezletilé [REDAKCE]. Zároveň měla zprostředkované informace od něj o soužití s jeho tehdejší manželkou [REDAKCE], které bylo před rozvodem komplikováno její častou nevěrou. Ostatně v té souvislosti zmínila i poměr manželky obžalovaného s jejím tehdejším přítelem, o čemž obžalovaného informovala.

- 50 Z výše uvedených důkazů je tedy zřejmé, že nikdo ze soudem slyšených svědků, případně z řad svědků, jejichž výpovědi byly čteny v průběhu hlavního líčení, neměl žádné konkrétní informace o trestné činnosti, které se měl obžalovaný dopustit, resp. této nebyl přítomen. Klíčovým důkazem svědčícím v neprospěch obžalovaného proto byla, ve shodě s podanou obžalobou, toliko výpověď nezletilé [REDAKCE]. I přes procesní nepoužitelnost výpovědi nezletilé [REDAKCE] vztahující se k jejímu výslechu v pozici svědkyně dne [REDAKCE] nebránilo soudu posoudit některé skutečnosti z hlediska věrohodnosti, ve světle její výpovědi z přípravného řízení ze dne [REDAKCE], které byly provedeny při aplikaci § 211 odst. 1 tr. ř. v průběhu hlavního líčení přehráním zvukového a obrazového záznamu. Poškozená nezletilá [REDAKCE] vypověděla, že podnětem protiprávního jednání ze strany obžalovaného byla skutečnost, že měla problémy se zvládnutím látky v rámci rodinné výchovy a v důsledku špatné známky z písemného testu vyvstala potřeba procvičení a vysvětlení této látky. Protože její matka ji poslala za obžalovaným, tak ho požádala o vysvětlení této látky. Přestože jí asi v jednom nebo dvou případech vysvětloval látku ze sešitu, tak k inkriminované události došlo tak, aniž by byla schopna ji blíže časově zařadit, že ji v noci probudil, zhruba kolem půlnoci. Vzal ji k počítači, který byl v obývacím pokoji, kde jí pustil erotickou hru a následně ji měl sexuálně obtěžovat způsobem uvedeným v obžalobě. Doplnila, že jednání se prakticky nebránila a nenapadlo ji křičet o pomoc, neboť všichni v tu dobu spali. Zatímco v rámci výpovědi ze dne [REDAKCE] uváděla, že se takového jednání vůči ní dopustil v jednom případě, v průběhu své výpovědi dne [REDAKCE] konstatovala, že se takové protiprávní jednání ze strany obžalovaného opakovalo, nicméně nebyla schopna opět uvést konkrétní časové období. Zmínila, že se v té době obžalovaného bála, a proto mu zároveň nekladla žádný odpor, nehledě na to, že byla obžalovaným poměrně často fyzicky trestána. Doplnila, že babička ([REDAKCE]) i s nezletilými syny v tu dobu spala v obývacím pokoji, nicméně byli zvyklí, že obžalovaný používá v noci počítač, a proto se nevzbudili. Její matka v tu dobu spala v ložnici.
- 51 Svědkyně [REDAKCE], matka nezletilé, v průběhu hlavního líčení nejprve konstatovala, že si nevybavuje, za jakých okolností se o protiprávní jednání obžalovaného dozvěděla, kdy zmínila, že ji o tom dcera informovala zhruba tři čtvrtě roku poté, co již bydlely samy ve společné domácnosti bez obžalovaného. Důvody, pro které vše neřekla dříve, jí vysvětlila tak, že byli manželé, a proto jí to nechtěla říct. Zmínila, že pokud ji nezletilá žádala, aby se s ní učila látku o člověku, tak ji odkázala právě na obžalovaného [REDAKCE], protože tehdy vařila. K povahovým vlastnostem zmínila, že nezletilá si spíše vymýšlela, že se jí ve škole nedaří a že se jí tam nelíbí. S odstupem doby si vybavila, že v době, kdy k protiprávnímu jednání ze strany obžalovaného vůči nezletilé mělo docházet, tak byla zamlklá, uzavřená a výrazně se změnila její povaha a chování. I přes výrazné změny v chování nezletilé s ní podrobněji tuto skutečnost neřešila.
- 52 V průběhu hlavního líčení soudem slyšený znalec [REDAKCE] setrval na závěrech svého znaleckého posudku (odbor zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická a forenzní psychologie), podle něhož byly u nezletilé zjištěny znaky, které mírně snižují obecnou věrohodnost, neboť má snahu zaujmout a zároveň chránit sama sebe a nebýt osobou zranitelnou. Nezletilá je ovšem schopna správně vnímat, pamatovat si a následně reprodukovat prožité události, a to i vzhledem k inkriminovanému trestnému činu. Ve vztahu k specifické

věrohodnosti nezletilé neshledal sklony k případné fabulaci a bájivosti. Pokud jde o lhavost, tak ta je na průměrné úrovni a má spíše obranný charakter. U nezletilé nebyly shledány znaky zvýšené sugestibility, které by se mohly podílet na případném zkreslování její výpovědi. Znalec neshledal znaky manipulativního ovlivňování nezletilé ze strany její matky, stejně tak znaky emočního extremismu ze strany nezletilé k osobě matky. Rovněž tak nebyly shledány takové znaky v hraničním, případně nad hraniční míru, směrem k obžalovanému [REDACTED]. Pokud sdělení o celé věci ze strany nezletilé přišlo se značným časovým odstupem, tak to může svědčit o nízké otevřenosti v rodině řešit objevující se problémy, stejně tak to může demonstrovat neschopnost problémy řešit průběžně. V každém případě znalec konstatoval, že nezletilá nemá z rodiny optimální základy pro dobré fungování sociálních vztahů. Nepříliš funkční rodina vede k menší úspěšnosti nezletilé v nových sociálních kontaktech.

- 53 V průběhu hlavního líčení byl při aplikaci § 211 odst. 6 tr. ř. přečten úřední záznam o podaném vysvětlení ze strany nezletilého [REDACTED], z jehož obsahu bylo zjištěno, že byl instruován matkou, [REDACTED], v tom, jakým způsobem má komunikovat a vypovídat před orgány činnými v trestním řízení, nicméně nevybavil si obsah těchto informací ze strany matky.
- 54 V průběhu hlavního líčení rovněž byli vyslechnuti svědci [REDACTED] a [REDACTED], kteří byli zaměstnáni jako učitelé v [REDACTED], kterou navštěvovala nezletilá [REDACTED]. Z výpovědi svědka [REDACTED] soud zjistil, že vyučoval předmět rodinná výchova. V tomto předmětu byl prospěch nezletilé dobrý, ostatně jako prospěch celé třídy, neboť se spíše jednalo o „povídání“. V době výuky tohoto předmětu se neprobíral intimní život, ale témata jako láska, city, apod. Při výkladu této látky nezaznamenal u nezletilé žádné zásadní změny v jejím chování, ostatně takové změny v chování nezletilé nezaznamenal po celou dobu, kdy tento předmět vyučoval. Doplnil, že intimní život byl předmětem výuky až ve vyšších ročnících. Rovněž tak rovněž svědek [REDACTED], který byl učitelem nezletilé [REDACTED] následující rok, nevnímal žádné změny v chování nezletilé, jakkoliv byla tišší povahy a měla pouze několik kamarádek.
- 55 Poškozená nezletilá [REDACTED], stejně jako její matka, zasadily okolnosti páčání trestné činnosti ze strany obžalovaného [REDACTED] do situace, která byla zapříčiněna prospěchovými problémy nezletilé v předmětu rodinná výchova a s tím související potřebou vysvětlení této látky, kdy obžalovaný této skutečnosti pod záminkou vysvětlení školní látky využil a opakovaně prováděl s nezletilou v obžalobě uvedené sexuální praktiky. Předně nutno konstatovat, že tvrzení nezletilé [REDACTED] o jejím problematickém prospěchu a nepochopení této látky v rámci předmětu rodinná výchova bylo bezpečně vyvráceno výpovědí vyučujícího [REDACTED]. Okresní soud také nepřehlédl, že nezletilá v rámci svých výpovědí v průběhu přípravného řízení měnila rozsah, intenzitu a četnost chování obžalovaného vůči ní, kdy v poslední výpovědi uvedla, že se tak mělo stát opakovaně (v obžalobě je uváděn nejméně jeden případ). Bez významu není ani skutečnost, že nikdo ze soudem slyšených svědků, a to i z řady vyučujících, kteří byli v každodenním kontaktu s nezletilou, na rozdíl od matky [REDACTED], nezaznamenal změny v chování nezletilé v souvislosti s výukou tohoto předmětu. Zároveň je na pováženu, proč adekvátním způsobem na tyto změny v chování nereagovala právě matka [REDACTED] a v podstatě je ponechala bez povšimnutí. Vzhledem k tomu, že tvrzení matky o změně chování nezletilé zůstala osamocena, tak soud konstatuje, že výpověďmi obžalovaného, svědků [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], jakož i [REDACTED], byla tato tvrzení o změně chování ze strany nezletilé [REDACTED] bezpečně vyvrácena.
- 56 S ohledem na charakter projednávané trestné činnosti je poměrně časté, že poškozené osoby až s určitým časovým odstupem oznamují protiprávní jednání, které se vůči nim mělo stát. Sama

nezletilá se k okolnostem časového odstupu od oznámení celé události vyjadřovala tak, že to bylo zapříčiněno strachem a obavami z obžalovaného [REDAKCE], který ji v minulosti nepřiměřeně opakovaně fyzicky trestal. V každém případě, pokud bylo zjištěno, že nejméně od letních měsíců roku [REDAKCE] již nežili ve společné domácnosti s obžalovaným, tak v tomto ohledu je poměrně nelogické toto tvrzení nezletilé, když o celé události činí oznámení s odstupem zhruba osmnácti měsíců. Pakliže soud přihledne k výpovědi nezletilého [REDAKCE], z níž bylo zjištěno, že byl instruován matkou [REDAKCE] o tom, jak má vypovídat před orgány činnými v trestním řízení, tak nelze vyloučit, že obdobného jednání se [REDAKCE] dopustila právě i vůči nezletilé [REDAKCE], což ostatně ve své výpovědi nepřímo připouštěla i svědkyně [REDAKCE].

- 57 Velmi problematické jsou i okolnosti spáchání trestné činnosti ze strany obžalovaného, především místa spáchání. Lze jen velmi obtížně uvěřit tomu, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v obývacím pokoji v době, kdy v něm spala jeho matka [REDAKCE] a nezletilí synové. V tomto ohledu je ještě více nelogické, že se nijak aktivně takovému jednání ze strany obžalovaného nezletilá [REDAKCE] nebránila, a to nejen např. zvýšeným hlasem, kdy mohla probudit osoby spící ve stejné místnosti, nebo i bezproblémovým odchodem z místa, kde s obžalovaným měla sledovat počítač. Ve světle všech těchto skutečností, při zohlednění snížené míry obecné věrohodnosti posuzované zjištěné soudním znalcem [REDAKCE], nemohl soud označit výpověď poškozené [REDAKCE] jako absolutně věrohodnou, na základě které by mohl, i přes závěr znalce o specifické věrohodnosti nezletilé, učinit jednoznačný závěr o tom, že se obžalovaný projednávané trestné činnosti dopustil. Jakkoli tedy mohou být i po provedeném dokazování určité pochybnosti o tom, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil, kdy v jeho neprospěch svědčí závěr znalce [REDAKCE] o specifické věrohodnosti nezletilé, tak v duchu zásady in dubio pro reo nemohl soud rozhodnout o vině obžalovaného, neboť jeho vina nebyla bezpečně a bez sebemenších pochybností v projednávané trestní věci prokázána.
- 58 Z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného [REDAKCE] soud konstatuje, že pakliže by se trestné činnosti dopustil v rozsahu uvedeném v obžalobě, tak by jeho jednání bylo právně kvalifikováno zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť by jiným způsobem (nikoli tedy pohlavním stykem) pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřené jeho doзору zneužívaje jeho závislosti. V návaznosti na provedené důkazy, které byly soudem hodnoceny podle § 2 odst. 6 tr. ř., soud zprostil obžalovaného [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 30. 11. 2017, č. j. ZT 67/2017-17, pro jednání kladené mu za vinu touto obžalobou, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
- 59 V průběhu trestního řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému [REDAKCE] poškozená nezletilá [REDAKCE] s částkou ve výši 100 000 Kč z titulu náhrady škody. Vzhledem k tomu, že soud obžalovaného [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. ř. zprostil obžaloby, nezbylo než aplikovat ustanovení § 229 odst. 3 tr. ř. a odkázat poškozenou s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 9. října 2018

JUDr. Ing. Daniel Prouza Ph.D.

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D., a přísedících Jany Jirouškové a Jiřího Horáka v hlavním líčení konaném dne 18. 8. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, starobní důchodce, trvale bytem ██████████, ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 28. 5. 2019, č. j. ZT 155/2018-28, pro jednání spočívající v tom, že

v období nejméně od ██████████ do ██████████ nejméně ve dvou případech, a to na adrese ██████████, okres ██████████, a dále v chatové osadě ██████████, ██████████, okres ██████████, zneužil vnučku své sestry, kterou měla v pěstounské péči, nezletilou ██████████, nar. ██████████, tak, že ji ve společné posteli, kde s ním spala z důvodu, že měla strach a bála se být někde sama, líbal na ústa, po těle, osahával ji na těle, zejména na prsou, přirození i hýždích, kdy ji prstem vnikal do vaginy, dále si s její rukou masturboval svůj penis, opakovaně na ní naléhal zezadu a třel se svým penisem mezi jejími hýžděmi a dotazoval se jí, zda se jí to líbilo, přičemž současně nezletilá o tom zakázala mluvit; nezletilá se s ohledem na svou rodinnou situaci, kdy se řešily problémy týkající se pěstounské péče, a dále ze strachu o babičku se bála někomu svěřit; dále ji nejméně ve dvou případech osahával, a to za přítomnosti její babičky ██████████,

nar. ██████████, která zrovna myla nádobí nebo se dívala na televizi a jednání obviněného tak neviděla, uvedeným způsobem obviněný zneužil závislosti nezletilé na jeho osobě, když nejméně v době jejího pobytu v chatové osadě ██████████, okres ██████████, měl nezletilou svěřenou do péče, a dále s ohledem na skutečnost, že se jednalo o rodinného příslušníka nezletilé, který pomáhal ██████████ s rekonstrukcí domu a z tohoto důvodu se v rodině a domácnosti nezletilé často zdržoval a přespával a nezletilá ho tak vnímala jako rodinného příslušníka,

tedy

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a čin měl spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору a zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti,

tím měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená ██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, odkazuje s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po vyhlášení rozsudku se státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a proto byl podle § 129 odst. 2 tr. ř. vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku, jímž byl obžalovaný zproštěn obžaloby.
2. V průběhu trestního řízení se proti obžalovanému připojila poškozená ██████████ s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně jdoucím od 23. 4. 2020 do zaplacení. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný zproštěn obžaloby, aplikoval soud ustanovení § 229 odst. 3 tr. ř. a odkázal poškozenou ██████████ s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 18. srpna 2020

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Blanky Žemličkové a Marty Pospíšilové v hlavním líčení konaném dne 7. 8. 2018

takto:

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████, student, trvale bytem ██████████,

uznává se vinným, že

1. v přesně nezjištěný den v březnu ██████████ ve ██████████, okres ██████████, se v odpoledních hodinách sešel s nezletilou ██████████, nar. ██████████, následně ji odvezl autem do bytu na adrese ██████████, kde nezletilá ██████████ podal alkoholické nápoje (víno a ██████████), a poté ji rukama osahával pod oblečením na prsou a pokusil se ji osahávat pod oblečením na genitáliích, kdy nezletilá ██████████ další sexuální aktivity odmítla, a proto takového jednání zanechal, a takto jednal, ačkoli věděl, že nezletilá ██████████ dosud nedovršila patnáctý rok věku,
2. v přesně nezjištěný den v červenci roku ██████████ ve ██████████, okres ██████████, se v nočních hodinách sešel s nezletilou ██████████, nar. ██████████, následně ji odvezl autem do bytu na adrese ██████████, okres ██████████, a zde v bytě vykonal na jejím nahém přirození orální sex, a poté vykonal s nezletilou ██████████ vaginální soulož, a takto jednal, ačkoli věděl, že nezletilá ██████████ dosud nedovršila patnáctý rok věku,
3. v přesně nezjištěném období od března ██████████ do července ██████████ v přesně nezjištěném počtu případů prostřednictvím sociálních sítí Facebook a Snapchat vedl s nezletilou ██████████

██████████, ██████████, nemravnou komunikaci, která se týkala, mimo jiné, erotických povídek, které ██████████ četl, dále zahrnovala výměnu intimních fotografií a další komunikaci se sexuální tematikou a nejméně dne ██████████ komunikoval s nezletilou ██████████ o jejich pohlavním styku z července ██████████ ve ██████████, kdy se aktivně zajímal o to, zda jí byl pohlavní styk příjemný a usiloval o rozvíjení kontaktů s nezletilou, kdy užíval vulgárních výrazů, a takto jednal, ačkoli věděl, že nezletilá ██████████ dosud nedovršila patnáctý rok věku,

tedy

- ad 1. a 2. vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil,
ad 3. úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

tím spáchal

- ad 1. a 2. zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),
ad 3. přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **1 (jeden) rok a 3 (tři) měsíce**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmínečně odkládá na zkušební dobu** v trvání **1 (jeden) rok a 9 (devět) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), se poškození:

- ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████,
- ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████,
- ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████,

odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1 Obžalovaný ██████████, dále také jen obžalovaný, se v odpoledních hodinách v přesně nezjištěný den v březnu ██████████ sešel ve ██████████ s nezletilou ██████████, nar. ██████████, dále také jen nezletilá, kterou odvezl do bytu v ██████████ užívaného jeho bratrem. V průběhu společné návštěvy nezletilá podal alkoholické nápoje (víno a ██████████), a poté ji rukama osahával pod oblečením na prsou a pokusil se ji osahávat pod oblečením na genitáliích. Nezletilá ██████████ další sexuální aktivity ze strany obžalovaného odmítla, a proto takového jednání zanechal. Následně se v nočních hodinách v přesně nezjištěný den v červenci ██████████ sešel s nezletilou ██████████ ve ██████████, odkud ji odvezl do svého bytu ve ██████████. Zde v průběhu společně strávené noci vykonal na jejím nahém přirození orální sex a vaginální soulož. V obou případech takto jednal, ač věděl, že nezletilá ██████████ dosud nedovršila patnáctý rok věku (bod 1. a 2. výroku rozsudku).

- 2 Obžalovaný ██████████ v přesně nezjištěném počtu případů v období od března ████████ do července ████████ vedl prostřednictvím sociálních sítí Facebook a Snapchat s nezletilou ██████████ nemravnou komunikaci, která se týkala, mimo jiné, sexuální tematiky, erotických povídek, které jí četl, a zahrnovala výměnu intimních fotografií. V rámci této komunikace dne ████████ vedli diskuzi o jejich pohlavním styku z července ████████ ve ████████, kdy se aktivně zajímal o to, zda jí byl pohlavní styk příjemný a usiloval o rozvíjení dalších kontaktů s nezletilou. V průběhu komunikace užíval vulgárních výrazů a i v tomto případě jednal, ač věděl, že nezletilá ██████████ dosud nedovršila patnáctý rok věku (bod 3. výroku rozsudku).
- 3 Obžalovaný se v rámci své výpovědi v přípravném řízení v pozici obviněného vyjadřoval nejprve k osobním poměrům, kdy uvedl, že je svobodný, nemá vyživovací povinnost a je studentem druhého ročníku střední polytechnické školy. Vzhledem k tomu, že je studentem, nemá pravidelný příjem z výdělečné činnosti. Jediným majetkem je osobní motorové vozidlo v hodnotě 15 000 Kč, jinak je nemajetný. Ve vztahu k věci, kladené mu za vinu, se k trestné činnosti zcela doznal. V průběhu výslechu popsal podrobně svůj vztah k nezletilé ██████████, se kterou se seznámil zhruba v roce ████████ na brigádě ve ████████, kde pracoval, shodně jako nezletilá, v restauraci jako pomocný kuchař. Společný večer v bytě v ██████████ strávili po předchozí domluvě, zhruba měsíc poté, kdy spolu začali v březnu ████████ chodit. V průběhu večera začal nezletilou ██████████ osahávat na prsou pod oblečením a pokusil se jí osahávat pod oblečením na genitáliích. Když měl ruku v oblasti podbříšku, tak byl verbálně nezletilou požádán, aby takového jednání zanechal, což učinil. Při sexuálních aktivitách byli oba aktivní a nikdy se nestalo, že by použil při společných chvílích vůči nezletilé jakéhokoliv násilí. Pokud společně konzumovali v průběhu večera alkoholické nápoje, tak tyto nebyly z jeho strany zakoupeny záměrně a alkohol nabídl nezletilé teprve poté, co byl o to nezletilou požádán. Po společně stráveném večeru v bytě v ██████████ se již společně nesetkali, protože se zhruba týden až dva týdny poté rozešli. I během této doby společně komunikovali prostřednictvím sítě Facebook. Důvodem rozchodu byla nová známost nezletilé ████████ s ██████████. Další společné setkání se uskutečnilo o prázdninách v červenci ████████, kdy schůzku iniciovala nezletilá ████████. Po společné domluvě se sešli v nočních hodinách ve ████████, odkud odjeli do jím užívaného bytu ve ████████. Při schůzce ve ██████████ nepředpokládal, že mezi ním a nezletilou ████████ dojde k sexuálním aktivitám. Vypověděl, že iniciátorem soulože, a dalších sexuálních aktivit, byla v tomto případě nezletilá, která byla aktivní. K pohlavnímu styku došlo prakticky před odvozem nezletilé do místa jejího bydliště. Soulož, při které použil ochranu, trvala pět až deset minut. Nevybavil si, zda měl v průběhu večera s nezletilou ████████ orální pohlavní styk. Nezletilé ████████ za soulož či jiné sexuální aktivity žádnou odměnu rozhodně nenabízel. V další fázi části své výpovědi obžalovaný vypověděl, že průběžně, tedy od března ████████ do července ████████, komunikoval s nezletilou prostřednictvím sociálních sítí Facebook a Snapchat. S odstupem doby si nevybavil, zda vzájemná komunikace zahrnovala i výměnu pornografických či erotických fotografií, nicméně po předložení přepisu facebookové komunikace potvrdil její obsah. V závěru výpovědi uvedl, že se ani v jednom případě nejednalo o plánové jednání ze strany jeho osoby a vždy šlo, v případě intimních poměrů s nezletilou, o spontánní záležitost. Rovněž tak je přesvědčen o tom, že nezletilá ████████ nebyla z jednání, kterého se vůči její osobě dopustil, jakkoli traumatizována, což dovozoval především z jejího chování a vzájemné komunikace. V době pohlavního styku nebyla nezletilá pannou, naproti tomu on neměl výraznější sexuální zkušenosti. Zároveň je mu známo, že v té době měla nezletilá ████████ pohlavní styk se svým tehdejším přítelem ██████████. Na závěr své výpovědi projevil lítost nad svým jednáním a potvrdil, že mu bylo známo, že v době, kdy k jednání vůči nezletilé ██████████ z jeho strany docházelo, byla osobou mladší patnácti let, což mu bylo známo.
- 4 Obžalovaný ██████████ v průběhu hlavního líčení setrval na své výpovědi z přípravného řízení a při své výpovědi u hlavního líčení opakovaně projevoval lítost nad jednáním, kterého se vůči nezletilé dopustil a zcela doznával jednání, které mu je podanou obžalobou kladeno za vinu.

V průběhu své výpovědi však akcentoval, že se jednalo z jeho strany o neplánované a nepřipravené jednání (bod 1. a 2. výroku rozsudku) vůči poškozené nezletilé [REDAKCE], a pokud mezi nimi došlo k intimnímu poměru, tak se jednalo o oboustranně dobrovolné jednání, iniciované primárně ze strany nezletilé. Obžalovaný poukázal na komplikované rodinné zázemí nezletilé [REDAKCE], pro které ji v době, kdy již měla vztah s [REDAKCE], nadále navštěvoval a trávil s ní společný čas v nočních hodinách. Připomněl, že ze strany nezletilé [REDAKCE] za celou dobu jejich společného vztahu, ať při osobních setkáních, či komunikaci prostřednictvím sociálních sítí, nezaznamenal žádné negativní projevy, ať vůči jeho osobě, tak navenek, v důsledku jejich společně strávených, mimo jiné intimních, okamžiků. Pokud se společně domluvili, že nebudou navenek komunikovat jejich intimní život, tak nakonec pod tlakem intenzivní komunikace [REDAKCE], otcíma nezletilé, se k intimnímu poměru z března a července [REDAKCE] s nezletilou [REDAKCE] přiznal.

- 5 Trestná činnost obžalovaného byla kromě jeho úplného doznání (primárně v průběhu hlavního líčení) prokázána výpovědí svědkyně nezletilé [REDAKCE] a vyjádřením [REDAKCE], jakož i listinnými důkazy, konkrétně obsahem vzájemné komunikace prostřednictvím sociální sítě Facebook, odborným vyjádřením a lékařskými zprávami, které dokumentují zdravotní stav nezletilé [REDAKCE].
- 6 Z výpovědi svědkyně nezletilé [REDAKCE], jež byla v průběhu hlavního líčení čtena se souhlasem stran při aplikaci ustanovení § 211 odst. 1 tr. ř., soud zjistil, že se ve [REDAKCE] seznámila s [REDAKCE], do kterého se zamilovala a dnem [REDAKCE] spolu začali chodit. První tři týdny vzájemného vztahu probíhala komunikace primárně telefonicky. V průběhu jarních prázdnin se s obžalovaným domlouvala, že u něj stráví v [REDAKCE] noc. Rodičům sdělila, že bude spát u kamarádky, a proto ji otcím odvezl do [REDAKCE], kam pro ni obžalovaný přijel. V průběhu večera sledovali televizi, objednali si pizzu. Když jí obžalovaný nabídl alkoholické nápoje, tak vypila zhruba jeden a půl skleničky vína a část odlivky (svědkyně uvedla „panáka“) [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že nebyla zvyklá konzumovat alkoholické nápoje, tak vliv alkoholu cítila. V průběhu večera se dívali na televizi a obžalovaný ji rukama osahával pod oblečením na prsou. Když se jí snažil zasunout ruku pod kalhotky z přední části, tak ho chytila za ruku, což pochopil jako její nesouhlas a jednání zanechal. Svědkyně uvedla, že pokud by nebyla pod vlivem alkoholu, tak by možná s takovým jednáním nesouhlasila. Myslela si, že obžalovaný si žádné takové jednání vůči ní nedovolí a počká do jejích patnácti let věku. Obžalovanému však nic takového neřekla. Po zbývající část večera, a ráno, již nedošlo mezi nimi k žádnému intimnímu kontaktu a obžalovaný ji druhý den odvezl domů. Krátce po této události se s obžalovaným rozešla, protože se jí „rýsoval“ vztah s [REDAKCE], se kterým začala chodit. Po určité době si uvědomila, že se s obžalovaným, jak sama uvedla, rozešla dost hnusně, a proto s ním opět začala komunikovat. Z její iniciativy se opakovaně s obžalovaným v nočních hodinách scházela, přičemž v průběhu těchto schůzek mezi nimi nedocházelo k žádnému intimnímu kontaktu. Pokud šla s obžalovaným o prázdninách v letních měsících roku [REDAKCE] do bytu ve [REDAKCE], tak to nebylo pod záminkou sexu. V té době byla v celkem špatném psychickém stavu, jak uvedla, navíc byla unavená a bylo to v době, kdy se „začala řezat“. Když upadala do spánku, tak jí obžalovaný najednou začal líbat, vyhrnul jí mikinu a vytáhl jí prsa z podprsenky, poté jí stáhl legíny a kalhotky. Nejprve ji začal uspokojovat rukou, poté orálně. Jednání se nebránila, napůl spala. Následoval chráněný pohlavní styk, kdy zhruba během pěti minut došlo u obžalovaného k vyvrcholení. V ten okamžik si uvědomila, že podvedla svého přítele [REDAKCE]. Obžalovanému vyčetla, že v době, kdy s ní měl pohlavní styk, ještě stále měl vztah s její sestřenicí [REDAKCE]. Při vzájemné komunikaci prostřednictvím sociálních sítí, kterou vedli i o jejich společném intimním životě, mu potvrdila, že se jí pohlavní styk s obžalovaným líbil. Přestože v průběhu sexuálních aktivit nespolupracovala, tak mu to slovně nikdy nedala najevo. V té souvislosti odmítla, že by před odjezdem domů uvedla, že nechce odjet „nadržená“ a sama iniciovala pohlavní styk. K vzájemné komunikaci prostřednictvím sociálních sítí Facebook,

Snapchat a telefonu potvrdila, že tato měla velmi často sexuální obsah, v rámci které mu zasílala intimní fotografie svých prsou (nahých i oblečených), obžalovaný jí zase zasílal fotky svého přirození. V rámci této komunikace, při které užíval i vulgární výrazy, jí obžalovaný četl erotické povídky a usiloval o rozvinutí vzájemných kontaktů. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že obžalovanému [REDAKCE] v té době byl znám její věk. Z hlediska následků se domnívá, že jednání obžalovaného na ni zanechalo následky, neboť dříve byla více důvěřivá k lidem, nicméně zhoršily se její vidiny a slyšiny, začala se poté i „řezat“. V důsledku toho byla nucena absolvovat léčení v psychiatrické léčebně v [REDAKCE] v celkové době 99 dnů. Záhy doplnila, že se sebepoškozovala i před „událostí“ s obžalovaným [REDAKCE] v březnu [REDAKCE].

- 7 Z vyjádření [REDAKCE], které bylo v přípravném řízení zaznamenáno formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. ř., a v průběhu hlavního líčení čteno za užití § 211 odst. 6 tr. ř., vyplynulo, že do doby prověřování vztahu obžalovaného a nezletilé [REDAKCE], s nimiž se znal, ze strany policejního orgánu, mu nebyly známy žádné okolnosti o jejich vzájemném vztahu a sexuálních kontaktech. S nezletilou [REDAKCE] komunikoval prostřednictvím sociální sítě Facebook. V průběhu této komunikace se nezletilá snažila navozovat sexuální témata, nicméně i když jí odpověděl, tak komunikaci nebral vážně. Ve vztahu k mužům vystupovala nezletilá [REDAKCE] vždy vyzývavě. Zároveň potvrdil obsah komunikace vedené prostřednictvím sociálních sítí mezi jeho osobou a nezletilou [REDAKCE], která mu byla předložena.
- 8 Z komunikace vedené prostřednictvím sociálních sítí mezi obžalovaným a nezletilou [REDAKCE], respektive mezi [REDAKCE] a nezletilou [REDAKCE], která byla zajištěna z výpočetní techniky nezletilé v průběhu přípravného řízení trestního, je zřejmé, že primárně docházelo mezi nezletilou [REDAKCE] na straně jedné, a obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] na straně druhé, k poměrně intenzivní komunikaci, jejímž obsahem byla i sexuální témata. Ze strany nezletilé [REDAKCE] docházelo k odesílání fotografií jejího obnaženého, případně částečně zahaleného, těla (v případě [REDAKCE] bylo poprsí zakryto přemalováním). Ostatně právě [REDAKCE] se nezletilá [REDAKCE] svěčila, že sledovala porno a požadovala po něm opakovaně (travičku). Ze zprávy na č. l. 181 spisu pak soud zjistil, že na dotaz poškozené „máš furt travičku pro [REDAKCE]“ je reagováno ze strany [REDAKCE] kladně. V případě další komunikace, například zprávy založené na č. l. 247, či 251 – 258 spisu, je zřejmé, že ze strany nezletilé [REDAKCE] je vedena velmi intenzivní iniciativní komunikace se sexuálním podtextem, kdy zjevně projevuje zájem o intimní poměr s [REDAKCE], kdy například uvádí „tvl (zkratka pro *ty vole*), jsem nadřzená“ a opakovaně se [REDAKCE] dotazuje na otázky ohledně sexu, například, kdy měl první pohlavní styk, co má v sexu rád a podobně.
- 9 V případě zajištěné komunikace prostřednictvím sociálních sítí mezi obžalovaným [REDAKCE] a nezletilou [REDAKCE] je tato v intencích vyjádření jak obžalovaného (poté co mu byl listinný důkaz předložen v přípravném řízení), tak nezletilé [REDAKCE].
- 10 V této souvislosti okresní soud konstatuje, že spisový materiál obsahuje podání vysvětlení zaznamenané formou úředního záznamu podle § 158 odst. 6 tr. ř. s osobami [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že tato vysvětlení byla podána těmito osobami v jiné trestní věci, nebylo možné tento důkaz provést v průběhu hlavního líčení při aplikaci ustanovení § 211 odst. 6 tr. ř. Zároveň ze strany soudu nebylo shledáno, s ohledem na stanovisko obžalovaného k projednávané trestné činnosti, ani jako potřebné vyslechnout tyto osoby jako svědky v průběhu hlavního líčení.
- 11 Stejná procesní situace nastala stran vysvětlení podaného [REDAKCE], matkou nezletilé, ze dne [REDAKCE] (č. l. 75 spisu). V případě podání vysvětlení jmenovanou v průběhu přípravného řízení trestního dne [REDAKCE] (č. l. 82 spisu) soud, z hlediska provedení dokazování a

úplného doznání obžalovaného k trestné činnosti, nepovažoval za potřebné tento důkaz provést při aplikaci ustanovení § 211 odst. 6 tr. ř.

- 12 Z lékařských zpráv [redacted] se podává, že nezletilá [redacted] byla v tomto zdravotnickém zařízení dvakrát hospitalizována, a to od [redacted] do [redacted] (30 dnů) a od [redacted] do [redacted] (94 dny). Důvodem hospitalizace byly zejména obavy ze sebepoškozování a související vizuální i sluchové halucinace, vnitřní hlasy. Z lékařské zprávy psychiatrické ambulance pro děti, dorost a rodiče, zpracované lékařkou [redacted] dne [redacted], bylo zjištěno, že nezletilá byla vyšetřena ve dvou případech po propuštění z dětské psychiatrické nemocnice v [redacted], a to [redacted] a [redacted] pro poruchy chování a emocí, které souvisejí s jejím dospíváním, sebepřijetím, vymezením se vůči rodině a zároveň začleněním mezi vrstevníky. Její stav je celkově uspokojivý, nezletilá stále užívá medikaci. Primárně výrazně záleží, konstatuje ošetřující lékařka, na vzájemné otevřenosti a komunikaci v rodině a dalším vývoji osobnosti.
- 13 S těmito závěry konvenuje i komplexní zpráva [redacted] ze dne [redacted]. Z této je zjišťováno, že v případě nezletilé [redacted] byla u této diagnostikována emoční nestálost, nejasnost identity, vztahy intenzivně prožívané a konfliktogenní s proklamovanými suicidiálními sklony a sebepoškozováním. U nezletilé přetrvává zjevná disharmonie v osobnostním vývoji, kdy v některých oblastech je nezralá až infantilní, naproti tomu v některých je akcelerovaná, konkrétně v sexualitě. U její osoby byla zjištěna egocentricita a potřeba zaujmout. V domácím prostředí je doporučena důslednost, tolerance období, ve kterém nezletilá je a především citlivý a pevný přístup podporovaný otevřenější a racionálnější komunikací v rodině. Diagnostikována byla smíšená porucha chování a emocí s doporučenou psychiatrickou a psychoterapeutickou, jak individuální tak rodinnou, péčí.
- 14 Ze všech těchto lékařských zpráv nebylo soudem zjištěno, že by mezi jednáním obžalovaného [redacted], a zdravotním stavem nezletilé [redacted], byla dána jakákoliv příčinná souvislost.
- 15 Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
- 16 Protože důkazy zajištěné v rámci přípravného řízení policejním orgánem, případně v řízení před soudem, kde byly následně v hlavním líčení provedeny v souladu s trestním řádem, poskytovaly dostatečný obraz o skutečnostech, které byly předmětem obžaloby, nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování po provedení dokazování v průběhu hlavního líčení nevznikl obžalovaný, státní zástupkyně ani poškození, resp. zmocněnec poškozených.
- 17 Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladla státní zástupkyně obžalovanému za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje. Stručně lze

rekapitulovat, že doznání obžalovaného korespondovalo s dalšími, před soudem provedenými, důkazy, a proto byla vina obžalovaného bez pochybností prokázána.

- 18 V návaznosti na provedeném dokazování soud konstatuje, že trestná činnost obžalovaného po body 1. až 3. výroku rozsudku byla kromě jeho úplného doznání prokázána i výpovědí svědkyně nezletilé [REDAKCE] a důkazy listinnými, konkrétně komunikací prostřednictvím sociálních sítí, která byla v průběhu přípravného trestního řízení zajištěna. Pakliže nastaly rozpory mezi výpovědí obžalovaného na straně jedné a svědkyní, nezletilou [REDAKCE], na straně druhé, zejména týkající se jednání (aktivity) obžalovaného v červenci [REDAKCE] před jejich pohlavním stykem, kdy obžalovaný tvrdil, že iniciativa vzešla ze strany poškozené nezletilé [REDAKCE], která odmítla jít domů „jako nadržená“, zatímco nezletilá [REDAKCE] popisovala událost odlišně a podle ní obžalovaný využil toho, že společně strávili celou noc a podřimovala, kdy to byl právě obžalovaný, kdo byl aktivní, soud konstatuje, že tento rozpor ve výpovědích se nepodařilo odstranit žádnými dalšími provedenými důkazy. Důvodem je skutečnost, že v průběhu večera byli společně pouze oba aktéři, tedy obžalovaný a poškozená, a zároveň v tomto směru, tedy z hlediska toho, kdo inicioval pohlavní styk, nebyla vedena ani vzájemná komunikace prostřednictvím sociálních sítí, která byla v průběhu hlavního líčení provedena. Okresní soud pak přisvědčil tvrzení obžalovaného, která byla v průběhu trestního řízení konzistentní, a proto nemá, z hlediska iniciativy vztahující se k pohlavnímu styku, jeho obhajobu za vyvrácenou. Důvodem pro tento závěr je zjištění vztahující se k chování a komunikaci nezletilé v rozhodné době. Svědkyně nezletilá [REDAKCE] uvedla, že nejen s obžalovaným [REDAKCE] v rozhodné době intenzivně komunikovala prostřednictvím sociálních sítí, kdy obsahem byla sexuální tematika, ve které jednak používala slovo nadržená (zpráva č. 1. 251 – 258 spisu), ale byla také velmi aktivní a vyzývavá při tomto způsobu komunikace stran sexuálních aktivit. Zároveň soud zohlednil i komplexní lékařské zprávy vztahující se k její osobě, včetně povahových vlastností, kdy se jedná o osobu se smíšenou poruchou chování emocí s tendencí egocentrického chování a potřeby zaujmout a výraznou akcelerací v oblasti sexuality. V tomto směru je tedy věrohodnost poškozené nezletilé [REDAKCE] snižována a soud má za to, že z těchto příčin nebyla obhajoba obžalovaného v tomto směru vyvrácena. Dlužno dodat, že z hlediska jeho trestní odpovědnosti nemá tato skutečnost žádný význam.
- 19 Zároveň bylo z lékařských zpráv, a komplexního hodnocení [REDAKCE], zjištěno, že zdravotní stav nezletilé poškozené [REDAKCE] nemá žádnou příčinnou souvislost s intimními kontakty a komunikací mezi její osobou a obžalovaným [REDAKCE], ke kterému došlo v průběhu měsíců března [REDAKCE] až července [REDAKCE]. Také nelze přehlédnout, že po významnou část rozhodné doby udržovala nezletilá [REDAKCE] intimní poměr s [REDAKCE] a před pohlavním stykem s obžalovaným [REDAKCE] měla intimní poměr s jiným mužem. Pokud byly evidovány suicidiální tendence a sebepoškozování na straně nezletilé [REDAKCE], tak ze zprávy [REDAKCE] se podává, že se jednalo o proklamace bez příčinné souvislosti s prožitky s obžalovaným [REDAKCE]. Naproti tomu velmi negativně zjevně působilo na nezletilou její rodinné zázemí, což potvrzuje nejen sama poškozená ve své výpovědi v přípravném řízení, ale i obžalovaný [REDAKCE] a svědčí pro to i doporučení [REDAKCE], primářky 2. oddělení [REDAKCE], volit vůči nezletilé [REDAKCE] citlivý, ale pevný přístup s otevřenější a racionálnější komunikací v rodině. S tím rovněž souvisí potřeba následné péče v podobě psychiatrické a psychoterapeutické, jak rodinné tak individuální.
- 20 Soud právně kvalifikoval jednání obžalovaného pod bodem 1. a 2. výroku rozsudku jako pokračující zločin (při splnění podmínek § 116 tr. zákoníku) pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem (osaháváním pod oblečením na prsou nezletilé) ji pohlavně zneužil. V případě trestné činnosti pod bodem 3. výroku rozsudku naplnil obžalovaný všechny znaky skutkové podstaty

přechinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte (nezletilé ██████████) tím, že ji sváděl k nemravnému životu (v rámci komunikace prostřednictvím sociálních sítí).

- 21 S poukazem na výše uvedené skutečnosti proto okresní soud uzavřel, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku.
- 22 Při úvahách o výměře a druhu trestu okresní soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu ustanovení § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného.
- 23 Ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, jakož i způsobem jeho provedení a následky, včetně okolností, za kterých byl čin spáchán, dále osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, okresní soud v obecné rovině podotýká, že význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu.
- 24 Z pohledu osobních (rodinných) poměrů obžalovaného soud rekapituluje, že obžalovaný je bezdětný, svobodný, student, který do současné doby žil řádným životem. Protože je studentem, nemá stále zaměstnání a je tedy osobou bez příjmu. Z hlediska majetkových poměrů je možné na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou.
- 25 Obžalovanému ██████████ kromě doznání lze přiznat v této trestní věci i další polehčující okolnost, neboť trestného činu upřímně litoval [§ 41 písm. n) tr. zákoníku] a vedl před spácháním trestného činu řádný život [§ 41 písm. o) tr. zákoníku]. Zároveň byla u obžalovanému shledána i okolnost přitěžující, protože spáchal více trestných činů [§ 42 písm. n) tr. zákoníku].
- 26 Za zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání jeden rok až osm let, v případě přechinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku lze pachateli uložit trest odnětí svobody až na dvě léta. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti, zejména zjištění, že obžalovaný se k trestné činnosti doznal, trestné činnosti upřímně litoval, v souvislosti se spácháním trestné činnosti byla poškozená výrazně aktivní vůči jeho osobě a zároveň nebylo zjištěno, že by v důsledku jeho jednání byl poškozené způsoben jakýkoliv následek, byl obžalovanému uložen při aplikaci ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání patnáct měsíců, tedy mírně nad spodní hranici trestného činu nejpřísněji trestného, jehož výkon byl při aplikaci ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu jeden rok a devět měsíců, tedy v jedné čtvrtině zákonného rozpětí ustanovení § 82 odst. 1 tr. zákoníku. Okresní soud je přesvědčen o tom, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu a době páchání trestné činnosti a následkům, je adekvátní a postačuje k nápravě obžalovaného a není potřeba na jeho osobu působit trestem přísnějším, případně dalším.
- 27 V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému připojila poškozená nezletilá ██████████ s částkou ve výši 250 000 Kč, dále matka nezletilé, ██████████, s částkou ve výši 10 000 Kč a nevlastní otec nezletilé, ██████████, s částkou ve výši 10 000 Kč. Poškozená nezletilá ██████████ požadavek náhrady škody v podobě náhrady za nemajetkovou újmu v penězích ve výši 250 000 Kč opírala o skutečnost, že pohlavní styk

s obžalovaným vnímala od počátku velmi negativně, neboť vzhledem k indispozici neměla možnost se fyzicky ani verbálně bránit. Z předchozího vztahu s obžalovaným mohl vědět, že nemá o pohlavní styk určitě zájem. V jejím případě se jednalo o opakované pohlavní zneužití, kdy pachatelem předcházejícího pohlavního zneužití byl její přítel. Největší psychický tlak, který poškozená nebyla schopna zmírnit jinými prostředky než sebepoškozováním, byl tlak vzniklý vyšetřováním obou případů pohlavního zneužití a opatřeními s nimi spojenými. V budoucnu bude potřebovat odbornou podporu, a to dlouhodobě, v kombinaci s užíváním léků. V případě matky [REDAKCE] a jejího nevlastního otce, [REDAKCE], byl nárok na náhradu škody v podobě nemajetkové újmy v penězích, u každého ve výši 10 000 Kč, odůvodněn stejným způsobem.

- 28 V průběhu dokazování, jak bylo výše uvedeno, bylo zjištěno, že k sebepoškozování nezletilé [REDAKCE] docházelo již před událostí v březnu [REDAKCE]. Z komplexní zprávy [REDAKCE] navíc vyplynulo, že na straně nezletilé [REDAKCE] byly shledány proklamativní suicidiální sklony a sebepoškozování, kdy je v budoucnu zapotřebí primárně citlivý a pevný přístup, včetně racionálnější komunikace v rodině. Je nepochybné, že ve světle výpovědi obžalovaného [REDAKCE], a poškozené nezletilé [REDAKCE], k průběhu jejího chování v době od března [REDAKCE] do července [REDAKCE], kdy opakovaně v nočních hodinách utíkala z domova a trávila večery a noci mimo domov, aniž by o tom matka a nevlastní otec věděli, je nutno příčiny chování nezletilé [REDAKCE] shledávat jednak ve smíšené poruše osobnosti chování a emocí, která u ní byla diagnostikována, jednak v problematických vztazích v rodině. Zároveň z lékařských zpráv nebylo soudem zjištěno, že by mezi jednáním obžalovaného [REDAKCE] a chováním poškozené nezletilé [REDAKCE], její následnou hospitalizací a zdravotním stavem, byla dána jakákoliv příčinná souvislost. Zároveň nebylo prokázáno, že by poškozená byla v důsledku úkonů trestního řízení v této trestní věci pod takovým psychickým tlakem, který by nebyla schopna zmírnit jinými prostředky než sebepoškozováním. Konečně je potřeba připomenout, že soudem provedené dokazování rozhodně neprokázalo tvrzení poškozené, že pohlavní styk s obžalovaným vnímala od počátku velmi negativně a vzhledem k indispozici neměla možnost se fyzicky ani verbálně bránit. Stejně závěry je potřeba učinit i k tvrzení poškozených v rámci uplatněného nároku na náhradu škody, že z předchozího vztahu s obžalovaným mohl vědět, že nemá o pohlavní styk určitě zájem. Při zohlednění těchto skutečností, jakož i faktu, že poškození důvody pro uplatnění nároku na náhradu škody spojovali s trestnou činností jiné osoby ([REDAKCE]), která nebyla v této trestní věci osobou obviněnou, byli všichni poškození podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 7. srpna 2018

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Pavla Aleše a Jiřího Horáka v hlavním líčení konaném dne 15. 9. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ ve ██████████, starobní důchodce, trvale bytem ██████████, ██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 15. 5. 2020, č. j. ZT 97/2019-32, pro jednání spočívající v tom, že

v období nejméně od roku ██████████ do ██████████ roku ██████████, zejména v místě svého bydliště, na adrese ██████████, okres ██████████, a dále v místě bydliště poškozených, na adrese ██████████, a ██████████, okres ██████████, zneužíval nezletilou ██████████, nar. ██████████ a nezletilou ██████████, nar. ██████████, obě trv. bytem ██████████, tak, že v době, kdy je měl jako nevlastní otcovský dědeček svěřené dozoru, jim opakovaně po večerní hygieně mazal celé tělo krémem, kdy jim na závěr poklepal na jejich přirození a řekl, že „ho navoní“, dále si opakovaně při uspávání k poškozeným lehal do postele pod peřinu, hladil je po zádech, na prsou, po břicho, na přirození, kdy se je snažil při tom i líbat, i přesto, že nezletilá ██████████ mu vždy sdělila, že se jí to nelíbí, navíc při poslední návštěvě ve ██████████, když nezletilá ██████████ usnula, začal osahávat nezletilou

██████████, nejdřív na zádech, pak na prsou, na hýždích a na přirození, kdy jí navíc vsouval prsty do přirození, při tom se jí snažil líbat a dotazoval se jí, zda se jí to líbí, přičemž se nezletilá odtáhla a sdělila mu, že to nechce, na což jí odpověděl, že se nemusí ničeho bát, že to nikomu neřekne a následně z obavy, že přijde jeho manželka, odešel z pokoje; poškozené toto jednání trpěly, neboť zpočátku nedokázaly rozpoznat jeho sexuální kontext, později nezletilá ██████████ po prostudování knihy se sexuální tematikou pro mládež a zjištění protiprávního jednání věc oznámila rodičům,

tedy

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a čin spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору,

tím měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a proto byl podle § 129 odst. 2 tr. ř. vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 15. září 2020

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ing. Daniela Prouzy, Ph.D. a přísedících Pavla Aleše a Jiřího Horáka v hlavním líčení konaném dne 15. 9. 2020

takto:

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ ve ██████████, starobní důchodce, trvale bytem ██████████
██████████,

se podle § 226 písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích ze dne 15. 5. 2020, č. j. ZT 97/2019-32, pro jednání spočívající v tom, že

v období nejméně od roku ██████████ do ██████████ roku ██████████, zejména v místě svého bydliště, na adrese ██████████, okres ██████████, a dále v místě bydliště poškozených, na adrese ██████████, a ██████████, okres ██████████, zneužíval nezletilou ██████████, nar. ██████████ a nezletilou ██████████, nar. ██████████, obě trv. bytem ██████████, tak, že v době, kdy je měl jako nevlastní otcovský dědeček svěřené dozoru, jim opakovaně po večerní hygieně mazal celé tělo krémem, kdy jim na závěr poklepal na jejich přirození a řekl, že „ho navoní“, dále si opakovaně při uspávání k poškozeným lehal do postele pod peřinu, hladil je po zádech, na prsou, po břicho, na přirození, kdy se je snažil při tom i líbat, i přesto, že nezletilá ██████████ mu vždy sdělila, že se jí to nelíbí, navíc při poslední návštěvě ve ██████████, když nezletilá ██████████ usnula, začal osahávat nezletilou

██████████, nejdřív na zádech, pak na prsou, na hýždích a na přirození, kdy jí navíc vsouval prsty do přirození, při tom se jí snažil líbat a dotazoval se jí, zda se jí to líbí, přičemž se nezletilá odtáhla a sdělila mu, že to nechce, na což jí odpověděl, že se nemusí ničeho bát, že to nikomu neřekne a následně z obavy, že přijde jeho manželka, odešel z pokoje; poškozené toto jednání trpěly, neboť zpočátku nedokázaly rozpoznat jeho sexuální kontext, později nezletilá ██████████ po prostudování knihy se sexuální tematikou pro mládež a zjištění protiprávního jednání věc oznámila rodičům,

tedy

jiným způsobem měl pohlavně zneužít dítě mladší patnácti let a čin spáchat na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru,

tím měl spáchat

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, a proto byl podle § 129 odst. 2 tr. ř. vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 15. září 2020

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
předseda senátu